

12

Mariale Alberti Ma-
gni in euāgelium
super: Missus
est Gabriel
angelus.

VNiVERSiDAD
DE SALAMANCA
GREDOSUSALES

Tabula capitulorum.

quid quartum; et si quid omnino aliud vel rum quispiam in his verbis viderit; cur non illa omnia vidisse credat; per quem deus vitas sacras litteras verae et diuersas suris multorum sensibus tempavit. Augustinus in codem. Ego certe quod intrepidus de corde meo promiciorum ad culmen auctoris tatis aliquid scriberem; sic mallem scribere; ut quod veri quisque de his rebus capere posset; mea verba resonant; quod utram veram sententiam ad hoc aperte possem ut excluderem ceteras quarum falsitas me non possit offendere. Augustinus in codem. Bene moyses oino in his verbis in pincie propter eum cogitauit; cum ea scriberet quod hieyeri potius inuenire quicquid nos non potuimus aut nondum possumus; et tame in eis inueniri potest. Augustinus in codem. Nec in corporalibus nec in spiri tualibus est aliquid vacuum. P. bus. Beata ergo a nullo illustrum vincitur in aliquo. Damas. Cum de peccatis agit nul la de ipsa fit questo. Augustinus de natura et gratia. Beata virgo ea puritate nitet q. manu: sub deo nequit intelligi. Anselmus. Ego puto quod copiosior sanctificationis be nedictio in eam descendit; que ipsius non solum sanctificaret ortum; sed vitam ipsius ab omni demerita custodiret inu nem; quod nemini in natu mulierum credit esse donatum. Deinceps numerum reginam virginum singulari privilegio absque pecca to dicere videntur; que dux peccati mortales parere et peremptionem; munus vite et iusti cie omnibus obtineret. Ber. Quod ei nullus boni defuit; cui pura creatura in statuie capax fuit. Hieronymus et Bernardus.	Incipit tabula capitulorum totius opis Alberti magni in euangelio super missus est An necesse fuerit hanc missionem fieri. ca. f. Per quod nuncum conueniat fieri missio. Si per hominem ca. ii. Si per angelum ca. iii. Si per archangelum ca. iv. Si per principatus ca. v. Si per potestates ca. vi. Si per virtutes ca. vii. Si per dominationes ca. viii. Si per thronos ca. ix. Si per cherubim ca. x. Si per seraphim ca. xi. Si per tres primos ordines ca. xii. Si per omnes angelos ca. xiii. Si per spiritum sanctum ca. xiv. Si per filium ca. xv. Si per patrem ca. xvii. Si per totam trinitatem ca. xviii. In qua specie apparuit. Si in serpentina ca. xix. Si in columbina ca. xx. Si in humana ca. xxii. In quo seculi. Si in iuuenili ca. xxiii. In qua veste. Si in candida ca. xxv. Si in sordida ca. xxvi. Si in bicolorata ca. xxvii. In qua hora temporis. Si in ortu diei ca. xxviii. Si in meridie ca. xxix. Si in vespera ca. xxx. In quo loco. Si in ciuitate ca. xxxi. Quare in galilea ca. xxxii. Quare in nazareth ca. xxxiii. Quare ad virginem ca. xxxiv. Quare non ad ioseph ca. xxxv. In quo actu fuerit. Si in contemplatione ca. xxxvi. Si in actione ca. xxxvii. Si despontari potuit ca. xxxviii. In qua erat desponsata fuit ca. xxxix. De pulchritudine beatissime virginis ca. xl. Si corporaliter ca. xl. De pulchritudine in speciali et primo de cor ponit qualitate ca. xli.
--	--

B. q.

b. 155 29 204

Tabula capitulorum.

De membrorum proportione,	ca. xlij.	De securitate	ca. lxxvij.
De colore cutis	ca. xliij.	De patientia	ca. lxxxix.
De colore capillorum	ca. xliij.	De constantia	ca. xc.
De colore oculorum,	ca. xlvi.	De perseverantia	ca. xcij.
Hoc q̄ dicit viro	ca. xlvi.	De temperantia	ca. xcij.
De hoc cui nomen erat.	ca. xlviij.	De sp̄ē? p̄tātē; t̄ p̄mo de castitate.	ca. xcij.
De hoc q̄ dicit ioseph.	ca. xlviij.	De sobrietate	ca. xcij.
Quare de domo dauid.	ca. xlxi.	De modestia	ca. xcij.
Quare in genealogia eius boni et malo po-	ca. xlvi.	De modestia i cultu vestiu-	ca. xcij.
nuntur.	ca. xlvi.	nuntur.	ca. xcij.
De nobilitate virginis.	ca. xlvi.	De donis	ca. xcij.
Cur beata virgo no per se sed p̄ ioseph ges-	ca. xlvi.	De sapientia	ca. xcij.
nealoizatur.	ca. xlvi.	De intellectu	ca. xcij.
De eo q̄ dicitur Et nomen virginis in-	ca. xlvi.	De dono consilij	ca. c.
genituo.	ca. xlvi.	De dono fortitudinis	ca. cij.
Quare nomen Maria	ca. xlvi.	De dono scientie	ca. cij.
De hoc q̄ dicit ingressus	ca. lv.	De pietate	ca. cij.
Quare repetit āgel' t̄ nō gabriel.	ca. lv.	De timore seruissi	ca. cij.
Si ad solam.	ca. lv.	De timore initiali	ca. cij.
De salutatione	ca. lv.	De timore castio	ca. cij.
Quare fuit sine ve-	ca. lx.	De beatitudinibus	ca. cij.
De generali consuetudine qua additum est	ca. lx.	De beatitudine paupertatis	ca. cij.
maria	ca. lx.	De misitatem	ca. cij.
De gratie plenitudine	ca. lxj.	De beatitudine iuctus	ca. cij.
Quare nō plena sp̄is sancto	ca. lxj.	De beatitudine euriei t̄ fici iusticie	ca. cij.
De differētia isti' plenitudinis	ca. lxj.	De misericordia	ca. cij.
In quo differat a plenitudine xp̄i, ca.	lxij.	De mundicia cordis	ca. cij.
De plenitudine apostolor̄	ca. lxv.	De beatitudine pacis	ca. cij.
De gratie plenitudine	ca. lxv.	De persecutione	ca. cij.
De contentis in hac plenitudine t̄ primo	ca. lxv.	De aureola martyrii	ca. cij.
de baptismo	ca. lxvij.	De aureola p̄dicator̄	ca. cij.
De confirmatione	ca. lxvij.	De aureola virginum	ca. cij.
De penitentia	ca. lxvij.	De fructibus quos ponit apostolus ad ga-	latos. v.
Quis confessor	ca. lxv.	ca. cix.	
Si habuerit ordines	ca. lxv.	De charitate	ca. cix.
De extrema iunctione	ca. lxv.	De gaudio	ca. cixj.
Quid recepit a sacro altaris	ca. lxv.	De pace	ca. cixj.
Quid confitebatur	ca. lxvij.	De patientia	ca. cixj.
De virtutibus	ca. lxvij.	De longanimitate	ca. cixj.
De fide	ca. lxvij.	De bonitate	ca. cixj.
De spe	ca. lxvij.	De mansuetudine	ca. cixj.
De charitate	ca. lxvij.	De benignitate	ca. cixj.
De virtutibus cardinalibus et	ca. lxvij.	De fide	ca. cixj.
iusticia	ca. lxvij.	De modestia	ca. cixj.
De speciebus iusticie	ca. lxvij.	De continentia	ca. cixj.
De dulia	ca. lxvij.	De castitate	ca. cixj.
De penitentia	ca. lxvij.	De gratijs gratijs datis; t̄ primo de sapi-	ca. cixj.
De prudentia	ca. lxvij.	entia.	ca. cixj.
De fortitudine	ca. lxvij.	De scientia	ca. cixj.
De magnanimitate	ca. lxvij.	De mechanicis	ca. cixj.
De magnificentia	ca. lxvij.	De artibus liberalibus	ca. cixj.
De fiducia	ca. lxvij.	De grammatica	ca. cixj.
		De rhetorica	ca. cixj.

Tabula capitulorum.

De legibus	ca. cxvij.	Q̄ sit mater omnū	ca. cxxiiij.
De logica	ca. cxvij.	Q̄ dicit stella maris	ca. clxxv.
De speciebus logice	ca. cxl.	Q̄ dicit porta celi	ca. clxxvij.
De physica	ca. cxl.	De cōicatione passionis	ca. clxxvij.
De quadratio	ca. cxlij.	Utrum in passione habuit summus gau-	
De musica	ca. cxlij.	dium et dolorem	ca. clxxvij.
De astronomia	ca. cxlij.	De gaudijs br̄issime h̄gis q̄ h̄uit i passio-	
De arithmetica	ca. cxly.	et de cōparatione eoz	ca. clxxix.
De geometria	ca. cxly.	Q̄ sup omnē creaturā in quarta hierar-	
Si scierit theologiam.	ca. cxly.	chia est exaltata	ca. xl. <i>cxe.</i>
Si scierit librum sententiarū	ca. cxlvij.	Utrum habuit b̄ta virgo ppriates oīum	
Si scierit omnia capla	ca. cxlvij.	angelorum	ca. cxcf.
De fide	ca. cl.	Utrum habuit proprietates singulorum	
De gratia sanitatum	ca. cl.	ordinum	ca. cxcij.
De opere virtutum	ca. cl.	De p̄petratib' scđe hierarchie	ca. cxcij.
De propheta	ca. clij.	De supraē hierarchia	ca. cxcij.
De discretione spirituum	ca. clij.	Q̄ est regi na mībicordie	ca. cxcv.
De genere linguarum	ca. clij.	Recapitulatio p̄ilegior̄ et additio. c. cxcv.	
De interpretatione sermonum	ca. clvj.	De sufficiētia p̄ilegior̄	ca. cxcvij.
De gratijs que ponunt ad Ephesios. iiiij.	ca. clvj.	Epilogus q̄ nobis ex illa plenitudine	
Et primo de apostolis	ca. clvj.	venient	ca. cxcvij.
De prophetis	ca. clvj.	De hoc dīo tecum	ca. cxcix.
De euangelistis	ca. clx.	De b̄ndicta tu in mulierib'	ca. cc.
De pastoriib	ca. clx.	Qualiter cuius benedictio omnem benedi-	
De gratijs specialibus	ca. clx.	ctionem comprebēdit	ca. cc.
Qualiter fuerit prefigurata	ca. clx.	De benedictione dici septime	ca. cccij.
Qualiter fuerit prophetata	ca. clx.	De benedictione ade t̄ eue	ca. cccij.
Qualiter fuit annūciata	ca. clxij.	De benedictione Iacob	ca. cccij.
Q̄ fuit miraculose p̄cepta	ca. clxij.	De benedictione singulor̄ filiorū Iacob	
Q̄ fuit in utero sanctificata	ca. c. lxxij.	et primo Jude	ca. cccv.
De specialibus gratijs que circumstant co-	ca. c. lxxij.	De benedictione Zabulon	ca. cccvij.
versationē eius	ca. c. lxxij.	De benedictione Isachar	ca. cccvij.
De sp̄lib' gratijs circa mortē.	ca. c. lxxij.	De benedictione dan	ca. cccvij.
Utrum mortem presuierent	ca. c. lxxij.	De benedictione Gad	ca. cccvij.
Utrum iunctata obirent	ca. c. lxxij.	De benedictione Neptalmi	ca. cccv.
Si sine dolore obirent	ca. c. lxxij.	De benedictione Aser	ca. cccvij.
Si statim in anima t̄ corpore assumpta	ca. c. lxxij.	De benedictione Joseph	ca. cccvij.
fuerit	ca. c. lxxij.	De benedictione Bējamin	ca. cccvij.
De quatuor suppositis cōtra aduersantes	ca. c. lxxij.	De benedictione p̄ma Balaam	ca. cccvij.
assumptioni carnali	ca. c. lxxij.	De b̄ndictio scđa Balaam	ca. cccv.
De p̄ilegjō beate h̄ginis. Et p̄mo de pec-	ca. c. lxxij.	De b̄ndictio tercia Balaam	ca. cccvij.
cati immunitate	ca. c. lxxij.	De b̄ndictio q̄ta Balaam	ca. cccvij.
De impossibilitate peccandi	ca. c. lxxij.	De benedictionibus datis populo a moy-	
Utrū quolibet motu merebat	ca. c. lxxij.	se.	ca. cccvij.
Utrū q̄libet passiōe merebat	ca. c. lxxij.	De benedictionib' datis filiis israel t̄ p̄i	
De puritate in summo	ca. c. lxxij.	mo Ruben	ca. cccv.
Utrum hanc puritatem sumul vel successi-	ca. c. lxxij.	De benedictione Jude	ca. cccv.
ue suscepit	ca. c. lxxij.	De benedictione Leui	ca. cccvij.
De eo q̄ est mater dei	ca. c. lxxij.	De benedictione Bējamin	ca. cccvij.
Q̄ est mater et virgo	ca. c. lxxij.	De benedictione Ioseph	ca. cccvij.
Q̄ est virgo virginum	ca. c. lxxij.	De benedictione Gad	ca. cccvij.
Quare no di mater matrum	ca. c. lxxij.	De benedictione Neptalmi	ca. cccvij.
		A. ij	

Tabula capitulorum.

De benedictione Aser	ca. ccxvij.	Quis imposuit hoc nomen	ca. cclit.
De benedictione oium simul	ca. ccxvj.	Qn institutu fuit hoc nomine	ca. ccl.
De hoc qd dicunt benedictus fructus ventris tui	ca. ccxvij.	De hoc cui coneniat hoc nomine	ca. ccl.
Quid hec benedictio fructus ventris tui importat	ca. ccxix.	De solutione predictorum	ca. cclij.
Utrum contineat in se benedictiones omnia	ca. ccxx.	De hoc qd hic erit magnus	ca. cclij.
De ipsius turbatione	ca. ccxx.	De hoc qd dicitur filius altissimi vocatus	ca. cclij.
De ipsius cogitatione	ca. ccxxij.	De hoc qd dicitur: dabit illi sedem Davidicam.	ca. cclv.
De ipsius timore	ca. ccxxii.	De hoc qd dicitur: regnabit in domo iacob in eternum	ca. cclv.
De ipsius verecundia	ca. ccxxiiij.	Utrum dñs iniquitatem homo sit rex angelorum et ecclesie militantis	ca. cclvij.
De hq dñi inuenisti gñam	ca. ccxxx.	De hoc qd dicitur: spiritus sanctus superueniet in te	ca. cclvij.
De hoc qd apud dñm	ca. ccxxxij.	De hoc qd dicit: et virtus altissimi obuimus habitu tibi	ca. cclvij.
De solutione predictorum	ca. ccxxxvij.	De hoc qd dicitur quia virum non cognoscet.	ca. cclvij.
De hoc qd. Ecce concipies quo tanq concipiente	ca. ccxxxvij.	De hoc qd dicitur: spiritus sanctus superueniet in te	ca. cclvij.
De quo tanq materia	ca. ccxxxix.	De hoc qd dicit: et virtus altissimi obuimus habitu tibi	ca. cclvij.
De modo concipiendi	ca. ccxl.	De hoc qd dicitur: Ecce elisabeth cognosita tua	ca. cclvij.
Quato tpe fuerit in utero dñs	ca. ccxli.	De hoc qd dicitur: non erit impossibile apud deum omne verbum	ca. cclvij.
Qualiter egressus fuerit	ca. ccxlij.	Explicit tabula capitulorum,	
Utrum in conceptione habuerit delectationem	ca. ccxliij.		
Utrum in portando habuerit gravitatem	ca. ccxlii.		
Utrum in partiendo dolorē vel delectationem habuerit	ca. ccxliy.		
De solutione predictorum	ca. ccxlvj.		
De hoc qd dicit in utero	ca. ccxlvij.		
De hoc nomine iesus	ca. ccxlvij.		

Tabula alphabetica foliorum.

Incipit secunda tabula sicut ordinem alphabeti.	b	Aptismi sacramentum ante beatam virginem suscepit	fo. xvij.
s fit		Beatus dies octo qualiter habuit	fo. xxij.
Abiectio rerum in decem gradibus		Beatus virgo actus sufficietia	fo. xxvij.
conficitur, ibidem.		Benedictione quadruplicem quo habuit	fo. lxi.
Abstinentia beate virginis nobilior fuit quam alicuius viatoris		Benedictio marie quomodo evacuat maledictionem nostram.	fo. lxi.
Angelus de quo ordine missus est		Benedicta qualiter fuit virgo gloriosa sicut oem rōnem benedictiōis	fo. lxi.
Zingelus in qua specie missus est ad virginem.		In benedictiōib⁹ qualiter virgo beata excelsus.	fo. iii.
Angelus in quo sexu apparuit, ibidem.		Angelus viduas et viugatas, ibidem.	
Angel⁹ in cuius etate apparet, ibidem.		Benedictio diei septime qualiter ei conueniat.	fo. lxi.
Zingelus quod ueste induitus sit, ibidem.		Benedictio ade et eue qualiter ei conuenit.	at, ibidem.
Angelus quo tempore et qua hora missus.		Benedictio iacob ei conuenit, ibidem.	
fo. iii.		Benedictio angel⁹ ostensa in annūciatōne in tribus.	fo. lxi.
Angelica dignitas ostensa in annūciatōne in tribus		Benedictio gabriel, ibidem.	
Zingelus salutatio describitur		Benedictio zebulon, ibidem.	
Zingelus quomodo dixit ave ex parte dei.		Benedictio phachar, q. ha.	fo. lxij.
Ibidem.		Benedictio dan, ibidem.	
Zingelus de minoribus mittitur et quare.		Benedictio gad qualiter ha, ibidem.	
fo. iii.		Benedictio neptalin, ibidem.	
Zingelorum choros quomodo ascendit beata virgo		Benedictio azer, fo. lxiij.	
Zingelorum choros quomodo ascendit beata virgo		Benedictio ioseph, ibidem.	
Annūciatio ista fuit suprema et comple-		Benedictio beniamin, ibidem.	
mentum oium aliarum		Benedictiones balaam quibus benedixit israel qualiter conueniunt beate virginem.	
In annūciatione ista honoratur deus tri-		fo. lxiij. lxi. t. lxiij.	
pliciter.		Benedictones date a moysi toti populo israel.	
Annūciata qualiter fuit virgo beata.	fo. lxiij.	el qualiter habuit beatam virginem.	fo. lxiij.
Annūciationis tempore virgo sic se habuit		Benedictio ruben a moysi data qualiter	
fo. xij.		beate virginis conueniat	fo. lxiij.
Anima quomodo eleuatur ad speculatiō-		Benedictio iude facta qualiter ei conueni-	
nem diuinorum.		at, ibidem.	
Arithmetican qualiter sciuit beata virgo.		Benedictio lenti, ibidem.	
fo. xxxij.		Benedictio beniamin, ibidem.	
Artes liberales qualiter sciuit.	fo. xxvij.	Benedictio ioseph, ibidem.	
Artes mechanicas viriles nec scivit.	ibidem.	Benedictio gad, fo. lxiij.	
Artes mechanicas mſiebres quitter, ibidez.		Benedictio dan, ibidem.	
Astronomia quomodo sciuit	fo. xxix.	Benedictio neptalin, ibidem.	
Ascendendi gradus ad deum videndum		Benedictio azer, ibidem.	
triplex et hoc gradus distinctio.	fo. xxv.	Benedictio oium simul, ibidem.	
Assumpta qualiter fuit beata virgo, fo. xl.		Benignitas fructu quo habuit	fo. xxvij.
Ave quomodo per illud facta est salutatio		Bonitatis fructu quo habuit	fo. xxvij.
et quid significat ave; et quomodo angel⁹		fo. xxvij.	
dixit ave ex parte dei.	fo. xv.	Aput sine principiū seminaruz quos	
Eureolam martyrum quomodo habuit beata	c	modo fuit beata virgo	fo. lxi.
virgo		Charitatē quo habuit beata virgo et quo	
Eureolam predicatoruz quomodo habuit.		excessit in ea oēni creaturam	fo. xij.
ibidem.		Charitatis fructu quo habuit	fo. xxvij.
Eureola virginū quitter habuit	fo. xxvij.	Charitatis dece et sepe pietates p indas	

Tabula alphabetica foliorum.

Mium iacob significate qualiter bē virg. ¹	Vulna qualiter fuit in beata virginē ī sum ni conueniente	fo. xii.	mo.	fo. xxii.
Easitatis beate virginis castitatem oīs crea ture qualiter excedit	fo. xxii.	e	Ecclesie statū quomodo habuit bea ta virgo: scilicet ḥginum cōnig tūi & viduarum	fo. xxi.
Easitatis fructū quō habuit	fo. xxxv.	Elevat anima ad speculacionem diutinam hoc modo	fo. xxxiiii.	fo. xxxv.
Emittit qualiter per pulchritudine beatavirgo co paratur.	fo. v.	Esurientis beatitudo qualiter fuerunt in bea ta virgine	fo. xxi.	fo. xxxv.
Conceptio ī vtero virginis de quo facta ē tanq̄ de causa efficiēte	fo. lxxii.	Estatem qualē habuit bā ḥgo tpe cōtracti matrimonij	fo. vii.	fo. xxxv.
Conceptio elizabeth q̄liter ppter q̄tuor in annūciatiō ab āngelo introducit.	fo. lxxv.	Exaltatio quo est beatavgo sup oēm creatu ra & sup choros angelorum	fo. viii.	fo. xxxv.
Logitatio bē virginis qualis fuit in salu tatione.	fo. lxxii.	Extreme vñctiois sacramētū quid ab eo susce pit bā virgo	fo. ix.	fo. xxxv.
Confirmationis sacramentum an suffice rit.	fo. xvii.	Estū baptismatis btissime ḥgis cur ab ecclia nō celebretur	fo. xix.	fo. xxxv.
Color cutis beate virg. q̄lis fuit	fo. x.	Fidei p̄stātia btissime ḥginis om̄es viatores superauit	fo. xl.	fo. xxxv.
Color capillorum & oculorum qualis fuit.	ibidem.	Fidici donū q̄lī huit bā ḥgo.	fo. xxi.	fo. xxxv.
Compassiōis fructū quō habuit.	fo. xxxiiii.	Figurata q̄liter fuit	fo. xl.	fo. xxxv.
Consiliū donum quō habuit.	fo. xxi.	Fos & cisterna q̄lis dī bea. ḥgo.	fo. xii.	fo. xxxv.
Constantia quid sit & quomodo fuit in bea ta virgine.	fo. xxi.	Fortitudis donū quō habuit	fo. xii.	fo. xxxv.
Coronā duodecim stellarū quō habuit qd stelle significant.	fo. lvii.	Fructū qualiter excellētus habuit oībus viatoribus	fo. xxxiiii.	fo. xxxv.
Contemplatiō actum habuit ḥgo bea ta q̄li angelus ad salutādū eāvenit.	fo. vi.	Fructū vñctis btissime ḥginis qualiter fuit bñdicitus.	fo. xix.	fo. xxxv.
Continētis fructū quō habuit.	fo. xxxv.	Fructū sufficiētia	fo. xxxv.	fo. xxxv.
Confessio triplex.	fo. xix.			
Confessio beate virginis qualis fuit & quis confessor.	ibidem.			
		Auid cur in genealogia salvatoris ponitur	fo. xi.	fo. xxxv.
		Delectatio qualiter intendit ex cer titudine trib' modis.	fo. xxv.	fo. xxxv.
		Despōsatio bē ḥginis possibilis fuit & vñ lis ppter multa	fo. vii.	fo. xxxv.
X Dies creationis qualiter impleti fuit ī bea ta virgine	fo. xii.	Gaudū sūmū & dolorez sūmū q̄liter huit ḥg. be. in passio filii	fo. ii.	fo. xxxv.
Discretiōnei spiritū q̄liter habuit.	fo. xi.	Gaudū fructū quō huit fo. xxxiiii.	fo. xxxv.	fo. xxxv.
Dolores quos perturbat virgo beata ī pas sione filii propter quos h̄z aureolam mar tyrum.	fo. xxxiiii.	Genealogie ḥginis cur boni & mali in se renitatem	fo. xii.	fo. xxxv.
Dolorem sūmū & sūmū gaudiū qualis ter habuit in morte filii	fo. ii.	Genealogizare mulieres cur scriptura non consuevit	fo. xii.	fo. xxxv.
Dñs qualiter fuit cū ḥgine oīb' modis q̄bus cōtingit aliqd̄ esse cū altero.	fo. ix.	Geometriā scīnit & qualiter	fo. xxi.	fo. xxxv.
Dona spiritus sancti quomodo habuit bea ta virgo	fo. xxi.	Grauitatā qualiter scīnit	fo. xxxv.	fo. xxxv.
Donorum sufficiētia	fo. xxxv.	Gratia sanitatis q̄lit huit ḥg. be.	fo. xi.	fo. xxxv.

Tabula alphabetica foliorum.

Gratias speciales mortem circūstantes q̄ ¹	Ad atrimoniu verū p̄trū fuit ī interāmaria & liter habuit.	fo. xlii. t. xlii.	Joseph & q̄ regnū ad atrimoniu	fo. vii.
Gratiam qualiter inuenit apud domi nūs.	Ad mechanicas artes viriles beata virgo ne scīnit.	fo. lxxx.	Ad mechanicas artes m̄ siebres scīnit. ibidē.	fo. xxxvii.
b Umilitas & obedientia q̄liter fue rūt in bā ḥg. ī summō	Adēbas btissime ḥginis fuerunt elegātissi me dispositionis	fo. ix.	Ad serice die beatitudo ī summō fuit in beata ḥg.	fo. xxxv.
Elus q̄liter impositū dīversimode a & cu p̄prie scīnit	Ad missiō tria exiguntur. ibidem	fo. lxxiii.	Admissus est filiū spirīsanctu s & angelus	fo. iii.
Illuminātur nō oīs eq̄liter & q̄re	Aderebat bā ḥgo quolibet motu	fo. xli.	dīversimode	fo. xxxv.
Intellectus q̄liter habuit	Aderebat bā ḥgo quilibet passiōe. ibidē.	fo. xlii.	Adititas an ī bā ḥgine fuit	fo. xxxi.
Inferior q̄liter sit dñs iēsū xp̄s oī angelu mo loquēdi sive considerati.	Joseph in euāgeliō vir dicitur propter qua tuor causas	fo. lxvi.	Modestie fructū quō habuit	fo. xxxv.
Joseph noſter per pulchritudine comparatur Jos eph filio iacob.	Joseph cur dicitur fuisse de domo dāvid &	fo. xlii.	Morte sua qualiter preservit	fo. xlj.
Joseph cur dicitur fuisse de domo dāvid &	quonodo. ibidem.	fo. xlii.	Mortua qualiter sit, p̄ amore & sine do lore.	fo. xlj.
Zeges & decreta q̄liter scīnit	Zeges & decreta q̄liter scīnit. ibidem	fo. xxxvii.	Mulier initū peti ē ī rōne m̄lieris.	fo. v.
Zogicam qualiter scīnit. ibidem	Zogicam qualiter scīnit. ibidem	fo. xxxv.	Mulierā q̄liter scīnit bā ḥgo	fo. xxxv.
Zogicēs sp̄s qualiter scīnit. ibidem	Zogamunitatis fructū quonodo habuit	fo. xxxv.	Mulierā fuit be. ḥg. ī summō	fo. xxxv.
Zogamunitatis fructū quonodo habuit beatā ḥgo	beatā ḥgo	fo. xxxv.	Mulierā benedictiones quonodo habuit	fo. lxx.
Zoquendū de dño iēsū xp̄s īm̄ quatuor modos	Zoquendū de dño iēsū xp̄s īm̄ quatuor modos	fo. lxxv.	beata virgo.	fo. lxx.
Zuctū beatitudo an fuit ī be. ḥg. fo. xxi.	Zuctū beatitudo an fuit ī be. ḥg. fo. xxi.	fo. lxxv.	Bumbrata qualiter fuit ī bā ḥgine be ata sp̄scō.	fo. lxxv.
m Agnaminitas quid sit & quonodo	Agnaminitas quid sit & quonodo	fo. xxi.	Opera sex dierū q̄liter bā ḥgine	fo. lxx.
fuit ī beata ḥgine	fuit ī beata ḥgine	fo. xxi.	presigurabant	fo. lxx.
Magnificētia qd sit & quonodo	Magnificētia qd sit & quonodo	fo. xxi.	Ordīns sac̄fīcian bā ḥg. suscepit. fo. xxi.	fo. lxx.
fuit ī beata ḥgine	fuit ī beata ḥgine	fo. xxi.	Ordīnū ecclēasticorū dignitates seu ḥgū tes habuit beata virgo per aquipolētias	fo. xx.
Magnificatū qualiter sit xp̄sus ī sua nat ūtate	Magnificatū qualiter sit xp̄sus ī sua nat ūtate	fo. lxx.	& excellētiam	fo. xx.
Maledicti euacuatio qualiter facta ī p fructū ḥg.	Maledicti euacuatio qualiter facta ī p fructū ḥg.	fo. lxx.	Acis beatitudo fuit ī bā ḥgine ī summō.	fo. xxii.
Māsuetudis fructū quō huit	Māsuetudis fructū quō huit	fo. xxii.	Pacis fructū quō huit	fo. xxii.
Mariis stella q̄re & qualiter dīcī	Mariis stella q̄re & qualiter dīcī	fo. xli.	Patiētia qd sit & quō fuit ī b. ḥg. fo. xxii.	fo. xxii.
Maria cur ecclia salutādo angelice appo luit qd angelus salutādo om̄is	Maria cur ecclia salutādo angelice appo luit qd angelus salutādo om̄is	fo. xvi.	Patiētis fructū quō huit	fo. xxii.
Mātē dei cē qle & quātū p̄mlegiū	Mātē dei cē qle & quātū p̄mlegiū	fo. xlvi.	Pauptatis beatitudo bā dīas ei pres. s. re m̄ abdicationē & p̄mittētis spiritus fuit ī	fo. xxii.
Mātē ḥgine cē qle p̄mlegiū	Mātē ḥgine cē qle p̄mlegiū	ibidem.	beata ḥgine	fo. xxii.
Māt̄ oīus q̄liter ḥgo bā dr	Māt̄ oīus q̄liter ḥgo bā dr	fo. xliii.	Paupertatis gradus sunt octo. ibidem.	fo. xliii.
Māt̄ respectu filii quōs h̄z p̄prietass que beate ḥgī, cōueniūt, ibidem.	Māt̄ respectu filii quōs h̄z p̄prietass que beate ḥgī, cōueniūt, ibidem.	fo. xliii.	Peccadi ipossibilitas q̄liter infuit differe tē trinitati xp̄o & bē ḥgini, ibidem.	fo. xliii.

Tabula alphabetica foliorum.

Penitentie actu quo habuit be. <i>Ag.</i> fo. <i>xvij.</i>	gratia vel glorie. <i>fo. lviij.</i>
Penitentie sacramentum an beatavirgo ha buerit. <i>fo. xvij.</i>	Regnat rps multis modis <i>fo. lxxv.</i>
Persona vna in veteri testamēto pp̄e plus res p̄prietates plura significat <i>fo. xij.</i>	Acramentorum a beata v̄gine sua sceptio in euangelio ppter sex cau sas nō declaratur <i>fo. xix.</i>
Perseuerantia duplex quomodo fuit in b̄z ara virg. <i>fo. xxiiij.</i>	Sacramenta oībus hominibus tempe bea te virginis instituta propter multas cau sas suscepit <i>fo. xvij.</i>
Phisicā quomodo scuīt bt̄ v̄g. <i>fo. xxxix.</i>	Sapientie donū quo ad triplicē eius actuū quo habuit bt̄ v̄g. <i>fo. xxx.</i>
Pietatis donū quo ad triplicē eius actuū quo habuit bt̄ v̄g. <i>fo. xxx.</i>	Plenitudinis grāz dñe v̄ginis recipiat latro per pulchria <i>fo. lvij. t. lxx.</i>
Plenitudo grāz tripliciter dī: t̄ quo inter se be plenitudines differunt <i>fo. xij.</i>	Plenitudo grāz tripliciter dī: t̄ quo inter se be plenitudines differunt <i>fo. xij.</i>
Plena grāz quomodo dī v̄go maria diffe renter ab alijs. <i>fo. xvij.</i>	Sacramentū altaris quid ab eo recepit bea ta virgo. <i>fo. xix.</i>
P̄figurata fuit beata virgo multis mos dis. <i>fo. xlij.</i>	Sacramentū ordinis solū inter cetera nō recepit t̄ quare, ibidem.
Prophetata q̄liter fuit bt̄ v̄go. <i>fo. xlij.</i>	Sacramentū ordinis in se habet tria q̄ etiā bea ta virgo habuit equipollenter, ibidem.
Privilégia cognitōis seu noticie, beate vir ginis. <i>fo. xxix. t. xl.</i>	Sacramentū extremeynctionis quid ab eo recepit, ibidem.
Privilégia bt̄ v̄g. sufficiētia. <i>fo. lvij.</i>	Sacramentū matrimonij triplex bonum prestitū bea. <i>Ag.</i> ibidem.
Privilégia, <i>t. viij.</i> beate v̄ginis reducibilia ad. <i>q̄. enumeratur, ibidem.</i>	Sacra p̄ sufficiētia. <i>fo. xxvij.</i>
Prophetie donū quo hñit bea. <i>Ag.</i> <i>fo. el.</i>	Sanctitatis grām quo hñit be. <i>Ag.</i> <i>fo. xl.</i>
Porta celī q̄liter dicitur <i>fo. l.</i>	Scientie donū quo habuit be. <i>Ag.</i> <i>fo. xx.</i>
Proprietates cōmunes omnī angelonis qualiter habuit in summo. <i>fo. lviij.</i>	Scientiam omnī rerum habuit beata vir go ad suam beatitudinem pro statu vie pertinentium. <i>fo. xxiiij.</i>
Proprietates singulas singulorū ordīnū pri me hierarchie q̄liter habuit beata v̄go in summo, ibidem. <i>fo. lxxv.</i>	Securitas qd sit t̄ quo fuit i be. <i>Ag.</i> <i>fo. xxiiij.</i>
Proprietates singulas scđe hierarchie q̄lis ter habuit bea. <i>Ag.</i> in summo. <i>fo. ly.</i>	Sedē regni sacerdotij; magistri iudicij conuiuij dñi qualiter deus christo des erit. <i>fo. lxxv.</i>
Proprietates singulas tertie hierarchie q̄lis ter habuit in summo, ibidem. <i>fo. xxiiij.</i>	Sermonū interpretationē q̄lit hñit. <i>fo. xl.</i>
Pudicitia actu quo hñit be. <i>Ag.</i> <i>fo. xxiiij.</i>	Sobrietas sive abstinentia beate v̄ginis nobilit fuit oīs creature. <i>fo. xxiiij.</i>
Pulchritudo beate v̄ginis cur ab euāge listis non describitur. <i>fo. viij.</i>	Spirituſanc⁹ qualiter i beata v̄rgine fa peruenit. <i>fo. lxxvij.</i>
Pulchritudo v̄ginis gloriose cōgrua fuit t̄ ad suūp̄sū comēdationem, ibidem. <i>fo. l.</i>	Stella maris quare t̄ qualiter dicitur. <i>fo. xl.</i>
Puritas excellētissima q̄liter fuit in bt̄ virgine. <i>fo. xl.</i>	Stellas duodecim quomodo habuit beata virgo. <i>fo. l.</i>
Puritatez summa q̄liter habuit q̄tuoz gra dibus ascendendo. <i>fo. lxxij.</i>	Superior qualiter sit xps oī angelo tribus modis loquendo. <i>fo. lxxv.</i>
Ecreatōis op̄ ſim gen⁹ q̄tuoz cāz a deo beate v̄ginī cōmuuica & tum est. <i>fo. xl.</i>	Emperatia quid sit t̄ quomodo fuit in beata v̄rg. <i>fo. xxij.</i>
Rethoricam qualiter ſciuit beata virgo. <i>fo. xxvij.</i>	Theologiā quāl ſciuerit. <i>fo. xxvij.</i>
Regina misericordie qualiter virgo beata dicatur t̄ cur potius ſic q̄ regina iusticie dicatur. <i>fo. lxxv.</i>	Timor ſeruulus ininalis t̄ castus q̄liter fue rit in bt̄ v̄gine t̄ q̄liter non. <i>fo. xcc.</i>

Tabula alphabetica foliorum.

Emultiplex describis t̄ qualiter virgo glōsa omni ve caruit. <i>fo. xv.</i>	lit. ibidem.
Vestis angeli nuncianq̄ qualis fuit t̄ quare. <i>fo. viij.</i>	Virgum sufficiētia <i>fo. xxvij.</i>
Ulidere potuit bt̄ v̄go in sua contēplatio deum angelos demones aīaz p̄p̄ia t̄ sub stātias rerū corporalū p̄ ſeipas. <i>fo. xxvij.</i>	Virgo t̄ m̄ quō fuit ſimul. <i>fo. xlviij.</i>
Virginē virginum eſſe q̄liter ei p̄ueniat in ſummo poſt rpm. <i>fo. xlviij.</i>	Vocatus qualiter ſit ch̄r̄tus altilimi ſi lius. <i>fo. lxxv.</i>
Virgines alias beata v̄g. in tribus excels i finis tabule alphabetice foliorū. <i>fo. lxxv.</i>	Elus animarū per z̄abulon ſignifiz cat? q̄liter fuit i be. <i>Ag.</i> <i>fo. lxxij.</i>

De annunciationis cōgruentia t̄ necessitate.

fol. i.
Celebrissimi sacre paginae doctoris fratris Alberti cognosati Magni ob scientiam omnium excellētā et Transponens episcopi de ordine fratrum predicatorum liber Opusculum de intermeratis genitricis Mariae laudibus feliciter incipit.

Rimo que

ritur an necesse fuerit hāc missione esse. Evidet q̄ non. An ter quicq; nō distat nulla necessaria est missio: inter deus & beatissimā virginem nulla est distatia: q̄ nulla debuit inservire missio. Media pater, qd; fuit cū bñā vir gine p̄ essentia p̄nitētā & potētā: sicut ē in cre atoris generali: & p̄ inhabitatē gratiā: sicut ē in sanctis speciali: q̄ ybi oī modo affuit gratia nullo modo defuit gratia: q̄ nulla missio possib⁹ fuit. **I**tes oī missio est p̄ mediū: sed int̄ ipam & dei nullū est mediū q̄ nulla ē missio. minor p̄t̄z: ipsa fuit dignissima creaturarū: ut pote regina angeloru ab eterno electa & p̄firmata, iuxta illud Eccl. xxiiij. Ab initio & ante secula creata sum. **I**te missio ē ppter indigētā: i hac nulla fuit indigētā missio: q̄ nulla mis sio. dē enī nō indiget nūcio q̄ est ybiq; p̄s tor. Beatissima etiā ygo nō indiguit mis sio: q̄ imēdiate poterat acce a deo: q̄ rē. **I**te nūci⁹ p̄r̄ accipit nūciati⁹ ille cui mittit: q̄ si fuit nūciatio hec p̄r̄ descedit il luminatio ad angelū q̄d virgine: q̄ non descedit ordinata: qd; ē atra bñā Dionysii dicēt. **L**ex qd; hec est diuinatatis sacratissima p̄ prima secula ad diuinissimā reducere lucē. Vult enī p̄ vtricq; libri vtricq; hierarchie q̄equid defluit ad inferiores: in hant p̄ supiores & nō ecōuerso. **I**tes beat i⁹ est dare q̄ accipe: & beator ē dans q̄ ac cipio inquitati⁹ accipies: q̄ nūci⁹ beatio: fuit beatissima ygme. **I**te sicut sebz fui ms ad finē: ita id qd; ad finē ad id qd; ē ad finē: q̄ si nūciati⁹ est sup nūciati⁹ impropo cionate nūci⁹ filter: sed alie nūciati⁹ faciat p̄ angelos: q̄ ista debebat fieri p̄ supio re oī angelo: q̄ dē debebat illā reuelationē facere p̄ scipim. **I**te magis ē dare ē mas trē dei q̄ dare fidē spem vel charitatē: quia illud includit istud i se: sed illud op̄ deus sine ministratio creature qd; min⁹ est: q̄ il lud qd; mai⁹ est. **I**te pp̄bia p̄destinatio nis ipel sine nostro libero arbitrio vt dicit glo. sup̄ Mat. sed bec nūciatio deceptio filii dei ē pp̄bia p̄destinatiois: q̄ illa nō de pēder a libero arbitrio q̄ nūciatio non fuit necessaria pp̄r̄ sensum btissime virginis. Ex hijs q̄ patet q̄ nūciatio nō fuit necessaria. **C**orrā aliq; sacerdoti fuerūt necessitati: q̄ christ⁹ debuit necessitari. **I**te mō ē laudabile nisi p̄stitutū aliq; mō in libero arbitrio: sed fieri matrē dei ē laudabilissimū: q̄ fuit necessario nūciatio pp̄r̄ sensus liberi arbitrii. **I**te in tractu matrimonij req̄uis liberū arbitrii in psona copulāda: q̄ in isto summo m̄rimoniō debuit p̄sens bea tissime ygme req̄ri. q̄ ad b̄ necessaria fuit nūciatio. **I**te clādestinus minuit ira & p̄ulegium m̄rimoniō: sed illud m̄rimoniū in nullo debuit ē duminutū: q̄ & nullo mō debuit ē clādestinus: q̄ necessaria fuit nūciatio. **R**ūdeo. **L**ocedim⁹ q̄ grua & ne cessaria fuit ista nūciatio pp̄r̄ quorū pp̄ter dei honorationē. agelice dignitatē offitionē. btissime ygme comēdationē & nostra vti litatē. Dē honorabat in ista annūciatiōe tripliciter. quātū ad potētā. i eo q̄ angelos ministros habuit. quātū ad sapientiā: in eo q̄ mō p̄ditios mō liberatōis directe obui aut. s. in eo q̄ ygme p̄ angelū docuit sicut angelus ygme decepit. quātū ad bonitatē in eo q̄ dē p̄tingentib⁹ nil obmisit in oī eo qd; ad honorem m̄ris sicē nūcessa fuit. **L**on grua q̄ fuit ad dei honorationē. Necessaria etiā fuit ad angelice dignitatē offitionē q̄ si milt̄ b̄ ondif in trib⁹. Primo q̄ angelus sui officiū. nūciādi exercuit. Scđo q̄ su mi secreti cōsci⁹ fuit. **T**erto q̄ sumā bñā diuinē hōi nūciavit. **E**rit etiam ad beatissime virginis comēdationē necessaria: q̄ etiā hic fuit comēdāna i trib⁹. **H**ic enī ei⁹ māfes stat. meriti ei⁹ augmētāt. int̄ & extra illu minaf. & vñquodq; illorū tripli. **M**anife statū enim virtus humilitatis in tuī ban do. virt⁹ discretiōis in q̄rēdo. yrt⁹ fidei in p̄sentēdo. Meriti ei⁹ augmētāt in trib⁹. i credēdo nūcio. in p̄sentēdo nūciato. in hu miliado se deo. **I**n̄ & extra illuminat̄ tripliciter. in potētā p̄mis medijs & vltimis. In p̄mis. i sensuālitas p̄ allocationē & ro ciationē. in medijs q̄ unigationē & co

Quem in hac annūciatiōe mitti cōgruebat

gnitionē, i vltimis p internā inspirationē, sic vlt fuit annūciatio ad vnginis cōmēdationē. Fuit etiā necessaria ad nostrā vltitatem, ad hāc q̄ trip̄l: ad fidēi confirmationes, ad deuotiois accēsionē, ad actuū informa- cōcīat naturā extremon. **I**te angel⁹ nō ordinat medi⁹ in hōiem: sī su- per hōiem: sī extrema fīebat p hōiem: ḡ t media: q̄t media cōcīat naturā extremon. **I**te le⁹ t pp̄b̄ vñq̄ ad Johānē q̄ fuit p generi mediatē bīssima vñgine pfecta p̄pheta p̄phētā: t plus q̄ pp̄ba demōstrādo: ḡ inquitū est citra demōstrationē crit p̄phētā: sed annūciatio erat citra. ḡ debet fieri p̄pp̄hetam: ergo per hominem. **C**ōtrā nullus homini fuerat supior beatus vñgine q̄ ad ipam angelus ve- nit t illud q̄ r̄sidit: t p̄ illud q̄ post rece- ptione plenitudinis ḡfē fecit elegatissime i struimur q̄liter nos debeam⁹ ad recuperan- dā gratiā pparare: q̄lit recuperatā augmēta- re: q̄lit augmētā pscrūpare. Et sic p̄t̄ ad q̄ t ad q̄ necessaria fuit nūciatio. **N**unc inđendū est ad obiecta, pmo ad id q̄ dicis q̄ missio ē distātū: dīcedū q̄ distare bīm q̄ dicis p̄ oppositū ad inhabitatē p̄ ḡfaz, p̄t̄ in- git simili inessi cū inhabitatō respectu di- uersarii ḡfari: ita q̄ de⁹ inhabitat phanc ḡfam: distat tū quātū ad alia. **A**nī līcē de⁹ inhabiter vñgine p̄ ḡfam: distabat tū p̄ cor- poralē p̄ficiam. **A**d illud aut̄ q̄d̄ dīcīt q̄ missio p̄ mediū: dīcedū q̄ mediū accipit dupl̄r̄ in opatiōe. **E**no mō bīm q̄ mediū ac- cipit a pīno t fluit i vltimū: bīz rōne moti- ui respectu vltimi: vt q̄d̄ p̄mū mutat mu- tan: t tale mediū est nobil⁹ vltimo. **A**lio modo medium p̄ q̄d̄ tanq̄ instrumentū est opacio t bī mediū nō ē digni⁹ vltimo. **P**ri- mo mō angelus fuit mediū q̄ ad illuminatiōē sensitivā: bīm q̄ angelus fuit supior bīssima vñgine nūciato christo hōie: sic in- tellectuū sup̄ sensitivū. **S**eco mō angelus fuit mediū q̄ ad illuminationē intellectuū inquātū mouebat t irradiabat bīssimā vñgine illuminationē sensitivā: si ipaz illu- minatiōē intellectuū de⁹ p̄ se infudit me- diate intelligētā. **E**t ex his p̄t̄ solutiois q̄ ad vltimā obiectiōē q̄ obincit q̄ pp̄bia p̄ deſtitutiōē sine nō libero arbitrio ipſe: q̄d̄ veni⁹ ē sine nō libero arbitrio opante: si nō sine libero arbitrio p̄sentiente. **O**nd̄ obincit tur de obedientiōē soluta est in distinctionē. **O**st bī q̄nī p̄ q̄ē nūciū oueni- p̄ at fieri annūciatiōē hāc: t vi- def q̄ p̄ hōies. **T**ib⁹ enī mo-

dis notificat̄ incarnatio. Primo p̄ pp̄bias realē vel vñbale. **S**ecō p̄ digitī demonstratiōē ad oculū. **T**ertio p̄ annūciatiōē extre- ma fīebant p̄ hōiem: ḡ t media: q̄t media cōcīat naturā extremon. **I**te angel⁹ nō ordinat medi⁹ in hōiem: sī su- per hōiem: sī extrema fīebat p̄ hōiem: ḡ t media: q̄t media cōcīat naturā extremon. **I**te le⁹ t pp̄b̄ vñq̄ ad Johānē q̄ fuit p̄pheta p̄phētā: t plus q̄ pp̄ba demōstrādo: ḡ inquitū est citra demōstrationē crit p̄phētā: sed annūciatio erat citra. ḡ debet fieri p̄pp̄hetam: ergo per hominem.

Cōtrā nullus homini fuerat supior beatus vñgine q̄ ad ipam angelus ve- nit t illud q̄ r̄sidit: t p̄ illud q̄ post rece- ptione plenitudinis ḡfē fecit elegatissime i struimur q̄liter nos debeam⁹ ad recuperan- dā gratiā pparare: q̄lit recuperatā augmēta- re: q̄lit augmētā pscrūpare. Et sic p̄t̄ ad q̄ t ad q̄ necessaria fuit nūciatio. **N**unc inđendū est ad obiecta, pmo ad id q̄ dicis q̄ missio ē distātū: dīcedū q̄ distare bīm q̄ dicis p̄ oppositū ad inhabitatē p̄ ḡfaz, p̄t̄ in- git simili inessi cū inhabitatō respectu di- uersarii ḡfari: ita q̄ de⁹ inhabitat phanc ḡfam: distabat tū quātū ad alia. **A**nī līcē de⁹ inhabiter vñgine p̄ ḡfam: distabat tū p̄ cor- poralē p̄ficiam. **A**d illud aut̄ q̄d̄ dīcīt q̄ missio p̄ mediū: dīcedū q̄ mediū accipit dupl̄r̄ in opatiōe. **E**no mō bīm q̄ mediū ac- cipit a pīno t fluit i vltimū: bīz rōne moti- ui respectu vltimi: vt q̄d̄ p̄mū mutat mu- tan: t tale mediū est nobil⁹ vltimo. **A**lio modo medium p̄ q̄d̄ tanq̄ instrumentū est opacio t bī mediū nō ē digni⁹ vltimo. **P**ri- mo mō angelus fuit mediū q̄ ad illuminatiōē sensitivā: bīm q̄ angelus fuit supior bīssima vñgine nūciato christo hōie: sic in- tellectuū sup̄ sensitivū. **S**eco mō angelus fuit mediū q̄ ad illuminationē intellectuū inquātū mouebat t irradiabat bīssimā vñgine illuminationē sensitivā: si ipaz illu- minatiōē intellectuū de⁹ p̄ se infudit me- diate intelligētā. **E**t ex his p̄t̄ solutiois q̄ ad vltimā obiectiōē q̄ obincit q̄ pp̄bia p̄ deſtitutiōē sine nō libero arbitrio ipſe: q̄d̄ veni⁹ ē sine nō libero arbitrio opante: si nō sine libero arbitrio p̄sentiente. **O**nd̄ obincit tur de obedientiōē soluta est in distinctionē. **O**st bī q̄nī p̄ q̄ē nūciū oueni- p̄ at fieri annūciatiōē hāc: t vi- def q̄ p̄ hōies. **T**ib⁹ enī mo-

Ed cōtra. Illuminatores sunt sc̄iētores illis q̄s illūmāt: sic vult Dīonyſi⁹ p̄ totū: sed angelī nō fuerū supiores bīz vñgine: ḡ angelus non debuit eā illūmāre. **I**te q̄s ē iste q̄ venit de edō: t dīcit H̄erōnīm⁹ q̄ hec q̄stio est in psonā minōz angeloz ignorātū mysteriū incar- natiōis: si ignorauerūt: ḡ nō nūciauerūt,

Quem in hac annūciatiōe mitti cōgruebat

Ite volauit ad me vñ⁹ de seraphīn: si ḡ aut̄ est prāti: ḡ debuit fieri p̄ p̄t̄es. **I**def etiā q̄ debat ce dēvītibus. dā incarnationē purgabat: nequaq̄ de mi v̄. **D**icit enī bītū Ber. virtutes sunt nōib⁹ esse debuit q̄ ipam incarnationē nū ciabat. **I**te nūci⁹ iste fuit Gabrel q̄ fuit ar- chāgelus vt sup̄p̄t̄ ecclia: ḡ nūci⁹ nō fuit loſſimū: ḡ debuit fieri p̄ virtutes. **I**te vna angelus sed ad min⁹ archāgelus. **I**te J̄os̄ pp̄pietas virtutū bīm bītū Dīonyſi⁹ est lar- gitas ad inferiora: hic aut̄ annūciabat ma- xime largitas: q̄ plenitudo gratie: ḡ tc. **I**te q̄ debuit fieri p̄ archāgelū. **I**te Ber. dīc v̄. **H**oc p̄p̄t̄ ip̄s̄ assignatas a bīo Dīonyſio q̄ sunt liberalēseue diuinor̄ mysterior̄: q̄ nō iſt̄ ob p̄cipuas t ritas, mutue seruitutis supioritas, nullius maxima causas mittunt. **E**x q̄b⁹ ille ma- gn⁹ archāgelus Gabrel nullus legitur ad subiectiōē egestas, dissimilitudinis inu- nitas, dīhandi ordinata p̄cas. **D**ia uita exer- cebant in opē incarnationis vbi nos de⁹ sue gratie liberalitate t sue passionis seueritas te liberavit ab indigna seruitute diaboli et peccati: t libitacē filior̄ dei adoptauit ab ista reuelatio summoz secretor̄ p̄t̄ner ad dīagio dissimilitudinis culpe t penē emun- daut t nos sibi t regnū t sacerdotū ordina- uit: q̄ ista annūciatio obēbat fieri p̄ dīatōes **I**def q̄ nūci⁹ debat c̄ de p̄cipiāt̄ bus. **D**icit enī Ber. p̄cipiāt̄ sūt quoꝝ virtute moderamine t sapientiā v̄. **T**b⁹ p̄p̄pietas thronoz a bīo Di- onyſio positas q̄ sunt regis celitus mitat̄: trāſferit̄: mutat̄: t nūciat̄: sed bī annū ciabat mutatio regni t sacerdotij t cīcō- principis tenebāt̄: ḡ debuit fieri p̄ p̄cipiāt̄. **I**te bīm bītū Dīonyſi⁹ angelus sunt q̄ singul̄bōz p̄ficiunt̄, archāgelē q̄ genti- bus, p̄cipiāt̄ q̄ p̄cipiāt̄: ḡ bīssima virgo nobilitatis fūerit p̄cipiāt̄: et debuit fieri reuelatio p̄cipiāt̄. **I**tem vide⁹ q̄ p̄ p̄cipiāt̄ p̄cipiāt̄ q̄s ponit bītū Dīo- nyſi⁹ dīcēs. **M**āifestat aut̄ ipaz celestū p̄- cipiat̄ illud difformis principale t dīcē- tuū cū ordine sacro t p̄cipiāt̄ de felicissi- mis nōtūtib⁹ t ad sup̄principale p̄cipiāt̄ eas p̄cipiāt̄ nōtūt̄ t alias hierarchice du- cere ad ipm̄ p̄mū quātū possibile fuit: **F**ī- marē p̄cipiāt̄ p̄cipiāt̄: sī in hac annūciatiōē dīcēt̄ beata vñgine hierarchice ad sup̄ principale p̄cipiāt̄ quātū possibile fuit: ḡ debuit fieri p̄ p̄cipiāt̄. **I**def q̄ adhuc supior debat c̄ nū- ci⁹. **L**e⁹. de p̄cipiāt̄. **P**oteſtates sūt v̄. **D**icit enī Ber. q̄nī virtute p̄t̄as tene- bīanī cōp̄imif. hic aut̄ p̄t̄as p̄cipiāt̄ res- nebārū matime cōp̄imebat: ḡ debuit fieri p̄ p̄t̄as. **I**te glo. dīc sup̄missus ē q̄ Gabiel ideo formido dei dīcīt q̄ illū nūciāt̄ bat q̄ ad debellādū diabolū veniebat: hoc **I**def etiā q̄ debat fieri p̄ cherubī p̄p̄pietas positas a bīo Ber. q̄ dīcīt. Putem⁹ cherubī ex ipso fa-

Quis i hac annūciatiōe missus fuerit.

pietate fonte. i. oē altissimi haurientes t re festatricē. Illa aut summa pfectio charis
fluentes fluēta sc̄tie vniūis ciuib⁹ suis. cū tis q̄ b̄ describit ad deū ascēdēdo t ad chri
ḡ hic annūciat̄ prima repletio fontis q̄ cres̄tū deſcedēdo cōpleta fuit i brāgine i hac
uit in fluiū magnū t maximū cui⁹ im̄p̄ annūciatiōe ergo manifestuz ē q̄ debuit fi
tus letificat̄ ciuitate dei; yepote plenus grā eri per seraphin.

Idef aut̄ q̄ adhuc supiorū nūc⁹ et
mus unū ipse fil⁹ dei q̄ est h̄tus t sapiē v
debuit. s. spūlance⁹ in creat⁹. b̄ eni
tia dei in q̄ sunt oēs thesauri sapientie t sc̄ie
annūciat̄ effect⁹ summe bōtitio;
tie recedit; manifestū est q̄ annūciatiōe p̄t̄ bonitas aut̄ appropriat̄ spirituūsc̄to; ḡ dī si
net ad cherubin. Itē videt̄ p̄p̄tates a be ei p̄ spūlanc⁹. Itē q̄ oēs tres p̄m̄ ordines
ato Dionysio positas q̄ sunt i circuitu c̄ re
debeat mitti. Primus eni odo nomē h̄z a
ductua actua t exēplatiua in circuitu: q̄a
charitate. Sc̄ds a cognitione. Tertius a po
ad totū qđ est nō itrat̄ reductua t ad dñm̄ restat; sed hec oia b̄ in summo mōstratur t
tendā actua ut ad deū intēdāt̄ exēplatiua ḡ debebat fieri p̄ tres. minor p̄t̄ p̄ Johān,
vt b̄m̄ suū exēplū h̄ faciant. In hac aut̄ an
damas. q̄ dīc. Adagius circa ipm̄ antropie
nūciatiōe br̄fissima h̄go ita in circuitu fuit
i. amoris hominū clementie pelag⁹. demōstra
q̄ magī p̄nūgī deo; nūl̄ de fieret; nō potuit.
Ips⁹ eni p̄dīto t dñs eā quā; p̄p̄rio vel
reductua etiā fuit q̄ oēm̄ creature q̄ p̄ pec⁹
p̄ p̄m̄ plasmatis recipit luctatione t opere
catu ec̄cidit in p̄stiniū statū ducit t supdu
magister fit; t hoīem quē inimic⁹ deitatis
erit q̄ ipam̄ t in ipsa q̄c̄d̄ de⁹ creavit recre
specie decepit; carnis p̄blemat̄ decipit; et
mōstrat̄ simili bonitas t iusticia t sapientia
dei. Nā bonitas q̄dē; q̄ non despexit; p̄p̄j⁹
ua q̄ oēs pulchritudinis t inōcēti speculū
ad p̄m̄ pulchritudinē dirigit; t oēs aber
rātes vt stella maris ad portus reducit; hec
aut̄ omnia b̄ annūciabunt; ergo videtur
q̄ ad cherubin pertinet.

Idef q̄ ad cherubin t b̄ p̄p̄t̄a
v̄ tes positas a b̄o Ber. q̄ dīct. Pū
temus seraphin spūs totos igne di
uino succēsos incēderat vniūis; b̄ta aut̄ dō
igne sc̄isp̄s ita fuit totalit̄ suā; ut flā
tione valde decētissimā; q̄ cū b̄ annūciat̄
ma ignis oēm̄ ea fomite libidinis extigue
in q̄ oīu; isto; triū ordīnum̄ demōstrat̄ p̄p̄
ret; t ipm̄ solē iusticie intra se p̄tinēs toru
tas; v̄ q̄ oēs tres ordīnes debeat mitti.
mūdi illuminaret; t ad dei amore accende
ret; cuz ḡ iste sunt p̄p̄tates seraphin videt̄
q̄ ista annūciatiōe p̄t̄neat ad seraphin. Itē
hec nūciatiōe ad nūciatiōe t recipi
ens ad recipiēt̄ t negotiū ad ne
videt̄ p̄p̄tates ip̄is assignatas a beato
Dionysio q̄ dīct. Pūma ḡ celestī hierar
chiarū ab ip̄is excellētissimū cētū si san
ctificat̄ ordinē his oībus altiore b̄ est circa
deus immediate collocati t p̄mo opante the
ophanie pfectioēs in eā tanq̄ in p̄ximam
principali deferunt; t ita imobile earū cir
ca diuinā t incessabile t acutū t calidū t
supferudū intēt̄ t fōsan intime inflexib⁹
sem̄ motiōis t suppositorum̄ reductue t
actue exēplatiua tanq̄ recalificā illa t re
fusciat̄ illa in fīscē caliditatē t igneitatē
celit̄ enī holocastū purgatiū t incirc
uallati t inextinguibili h̄ntē t sic semp lu
cifaciū t illuminatiū p̄p̄tate oīs te
nebrose obscurificatiōis p̄ficiatricē t mani

Idef aut̄ q̄ debuit mitti fil⁹. fil⁹
debuit. s. spūlance⁹ in creat⁹. b̄ eni
tia dei in q̄ sunt oēs thesauri sapientie t sc̄ie
annūciat̄ effect⁹ summe bōtitio;
tie recedit; manifestū est q̄ annūciatiōe p̄t̄ bonitas aut̄ appropriat̄ spirituūsc̄to; ḡ dī si
net ad cherubin. Itē videt̄ p̄p̄tates a be ei p̄ spūlanc⁹. Itē q̄ oēs tres p̄m̄ ordines
ato Dionysio positas q̄ sunt i circuitu c̄ re
debeat mitti. Primus eni odo nomē h̄z a
ductua actua t exēplatiua in circuitu: q̄a
charitate. Sc̄ds a cognitione. Tertius a po
ad totū qđ est nō itrat̄ reductua t ad dñm̄ restat; sed hec oia b̄ in summo mōstratur t
tendā actua ut ad deū intēdāt̄ exēplatiua ḡ debebat fieri p̄ tres. minor p̄t̄ p̄ Johān,
vt b̄m̄ suū exēplū h̄ faciant. In hac aut̄ an
damas. q̄ dīc. Adagius circa ipm̄ antropie
nūciatiōe br̄fissima h̄go ita in circuitu fuit
i. amoris hominū clementie pelag⁹. demōstra
q̄ magī p̄nūgī deo; nūl̄ de fieret; nō potuit.
Ips⁹ eni p̄dīto t dñs eā quā; p̄p̄rio vel
reductua etiā fuit q̄ oēm̄ creature q̄ p̄ pec⁹
p̄ p̄m̄ plasmatis recipit luctatione t opere
catu ec̄cidit in p̄stiniū statū ducit t supdu
magister fit; t hoīem quē inimic⁹ deitatis
erit q̄ ipam̄ t in ipsa q̄c̄d̄ de⁹ creavit recre
specie decepit; carnis p̄blemat̄ decipit; et
mōstrat̄ simili bonitas t iusticia t sapientia
dei. Nā bonitas q̄dē; q̄ non despexit; p̄p̄j⁹
ua q̄ oēs pulchritudinis t inōcēti speculū
ad p̄m̄ pulchritudinē dirigit; t oēs aber
rātes vt stella maris ad portus reducit; hec
aut̄ omnia b̄ annūciabunt; ergo videtur
q̄ ad cherubin pertinet.

Idef aut̄ q̄ debuit mitti fil⁹. fil⁹
debuit. s. spūlance⁹ in creat⁹. b̄ eni
tia dei in q̄ sunt oēs thesauri sapientie t sc̄ie
annūciat̄ effect⁹ summe bōtitio;
tie recedit; manifestū est q̄ annūciatiōe p̄t̄ bonitas aut̄ appropriat̄ spirituūsc̄to; ḡ dī si
net ad cherubin. Itē videt̄ p̄p̄tates a be ei p̄ spūlanc⁹. Itē q̄ oēs tres p̄m̄ ordines
ato Dionysio positas q̄ sunt i circuitu c̄ re
debeat mitti. Primus eni odo nomē h̄z a
ductua actua t exēplatiua in circuitu: q̄a
charitate. Sc̄ds a cognitione. Tertius a po
ad totū qđ est nō itrat̄ reductua t ad dñm̄ restat; sed hec oia b̄ in summo mōstratur t
tendā actua ut ad deū intēdāt̄ exēplatiua ḡ debebat fieri p̄ tres. minor p̄t̄ p̄ Johān,
vt b̄m̄ suū exēplū h̄ faciant. In hac aut̄ an
damas. q̄ dīc. Adagius circa ipm̄ antropie
nūciatiōe br̄fissima h̄go ita in circuitu fuit
i. amoris hominū clementie pelag⁹. demōstra
q̄ magī p̄nūgī deo; nūl̄ de fieret; nō potuit.
Ips⁹ eni p̄dīto t dñs eā quā; p̄p̄rio vel
reductua etiā fuit q̄ oēm̄ creature q̄ p̄ pec⁹
p̄ p̄m̄ plasmatis recipit luctatione t opere
catu ec̄cidit in p̄stiniū statū ducit t supdu
magister fit; t hoīem quē inimic⁹ deitatis
erit q̄ ipam̄ t in ipsa q̄c̄d̄ de⁹ creavit recre
specie decepit; carnis p̄blemat̄ decipit; et
mōstrat̄ simili bonitas t iusticia t sapientia
dei. Nā bonitas q̄dē; q̄ non despexit; p̄p̄j⁹
ua q̄ oēs pulchritudinis t inōcēti speculū
ad p̄m̄ pulchritudinē dirigit; t oēs aber
rātes vt stella maris ad portus reducit; hec
aut̄ omnia b̄ annūciabunt; ergo videtur
q̄ ad cherubin pertinet.

Quis in hac annūciatiōe missus fuerit

ceptio q̄ hic annūciat̄ attribuit̄ spūlanc⁹. sum delatio. vñ angelus nō fuit illumina
Dic̄t̄ eni p̄cept̄ spūlanc⁹; licet tota trini
tas sit opata ista oēptione. Itē ad reple
tione aplorū mittebat spūlanc⁹; ḡ mōto di
op̄ est in vīsione de⁹ trinitas p̄ se fuit sp̄i
gnis ad plenitudinē br̄fissime vñginis.

Idef etiā q̄ debuit mitti fil⁹. fil⁹
eni vt dīct̄ Aug⁹. q̄ sapientia mitti
tūt̄ cū cognitio spūlanc⁹ daf̄; hic
sūt̄ ipsa sapientia per seipsum totaliter in
funditur ergo filius mittebatur.

Idef aut̄ q̄ p̄. Parit̄ eni approp̄a
tur summa potētia q̄ manifestat̄
in summo debuit mitti; minor p̄t̄.
magis eni manifestat̄ potētia recreatio q̄
creatio; licet vtrūq̄ sit ex mōsto; q̄ in supio
re t in pfectioē statū ordinat̄ recreatio q̄
est q̄ manifestat̄ p̄cessus illi⁹ psone ad al
terā; t sic pater q̄ pat̄ non mittebat; q̄ mitti
q̄dō dīct̄ Sālon p̄t̄ suo. Vidi mulieres
vt dīct̄ Aug⁹ est agnosc̄i ab alio ee; pater
de filiab⁹ philiū; h̄c q̄o accipe mīhi i
aut̄ nō est ab alio. Eadē rōne tota trinitas
mitti nō debuit; q̄ seq̄tur si trinitas mittit̄
q̄ p̄t̄. Itē sec̄dimus rōnes q̄ pb̄t̄ q̄ hō
mitti nō debuit esse nūci⁹; nec obstat q̄ lex t p̄
phete vñq̄s ad b̄b̄. Ista aut̄ annūciatiōe nō
fuit ad demonstrationem b̄hānis ordinata
tanq̄ ad mediū; hec aut̄ fuit ordinabilior
illa tanq̄ summa t completem oīum revela
tōt̄ appariōt̄ triū p̄cedētū p̄p̄t̄ p̄cipia
lē exhibitionē luminis q̄dō illuminat̄; t fuit
cōpletio in rōne illuminād̄; q̄ eā int̄ et
extra illuminauit mediat̄ luce qua sue di
uinitatis de⁹ testamēta nō mortalitāt̄ ac
cēdit̄ t oēs tenebras fugauit. B̄hānis aut̄
demonstratio lumen nō accēdit sed lippent̄
bus oculis solē digitō ostēdit; nec iā quasi
secretū revelauit; sed manifestū incredulis
inculcauit. Plus q̄ q̄ pp̄b̄eta dīct̄ nō p̄
pter nobilitate revelatioē; sed p̄p̄t̄ p̄ntia⁹
lucis quā nō futurā p̄dīxit; sed p̄nte demo
strauit. Itē sec̄dim⁹ q̄ multi angeli nō
debeat mitti; q̄ multitudiō repugnat my
steri⁹ archano. Nō eni est arcanū q̄dō mul
tis ē cognitū; nec ē familiari⁹ amicabilit̄
intimati⁹; q̄dō p̄t̄ ē multitudinē reuelatus.
Itē sec̄dim⁹ q̄ iste angelus nō fuit de ma
iorib⁹; sed fuit archāgelus; t b̄ in br̄fissime
vñginis honoratione; q̄ si q̄dō sup̄iorib⁹
mittere; ab ipso illuminari credere. De
minorib⁹ q̄ mittit̄ vt ostēdat q̄ angel⁹ tm̄
est negoci⁹ mysteriāt̄ t exterior delator. de
us aut̄ p̄ se ē negoci⁹ inūctor. salutatioē di
ctator. intelligēt̄ inspirator. t mentis ad
cōlēsum inclinator. modi executioē ex⁹

m

2
a
nūciatiōe triplex fuit triplicitas
missionis positio. Una filii. Sec̄da
spūlanc⁹. Tertiā angeli. Filii duplex. Una
qua mittebat in carnē; t illa ē incarnatio.
Alia q̄ mittebat in mētē q̄ idē est q̄ interi
or illuminatio mētis b̄c̄ vñginis ad intēdē
dū t p̄fētūlū verb̄ angelicis. Missio spū
lanc⁹ fuit in plenitudinē gratiae. Infusio
summa vñtūtū gratituarum pur̄ in pura
creatura esse poruit in via perfectio. Alis
slo angelū fuit intimationis q̄ ipsa deberet
esse mater dei ministerialis t exterior ad sens
cōlēsum inclinator. modi executioē ex⁹
a iii

In qua specie angelus apparuerit

posito. Unde angelus regis de modo locutum nisi solus homo debuit fieri in specie trahimur ad spiritum diuinum super in specie humana; ut scilicet nobilissimum intellectuum te. tamen non beatissima vox licet in alijs non sit etat quod illuminabat eam in exteriori; ut possibile in alijs illuminationis accepte ab eis etiam nobilissimum et sensuum quod illuminabat eum exterius sicut homo.

ret et oculi propter opinionem remuneret ipsum. Osti b. q. in q. sexus. Et videlicet qui reuera fuit archangelus per totum enagellum p. feminino, assumptio enim forme huma.

non archangelus: sed angelus notauit.

Ost. b. q. in q. sp. apparuit. Et videlicet q. in serpentina specie. Dicit enim q. quicepit illuminationem p. illi debet fieri.

Beda: q. intratu mosis p. feminam: tunc autem sexus est feminine. Agnus culmine enim apte redit et vita p. feminam si agnus debet fieri loquuntur feminine femina: vox agnus: tunc tunc tunc alijs inesse: tunc ut se fia et principium tunc minori audit vox agnus p. virgo saluationis et principium predicationis. angelus p. apparuit. Sed propter suum illud. q. cum auctoritate turbata est dicit glo. p. p. est agnus ad omnes viri ingressus pauere: ergo viri: q. angelus apparet debuit in specie serpentina.

Iudec q. apparere debuit in specie colubina. straria. vix curant: q. si pariter in forma viri sexus: q. in b. a. Concepit fiebat p. calliditate serpentina: illuminatio fieri debet p. simplicitatem columbinam.

Iudec etiam q. in humana specie. alioq. eni mulieris est vir. Ut quoniam illuminatio scriptum de incarnatione dei boni: q. species humana conuenit ad annuntiationem incarnationis christi boni. q. secundum.

Dicit obiecta soluente dicimus q. in specie serpentina non debuit esse illuminatio: q. cu illa non ordinatur ad illuminationem plus ad deceptionem cu in descriptione specie serpentina agnus et p. missione agnus etiam est: q. ut dicit magister in sententiis. k. c. d. venit in specie serpentina: q. si p. mittetur ventus in specie colubina et infra: non q. nisi p. serpente retine p. missus est diabolus ut p. illud q. fors erat astuta et ratiocinio aduertitur: sic feminam p. veniret. Unde Aug. non est putandum ut p. quem tetra et eligeret: sed cu deinceps non potuit nisi p. qd posse abs p. missus fuit. Usque accedit q. specie fuit instrumentum deceptionis: non q. debuit esse instrumentum illuminationis. Itz in specie colubine venire non debuit. Hoc enim vox sensibilis ab angelo illuminari debuit: illuminationis aut sensitiva ad cognitionem sit medietate locutione: q. medium illuminationis debuit esse locutum: sed nullum sensitum est.

In qua veste apparuerit

Ad prius autem respondentes dicimus q. forma iuueniens agnus illuminatio non puerilis q. iuuenies sup. decore albi. t. innocentie. et vel semib. pueri enim non vestit distinctio rubri pacientie. q. illa p. p. est vestis domini: q. in sensu. neutra q. puerilis illuminationi gemitus. Tidem autem q. vestis alba esse debuit: q. legit in Ezechiel. q. videt virum induitum ligato. Nec obstat enim pueri appellatum fuisse et alios ser. secundum. Et exponit Gregorius. q. ab Isaia: cum cum etiam patrem appellat virum solus induitus fuit linea: quia unus solus conceptus fuit sine peccato.

p. Osti b. q. in q. veste apparuerit: Et videlicet q. in veste cadida: q. id est p. natus.

cum alibi angelus scribant vestiti: Et a. est q. Dionysius de hac matre loquens videlicet q. in veste cadida: q. id est p. natus. Et autem q. in veste diuina: tunc vestiatio: q. postmodum surrexit: q. in vesti veste et habitu nuciarum debuit: sed in resurrectione apparuerit angelus in vestibus albis: q. et modo. Itz dicit Gregorius. Cadaver vestis signat iocunditatem future solennitatis: sed b. fuit maxima festa quoniam deitas humanitatis in una persona copulata fuit: q. illud angelus in caderet vestis nuciarum debuit. Itz in transfiguratione apparuerunt vestimenta ei. q. cadida sunt non dubitetur p. spicax: aim. invisibilis visibilis adunare. Ex hac auctoritate colligitur q. oia q. sunt circa formam assumptiōne debet visibilis declarare illud invisibilis le q. primo modo: q. principaliter venit angelus nuciare. Dico q. q. angelus ille venire debuit in veste clara: t. p. ipm. nuciatate et recipiēt et p. p. nuciatum. Propter se: q. candore vestis innocentia designat angelum: t. p. b. non congruit angelo vestis alba et rubra: q. non est aptus natu. h. s. innocentias cum passione. Itz quatuor ad recipiēt agnus vestis albata et clara: q. illa q. p. ceperit sine peto p. ceperit enim q. peccare non potuit et ideo totius albi et nihil ibi de nigro fuit. Itz sine libidine cocepit et sine dolore p. ceperit: q. sine rubore libidinose et dolorose passionis ista p. ceperit et nativitas assumptiōne fuit: q. cu. angelus iste primo et principaliter per se non intendat nuciatum in incarnatione non debuit h. s. vestem in canticis. Dilectus meus cadidus et rubricidus. Etiam caderet significat in omnibus autem pacientia: hec autem est p. p. vestis dominica: q. nec angelica nec humana. angelus enim innocentia sed non pacientia b. homines autem pacientia s. non innocentiam. o. emi purificauerunt. Ipse autem solus innocentia habuit q. pacientia non fecit. et pacientia: q. p. p. in corpore suo sup lignum: q. Ita vestis sibi soli est p. p. et angelus b. n. ciatis debuit esse indutus veste alba et cadida. Itz q. regens angelus q. est iste q. venit de edom. eni. b. dicit dominus. ego q. loquor iustitiam. q. d. ego sum solus q. habeo innocentiam: et non sum p. p. et incarnatio.

m.

Qua hora facta sit annūciatio.

Ost hec q̄ris q̄ hora ipsa facta fuit
p hec annuntiatio fuit in oītū dies tñ in yef
bec annuntiatio. Et videt p̄mo q̄ i pera; q̄ nō annūciat tēp̄ incarnāti, nec ī
die. Op̄ enī creationis cepit a luce, nocte; q̄ nō annūciabat statut̄ eoz pp̄ q̄s
H̄n̄. Siat lux t̄c, ḡ multo fort̄ op̄ recre
fiebat incarnationis; ḡ auctoritas illa dū mes
ationis q̄d est multo nobili. Itē in meas
natione incepit dies gratiae; aut dies s̄ ne x̄bi. Ad illud autē qd dicit de abra
cipit a luce; ḡ recreatio incepit a luce. Itēz b̄ q̄ sedit in hostio etiā dicim̄ q̄ p̄ abra
ponit in senectū q̄ sol fac̄ fuerit ex luce b̄ q̄ feruore dei intelligif̄ feruo: deside
fue nubecula: sed creao solde nubecula r̄ij que habebat sancti p̄es ad incarnationis
est figura creationis corporis dominici de n̄. Nō aut obiectu de hora passionis
beataissima virgine ergo ista debuit fieri ex plus ē ad p̄positū; q̄ sicut sole mudi ad oc
casum x̄gete arguebat venus sole relinqre

ce que videat in directione piani nisi.
¶ **Quarta** videt quod in media nocte: quando erat fieri in meridie. Et sic prout quod aliud tempore dicitur in medio silentio teneretur oīa oīpo: pus agnuebat passionem: aliud annūciatiō. tēa sermo rē. Itē populus qd ambo labat in tenebris: qd non fuit qd lux ista oritur: pta fuit: qd i die non ambulabat in tenebris. **Adef** autē quod in vespera fieri debuit tūs et sepultus et resurrexit: qd recipi debuit. illa annūciatio: postquam p̄eit pleitudo ipsius rē. igit̄ ista annūciatio sicut loco vel ad minorem in eā dignitatem fiebat in vespe qd est plenitudo dici. **Vobis** autē in mīdia die videtur p̄fam in dignitatiō loco: qd oficium in choro: negotiū gurā: qd dicīt in Bēne. qd abrahāz se debat in hostio tabernaculi ī ipso seruō: dici qd annūciat̄ fuit Iasā. hec autē annūciatio sicut figura ipsius annūciationis: qd ista debuit fieri in meridie.

¶ **Quinta** videt quod in ciuitate. Ostendit qd oficium de loco et videtur qd fuerit in ciuitate. **Cōtra** hoc obviatur. dōis extra ciuitatem passus fuit natus. **Quarta** videt quod in media nocte: quando erat fieri in meridie. Et sic prout quod aliud tempore dicitur in medio silentio teneretur oīa oīpo: pus agnuebat passionem: aliud annūciatiō. tēa sermo rē. Itē populus qd ambo labat in tenebris: qd non fuit qd lux ista oritur: pta fuit: qd i die non ambulabat in tenebris. **Adef** autē quod in vespera fieri debuit tūs et sepultus et resurrexit: qd recipi debuit. illa annūciatio: postquam p̄eit pleitudo ipsius rē. igit̄ ista annūciatio sicut loco vel ad minorem in eā dignitatem fiebat in vespe qd est plenitudo dici. **Vobis** autē in mīdia die videtur p̄fam in dignitatiō loco: qd oficium in choro: negotiū gurā: qd dicīt in Bēne. qd abrahāz se debat in hostio tabernaculi ī ipso seruō: dici qd annūciat̄ fuit Iasā. hec autē annūciatio sicut figura ipsius annūciationis: qd ista debuit fieri in meridie.

Quo in loco facta sit annuntiatio.

obibus suis operib⁹ ostendens q̄ christ⁹ iesus
venit in hūc mūndū pec⁹ sal⁹ face. Nō aut in
mari q̄ est loc⁹ p̄scū; nec in aere q̄ est los
cūs aūm⁹; nec in cāpis q̄ est loc⁹ gressib⁹
asalū; sed in ciuitate q̄ est loc⁹ hominū cō
cipi debuit q̄ pp̄t nos ⁊ pp̄t nostrā salutes
descendit de celo. Qd aut obijcis q̄ ex
tra ciuitatē nār⁹ fuit passi⁹ ⁊ sepulch⁹ ⁊ re
surrexit; dicim⁹ q̄ duplicit fuit christ⁹ nati
uitas in ytero ⁊ ex ytero. p̄ma in secreto;
cari de ea p̄st. Quis enī fundata sup humi
litatē; murata p̄ castitatem; turrita p̄ charita
tē; yallata p̄ paupertatē; custodita p̄ discret
onē; libera in immunitate petoz⁹; pacifica v̄
ctoria rēptationi⁹; ornata diuino munere p̄
elegatiā mox; edificata in refugio petoz⁹;
virtuti viuificata populosa; ⁊ oīum aqruz
i. gratiarū suministro; irrigua; abundā in
multitudine miserationi⁹; in alto sita per
excellentiā prīilegioꝝ.

Sed in manifesto, pma agniti in mysteriis;
sed a in exēpli. In ciuitate nāq̄ scipi vo-
luit ut onideret q̄ p oīb̄ natūs venit. In
vita aut̄ nat̄ fuit ut onideret q̄ sua vita no-
bis ad regnū celorū via fuit. Extra portam
aggredi fuit ad ondēdū q̄ p ipsi passiones
no liberat nisi q̄ p pūfones a peto ad ipsim
extra portā fuerit egressus. Nō aut̄ obicit
replō, dicunt̄ q̄ locū nō sanctificat ho-
mine; sed bō locū. Digni⁹ est replō in q̄
ignior est opatio et q̄ est dignioris habi-
tatio. Et in oratoriō būtissim⁹ virginis fuit
dignissimi habitatio in q̄ dignissima et san-
ctissima omniū creaturā habitauit; quam
ipse sanct⁹ sanctorū nunq̄ reliq̄; quā ange-

dicitur fieri debuit in Galilea et ppter factu quo siebat; et ppf sine ppter que siebat. Dns enim incarnatus fuit ut indeos et gentes salutare et ppereat in regio ne quod ab yrnisq inhabatur conceptio et annuntiatio fieri debuit. Qd autem ab yrnisq in habitat pte ppheta dicitur. Eras iudas ne galilee getui. Et p cuagelalem dicentes. Ascedit autem Joseph a galilee a ciuitate Nazareth in iudeam; et sic in regione comitis nrae pcipi debuit quod p oib' mozi voluit. Itz regio illa sua noie pperat incarnationis manifestus expicit. Galilea enim interpretat reuelatio sive trasmigratio. In hac autem annuntiacione siebat summi secreto reuelatio; quoniam vero quod erat in principio apud deum et in luce imhabitus inaccessibilis quod nemo vnde vidit. Vnde b' in qua caro factum est; videt ois caro salutare dei; quod librum legi et pphesteri aperuit et ois signacula ei volunt; et oia quecunq a pfe audiuit nobis nota fecit. Sili modo siebat trasmigratio magna de ignorantia in scientia; de culpa in gratia; de ymobra in veritate; de servitute in libertate; de timore in amore; de grauitate in levitate; de austerioritate in benignitate; de humani-

Eur dictum sit ad virginem

tate in divinitatē, que ē trāsmigratio maxima; qd in ea p̄mū & ultimū in yñā p̄sonā trāsmigrat. Qd ḡ obijct⁹ qd indest solū p̄ missus fuit; dicit⁹ qd h̄ salutem ē; qd & ḡ eti⁹ bus; sicut p̄t p̄ oēs pp̄b̄etas scribentes de vocatione ḡetii; secundum tñ qd solū in deis p̄missum fuit; qd ch̄rist⁹ de eoz semin̄ nō nasceref; si originalis salus ex indest venit; sed nō pp̄f eos solos venit.

vēit fruct⁹ appropinquit. osb⁹ semen erbi buit. mediceina p̄fecit. sensu⁹ refecit. cōicādus pauperib⁹ venit. Ille ḡ sunt p̄petrātes p̄ qd agnēbat ch̄ristū in nazareth cōcipi. Qd aut̄ obijct⁹ de bethleem dicit⁹ qd b̄ ē intelligēdū de nativitate ch̄risti ex vtero & nō in vtero. Qd obijct⁹ qd debet debuit s̄a per sedē dāuid; dicit⁹ qd ille auctoritatis loquuntur de modo obtinēdi regnū dāuid

Ost hoc q̄rit̄ in q̄ cūitate ch̄ristus
annūciant̄ debuerit. Et videt̄ q̄ de-
buit ē Nazareth. David enī dicit̄
est. de fructu vētris tui pon̄a sūg sedē tuā.
q̄ yideſ q̄ pot̄ in cūitate David cōcipi-
debuerit̄ q̄ in Nazareth. Ihes t̄ b̄ b̄abet p̄
Micheā ḡ dicit̄. Et tu Bethleē effrata t̄c̄.
Ite yideſ p̄ alii in iudea et iherusalē t̄c̄. ḡ
videt̄ q̄ ista annūciant̄ debuerit fieri in
iherusalē. Ite h̄ob̄. A nazareth p̄t̄ aliq̄d
bon̄ esse. q̄d. bon̄ q̄d expectam̄ non ve-
nit a nazareth; sed de bethleem ḡ t̄c̄. Item
nulla pp̄bia yideſ habere q̄ dñs cōcipi-
ta in nazareth. Sed needaf. Cōtra egr̄diefic
virga de radice ielle t̄c̄. ḡ yideſ q̄ iefus in
nazareth cōcipi debuerat. Ite postq̄ dure-
rat nathanael a nazareth dñs approbad̄
et cōmēdāo dicit̄ suū aut̄. ecce vere israhē-
lita in q̄ t̄c̄. ḡ yideſ intellex̄e q̄ c̄t̄ pp̄he-
tia de dño incarnādo in nazareth.

Uper illud qd dictum est qd in galilea et qd in ciuitate dicipi debuerit dicimus qd etiam b nomi nazareth co gruebat et qd in galilea e debebat: si enim diuine generationis sita et humane generationis flosis de flore assimilata. flos enim pullatus de uno germine in decore et odore cum utilitatis fructu, sibi filii bim diuinae generationis predicti de uno qd est in celo sine materia: et bim humanae generatione de una in terra sine patre. vñ ergo in nazareth ceperunt fuit qd sicut flos de flore sine virili coniunctione de una matre salvo virginitate decore et matris utilitate pectus. **Alii Bern.** Semina diuine generationis e evidenter allocutiones et pmissiones factae ad pres. locutissimis te b semini in mirabilib' qd sunt ostensa in extu de egypto. **E**cceptio autem huius seminis et hoc flor fructus e iesus incarnatus. In nazareth q annuncias christi nascitur. Nomine ciuitatis in qd expimit et status tuis et tene opistolas que venit. **L**ii enim christi nascitur in nazareth nascitur: bycs transiit, tps innotiatio

Lurad viginē poti⁹ q̄ ad ioseph nūciatio scā sit
fa uelad mālūm

ne vel ad mulieres & viroo; ut in isaac &
sapone; & cu*m* tota rosa sit in medio rote.
nouii testam*m* in veteri; nulla annuncia
tio debuit fieri ad virginem.

Item vide*m* q*p* hec annunciat*m* fies
in debuerit ad viru*m*. Ap*m*, Cap*m*
mulieris ē vir; a capite aut^r descen*m*
dit sensus & illuminatio ad corp*m*; & nō eco
uerso; & vide*m* q*p* a viro q*est* caput descendē
re debet reuelatio ad mulier*m*. Itēz debēt
mulieres in ecclesijs tacer*m* h*ab* domini inter
rogare viro*m*; & reuelatio debebat inotesc*m*
mulier*m* a viro*m*. Itēz post nativitatē filii
dei sic factū fuit q*n* angelus in somnis ap
paruit dicens tolle pueri matrē te. vbi re
uelatio fuge vide*m* ad dinam a ioseph que
nire. si b*is* post nativitatē filii dei q*n* ipsa di
gnissima tu*m*. t*e* g*o* pot*m* a*m*. Ite*m* q*n* cu*m* sit vir
go singularis int̄ oēs & mule p*uilegij* pur
legata q*re* no addat nota singulariter ve
dicator ad virginem quandam.

ta*m* vel dignitat*m* feis attribui potuit; b*is* sub
rone mulieris nō x*ig*nis fieri debuit; ye*m* be
nedictio x*ig*ni*m* ta*m* bidic*m* x*ig*ni*m* x*ig*ni*m* t*ac*
virginitatis matris p*uilegio* sibi p*ro* serua
ret. Propheticā at*m* q*p* de ipsa p*l*onia b*it*issime
x*ig*nis loquuntur in excellētissimis & exp*m*
flissimis p*pp*b*et*is ip*m* appellat*m* nō x*ig*ni*m*
modo mulier*m*. I*ts*. Ecce x*ig*ni*m* cōcept*m* t*er*
Abuliere. I*ter*. Abulier circumdabit vi*m* ad
signādi videlic*m* q*p* viri*m* dei habitura fuerte
& x*ig*nitati integrat*m*; & mulieris secund*m* t*er*
itate. Itēz q*p* x*ig*no futura fuit q*n* mulieris pec
cata aboleuit & sic q*p* illa x*ig*no int̄ oēs x*ig*ni*m*
nes singularis fuit x*ig*notē nec p*im* h*ab*is v*l*
la siem nec sequēt*m*. Ideo sub nota singu
laritat*m* qui figurat vi*m* q*d*ā castellus erat &
q*d*ā mulier. sed q*p* ista x*ig*nitati sola vere
in summo habuit ye*m* infra patebit. i*o* virgo
sine additione antbonomarice noia*m*. q*ue*
eni*m* hec x*ig*no causa & principiū oīum alio*m*
sanctior summa p*ur*itatis puritatis. q*ue* mi*m*

Dicitur beatus notardius quod inititum prec*ati* est a mu
lieter rome mulieris. Ena enim in quod tu
non peccauit: sed iniquitatum propria
eta viro cui quod copulata generation si dicitur
c*uius* aut*em* primo original*e* nascit*ur* ex co*cupi*ta*s*
c*uius* vuln*er*e. Occupat*ur* aut*em* ann*exa* e*ius* cu*m*
com*missio*n*e* seminum*q* uod in maria minime
fuit: cu*m* vuln*er* subiacere no debuit que*ve*
vuln*er* curare venit. Propterea generatio*n*
tpalis i*m*ago est g*ra*ntior*e* etern*e*. v*er* sic*ut*
eterna e*st* de v*no* in*an*tie*re* i*co*rrupto*re* t*indu*
so*ita* tpalis g*ra*ntio debuit e*ss*e de v*na* i*co*
rupta*h*e de v*ng*ine. Et sic p*ri*z*q* origin*e* p*re*
dict*io*n*e* p*re*gnab*er* rome mulieri*z*: t*origin*e sal
uation*e* rome virginis. Quod aut*em* ob*je*c*tu*r q*uod
o*es* figure fiebat sub r*one* t*no*te mulieri*z*:
t*o*es ann*unti*ation*e* ad viros*z* mulierem
facte sunt t*q* uod ad v*ng*ine decid*eu*s i*co* figura
t*p*rophe*te* in se plena*l*uc*e* or*tu*entes o*es*
defici*tu*nt ab ipsa luce. Ut nulla figura i*fa*
cto*plene* potuit exp*rim*ere ist*u* ann*unti*acio*n*
ne ad v*ng*ine*z*: q*uod natura alta non q*uod co*cepti*
cept*u*a fuit t*q* uod ad h*ac*t*u* v*ng*ine male*di*
cta*z* t*obprobriu*s v*ng*init*at*e fuit. Nec aut*em*
virgo obprobriu*m* v*ng*init*at*e abstul*it* t*v*irginit*at*e
se*scr*au*it*. Unde ipsa ini*tu* m*er*it*u* di*u*
nis v*ng*init*at*e fuit: t*q* uod e*ius* v*ng*init*at*e fine
p*ro*p*ri*o sine p*hi*li*z* ex*cep*to*re* glori*so* mun*er*
v*ng*init*at*e de*o* obtul*it* t*su*i*m* im*mu*nit*at*e o*es*
v*ng*ines virgo*z* g*ra*uit*it*: q*uod an*ti* nobilis****

In quo actu beatissima virgo fuerit

Ost h̄ q̄r̄if in q̄ actu erat b̄tissima debuit actu humiliatio aut̄ in descēdendo p̄t̄o: sed est t̄ cōtemplatio in ascēdendo: ergo non vtrū in actu p̄t̄eplatiōis vel opatio fuit in cōtemplatiōe: sed in actione. Item nis? Et videt q̄ in actu p̄t̄eplatiōis dīc. H̄n. Loquar ad dñm mēu cum sum cūmis & puluis: ḡ puluerisatio & incineratio q̄ se dñm maxime indigebat fortitudine: sed debuit eē in sc̄ieto & spe: sed h̄ est eē in p̄t̄eplatiōe: ḡ fuit in p̄t̄eplatiōe. Itē, dūcā te i s̄litudinē & ibi loquar tecū. p̄ h̄ tangit star? debuit incinerari & humiliari. Itē abscondi p̄t̄eplatiōe: ḡ illi ad q̄ sit locutio debet eē in p̄t̄eplatiōe. Itē sedebit solitarius & tacēbit & lenab̄it se sup̄ se. Et h̄ sic arguit, inquit nō quoque mō se h̄is mouet s̄ ap proximatiōe oportet eē: h̄ dñs appropinquit b̄t̄e h̄ḡm: h̄ est p̄ se: ḡ magis b̄unti dāt maius: ḡ summa ḡta actu datur summe humili actu: sed h̄ debat b̄t̄issime h̄ḡm summa ḡta actu: ḡ summa fuit b̄t̄is militas actu. humiliatio aut̄ eē in descēdendo fuit p̄t̄eplatio in ascēdendo: ḡ non debuit eē in actu p̄t̄eplatiōis q̄ est in sursum: sed in actu humiliatio q̄ est deorsum. Si p̄cedatur. Contra, vidit iacob scalā tē, glo. dicit. Illi diuina sp̄iculā q̄ appetitu tp̄alū oculū & potētia sup̄ potētia & actū sup̄ actū: s̄ in hac annūciatio b̄t̄issima h̄ḡ in substātiā eleuabat ad summā pp̄indatā cū deo. nō enī poterat altr̄ eleuari q̄ p̄ eēt̄ mat̄ de: ḡ si in substātiā eleuabat in summū: etiā & potētia & opatio debuit eleuari i summū: ḡ debuit esse in altissimo statu p̄t̄eplatiōis.

Oncedim⁹ q̄ b̄t̄issima h̄ḡ i actu p̄t̄eplatiōe fuit q̄n ei ista annūciatio venit. Qd aut̄ q̄r̄if p̄ quē actus dātū & recipiēt̄ d̄ eē ad inuicē puerio: aīa aut̄ duas h̄s facies. s̄. rōnē seu postōne sup̄iorē & inferiōrē, inferiōrē, q̄ tp̄alū bus p̄ractidis intēdit: sup̄iorē nō q̄terēt̄ bus cōsulēdīs inberescit: ḡ si dei & b̄t̄issime h̄ḡinis tanq̄ dantis & recipiens d̄ esse ad inuicē puerio: nēcessēt̄ est vt b̄m illam partem operetur b̄m quam ad deum cōuertitur. ergo fuit in contemplatione.

Ontra, Lant. Lū eēt̄ rex in accubi tu suo tē, nard⁹ signat humiliatio: ḡ videt q̄ humiliatio fuitē dīpositio p̄p̄aratoria b̄t̄e h̄ḡm ad dei p̄cipiēdū. H̄enā dicit Ang. q̄ humiliatio nob̄ genuit familiaritatē: t̄ illa faciebat castitas. Iux̄ deū, humanitas aut̄ semp̄ est in descēdendo: illud, incorruptio facit primū deo. semp̄ enī recipit̄ i nouissimo loco, descen̄sus aut̄ est in actu: ascēdū in p̄t̄eplatiōe: a

D̄ obiecta r̄idēm⁹ q̄ ascēdū p̄ suis aut̄ est in actu: ascēdū in p̄t̄eplatiōe: a

p̄t̄eplatiōe dīnat descēdū p̄ humiliatiōe, desēdere enī ad opa acti se humiliat exaltabit̄ hec, p̄p̄ofit̄ est p̄ se: onis, p̄p̄ deū est ascēdere p̄ humiliatiōe ad ḡ b̄t̄issima h̄ḡ debuit eē in actione. Item q̄ se humiliat exaltabit̄ hec, p̄p̄ofit̄ est p̄ se: onis, p̄p̄ deū est ascēdere p̄ humiliatiōe ad ḡ & maxima est in actu exaltatio tē & deū: t̄ h̄ virtuose p̄sequit̄: q̄ quāt̄ magis maxima d̄ eē humiliatio in actu: sed i h̄ae aīa eleuāt̄ in cognitione deū: t̄o magis de annūciatio b̄t̄issima h̄ḡ exaltata fuit ma ḡ se dīcit ad humiliatioē sui. Ubi frequēt̄ tūne in actu: ḡ & maxime tūne humiliari legit̄ i p̄p̄het̄ q̄ q̄ diuina sp̄iculā ca

De possibilitate & utilitate desponsationis

dūt̄ i terrā: t̄ ecōuerſo quāt̄omaḡ quis defēdit ad humiliatiōe sui: tāto magi ascēdit ad cognitionē dei, yñ i libro numeri dīcas, h̄o cur? obdurat? est oculus q̄ cadit s̄. p̄ humiliatiōe sui & sic apūnt̄ oculi eius p̄ dei cognitionē. Et i euāgelio, Reuelatiō ea parvulū, humiliib⁹: q̄ vbi humiliatio ibi a piētā. Et apo. Qui vult sap̄ies eē: stult⁹ fiat̄ vbi sap̄ies. Et Diony. Tenebre occulat̄ a lumine & magi a multo lumine. Et sic p̄t̄ & desēdū p̄ humiliatiōe non impedit ascēdū p̄ p̄t̄eplatiōe. Videat̄ p̄parabat rotale potētia, humiliatio iasētūam fuit ardui appetitiū, charitas affectua. h̄ḡnitas aut̄ ex pte corpis p̄parabat v̄tute ḡna tūa, & sic tota eleuabat q̄ tota replebat tota glorificabat & tota glorificat. Si aut̄ q̄ rit v̄tri istis motib⁹ sumū monebat: dīcīmus q̄ nō: sed alie v̄tutes p̄parabā suas potētias eleuāt̄ habitualiter. Charitas aut̄ tanq̄ forma aliarū & vinculi p̄fectiōis ex parte b̄t̄issime h̄ḡnis fecit p̄iūctionē actuū. Ubi sic charitas fuit complementū ex pte suscipiēt̄: sic t̄complētū v̄lūmū ex parte dātū & mouent̄ ad dādū & mouēdū. Ipsi enī vi dicit Hugo de serō victore deū & ea priuatiū & ligati de celo dūxer̄ i h̄ic mudū. Ost h̄q̄r̄if de h̄ q̄ dīct̄ desponsata.

Videat̄ aut̄ q̄ b̄t̄issima h̄ḡ non p̄ potuit legistīne desponsari, ipsa enī habuit v̄tū p̄tinētē qd̄ obligabat eā ad cōmēdiū: sponsalia aut̄ obligat̄ ad m̄fimoniūm p̄t̄e determinato ad solvēdū: ergo si obligabat se ad sponsalia, venit̄ p̄ v̄tū suum. Itē si obligata fusser̄, fusser̄ ad opposita. Itē aut̄ p̄senſit̄ in carnalē copulā aut̄ nō, si sic ḡ p̄mā fidē irrit̄ fecit̄: q̄ talibus nō trānubere sed velle dānabile est, si nō p̄senſit̄: ḡ nō fuit m̄fimoniū. Itē dīt̄o adiecta ē est p̄tra substātiā m̄fimoniū ipedit̄ m̄fimoniū. h̄bo tecū vt p̄cures mihi v̄tū, v̄ndecimū vt p̄aretē sp̄iales offēdātur, duodecimū vt humiliatio, ḡnūtātī, p̄iūn geref, quattuordecimū vt occasio isamē v̄rginib⁹ tollaf, quintuodēcimū vt filii sui h̄s militas & charitas ondat̄: q̄ port̄ volunt̄ fabri, q̄ filii reputari q̄ matr̄ infamari, sexto decimū vt matr̄ dignitas humiliatiōi sōcief, vt quāt̄ maior sit in oīb⁹ rāto fiat h̄s milior, vt sit maior dei & v̄go fabri. Qd̄ obiq̄c̄ de similitatiōe, dīcīm⁹ q̄ duplex ē similitatiō, deceptiōne, vt in hypocrit̄, t̄ humiliatiōis q̄ q̄s nō solū no v̄ile magnus ve

De etate Virginis tempore annunciationis

etiam bunt p̄dicari; sed etiam nihil reputari. p̄mā simulacrum effugit sp̄us lance². scdaz inhabitat. Vñ Isa. Sup quē requeſcit sp̄us meus nisi sup hu. t̄ mā co. Dic etiam obij cīf q̄ p̄matroni. dīz eē causa plis. dicimus q̄ hoc intelligendū est de matrimonio per carnalē copulā p̄summato. isti² aut̄ matrī moniti cause fuerūt q̄ iā dicte sunt.

Ost h̄ q̄rit de etate in q̄ fuit q̄n cō
p̄ traxit cū ioseph; t̄ q̄n p̄cepit dñm?
Et vide p̄mo q̄ ad minus fuerit
q̄j. annoz. hec enī ē legitimā etas ad ma-
triculū ſh̄dū; oia aut̄ ſunt facta rite iu-
xta mſimoniū a ſp̄ſetō ordinatiā ſp̄ſico
q̄eras legitima ē ſeruata. Item mirabilia
ſunt q̄ deo imideate opante fuit t̄ quanto
aliquid mirabil? rāto laudabil?; ſed vite p̄
fectio & h̄tuti p̄fummatio mirabilior; ē in
iuuenie q̄ in ſene t̄ quanto mirabilior; rāto
Laudabilior; q̄ ybi erit laudabilissima erit
mirabilissima; ſed p̄fectio iuuenie ē mira-
bilior quāto pſona ē iunior; q̄ br̄illimā vir-
go ē debuit q̄n iſta in ea ſiebat.

bilior quanto persona est minor: ergo beatissima virgo esse debuit quoniam in ea natura.
Est enim quanto minore debitus aliquod tanto plus est gratia: sed minore debita est pfectio in iuuenie
quam in senectate: sed in beatissima virginis fuit gratis illa ma g fuit in etate immunda quam esse potuit: et sentire autem potuit cum virginis ratione habuit: ergo statim ex eius ratione habuit istam gratiam cuiuslibet suorum operum. Et est potest eiusmodi et misericordie gratia dare, ergo quanto prius datur tanto plu-
tur. Inulta illud: q[uod] cito dat bis dat: sed de beatissima virginis statim dedit quantum pure crea-
ture dare potuit. Est Ambro. Nescit tarda molimina sanctis p[ro]p[ter]is gratiarum: ergo ex parte dantis nulla sit morsa dantem gratiam: immo videat affectare dationem: quod ipse exultauit ut gressu ad curredam viam suam: ergo statim dedit quod sufficiens capax fuit. Ecce beatissima ergo illud minabatur actualiter summa illuminatio cuius pura creatura binum statu vie capax fuit: q[uod] illa debuit fieri qui maxime illuminabilis in intellectu fuit: sed autem fuit in semo. Tunc uenes autem visus sensu: senes autem intellexerunt: ergo beatissima ergo debuit illa illuminationem recipere in senectute. Est figura huius super-naturalis pfectio in virginem fuit pfecta: sicut re sterilis in senectuteque non agebatur fuit: q[uod] si figuratus esset ridere figure et ista concessio debuit fieri in senectute: ergo et de honestitate q[uod] p[ro]p[ter]eas p[ro]p[ter]eas recipie gloria minuit et dignitatem recipiendi ab ipso excludit,

De pulchritudine corporali beatissime virginis

Dicitur quod de pulchritudine brillante reginis vestri pulchritudinem corporalem habuit. Et videt quod sic, quae gura fuit signum dyblicis fistulam reginem fignato; sed mulieres brillantem reginem fignantes teste scriptura pulcherrima fuerunt; et brata rego minor pater; quatuor mulieres inuenientur brillantem reginam expeditissime figurantes. hester pinguis. midith vidua, rachel rebecca regines. Et hester scributur. Erat autem hester valde pulchra pulchritudine incredibilis; oculi gratiosa et amabilis videbat. Sistit et de iudicio legit. Erat autem elegans aspectu nimis. Et non est talis mulier super terram in aspectu et pulchritudine et sensu proborum. Sicut modo de rebecca legit quod erat puella decora nimis: reges pulcherrima et incognita viris. Itz de rachel quod erat venusta facie et decoro aspectu nimis. Et ymisi salis scriptura laudat oves mulieres de pulchritudine bramat reginem fignantes; et brata rego pulchra fuit. Itz enim potius ad adam et super dictum quod nobilioris aie debet nobilis corpore; et pulchritudo corporis dependet ad pulchritudinem aie; quod cum perfectissima fuerit pulchritudo aie et perfectissima corporis esse debet. Itz in ea erat summa pulchritudo spissalis et per symbola corporalia illa autem scriptura spealis et antonomasticus exponit de brata regine: quod illa quod ibi dicuntur spalis et antonomasticus quecumque brillans reginae; sibi autem per pulchritudinem exteriorum dicitur intellectus ad interiorum; quod in brillantia regine debuit esse pulchritudinem interiorum et exteriorum. Itz pulchrum addidit et bonum pulchro et bone facit magis pulchrum et bone; sed brillans rego ob eius creaturis optimam et pulcherrimam fuit; et habuit pulchritudinem exteriorum et interiorum. Itz in ecclesia legitur in psalmo castissima corpe, sanctissima mea regis. ouimus pulchritudinem regum virginum. Itz corpus humanae nobilitatis est ob eius corporibus binis, propter unionem ad adam rationalem; et nobilitas corporis intedit ad nobilitatem aie ad quam ordinatur forma eius et tamen debet esse proportionabilitas; sed aia brillans regina fuit nobilissima post aliam filium dei; et quod corpus eius fuit nobilissimum et pulcherrimum post corpus filii. Item corpus vestitum deitatis perfectissimum est in pulchritudine; ita etiam angelus desiderat in ipsius proprieitate; quod corpus immediate ordinatur ad ipsum est secundum locum pulcherrimum. Sicut est corpus matris vestis formatus id quod diuinitati vinebat; quod ille lud secundo loco pulcherrimus erat. Item pbs dicit quod natura est vis induta rebus filio; paucorum nisi quod natura impediatur vel errer filii ente filio patre et matre; quod non nascitur de matre non de parte et de tale operante quod non potest impediri vel errare; sed sic est de regine brillantissima et ei filiorum necessaria est filium simile esse matre et eccliesi; sed ipse est pulcherrimus; quod ipsa est pulcherrima et gloriosam faciem reputatur. Itz ordo est in rebus non libet in corporibus humanis, nam enim facie aliud pulchrum aliud pulchritus; et quod aliud est pulcherrimus finis nam. Naturae enim by alias que terminus ad quem potest et non ultra; et aut aliecius prangeretur aut nesciatur, si nesciatur; et deficere respectu operationum suarum; et est falsum quod dicit pbs quod non abutit superfluum nec deficit in necessariis; quod non aliecius by suis summis. Corpore autem naturae format a corpore nati ipsa natura creata immediate per se et simplicitate operante naturam; aliquis vero opante signatur; et aliecius summum est in corpore humano deo opante; et aliecius summum non opante et sic na operas est immediate sub deo opante; et quod corpore quod de per se sepius formas uit erat perfectissimum et pulcherrimum in natura quod de posse potuit facere fini statum yiet ita corpore bene reginis ad ordinatum erat pulcherrimum fini statu vie quod non posse potuit se opante. Itz Damas, dicit quod ipsa a nullo illustrari supposet; sed aie regines et sancti laudant de pulchritudine corporali quod non est sueta cui spissalit; et est illud pulchra facie et pulchritus fide et caritate in pacientia mulieribus veteris testamenti; quod brata rego ob laude digna; immo dignissima debuit de virtutibus pulchritudine laudari. Itz castitas est laudabilis et pulchra si eccliesi difformitas et incorrigibilitate vituporabilis est in diffinitione; et brillans regina castitas fuit laudabilissima; et pulcherrima. Et contra puerum dicitur. Fallat gloria et vanitas pulchritudo; si in brata regine minimum; immo nihil fuit de vanitate; quod nec pulchritudo. Item pulchritudo mulierum occasio magna est maiori. Unde Ecclesiastes. Virgine ne cospiciatis ne scadatlysis in pulchritudine ei. Item ppter speciem mulierum nesci perierit. Unde iob. Depicti cum oculi eius non ad cogitare

Btissimavgo inter filias hoīuz speciosissima

re de virginis sed bessima vgo oib⁹ debuit esse causa saluaci: t nulli causa pereundi: g nō debuit eē pulchra corporalit. Itē quato plures sunt cause humilitatē rāto fortior et maior humilitas; g q̄ summa habuit humilitatē oēs causas bre debuit humilitatē; sed fata? inest pulchritudine difformitas aut est causa humilitas; g bessima vgo debuit eē difformis. Itē dñs in incarnatione maximā ostendit humilitatē; q̄ extinxiuit semetipm: sed maior humilitas carnem acciperet de difformi? q̄ pulchra ergo deus nascit debuit de difformi.

Espōdē dicim⁹ q̄ sic dñs noster iesus christ⁹ fuit speciosus forma p̄ si. hoīu ita bessima vgo speciosissima et pulcherrima fuit int̄ filias hominū: t q̄ ipsa habuit summiū t pfectissimi građi in pulchritudine q̄ potuit eē in mortali corpore sibi statū vie opante nā. Qd autē euāgelium nibil describit sup eo postulat plures esse cause, vna cū dñs nostra postra sit nobis in speculiū t exēpli saluos faciendi nō vult eā actib⁹ laudari q̄r appetit⁹ in ordinat⁹ vel abusus mule est causa pereundi. Alia causa est q̄ scripture sufficit b̄ sub silentio q̄ p̄ locū a minori inferni q̄ q̄d vñq̄ bonitas vel pulchritudinem in aliquo sanctoz fuit minime credēti in ipsa defusisse. H̄ scriptura maḡ laudat eā b̄ tacite supponēdo. Accedo enī p̄ reuerētā regulā nobis tradidit infallibilē q̄ q̄d boni vñ laudis in aliis fuit. Etia in bessima vgo ne fuisse de b̄ minime oportebit dubitari. nec in q̄stione venire dñ q̄d nephas eē dubitare. Itē sic angelū supini a donis nobiliorib⁹ laudant⁹ t denioant⁹ t nō ab inferno h̄us:ita t brā virgo donis spūali⁹ plenissima: donis gratiis t nobilissimis ita occupat t iper q̄as laudat⁹ euāgelistaruz q̄ cor admiratōe obliniscitur bonorū corporalit. Ita cū rota sit i medio rote: euāgeliū maḡ respicit t arte dñt spūali⁹; ver⁹ lex corporalia, p̄p̄nū ḡ enī euāgeliū de gratiis t spūali⁹ laudare; p̄p̄nū veteri testamēti cōmēdare corporalia. Ideo dñs nā in veteri testamēti de spūali⁹ pfectiōne d̄ angeli⁹ aplos euāgelistas cōmēdat⁹. Raro enī vel nūq̄ in novo testamēto inuenit⁹ q̄ altius a pulchritudine corporali⁹ cōmēdat⁹. Qd autē obiect⁹ de mali occasiōe: r̄ndem⁹ q̄ pulchritudo spūali⁹ simplicit̄ in suo ge-

nere bona ē. Nihil autē a deo bonū est in q̄ nō p̄tingat malos scādalizari q̄ non tm̄ in chrosto hoīe scādalizabāt in eo sed etiā in ipso deo scādalizabāt. Uli sup illud. Quā bon⁹ israel de⁹ his r̄c glo. dicit. Perūsis aut puerus eē videt, t̄s aut occasiō mali siue scādali nō est virtū bona naturā habētis; sed culpa ē paciētis; sic etiā demones i pulcherrima dei iusticia scādalizant sic superi⁹ scriptiō est. Sophia cor⁹ q̄ te oderunt accedit semper, p̄p̄t b̄ nō os ei iusticia. Sz demones vel mali scādalizant in ipsa incarnatione cū boni efficerent vñ mali scādalizantur. Congrua ḡ fuit pulchritudo bessime virginis t ad sui ipsi⁹ comēdationē vt natura pfectiōt et grām augmētaret; q̄ forma pudicitia rara s̄ apta comes t ad nostram edificationē t devotionē. pulchra enī est causa generatio cū claritate. t ad corporis dñs etiā comēdationē, nō enī por̄ arbor bona fructū malū t nobilis ignobilē facere; nec etiā pfectio humilitas q̄ ex plurib⁹ causis cauſat q̄r alij erūt naturales; alij gratuitate q̄ illa q̄ ex sol gratiis est; ita si ḡr nobilitas ē natura t pfectio; ita t humilitas q̄ ē simplicit̄ a ḡfa nobilior est q̄ illa q̄ est p̄t̄ ex grā parti et nā, vt etiā eē maior humilitas q̄ de pulchra. Humilitas enī ḡfe collatiua t augmētatiua t nūq̄ diminutiua nō esset vere filii humiliatio si humilitas matris in sua nobilitate diminueret; t castitatis laude auferret. Uli numerū nec̄ laude dignū opatio iudicaret si maius difformis buñis eēt; t q̄ despecta maius virgo pimane, ret. ecōtra quātū virgo ab altiori isra se dea bessima pfectio est humilitate; t quātū ab altiori infra seipsum descendit; rāto maior ē filii humiliatio que se in summo celo post ipsam inclinavit.

Icto de pulchritudine in cōs: cōsēd̄ quēnt q̄rendū est de pulchritudine ei⁹ in spāl: q̄ in trāb⁹ p̄ficit⁹ in debita corporis quātitatē, in elegāti mēbroz dispositione t positiōe, in color⁹ venustate.

Rimo ḡ q̄rit de quātitatē q̄ ueniēt̄ entior ei sit. Et phari p̄t q̄ a qua ritate corporis sui sibi q̄d tanq̄ pfectissimū in oib⁹ nālit⁹ decētissimā habuit quātitatē. Corp⁹ enī filii formā a corpore generatiōritate q̄ de tali tale: t de rāto tanq̄ tūtū error aut ipotētia ipediat⁹; aut p̄ viā

De colore cutis bessime virginis

IX

accidētis alio modo alii fiat: sed naturalis t regularis magnū generat magnū t par⁹ uus parui; t tatus tam; ḡ si corp⁹ dñscum tenebri. i. albedo t ingredorsed pfectioz est in summo habuit debitā quātitatē vīro co lux tenebris; ḡ corp⁹ ei⁹ erat maḡ albi⁹ q̄ gruētē; ḡ t mat suar⁹ quātitatē feminine co lux nigrū. Uideat autē q̄ poti⁹ debuit eē rubet. Corp⁹ enī eucrathicō ē maxime sanguineē cōplexionis; sanguinū aut̄ attestat rubet. Corp⁹ optimē cōplexionatū debuit eē rubet. Uideat autē q̄ debuit eē mixtū et albo t rubet; q̄ s̄ auctores medicina dicit. Et or in cute ab exteriorib⁹ accidit duob⁹ modis; aut ex adūtālia aut ex equalitate humorū. ille autē eē eq̄litate q̄ est alb⁹ t rubet. Sibetis ex frigiditate t siccitate. Eq̄litas et olim humor eq̄litate; cuiusmodi credi mus corp⁹ bessime virginis extitit.

Ost b̄ q̄rit de mēbroz dispositione p̄ p̄positio et illa fili p̄bat ex parte li corp̄ dñē colo glauc⁹. ille enī colo si generati. In formatione enī corp̄ gnificat frigiditate i corp̄ dñante; s̄ videat q̄ libet pte corporis sit decisio t i q̄libet pte cōplexionis hac rōne; q̄d est natura rale generati formatio. Uli int̄ generati t ges maḡ est tale; q̄d nā castū maḡ ē castū; s̄ natura frigidū maḡ est ordinatu ad castū; tate; ḡ corp⁹ castissimū debuit eē frigide cōplexionis. Itē ois inclinatio q̄ causat a du corporis dñico nullū potuit intercidere ipē dñmetu; t mēbra illi⁹ corporis fuerūt elegātū; ḡ inclinatio ad castitatem si causat a ḡfa t nā debuit eē frigide cōplexionis. Itē bos̄ t mēbris q̄d additū bone facti magis bonū; ḡ bonū ḡfe additū bono nature facit magis bonū ḡ plena sibi grām debuit eē pfectissima sibi nām; ḡ debuit eē frigide cōplexionis. Itē in ocul⁹. Primo ḡ de colore cutis q̄rit: Et maḡ manifestat potētia ecotriā sibi natūrā t oīra nālē inclinationē elicere. H̄iūz videt q̄ debuit eē nigra in cute. Colo enī est pprium obiectuz visus; ḡ ille colo qui manifestat potētia; ḡ pfectio et nobilior est maḡ visus agri⁹ plus attestat cōplexionis castitas in calidis q̄ in frigidis; s̄ castitas maḡ agri⁹ visus, est enī colo aggregati⁹ visus; ḡ nigredo et colo pfectissim⁹ ad vidē dñi; ḡ debuit eē colo pfectissimi corp̄ sibi q̄d videri dñ. Itē simplex ē nobilis corp̄t̄ ḡ nigredo vel albedo q̄ sunt colores simplices nobilitates sunt q̄ ali colores q̄ sunt cōpositi; ḡ alē corp⁹ ē in corpore pfectissime sed nō albedo; ḡ nigredo. q̄ nō albedo p̄t̄. Albedo enī est colo corp̄s in q̄ est causa frigiditas t etiā visus disaggregati⁹; ḡ disaggregatio visus. Itē colo ē imutatio visus sibi actū lucidi i rōne colo q̄ sunt maḡ p̄ pfecti; sed dicit p̄bs q̄ extrema sunt magis auctores medicine sunt quoq̄ niger; rubet; glauc⁹; t canicies. Cum sensib⁹ t motu; ḡ albedo t nigredo q̄ autē glauc⁹ ostet et humorē abundante meo sunt extremiti colores pfecti maḡ sunt in rō lancolico; canicies aut̄ ex nimia defectione

Ost b̄ q̄rit de colore capillorū q̄ sibi auctores medicine sunt quoq̄ niger; rubet; glauc⁹; t canicies. Cum sensib⁹ t motu; ḡ albedo t nigredo q̄ autē glauc⁹ ostet et humorē abundante meo sunt extremiti colores pfecti maḡ sunt in rō lancolico; canicies aut̄ ex nimia deflectione

De colore capillorū beatissime virginis

nalis caloris et ex defectu putridi flegmati
qd plurimum sit in sensu. De illis duobus non
sit quod sit in tunc et rubeo. Et videt quod
capilli et rubeo attestat esse rubet. Rubedo enim
attestat abundantiam caloris non adustus in re
do aut est et abundantia humoris colericis in
censi vel adustio multa sanguinis: quod videt
Balenus rubedo attestat sanguini: nigre
do aut colericis vel melancolicis complexionis: sed
ei nobilior sit complexio sanguinea quam coleri
eas melancolicas; color attestas sanguini nobis
hoc est quod attestat colorem nobilioris est rubedo quam
nigredo: sed erit in corpore nobiliori. Ita Balen
vbi describit corpore eucrathicium in regni dignitate
cooperantes crassitas cognitio eius sum tota ait
birudine he sunt. s. color ex albo et rubeo co
migrat: capilli vero rubet et mediocris crispi: i
pluribus: sed in corpore eucrathicium capilli debet
esse rubet. Ita in codice nam si eucrathicum cere
brum existat sum quatuor qualitates oia quod dicta
sunt habebit cum medicis: superfluitates quatuor
per palatum aut aures aut nares et oesos pur
gatur. b. habebit moderare et minime ledere
ab obo? queferinsecus? calefaciunt et infrigidant
et desiccant et bumentur in fauces? cefitib
tali? capilli sunt subfusci? puerorum rufi sunt
subfuscus? quefer rubet sunt. sed in optime com
plexionato cerebro capilli debet esse rubet: b
aut sunt cerebri dñe nre qd tunc.

Yedat quod debet esse nigri. Eostatim
enim in pategi traxi post casus cas
pilloz dices. Capilli capit custodi
unt honestat et defendunt: quod si careat hos
mo maxima in honestas et recipit in ini
cieris? et iuxta hanc se ferit corpori iuuameta
atque oramica tunc. Ita est causa cur masculi
et non femme barbescunt: quod summa quod est pilo
rum causa ex nam magis augmentata in masculis
quam ex nam non sufficit expellere. i. consumetur
expellit uno loco. i. p. caput et barbam. vni
fit quod calidissime femme barbescere videan
tur: et ecotra in masculi frigidis. Tunc non bar
bescit eunuchus: quod perdit membrum calidio
rem. Pili gressu facti sunt a nam vir etiam onus
menta et iuuameta. Ex hoc patet quod tres sunt
causa pilorum. Expulsio fumose superfluitas in
natura, et defensio a calore et frigore exteris
ori, et ornati capiti. Quatuor ad primam ylitra
te magis videntur eucrathicium corporis
capilli nigri. Si enim expulsio superfluitas non
cure est iuuativa: quatuor superfluitas est magis
nocia illi? expulsio est maxime iuuativa: si
colericum incecum et sanguineum adustum

magis est nocia illi? sanguineum non adustum: et
magis est iuuativa expulsio illi? quam isti? sed
ad illi? expulsione sequitur generatio nigros
rum capillorum et non rubrorum: quam ad illam
causam eucrathicium corpus magis deinceps
nigros capillos quam rubores. Sunt quatuor ad de
fensionem: nigri enim colores fortiores sunt quam
rubet. Sunt quatuor ad ornatum: pulchritudinem enim
est et aptitudinem propria extremitati ad extremum quod
medius ad extremitatem. Opposita enim iuxta se posse
ta magis elucescunt: et supposito colore cutis
albo et rubeo magis venustat capillarum nigres
deinde quod albedo vel rubedo. Ita quatuor ad sensu
sum visus nigredo estuenienter: quod congrega
tum? visus rubedo aut vel albedo diligenter
est quatuor ad signum: rubedo enim at
testat mobilitatem et infidelitatem: nigredo
est stabilitatem et firmitatem: quod indet elefante quod
est terra. Ita Eostatim vbi describit corpore
eucrathicum sic dicit in superioribus partibus? lis
brevi mensuram nos distille de intrata con
plexione corporis quatuor ad compositionem inter
lis: operet et nunc dicere de equali compositione
ne complexionis et ei significatio. Corpus
enim equaliter neque multum inacutum neque pingue
color ei? in rubet et albu medii? pili ei? in
infantia rubet: in pueritate et iuventute nigri: et
ad eucrathicum corpore primit nigredo in capili
losum. Eostatim. et sic etiam videt etroueria
inter Eostatim et Balenius: et hanc nigru co
pilloz colorē ponat in equali corpore. Ille autem
rubet. Ita eadem portas inuenit ut illos qui
loquitur de corporis pulchritudine in quoque
yli? sic dicit. Feminam plene si vis formare
decor: Profectum capiti vultu. nec tertius
orbis. Crimis? irruitlet nitore aurum. Ergo yst
quod capilli debeant esse aurei coloris. Alter autem
dicit sic. Spectacula nigris oculi tunc. Itet. iii.
Eam. vbi scribit pulchritudine sparsis per ex
teriorum pulchritudinem sic dicit. Come si
elate palmarum nigre quam coru? quod videt quod ad
exteriorum pulchritudinem per quam interior de
scribit pteat nigredo in capillis: quod videt
magister Richardus de sancto victorius lug
dunensis. xlii. Neptali huius emissus das elo
quia pulchritudinem dicit: quod pulchritudo hoys
interior est: verbū reficit et exterior duxit per
exterioria yisibilitas ad inservit pulchritudini
ne intellectu traduci: quod ad exteriorum pulchrit
udinem per quam est intellectus ad interiorē tra
ducit nigredo pteat in capillis. Ita sum complex
ione innotescit suboleto assimilari parent
ibus? et ecotra? s. videtur? quod generatio indeo

De colore oculorū beatissime virginis

Rut ut in plurib^hz nigros capillost: g^r & dñia
nostra cū fuerit de p̄genie iudeor. Hę ve-
ronica precenti m̄igrā barbā t̄ nigros suis
se crines in dñio: g^r in dñia nostra: cū maxia
fuerit similitudo inter ipsos.

Sit h̄ q̄ris de colore oculorū q̄ q̄dru
plex est. s. niger subalbidus: vari?;
et glauc? Et videt primo q̄debeat
esse niger. Ile enī in plurim? comitatur in
grī coloře in capilli ita q̄ h̄tēas nigros ca-
pillos h̄tē etiā nigros oculos: et etiā videt
maxime cōgruē venustati. **Vñ.** Spectan
dū nigris oculis t̄c. In x̄u videt q̄ alii des-
cribes pulchritudinē b̄ ad oculos dīc. Ra-
dient vtricq̄ gemelli Luce smaragdinā vel
lyderū instar ocelli. illi aut̄ colores nō sunt
nigri: ḡ z̄. **C**ontra nigredim oculorum ut dicit
Podanicus puerū ex defectu visiblē spūs v̄l
perturbatio eiusdem aut ex penuria crystallis
ni humoris aut q̄ plurimi resedit inter
crystallinū. humor aut̄ ex humore abundans
et c̄ s̄sis albuginis om̄i aut̄ est ex perturbatio
ne ipsi? aut ex abundatia q̄litatis hu-
moris: ḡ c̄ iste color caueſt in oculi magie
ex defectu corz in q̄bus p̄sistit oculi pfectio
ad vidēcē t̄c spūs visiblē et humoris crystal-
linū: nullo mō ē iste color: eucrathicus corpo-
ris. De glauco oculo nō fāt q̄q̄stio.

Dicitur videtur est q̄ sex sunt colores cutis. Ex albedine & rubore cōpositi: niger; citrinus; glaucus; alb²; & rube². Et solus ille q̄ est ex rubore & albedi cōposito² vt dicit Johānicius sit cōpositus p̄cēdēs. alijs vō oēs ab iniquitate; p̄m² ē no bilissim² & corpori eucrathico determinat²: vt supra a Haleno in tptā cōpletione positi: t̄ sili mō à Eōstaino i p̄tēgētū: hunc ḡ cedim² in corpore būtissime agnitus etiū. **C**ad obiecta in dñi r̄ndim² q̄ licet co tor niger sit maḡ visu s̄gru ad videndū: s̄m̄ in ēst corpori eucrathico determinatus habetēdū. Color enī corporis p̄cipitali² os linas ad corp² subiecta & p̄pū venustam illi t̄ ei² cōplicationē ostēdā q̄ ppf corp² lient ad videndū. **C**ristus delectat in pulchro & in luce p̄proportionalib⁹ delectabili² & deliciosa² est ad videndū. Color autē lbus mīrū: cuius rubore delectabilior est q̄ sigredo; nec ē p̄rū q̄ extremi coloro maḡ ant sensitui & motiui. p̄minētia enī sumit ex respectu alterius vidēntis: ista autē spectu habent². Natura enī vt dicit phis nifesta subiecta disseminās exēplari p̄t̄ p̄scētā a multis cordib⁹ & corporib⁹ pfinguit. **C**ad illud q̄ obiectū de colore capillorū dicim² q̄ color i capillis intermediate signat dispositionē cerebri. Utī optimū color i capillis determinari finit optimā cōplexione cerebri. Optima autē cōplexio cerebri determinat finit duos modos. Uno mō est cerebri optime cōplexionati q̄ est optimē ordinatū ad actionē virtutē mālist: ita q̄ op̄ationes cerebri maxime ordinatū finit eq̄liz tates cordis ad op̄ationē cordis & epatis & stomachi & aliorū inchoat p̄cipitali²: s̄m̄ cerebri dī esse calidū & humidū: s̄m̄ hoc capillitāl cerebri in infantib⁹ sunt subiuncti p̄t̄ pueris russis subiecti: sic dī Hal. i reg. auctoritate supponit. Et finit hinc modū loq̄baf q̄ dixit. Cr̄nib⁹ irruitat. Etia & finit hāc legē p̄cedit rōnes p̄ illa pte. Alio me dicit eucrathicus cerebri finit q̄ ē op̄imē dispositiū & ordinatū ad actiones virtutēs aialis q̄ p̄prie fuerit in cerebro mediate sp̄ rituali q̄ nascit̄ in cerebro: s̄m̄ b̄ calidus & fuscus dī ē cerebri: q̄ ille due qualitates maxi me subscrūnt cognitioni, a caliditate enim

De colore capillorū btissime virginis.

est velocitas ap̄p̄hendēt; a siccitate firmitas remēdā calore ē motus; t̄ mobilitas; a frigore quies t̄ imobilitas. Et sic p̄t q̄ magis cōpet pfectio cerebri siccitas q̄ humiditas; t̄ caliditas q̄ frigiditas. Ut enī Galien dicit frigidiores q̄ oportet cerebri cognitione supflua plura bin p̄prias effluviones t̄ capilli ruffi t̄ subfuffi manentes; t̄ post multuz t̄ p̄s nascētes subtiles t̄ exiles plurimū t̄ facile a frigidis causis ledūtūr; t̄ bin idē t̄ sp̄s lechios catarrūt sumūt; t̄ somno leutios qdāmō sunt; in dīo autē cerebri dīa sunt. Et sic patet nobilis calidus cerebri ē q̄ frigidū. Sili mō p̄t q̄ nobilis siccus est q̄ humidū. Galien enī in tegni dīc. Siccioris cerebri sūt cognitioēs nō supfluit in effluviorib; t̄ sensu pfectū bñt vigilatēs vō sūt t̄. bñtudiorib; vō capilli plāni t̄ nō oīno calui sūt; sensu ebetes sunt t̄ supfluxiones multe t̄ sono multi t̄ p̄fundī. Et sic patet q̄ nobilis cerebri quantū ad virtutes aiales si fuerit caliduz t̄ siccū; q̄ si fuerit calidū t̄ humidū. Nā ut dicit Galienus in tegni optia ē coplectio calida t̄ siccā; p̄ma p̄nū quidē nō sunt abundantes hñmōr sensib; pfecti t̄ vigilantissimā. p̄ma ḡnatio capilloz citissima ēn̄ eis t̄ plenissima nigrī capilli t̄ crisi. Si vō bñtuditas caliditati accedit parū qdē supgredētib; v̄t̄q̄ mediocritatē bonus color t̄ caliditas; t̄ in oculi vēne magne t̄ supfluitates plūme me diocrit digeste t̄ capilli recti sububeit; t̄ re plek t̄ grauaf caput a calefactiōb; t̄ itra. Mis vō norbus sp̄ dīi. In boreo vō optime degūt; neq̄ excitari p̄t̄q̄ ad insti se somniū ouertes t̄ grauit̄ decimētes sunt; t̄ pene vigilatēs sunt; fatakas videt; t̄ sensibus iperfecti sunt. Et sic patet q̄ optima coplectio cerebri quātū ad virtutes aiales sunt calidū t̄ siccū; t̄ cerebro si se hñti de benef capilli nigri. Et h̄est q̄dē dicit Cōstantinū in p̄tagōni. In superiorib; t̄. lū ḡ cerbiū eucratib; uno mo si optime ordinatis ad actiones virtutis aialis; alio modo respe cū opationi virtutis nālīs t̄ nobilior sit opatio virtutis aial q̄ nālī erit cerebri qdē ē eucratib; ad opationes aiales q̄ ad operatiōes nālēs; q̄ pfectissimū t̄ nobilissimū corporis cerebri dī esse calidū t̄ siccū t̄ bñt capillos nigros. Et sic pcedit rōnes t̄ auctoritatis ad h̄ adducit. Ad h̄ qdē obiicitur de colore oculoz; rūdenī q̄ cum colo

oculoz significet copletio p̄p̄j subiecti p̄p̄dubio calido t̄ siccō cerebro determinat̄ colo oculoz niger. Qd̄ aut̄ obiicit q̄ nigredo oculoz causat̄ ex defectu p̄p̄s sp̄s t̄ penuria crystallini humoris t̄ eoz in qd̄ maxime p̄sistit pfectio oculoz dicim⁹ q̄d̄ verū est: s̄ paucitas sp̄s vñbilis t̄ humoris crystallini causat̄ ex caliditate t̄ siccitate cerebri. Sp̄s enī nālīs pue nīca vñz ad cerebri si cerebri suerit calidū majorē recipit depuratioē t̄ subtiliōtē substātā. Quāto autē substātā ē subtiliōtē rātō plus h̄s de forma t̄ min⁹ de materia; t̄ quāto plus ē substātā subtilis t̄ formalis; ran̄o magis ē actua t̄ fortioris opatioēs; t̄ sic a tali cerebro trāsmittit p̄fysib; sp̄s ad oculū paucior; t̄ subtilior; t̄ fortior. Sili mō nū trimētū pauci⁹ t̄ subtilis t̄ nobilis paucitas q̄ sp̄s t̄ nutrimenti quātū. S. ad materiā am causat̄ nigrēdines v̄t̄q̄ auctor. Sed ipsa subtilitas paucitas māc cā ē nobilitas t̄ fortioris opatioēs; t̄ sic tales oculi erūt nigrī p̄p̄ p̄dicto sp̄s paucitatē; s̄ clariorib; ad vidēdū; t̄ nobiliorib; p̄p̄ sensu un subtilitatē t̄ nutrimenti puritatē. Et sic bñt virgo ē colore cuius sūt alba t̄ rubea mit̄. In capilli aut̄ oculū nigrā p̄t̄. Et codē colore ei⁹ filiū dilectū speciosissimum formā p̄ filiob; h̄i⁹ credim⁹ funisse coloratiū

Ost h̄ q̄rif de h̄ q̄ dicit vīro q̄d̄ fru stra vīdeſ additū. Ois enī de p̄fōta t̄ rōgūm̄ fit vīro. Qd̄ aut̄ nibil fru stra dī p̄m̄ vīdeſ; q̄ dicit bñt̄ Bern. Si enī nec solū de arbore sine causa; nec pas̄ser vñ; ad terrā cadit sine patre celesti; nō putem⁹ q̄ ex ore euāgelista supflui defluere verbū; p̄t̄tū ē sacra historiā; v̄t̄ vīto puto plena q̄p̄e mysteriū sūt oīa; t̄ celesti sine gloria dilectione redūtāria; si t̄ diligētēm habeat̄ inspectores q̄ nouerit sugere mel de petra oleumēs de lato durissimo; ergo sine causa non debet hoc ponī. Solutioē.

Uod h̄ adducit vīro nō sit ad des notādū sc̄us discretionēs; ad tan gendū sp̄s dītissime nōgīm̄ comēdationēs; sp̄s etiā t̄ sp̄s honoriſatioē. Vir; ḡ non notat̄ bñt̄ vīto vel etate; s̄yōt̄; t̄; q̄ sūt iste ioseph vir t̄ constat̄s fidelitas q̄tātū ad iusticiā p̄t̄ner; t̄ virtutē castitatis q̄tātū ad tēperantia; t̄ excellētā discretioēmis q̄tātū ad prudētā; t̄ strenuitatē opera tionis q̄tātū ad fortitudinē. Et sic notatur

Tur dixerit euāg. vīro cui nomē erat ioseph XI.

In vīro excellētā q̄tuor vītu cardinalū; t̄ multis alijs vīt̄ p̄t̄ per libū genētī. Ost hoc q̄rif de hoc q̄ dicit cui no p̄m̄ erat ioseph vel noīe ioseph. Nā a ri testamētō p̄t̄ plures p̄p̄tates plura significauit. Usi abrahā vībi stra; q̄ multo fortē in v̄bis a sp̄fō dicit nī h̄l dī fruſtra ponī. Itē natura nō deficit in necessariis neq̄ abudat in superfluis. Itē nā inquātū p̄t̄ pauciorib; se expēdit. Itē q̄ moderat̄ sermōes suos sapientissim⁹ ē. Itē de oī vībo octō reddēt̄ oī hoīes rōnes. Ex his oībus vñ q̄d̄ h̄ nibil ponī debeat supflui. Qd̄ p̄cedim⁹ dicētēs q̄ dīcēdō cui nomē erat ioseph q̄ non tñ voluit nomē exēmēre; q̄ p̄fectissim⁹ dīcēdō ioseph; s̄ insip̄ q̄ esset notable ip̄s nomē designasse. Un̄ h̄ bñt̄ t̄ sup̄ reditū cui nomē nazareth bin̄ numerū canariū t̄ bin̄ mīnū līaz; s̄ vñ nibil ponī fruſtra sciāt̄ vñ plēm⁹ t̄ ordīnaciōt̄ desclibat. vñ pbabili⁹ credam⁹ v̄t̄ totū p̄lectū monſtret loc⁹ v̄t̄ p̄fona. vñ noīe honoēt̄; v̄t̄ doctria inueſt̄; v̄t̄ ecclēsia exētēt̄; v̄t̄ euāgelista familiariſ t̄ fidēl̄ cōprobet̄; v̄t̄ humilitas sp̄s declareſt̄ cū iste noīatīm̄ t̄ exp̄le humilitas sp̄s describit̄; v̄t̄ iustus apud dēū t̄ hoīes mōſt̄rēt̄; cuius nomē tangēt̄ in libo vite scriptū ē euāgelio t̄ sign̄; p̄t̄ exp̄m̄; v̄t̄ not̄ dīo t̄ hoīb; in telligā qui testis btissime nōgīm̄ adhībēt̄; v̄t̄ nomē eius digne in memorā hoīi⁹ v̄t̄ tur qui in patre dei putatiūl̄ assumit̄.

Ost hoc q̄rif de h̄ q̄ dicit vīro q̄d̄ fru stra vīdeſ additū. Ois enī de p̄fōta t̄ rōgūm̄ fit vīro. Qd̄ aut̄ nibil fru stra dī p̄m̄ vīdeſ; q̄ dicit bñt̄ Bern. Si enī nec tota rota est in rota ita vēt̄; lex i noīa; vīdeſ q̄ illud nōgūm̄ btissime virginis debuit in lege alicubi figurari; hoc aut̄t̄ p̄t̄at̄ ecclēsia fuisse in hester t̄ assūlō. Si ḡ illud nōgūm̄ representat̄ istud figurat̄; t̄ cōt̄uges illi p̄t̄ges istos; q̄ noīe debēt̄ rōnes re nob̄; s̄ coīt̄ hester fuit assūlō; q̄ t̄ coīt̄ dīe nē debuit appellari abraham. Itē si dīa nā figurata sit p̄ rebeccā; q̄ marit̄ ē debuit isaac. Itē dīs figurat̄ p̄ sanonē t̄ mat̄ ei⁹ s̄i mīf̄ sanonē; q̄ sp̄sus ei⁹ debuit vocari manue. Itē si ioseph appellat̄ augmētū; in isto aut̄t̄ cōmīt̄o nullū sūt augmētū p̄ ioseph; q̄ nō bene appellat̄ ioseph. Querit̄ q̄ sūt figura ioseph i veteri testamētō. Nō enī vīdeſ q̄ ille fili⁹ iacob; cū ille gesserit figura dīi mīf̄; v̄t̄pote fili⁹ rāchel mat̄ i vīnēt̄e p̄t̄ p̄paratiōē cōmīt̄e cōt̄ract̄t̄ t̄ p̄t̄ix: vñgo vīnēt̄e rāchel custodiuit̄; t̄ debītū mīf̄ist̄ riū reddēt̄ t̄ mātri t̄ filio paterno affectu

b iii

De genealogia beatissime virginis

inseparabiliter coniuncta sunt. Proprietas eius nō et significatio ē incrementū sonat ipsi nihilominus optime cognitū q̄ p̄ hāc de-
speculationē quātū ad seipm̄ et quātū ad p̄m̄ et quātū ad deū p̄ plurimū sublimatus
sunt virtutis s̄z augmentatioe; fame celebri-
tate; hoīus reverentia et dilectione; matris dei-
familiaritate; diuina ut putabat p̄nitute;

Ostea qris de domo. Non enim videt
p q siue fuerit de domo dauid. **V**bi-
cuius enim numerat ppsis resolu-
a multitudine i vnitate: pno fit diuisio i tri-
bus. post h trib⁹ in cognatiōēs. cognatio in
familias. familias in domos: sē patuit i o-
sue ubi p m̄ficatione hui⁹ furtū iuēit apud
achor: b̄ modo ioseph nō fuit dōmō da-
uid. **T**ré ut p̄atz p genealogia scriptā in
euāgeliō ḡianōtis: jōseph distabat a dauid
vicesima octava ḡiatōe: ḡ nō erat de do-
mo dauid. **S**ilr qris de h q̄ de dauid. cui
enī melior et nobilio cognitio fit p causam
immediata t ppinqua q̄ p cām remota me-
li⁹ norificauerit ioseph p patrē immediata q̄
per dauid. Si aut̄ dicit̄ q̄ b̄ deferrebat
a dauid eo q̄ pmissionē acceptit ei⁹ q̄ hic an-
niciat̄ incāmat⁹: sūm b̄ debet dici de do-
mo abrahā q̄ prius acceptit pmissionē q̄ in
eius semini benedicerit̄ oes gentes. non
dico in seminib⁹ s̄ semini tuo q̄ est xps.

Unus ex ieronimis 15 februario est ipsius.
Extra h[ab]et quis quare in hac annuntia-
tione i[st]i q[ui] m[er]itissimum filii dei receptio
describit daniel q[ui] q[ui]nos notor[um] p[ro]cto-
extitit q[ui]svis remor[um] i[n]uitat. **P**ropter i[n] genea-
logia dñi peccatores et peccatrices recitat:
suum frumentorum imitatur suarum non recorda-
boz. **O**rt ait nulla peccatrici tangit: causa
esse p[ro]pter quod peccatum imitatio vel etiam sus-
cipio a b[ea]ta virginis excludatur.

q vbi plene describis boni et mali iste
rie narrant non caret rōne. Qd enim
a a bonis orta fuit triplex est rō. Una vt an-
tigetas nobilitas ipaz nobilitate extolleret.
Alia vt seitas ipaz yndiqz circuideret. Ter-
tia vt huius laudabilior apparet. Qd aus-
te antiquitas nobilitate extolit p̄; qd no p̄t
arbor bona fructu ualos facere. Et itē yna
queqz arbor ex fructu cognoscit. Et qd na-
tura tale magis tale ad virtutē p̄ficit qd ad
ipam ex natura origine inclinat. Elirutes
enī partū inate sunt nobis pfectioē aut p̄-
fectudies. vñ iob. Ab infanta meci crevit
miseratio: et abytero egressa ē meci. Stat⁹
enī diuturnitas nō minuit petm h̄ angēt;
etāto maiora sunt petm quādōrum? infeli-
ci aiam detinet alligatā. Et se adulterine
platiōes nō dabunt radices; ita et sapientie

De nobilitate beatissime Virginis.

vita ecōtēro pulchra ē et casta ḡnatio cum
claritate: immortalis est enim memoria illius:
q; t̄ apud deū nota ē t̄ apud hoies. Et sic
ex inīq̄s oēs filii q̄ nascunt testes sunt ne-
quitius aduersari parētes in generatiōne sua
ita ḡnatio rectō benedicet t̄ iū. s. i. se. se.
t̄ glorie t̄ dñi. in do. et? Et sic beatissima vir-
go ora ē t̄ bonis t̄ malis vt antiq̄ta nobil-
itatem extolleret. Secunda cā fuit vt sancti-
tas eā vndiq̄ circumdaret. retro p nobilitate
x̄tē p virilitate: supra p dignitatē: infra
p potestate: a dectris p dñtū summittate:
a finistris p peti inmunitate. Tertia causa
fuit vt humilitas laudabilior apparet: q; vt
dīc Ber. In alto pos̄it? nō alta sapere sed
humilis? p̄sentire q̄ deo chari? vel apollo
lū hoies rār? inueniunt. His ḡ trib? cāis
nata est de bona. Tríplicet etiā rōne ora
fuit a malis. Prima vt cōpātio alterii ex-
tremo extolleret: iuxta illud. Sicut lūni i
ter spinas r̄. Et illud. Si cōspina rosas ges-
nuit inde maria. Quidā cā vt sapientia dei
misericordie apperet. Est enim exit? quo de
bono bonū: et exit? est vt de malo malū. De
pūmo vidit de? cūcta q̄ fecerat t̄ erat val-
de bona. De sed ois peti intūi superbia.
Terti? exitus vt de bono malū vt de multe
re intūi peti. Quart? exitus vt de malo bo-
nu: t̄ b̄ solitus de est. ppriū cū? sapiētiā in
cū malicia attingens a fine v̄sq; ad finem.
Etia tertia vt p̄fidentia petitorū augmēta-
ret p hoc q̄ mediatrix eadem. pp̄finitate
vtrāq; extremitate cōtingeret: vt sciat maf-
fetis t̄ filia dei: sicut est in soz: t̄ filia rei:
t̄ sic etiā a natura inclinare ad misericor-
diam. Propter h̄ figurat p arcū positiū in
nubib; celi in signū federis int̄ celū t̄ ter-
rā. Nō enim poterit de? efficac? stabilire pa-
tē q̄ p̄ filia petitorū suo filio accepit v̄tores
t̄ spōsam t̄ matrē. Nec aliq̄s fideliter iter
deū t̄ bosm pace fecit q̄ q̄ m̄ vtrāq; fai-
t̄. Ex dīcet iḡf relinquit p̄ ioseph t̄ bīfī-
ma v̄go de domo dauid itinamē esse.

X hoc q̄rit de nobilitate x̄ḡis. Et
q̄rit verū matrē dei agruat ē nobi-
lē aut nō bñm carnē. Et videſ. s. L.
int. s. Nō multi sapientēs bñm carnē no min-
i potēces nō multi nobiles r̄c. s. bñm carnē
x̄ḡine maxime elegit t̄ p̄legit; s. debuit
esse ignobilis. Ite glo. sup illud. Venerū enī
omnibus dē q̄ren̄ humiles nō altos. Itē
videſ. Nō elegit reges t̄ senatorēs ȳl phos

Btissima virgo nobilis fuit in summo

Inueniunt autem reges et principes quod nobilis
les dicuntur et sunt binum carnem existentes melas
colici vel scismatici; et eorum solem rustici san-
guinei et colericis; et nobilitas non trahitur a
copte. **C**um videt quod nec ab alia, aie enim
non sumus ex traduce; et alia sunt nihil nobili-
tas est. **H**oc est de stirpe regalium; ut de domini et
alio; pphabali pphabali; priarchali; ut in natu. **E**tiam
nobilitate atrii plenaria fumosus imaginis
fuit dignissima in causa filii in substituta. **I**psa
quod ante nos est nostrum non est. non enim vis-
erunt ad nostram gloriam. Et vult probare sicut
deus qui loquitur in hac manu quod tu nobilis es ille
quod nobilitas sua virtus. Nobilitas est sola
animi que moribus ornata; etiam videlicet quod no-
bilitas binum carnem nihil sit.

Dicitur vero quod beatum Hugo binum oem di-
gnitas et nobilitas modi esse debet
ut fuit nobilissima et dignissima in
summo. **N**orandum est facit in opposito ta-
ctum est nobilitas genealogie completa existit
in tribus. In predictis libertate; in officiis dis-
ginitate; in vita scriptitate. **L**iberatas ad tribois
in tribus considerat; in causa; in subiecta; in efficien-
tia. Scimus libertate in causa sine origine belli
Hugo fuit nobilissima virtute principis
filia; cui est. In Isaac vocabis tibi semem.
Isaac autem non est filius ancille sed liber. **C**um
ad patrem principem dei es inter nos. **T**res
ad filias; et pulchri egressus tui in calciamem
filia principis. I. opa tua iustorum exemplum qd
imitaris et oes excusas. Et sic fuit liberrima
in causa; fuit enim liberrima in substituta quas
facit immunitas a petro et gressum.
Ave gfa plena. Qui enim facit petrum seruum
est petri; ita eorum ybi spissi domi ibi liber-
tas ipsa est bta. Hugo semem abebat petrum non
seruum vnoq; ipiens illud apostolicum. Sic
carnem. **R**undem quod nobilitas binum carnem est
incipere sic loquimur sic facere tanquam incipere
tereductio carnalis originis a parentibus binis
testudinari per legem pfecte libertatis; et sic li-
berrima fuit in subiecta quamcumque fecit petrum
et causa; ex quod est per naturam est causas in fi-
gite plena fuit. Fuit enim liberrima in efficien-
tia passiva et activa. Passiva: seruum enim
dicuntur. si filii vos liberauerit veri liberi erit.
Et binum glo. liberatur potius pliberavit. si
seruum quem est seruus filii liberatur; multo fortius
miseris filii liberrima fuit. **C**um si veri
tatis illos liberat quod illuminat; potius enim libe-
rat quod est generatur. **C**um in efficiencia ac-
tua liberrima fuit. ipsa est enim per quam omnis
creatura seruitur corruptio liberata est
in libertate gfe filiorum dei ybi cessat ois pla-
tio; ybi seruus liber est a domino suo. Sicut autem
ita est a nobilissimo; sic a dignissimo tra-

Quare sacra scriptura mulieres non gene. XIII

Si radice ad ramos transmittit; tunc magis
nature inclinatio iduratur et inepitib; est ad humilem buntur vocantur et sic de humi-
nus; ut in filiis quantum ex parte nature est ad lis exaltaretur; et dyabolus qui per superbiam vices
filia patrum invenient inclinatio natalis; et rat per humilitatem vincere. **U**nus glo. sibi
huius opponit nobilitati carnis; quod natum est de sua natura honesta et decetia plus sequestrat orator. Aliud autem reformabat per actum
quod a vita inclinat. Et hoc totum yni et nisi in matre quod docebat modum oib; quod potuit
libertas arbitrio vel suetuero vel alia causa exaltare et binum naturam vniuersalem in ipsa
extra insinuata dñi operi. **E**tiam patrum quod nobilitas de qua ea assumptis per omnia honoreare; yne-
ras non est tamen ex aliante coplexionis; cui rex sua erga nos gra tato maior apparet quam
vel digna persona melacolice coplexionis in
to nostrâ naturâ fibi intolerabiliter yniaretur; et
gis si audar vel largus rusticus vel suetuero quod mediu[m] yniornis multipliciter des
ne consanguineae coplexionis. **L**icet enia[us] alia
corarer; et neque humilitas tanto profundior; et
sit ex traduce; et ex causa carne operis pli vel
pli plenius et nobilitas eleveret.

Unod autem sola nobilitas mens videtur
laudata; rindem quod si claras opera per
logia descendit; Hugo beatuus quod per se
tiros propria agit nobilitati originis
tato viciosior et detestabilior est dissimilitudo. Ad quod sic responderet dama. Oportet sci-
operatio quod magis est in naturale melius re quod non fuit suetuero hebreis neque dumine
natione originis; et magis culpabilis et vis
ser iurare genealogizare mulieres. **L**eit autem
ciosus quod ignorabilis. Ubi autem nobilitas ori-
erat in responsione tribu et alii tribu. Joseph
genitus pfectus et ornatus nobilitate more et opa-
tiois virtutis pfectus alteri incrementum laudis.
Sic enim restat euangelium diuinum: non viri
deinde yni originis ostendit in operatio
quod originem secundum desponsata dixisset nisi ex
non quod aduenticia et cito mutabile; sed quod per
eius sceptro descendet; monstrans quod virtus
priam et innatam et debitam nobilitatem habet a pa-
rente; et deinde yni mens forsitan cepit ipsa car-
nis nobilitas ipsam ad nobilitatem excitat. In e-
stis quod si bodie nobilitates distinguuntur am-
bo merito collaudantur. Unde fulgebat in ye-
merando duplex decus gregorio senatoria di-
gnitas; voluntaria paupertas tamen. Si autem sepa-
tur nobilitas carnis non laudatur; sed virtutis.
Nobilitas autem mens nobilitate carnis
tanto amplius laudatur quanto propria vincens
naturam laudabiliter operatur. **E**nde sufficiat,
malum per crisis sic certes dummodo tamen sis.
Excedit filius vulcanus per armas capaces.
Quia de certe filio pducatur achilles. Item
ali. Evidenter pceru seruum pte vulgares
tamen. Quod autem obiectum quod non multi potentes binum
carne et non multi sapientes tamen. Dicendum quod
intelligendum est de pdcitoribus per quos mun-
dus erat ad fidem pertinet quod agnoscatur
esse plebeios et indoctos; ne cor potest vel
sapientia vel dignitati assenseretur; aut quod de
per gratias et eorum mysteriis operatur; et sic crucis
christi crucifixus. **U**nus agnoscatur quod non est do-
ctus binum sapientie ybi; nec in typico digni-
tatis hoies ad fidem pceptum vel agnoscetur; sed
simpliciter simpliciter ybi exterum cooperatur.

Hec autem ouis quod sacra scriptura
ra genealogia et mulieres et maxi-
me bram yni. **E**ceni si huius est po-
pter sex indigentia cum maior sit indig-
nas culpe quod nature potius malum quod mulieres
debet non genealogizari sed aut ptes esse falsas
ut in cayn et esau. Si autem huius diceret quod huius
ppr generandi pncipalitatem quod masculi ges-
nerat in altero feminis ab altero; quod non solus
aut quod generaliter a maribus et feminis generan-
tur. Si autem diceret quod huius est ppr pccatum
quod sunt a muliere binum viri non debet
re genealogizari; quod p viri transmissum est pec-
catu origiale et in adi oes peccauerunt. Non
enim pccatum originaliter transmissemus sed addam non
peccasset et alia generasset. **C**um si diceret quod
hoc est p mysteriis quod sunt signant opera yni-
tus; filie opera infirmata. Sed etiam sufficiere non
videtur; cum male filii directi et expulsus opera
mala signentur quod filie; et sic nulla videtur causa
que mulieres non genealogizentur in sacra scri-
ptura. **C**um pstat per hoc ipsi quod non gene-
alogizantur quod huius sit in aliquo penitus mulierum;
et quicquid sit de aliis illis illa buntur in mulie-
res excepta est ab ois petro miserebitur; quod cessau-

De nomine virginis marie.

ea cā maledicti debuit genealoīzari.

Dqd rūdem⁹ q̄ non est sacre scri-
pture mulieres genealoīzare p̄p̄e
cā i oppōsto tacras simil uictas:
q; sexus indigitor natura posterior, culpa
prior: ad opa infirmitas agnitione signata
Uñ apo. ad thymo. M̄ulier i silecio dicit
cū oī subiectio. Docere aut̄ mulierē noī p̄
mitto neq̄ dñari in virū s̄ esse in silentio.
Adā p̄mo formar⁹ est deinde euā: s̄ adam
noī est seduct⁹: mulier aut̄ seducta in p̄uari
catione fuit. Qd aut̄ obijct⁹ q̄ malī gene
aloīzari hoc noī est inquāt̄ mali yl̄ q̄ mali:
nec est d̄ p̄ncipali int̄ēto scripturā iquā
tū huiusmodi genealoīzare: s̄ accidit quia
mali: t̄c nō inquāt̄ mali generenf a boy
nis. Et etiā boni l̄z nō inquāt̄ boni bmoī
nō descendat ab ip̄is. Uñ cū alic⁹ boni
actiuā gnatio describit⁹ q̄nq̄ mali t̄ q̄nq̄
boni ponunt⁹ q̄ oīs inquāt̄ boni bonitate
nature a bono naturali oriunt⁹. S̄līr q̄nq̄
alic⁹ boni gnatio passiuā describit⁹ t̄ bon
i p̄pari t̄ mali numerant⁹: q̄ boni a bonis
t̄ a malis p̄p̄agat. **I**tē transgressio peti
mulieri p̄cipitalis ip̄putat: quia origo peti
ode: t̄ p̄ se q̄nq̄ oīus petor⁹ ip̄a fuit. **I**tē
filie significat ouenientia mala opa q̄ filii
mali: mali enī nō sunt inquāt̄ mali: s̄ in
quāt̄ boni: t̄ min⁹ agnitione exi⁹ ma
li a bono. filie aut̄ sunt filie rōne ser⁹ ifenō
ris: t̄ sic opa infirmitas significant⁹ agnitionis.
H̄is ḡ rōm⁹ mulieres in pena caru
nō genealoīzant⁹ a q̄ maledictio penit⁹ ex
empta bta ḡo cuius genealogia exp̄issi
me declarat t̄ p̄teftissime euangelizat⁹: t̄ in
b̄ quoq̄ comendat⁹ ei⁹ p̄ulegū dignitatis
q̄ pre oīb⁹ mulieribus genealoīzat⁹: qd no
rat excellēt̄ dignitat⁹. Qd aut̄ b̄ sit yl̄ vi
ri fili desponsati declarat eminēt̄ humi
litat⁹ t̄ manifestat mirabilis pulchritudo di
gnitatis t̄ humilitat⁹: cū t̄ dignitas extol
lit humilitat⁹ t̄ humilitas sup̄ oīa p̄cipue or
nat dignitat⁹. vñ Ber. Que ē p̄tunī que
potēs oīus dñmonū debellare sup̄biā t̄ r̄
rāndē boīus. Eterū cū oīi indifferēt⁹ p̄ se
hec sit qdaz turris fortitudinis facit ini
mici t̄c. H̄ic ḡ p̄tulegūt̄ dñis m̄fēs suās
sup̄ oīa mulierea i eo q̄ genealoīzat⁹: t̄ hu
militate ornauit bñ q̄ genealogia ad ip̄as
p̄ virū descendere demonstrat⁹.

Ost̄ b̄ q̄nt̄ de b̄ q̄ dicit. Et nomen
viginis in genitivo t̄ slugius de io-

seph cui nomē p̄ datiuū. Ad qd rūdem⁹ q̄
datiuū dñstru⁹ acq̄stuit⁹ genitivū. Noī pos
sessione: t̄ nomen ioseph ascribit⁹ p̄ datiuū:
q; significatio noī sui sonat auginētū qd
q̄ sp̄osalita cū bta viginē dñctū est accidētālē
ter acq̄stuit⁹. Beata aut̄ ḡo sc̄ificatiōne
sui noīs non q̄si de nouo acq̄suerit: s̄ in hoc
etā nata fuit: semp enī stella maris fuit: t̄
t̄ p̄cedētē se t̄ sequētē illumināt̄: q̄ si n̄
s̄ p̄ fidē x̄bi icarnat⁹ de viginē n̄q̄ aliter
salu⁹ fieret. Uñ ipa i fide t̄ hoīus t̄ dei ele
ctione t̄ p̄firmatiōne dominā t̄ regina creg
turā omniū semper fuit.

Ost̄ b̄ q̄nt̄ quo matrē agnuit⁹ appel
latā fuisse mariā. Et vide⁹ q̄ poti⁹
eua appellari debuit: q̄ in Ben. dī.
Et vocat⁹ nome ei⁹ eua eo q̄ esset mater
oīus vīuentū. Si ḡ illa est eua appellata q̄
erat mi oīus vīuentū vita nature: m̄sto for
tus ita bta ḡo debuit vocari eua q̄ ē mi
oīus vīuentū vita ḡt̄. Eua enī interpretat⁹ vi
ta. **I**tē nunq̄ iuenit⁹ in veteri testamēto
per aliquā muliere huius noīs figurata: s̄
vide⁹ q̄ poti⁹ debebat vocari rachel yl̄ res
becca vel iudith vel befer. p̄ q̄s fuit beata
viginis figura. **I**tē cū ista ḡo fuerit sū
gularis inq̄ oīa q̄ nec p̄mā filie visa est nec
habere sequentē. Iure ḡ nec silem hēre des
buit in noīe ḡ cū multe post t̄ ante fuerint
marie: dñia nō debuit illud nōmē hēre.
Itē sicut se b̄ res ad rē ita nomē ad rō
nē: b̄tissima ḡo post filiuū sūm dñm n̄m
Iesus x̄pm̄ similiū fuit: iure ḡ t̄ in noīe: ḡ
vide⁹ q̄ a ep̄o debuit xp̄iana vocari vel a
recreatiōne recreatiōne appellarī vel altiū dī
gnissimū nōmē exocgitari. **I**tē cātat ec
clesia sumēs illud aie mutiō nōmē eue: ḡ
ȳt̄ b̄tissima ḡo debuit aie appellarī
a sine viginī in b̄ loco agnētissime
adaptat⁹ t̄ p̄f̄ rei p̄fectionē que in
noīe denotat⁹ t̄ ad exp̄imēdū p̄p̄etatē cō
ceptionis q̄ bicannūcias. t̄ statū de signati
onē mediatiōis b̄tissime ḡo t̄ mediatē
gen⁹ humānū p̄ mare hū⁹ s̄culi ad postū
celi exēdō suffragio t̄ merito reuocat⁹. Uñ
Ber. Loq̄nur pauca de b̄ q̄ infi stella ma
ris viginis m̄fē valde agnētē adaptatur.
Ipsa nāq̄ aptissime syderi cōparat⁹: q̄ sicut
sine corruptione sydus emitit⁹ radium: sic
absq̄ leſione sui parturit⁹ filiuū. Nec sedet⁹
radī⁹ sūa minut⁹ claritatē nec viginis filius

Cur dictum sit nōmē virginis marie.

XIII

sūa ḡinitatē. Ipsa ali⁹ est stella nobilitissi
ma ex iacob orta cui⁹ radius ymbrosus or
tē illuminat⁹: cui⁹ splēdoz etiā p̄fulget in su
peris: inferos penetrat terras plus trans: t̄
calefacies magis mētē q̄ corpora: fouet vir
tutes: t̄ enecat vicia. Ipsa inq̄ p̄clara t̄
extina stella sup̄ b̄ mare magnū t̄ spacio
sūz int̄ subleuata mīcas meritissim⁹: illustrā
exēplis. **O** tu q̄ te intelligis in b̄: seculi
phūnū magis inf̄ p̄ceillas t̄ repestatea flu
ciuare q̄ t̄ terrā ambulare: me auertas ocu
los a fulgori b̄: syderis si nō vis obam p̄
celli. si insurgat⁹ venti t̄pestatū: si incur
ras l̄scopulē tribulatiōnū: respice stellā: i
uoca mariā. si tracūdā si auencia aut̄ car
nis illecebia namculā cōculerit mīca res
spice ad mariā. si criminū imitate turbā
tur p̄scētā ferta cōfōllus iudicē terrores
perterrit⁹ barat̄ incipiā turbari vel ab
soberi tristitia t̄ desponsatōis abīsō in p̄cū
lis t̄ angustijs in reb⁹ dubijs: mariā cogi
ta maraz iuoco rōto corde. Et ut iperēs
ei⁹ ofōmū auxiliū nō differas p̄uersatio
exēplū ipam sequēt̄ nō deuiae: ipam cogi
tūs nō erras: ipsa tenēt̄ nō corrūs: ipa p̄
tegēt̄ nō metuiscip̄ta duce nō fatigaris:
ipsa p̄p̄ita nō peries: t̄ sic in tēmēto ex
peris q̄ merito dictū ē nōmē viginis ma
ria. Maria enī interpretat⁹ dñi: stella maris:
illuminata iuolatrix: amarū mare. Ipsa enī
oīus quoq̄ d̄ dominus est dñi: in qua si
gnat⁹ figura excellēt̄ veri solis fine corrū
ptō vel diminutōe: vel sūn generatūa in
quo exp̄imif̄ p̄p̄ietas p̄ceptiōis: ipsa dñi
nūt̄ illuminatiōnū potēta: t̄ imētāta sū
ceptuā. ipsa oīus bonitatiū vīnuerat̄ dī
tributua. Inde dñ stella maris: q̄ ipsa oī
bus p̄sentiā vite grātia sēmp plēnissima.
Uñ dñ maria: q̄ si in mari cū cōgregatio
squāt̄a in ipsa est aggregatiō oīus grātia.
Uñ Ben. Cōgregationē aquāz vocavit⁹ maria.
locus aut̄ oīus grātia vocat⁹ maria.
Ipsa enī in sūp̄st̄ p̄teruatiōe p̄ totū ana
ra in sūp̄t̄ p̄f̄esse amarissima oīb⁹ de amar
ritudine exēstib⁹ ipsa exemplū fuit t̄c.
H̄is aut̄ rōm⁹ b̄tissima ḡo maria hic ap
pellat⁹ maria. non aut̄ hec enī dñ appellat⁹.
eo q̄ sit m̄fē oīus vīuentū p̄ generatiōe sūp̄a
lē: cū de ista nō p̄ se hoc agat: s̄ de carnali
et̄ generatiōe q̄ ex castissimis carnis t̄
sanguib⁹ genuit⁹ filiuū dei vīnigenū t̄ oīus
redēptōe. Doc̄ ḡ i filiū p̄ceptiō sine dolos

De situ virginis sc̄an federit sterit tc.

ab ea pcessit. Christiani nomine etiam non fuit ei spalit imponendum quod erat ad oes ghaliter diriuandū. Et si aliquod nomine ei aptari potuist excellentioris dignitatis cum nullus a maiori negotio de q̄ agit ppteraret; ut p̄t q̄ supra dicta vobis ber. Ex quib⁹ colligit q̄ trib⁹ de cāis p b nomine in hoc loco beatissima vgo cōgruētissime noſiaſ. s. ppter pſone sue dignitate actionis sue utilitatē; acceptioſis diuine ppteraret. Dignitas p se exprimis p natura lucis q̄ intelligit p ſtella mario. Tibi enim digni vel nobilis luce ēcui rō pmo t pncipaliter diuine nature; posteri nature ange- Maria ſedebat ſecus pedes dñi. Etiam t il lud pbi. Tia ſedēdo t quiescedo fit prudēt q̄ aut pſtrata debuerit eſſe videt; q̄ illud maxime ptinget ad humilitatē. viii in apoc. Cœdiad pedes angelī. ¶ Itē q̄ ſtare debuerit videt; q̄ exterior hois ſtar signum eſt ſtatus interioreſ; h̄ ſin hoieſ interiore ma xime tūc fuit erecta. ¶ Itē ſi ſedit vtrū an gelo veniente ſurrexit. Et videtur q̄ ſic q̄ b ad honestatē primebat. Uli rachel ſe excusauit q̄ patri aſſurgere nō potuit. ¶ Itē in altari dñi ſuſcipiūt ſtando; q̄ illi c̄ res uerēdissim⁹ modis in ſuſcipiendo. ¶ Dñm ſuſt redēſem⁹ t btm ber. q̄ di

cipaliter diuine nature; posteri^r nature ange
lice; ultimo corpore creature ouenit. Et si
huius est nobilis[?] in corporib^z luce corporali
huius in spūialib^z luce spūiali; i^s summo aut no
bilis ē lux diuine nature. Deus enim lux et
tenebra in eo nō sunt yile. Ut lux ad illam
lucē mediatisimā scēdo loco est nobilissima
huc nō erat bīssima. Nō q̄ nō soli ab hac
lucē sicut luna a sole illuminata fuit; sed sicut
aurora de se sola solē pdixit q̄ oīa illuminā
huius illuminauit. Et p^r naturā lux exprimit
dignitas et excellētia bīssime & ḡmīs. Per
hū aut q̄ addid^r maris dicēdo stellam maris
tagis utilitas opatiōis in hū q̄ oīs naufrā
gos reducit ad portū salutis eternae. Tān
gis nibolūm[?] p^r hū dī stella maris p̄pē
tas acceptōris; q̄ sic hū dī radūr et vidēt fine
corruptionē fine diminutio fine pollutiōe.
Quicquād tūcēdēt hū dicit iare
ueracūm? modus cui incipiēt.

Dī pīmī respōdēt p^r bīm ber. q̄ dī
a cit q̄ ingressus ad cā puto in secre
tarū padiū cubiculib^z illa fōsan
clauso sup se hostio orabat patrē suū in ab
scōdito solēt angeli astare orantib^z t̄ deles
ctari in his q̄s vident puras man^r ad dēū
leuare in oratiōe; holocaustū scēdē deuorō
nis gaudeat se offerre deo in oīoē suauitatis.
Albarie autē orantib^z quātū plauerunt
in p̄spectu altissimi indicauit q̄ ingressus
ad cā t̄ reuerēter salutauit, nec difficile fu
it p^r clausū hostiū angelo penetrare ad ab
ditā & ḡmīs q̄ utq̄ ex sterilitate sue subītē
tētē hū babz a sua natura q̄ nec ferreis seris
ei^r areaf ingressus quoctūcēt eū ferat suis
impēt. Angelicis enī spirib^z p̄tes non
obstītūt; cūcta illi vīabilitē cedūt; cuncta
equē corpora quātūlibet solidā t̄ spīsa penē

corruptionis sine diminutione sine potestate.
¶ In sequenti q̄nt de b̄ q̄ dicit igit̄
sus videlicet vtrū ianuus clausis vel
aptis sit ingressus. Et videſ q̄ ian-
nus aptis: q̄ deſimātōḡ sit eidū ianuas
glorificat̄ sine miraculo: q̄ angelus habu-
it corp̄ afflumētū nō glorificati: q̄ no potu-
it intrare ianuas clausis. ¶ Ita scriptura
hec nō dicit: s̄ si factū eēt diceret sic de eo
dicit q̄ ad discipulos ianuas clausis intra-
nit. ¶ Cōt̄ra dicit aug. q̄ angelis afflumē-
tū corpora i q̄b̄ apparet̄ de purissimo ethi-
re. q̄ potuit ianuas clausis intrare.
equi corpora quātūlibet solidā t spissa pen-
etrabiliā sunt t pūia. Suspicādū igit̄ nō est
q̄ apertū angelus iuenerit nōḡm̄ hostiū:
cui nimurū in pposito fuit fugere hoīus fre-
quētias: vitare colloquiū: ne vel oārūs filē
tūi pturbaret̄: vel p̄tinētis castitas tēptā-
ref. Clauerat inq̄ etiā illa hora habitu-
li sui supia se p̄undētissima v̄go: s̄ hoībus
nō āgelis, pindē t sic potuit ad ip̄m̄ intra-
re angel̄. q̄ nulli hoīus facile patebat̄ ac-
cessus. Ex his colligēdo credim⁹ angelum
clausis ianuas irafra: t b̄ potuisse p natu-
re his iustificari. cōfessum⁹ ethicae comic⁹

re. g. potuit ianuam clausa intrare.
¶ Enim quis que hunc repetebat hunc nos
me ageret et non gabriel cui in proposito
intelligas nomine coe et non econseruo.
¶ Enim quis de his quod dicit ad ea. s. qua
liter binum sit ut habuerit. Diversa est
enim positio corporis in vacantibus orationi
scilicet pistratio genitacuratio sessio statio incli
ratio in quatuor. fuerit qui ei angelus istam
pulchritudinem inuicauit. Videbat quod debuit se
dere. sed enim puerum est decipiatum; iuxta illud,

De salutatiōe b̄tissime virginis

corde erupentibus pre gaudio lachrymis de
uotissime flagitasse; sic deuī parvū & hoīem
cocepit. Et iste qdē est modus positōis &
st̄ eoꝝ qdē de manu angelī. sacerdos susci
piuit dñici corp⁹ de altari. Qꝫ aut ē repetit
nōmē cōe angeli cū dī: ingressus angel⁹. p
bā dā itelligi qd̄ oīno in rōne nūci venit. s
qf sua auctoritate non venit: qd̄ negotiis nō
iuenit: nō nisi missus strauit: nō sua verba
s̄ diuīa. p̄tulit: salutatiōes nō dictauit: sed
debutur: qd̄ oīz nouoꝝ nouissimū nūciavit.
Am nūc qm̄d salutatiōe. Qꝫ nō
cognit̄ videſ incipi ab aue: cī in fa
lutiōib⁹ soleat: p̄p̄a nosat dignita
ceſ. ¶ Itē oīa iniuria ē alicui⁹ rei qd̄ perdi
pōt: sapīes mībil pdere p̄t: oīa in se reposu
t̄mībil credidit fortūne: bona sua h̄z insoli
do. mībil eripit fortūna iūni qd̄ dedit: vtūte
aut nō eripit: qd̄ nō dedit. Ex his aut coelū
dit qd̄ nulla turbatio cadit in sapientē: sed
citra deū ē in statu vie. bētissima aut nōgo si
te oī sapiente sapientiōe. ḡ debuit eī ſē ſi oī ve
lō. ¶ Si coēdāt hūi p̄tē defē: cī adhuc ſi
ſub ve ſubiectōis qd̄ eſt et p̄tē ſecutū: in
xta illud. ſub p̄tē vir eris. ¶ Itē ſub ve
aſſtictiōe. iuxta illud. Et tuā ip̄iā aliaꝝ per
transbit gladi. ¶ Itē ſubē dām. ſ. ſub ma
ledictio legis: qd̄ ſterilis adhuc fuit.

Alm nre q̄ram⁹ de salutatōe. Q̄ nō
cōgrue videſ incipi ab aue:cū in fa-
lūtatiōib⁹ ſoleār ppa noſar dignita-
tē. **S**ed tuā ſeruitur m̄tia ſuā
aſſtictiōib⁹ iuxta illud. Et tua ipſi⁹ aiaz per
trāſiſit gladi⁹. **C**ite ſubye dām. f. ſub ma-
ledicto legi⁹; q̄ ſterilis adhuc fuſit.

tes p̄mitiri et post h̄ p̄sonae recipiēti sal̄ opta-
ri vel ḡia vel seruitū vel dilectio demanda-
rit; q̄ oī iū hac salutatioē non vidēt obserua-
ri. **T**et iste modus salutādi p̄ sedam p̄so-
na est modus salutādi a seipso psonaliter
nō ab alio; q̄ videt q̄ angel⁹ salutavit ipaz
a seipso t̄ nō a dō. **T**et que dicit remoto
ne pene: salutē p̄seuerantia boni t̄ pmanē-
tia salutē magis: pfectio significat p̄ salutē
q̄ p̄ aue: q̄ ista pfectissima salutatio debuit
incipe p̄n̄t a fale q̄ ab aue. **T**et aue p̄-
nit ad incipiētes: salutē ad p̄ficiētes: gau-
de ad pfectos: ḡ cū b̄stissime ḥgim fuit p̄fe-
ctissima p̄gaude fuit salutāda. qd etiā vi-
def p̄ locū a mōto: angel⁹ enī salutavit rho-
biā dīces. gaudiū tibi sit tē. **T**et p̄sueto
do t̄ modus salutādi quē tpe dīs renuit t̄
docuit fuit pat̄ yobis: hūc etiā tenuit dī-
cēs: pat̄ hūc domū: iste modus salutādi
est nobilissim⁹: q̄ debuit in salutatioē nobi-
lissima obseruari. **T**et nō bene negare
videt ei angel⁹ dicere aue. aut em̄ hoc dīrit
leūtē legis: q̄c necūtū adūtū nūt.
Dicitā rīdem q̄c eūz duplex sit
mod⁹ salutādi. s. p̄seipm t̄ p̄ aliūz:
aniceabilioz t̄ nobilioz: ē ille qui est
p̄ seipm q̄ p̄ aliū. Nec q̄ salutatioē pfectis
fīma t̄ camicabullissima nō fit tanq̄ ad ob-
sente t̄ p̄ aliū: s. tanq̄ pñtis ad pñtis t̄ p̄ se
ipſis: q̄ modo pñtis talis salutatioēs ab aue
inchoatur. Salutatio illa in q̄ dē trinitas
pñtis pñtis ḥgim in angelo salutavit yer-
bū enī depeccatiū t̄ salutatiū iū iniciati
ū fuit: q̄z b̄stitudinem quā angel⁹ b̄stissime
ḡgim nūciatū illā etiā exibit̄ t̄ impleri ar-
dēctissime coincipit̄ t̄ deuotissime optauit.
Alund etiā ḥbū salutādi ponū nō debuit in
quo salutis status vel pfectus vel pfectio
notaret. Et si toti salutis inchoatur q̄ p̄f-
to t̄ p̄cipitalis t̄ p̄ se b̄stissime ḥgim nūci-
tur t̄ in ea t̄ per ea toti generi huano desti-
uat bene inchoatur per aue. Initū enī bei-
tudinis est remoto miserie: alia autē beati-
tudinis p̄ficiēta exponitur: q̄ alia vba in
salutatioē sequit̄ yl patebit̄ infra.

videt ei angelus dicere auct. aut enim hoc dixit
ei optato: aut pdicando de futuro: aut nar-
tare de pnti: si hoc est falso: non de pnti: qz
ad huc sine ye dixit: si optauit: qz voluntatem
sua voluntati diuine non formauit: qz ea mul-
ta pati voluit. Si autem futura pdixit: non salu-
tanit: si ppberauit: qd premiu est eae oiuus
saluandoz: qz qnqz erunt sine ye.

Non aut p̄bas q̄t b̄stisimāgō fu-
it sine ye. **S**eneca ad serenū p̄bat h̄-
mō q̄ sapiēs nō turbaf. **H**alidī ē
qđ ledit eo qđ ledit: fōtoz nō est dōtare ne-
quitia: s̄ infirmior; nō ledit aut quis nisi a
malitī: qđ ledit. **C**ūte dicit qđ ledit i sapiē
tē petulanī p̄tem supē fit frustra tēpat.
Cūte idē in eodē virtuti non nocef: s̄ ois
sapiēs p̄cipiatōe de⁹ est: q̄ sapiēt̄ non no-

De multiplici re quo imunis fuit brissima virgo.

uerē reuenteris. In maledictōe operū nos
taf inordinatio appetitum naturaliū. In
spīnis & tribulis decipiscēta ē spīni. In fū
dore & labore corporis disstipatio, p. revisionē
pulvēre icteratō. Sine isto triplex ve fuit
ista bīssimādgō in corpe: q̄ & corp̄ habent
eucratia cū spīni p. oia pacificū nūq̄ ī cine
res resolutū. Sist ex parte aie oēs icidim?
triplex ve, errore: pudore, dolore. Errorē in
rōnali. dolore ī peccisiblē, pudore ī ira
scibili. Error triplex, in eligēdo, in discerne
do, in exequido. Dolor triplex, ī pīnti, ī
pērito, ī futuro. Sest meror dolor timor.
Pudor triplex, de essendo. de agēdo, de pa
cēdo. De ve error dicit Aug. Error nō est
pōsita nā instituti s̄ pē dānati. De ve dolo
ris Hes. ii. Quaciq̄ hora peccauerit mo
riem. De ve pudoris ait p̄tīm d̄ Hes. iii.
Erat vtereq̄ nūd: adā. s. & yxor i. nec ee
vesebat. Post p̄tīm aut d. Quid enim iudi
cauit tibi q̄ nudus esess nisi q̄ de ligno de
q̄ p̄ceperas tibi ne comederes comedisti: si
ve per pudoris securit̄ ē. Ab isto triplex ve
imunis fuit bīssimādgō q̄ nec ī discretiōe
nec ī electiōe nec ī executiōe vñq̄ errauit
ut pote q̄ dgō prudētissima fuit. Propt̄ qđ
ecclia libri sapientie de ipsa exponit: q̄ si fine
psūlī spūsset mībl fecit. Et sic fuit sine ve
error. Dolore q̄ su rōni dñantes vt pbat
auctoritas senect̄ nūq̄ habuit q̄ ī oīb̄ et
fm̄ oēs potētias ordinatissima fuit in q̄o
sem̄ supiori & iperā fuit. Usi q̄qd dolor
sustinuit ei ī matēria amoris & gaudi sp
totū cessit fm̄ rōne. Et sic ī ea dolor maxi
mus ī passiōe filii fm̄ sensitūa nūq̄ dñus
fuit gaudio rōnis. Et sic fuit fineve doloris.
¶ Tē mībl turpitudinis fecirynq̄ nec ba
dūt nec ēt sustinuit: sic ab oī ve pudoris
imunis fuit. ¶ Tē ex petō securit̄ fuit tri
plex ve p̄tīci. Iaie cū corp̄. s. ve pe
ne ve ignoratiōe tē culpe. De culpe triplex
originalis actualis & ventralis. Culpa actualis
mortalis triplex h̄z ve. s. supbie anarctie & lu
xurie. Et de isto triplex ve dī ī apo. ve ve
ve bitantib̄ in tra. ¶ Tē ve pene triplex
est: ve pene gehēbe: ve pene purgatorie
pene pīce. ¶ Tē ve pene ignoratiōe triplex
est. s. ignoratiōe credēti: ignoratiōe saluādi:
ignoratiōe op̄rādi fuit eligēdo. Hoc ē q̄ bo
ignorat ī statuivē qđ credēdi qđ opandū
Ura sc̄ amore vel odio dign? sit ad saluā
dū. Sine oī isto triplex ve fuit bīssimā vir

go maria. s. sine ye culpe actualiter; sine ye culpe causaliter; sine ye ignoratię pene habitualiter. ignoratię aut̄ eoz q̄ p̄mitet ad salutē vel mysteriū incarnationis reuelatioē; de his c̄m̄ oīb̄ plene educta fuit p̄ eū cui⁹ mȳntria salutatores accepti q̄ mēritū non potuit it. ¶ Itē triplex ē ve in mulierib⁹ sp̄aliter; ī yḡib⁹ ye sterilitate; ī p̄ungata ve subiectōis in viduā ve desolatiōe; q̄b⁹ yltis duobus annexū est ve corruptiōe. Ab isto triplici ve immis̄ fuit brevisima yḡ sine sterilitate p̄ungata sine corruptiōe ve feritate; vidua cū yḡinitate et sine desolatiōe; ut infra m̄as nesciat⁹ explicabit⁹ sup̄ b̄idiceta tu ī mulieribus. ¶ Itē tria sunt ve ī matrib⁹, ve dāni; ve indigētie; ve culpe; t̄ qdlibet isto ve triplex. Ue dāni triplex. Q̄is enīz alia inf̄ in p̄ceptu pdidit yḡinitate s̄z acq̄sunt̄ ea q̄ sub deo maior neqt̄ intelligi puritate. N̄ post p̄ceptū pdidit pulchritudinē; immo tāta pulchritudinē raditauit q̄ ea ioseph⁹ inspicere nō potuit. Ubi sup̄ illud t̄ nō cognoscit̄ ea donec pegit filii suū p̄mogenitū Blo. diē. Ioseph⁹ maria facie ad facie non cognovit̄. i. vidē nō poterat quā sp̄uſcās a p̄ceptiōe penit⁹ impleuerat. Et iō nō cognoscet̄ facie ad facie quā despofaret donec vter⁹ euacuatur. Et sic s̄t̄at q̄ post p̄ceptū nō pdidit pulchritudinē. ¶ Itē nec perdidit in p̄tu boīuz societatem; immo tūc media trix dei t̄ boīuz affluit⁹. Ubi in puerperio a pastorib⁹ t̄ regib⁹ visitat⁹. ¶ Itē ve indigētie triplex ē. Matres enī in futuro cōces̄ p̄tu indigēt̄ copare, post p̄ceptū quiete, in p̄tu obſtericatiōe. Nec aut̄ brevissima virgo in p̄ceptu nō habuit̄ copare; q̄ p̄cepit sp̄us sc̄o cooperari. Et neqt̄ post p̄ceptū idignit̄ detine; immo surrexit t̄ abīt̄ in motana iudee salutare elizabeth⁹ t̄ ei misstrare. Lu. I. ¶ Itē ē p̄tu nō indigēt̄ obſtericatione; s̄z gaudebat̄ dei genitrix quia circistabat̄ obſtericū vice concinthebat̄ angelū gloriām deo. ¶ Itē ve culpe t̄ pene ī matrib⁹ ē triplex. Est enīz in eis libido in p̄cipiōdo; grauitas in portādo; dolor in paroēdo; a qb⁹ oībus immis̄ fuit bēa yḡo. q̄ p̄cepit fine libidine; granida sine grauamie; pepit sine dolore. Ubi Isa. lxxv. Ante q̄ p̄mūr̄et pepit; t̄ atē; q̄ venire partus eius peperit filii. Et sic concedim⁹ vniuersaliter q̄ beatissima virgo fuit sine oī ve vel actualiter; vel causali; ter vel habitualiter.

De plenitudine gratie beatissime virginis. xvii

Ost b q̄ris q̄re ecclia in ḡnali psue
tudine apponit maria in salutādo
dicēdo, aue maria: cum nihil licet
apponi ad enāgeliū: iux illud Apoc. v. Si
q̄s apposuerit ad hec: apponat de⁹ plagias
scriptas i h̄ libro. t si q̄s diminuerit de ver
bis p̄petuis h̄b̄ auferat de⁹ partē eius de
libro vite. Et sile habet in deuto. **I**te da
mar. Dia q̄ tradita sunt p̄ legē pp̄bas apo
stolos enāgelistas suscipim⁹ venerantur et
cognoscim⁹ nihil ultra hec inq̄rēto: q̄ cu⁹
euāgelistā no p̄posuerit maria: nō debem⁹
appone. **C**um angel⁹ v̄ sine cā obm̄istyl⁹
pp̄t cā: si fine cā: ḡ male fecit dimittēdo: si
aut̄ pp̄t cām obm̄ist: ḡ nos male facimus
apponēdo. **E**lēde aut̄ q̄p̄ angel⁹ male obm̄i
st q̄ p̄pa noia i salutatiōib⁹ apponē eō
suetendo. **I**te ē collanioe dignitatum ma
gnar̄ solet fieri mutatio noui: vt p̄t i pa
pa. vñ dñs ad iohānē tuycaberois cephas
videf⁹ q̄ p̄ i ista collatione summe dignitatē
collate b̄tissime ḥḡini nomē eius digne de
bust comitari.

Dō dicim⁹ q̄ ad enāgeliū apponē
falsa v̄l comīscēt̄ria bis q̄ t̄ cuage
lio sit v̄l poticare malū i iniquū.
vñ apo. Si āgel⁹ de celo venerat i aliud enā
gelizauerit pter q̄ accepistis anathema sit.
Et sic stelligunt alie autēc̄ psiles. Credis
mus q̄ p̄p̄ angel⁹ nō errauit nō apponēdo:
nec ecclia apponēdo maria. Angel⁹ cui di
gnissime salutādo nouo noie dignitatē salu
tauit: ve p̄mitatiōes nois p̄mitatiōe stat? Si
grēt et eminētē dignitatē. **E**li dō p̄p̄ noie
sez maria noui nomē ipsosuit. s. gra plena.
iux illid. **E**sa. vocabis tibi nomē noui qd̄ os
dñi noianit. b. aut̄ q̄p̄ dieo gra ple: ista cur
culcentio tm̄ e p̄p̄t nois b̄tissimē p̄sone
ip̄s⁹ qd̄ nulli ali p̄p̄t auent neq̄s deo neq̄s
creaturis. **S**cōz q̄ plētudo grē intelligit̄ sup
latine p̄t. De⁹ em̄ ḡne nihil suscepit h̄z,
t nulla alia creatura plena est q̄h̄ suscep
t u pter brām̄ ḥḡine q̄ solā tm̄ recipit q̄ p̄
ra creatura plus recipie nō potuit. **T**hi c̄b
ita pp̄m̄ fuit q̄ ei angelus illud p̄ pp̄no
noie b̄ est plena grā imposuit. **E**cclesia dō no
me maria apposuit i salutādo ad ḡia p̄le
na: vt p̄gra plena recolat b̄tissime ḥḡini
dignitatē: p̄ maria inclinet cā ad nostrā i ne
cessitatem. **I**pa em̄ gra p̄la p̄ iſtūtā dñe
bonitas data ē nobis stella marijat̄
eius plētudo grē suppleat ē nobis de
cū culpe: t ipa stella ē firmamētō ḡia fi

Ga nos naufragos de statū miserere tradū
cat ad portū salutētē. **H**ac q̄ de cā in salu
tatiōe ista adiūctū ē b̄ felix nomē maria.

Onsequētē q̄rit de grē plētudie
q̄ i b̄tā ḥḡie fuit. **E**t p̄mo q̄rit de rō
no nouis: postea de diuinitate t̄ fī
gnificatiōe rex signataꝝ. yidef⁹ q̄ p̄ meli⁹
glia q̄ gra plena dicat: cuī glia fit p̄fēcioe
gra: t̄ p̄fectio grē b̄m̄ q̄d̄ līsa. **I**gnūc̄ ē
in syō t̄ camū i h̄iurāfale. **E**t illud. q̄ m̄
noī ē in regno celor̄ maior ē iohānē bapti
sta ergo in p̄fectissima salutādo debuit
poni q̄ perfēctionem maxime importa
ret. **C**um gra coē ēad ḡfaz grātū faciente
t̄ ḡfaz grātā: t̄ neutrā quātū ē de se de
termīt̄: s̄ b̄p̄ dico sp̄ūtēs sp̄ dicit ḡfam̄
grātē facient̄ et illā i nobilitātō ē. s̄. b̄m̄ q̄ ē
in p̄fēctō t̄ a sp̄ūtēs: p̄t̄ p̄t̄us debebat dic
plena sp̄ūtē q̄ grātē plena.

Dō dicim⁹ q̄ b̄ amīnātāk b̄tēḡm̄i
plētudio ḡe q̄ ē origo t̄ medius t̄
cā q̄is ḡe in h̄uanām̄ en̄ trāfēderē
t̄ b̄ statū vie: b̄ statū p̄fie. vñ eccl. xxiiij
Ego n̄f pul. di. t̄ t̄. t̄ ag. t̄ sc̄ speci. i me g.
ois vite t̄ veri. i me speci vite t̄ x̄u. transite
ad me oē t̄. **C**um q̄n̄b̄z bonoz m̄ ē
intuit̄ ḡb̄titudinē significat p̄ grātā: sumi
matio p̄ gloriā: q̄ cuī hic annūciat intuit̄ b̄t̄
tudinē: ponit̄ p̄t̄us q̄p̄ gloriā. **I**te
sp̄ūtēs tm̄: noiat̄ tm̄ grātē sp̄ālē. grātē aut̄
cōc̄ ē ad ḡfaz cor: palēt̄ spirātālē. vñ cā ista
plētudio su p̄tēbit̄ iſerī: t̄mīcat̄ ḡfaz sp̄ū
aleſt̄ corpāles p̄t̄: q̄p̄t̄ p̄la q̄p̄fēcō p̄lēz

Ost b̄ q̄ris dō plētudis isti
ad alias plētudines i scriptura in
uētas ybi ab oībus istis plētudinē
m̄b̄ pp̄p̄t̄ isti plētudinē separauit.

Uterit̄ ḡi in quo: differat̄ a plētudis
dine xpi q̄ loquit̄ Jo. 1. plētudis
gratiae et veritatis. **S**i enim grātia
respicit p̄fectionē: assert̄ t̄ veritas p̄s
fectionē. **A**lt̄ en̄ due p̄fectioēs equaliter
currūt̄ in statū vie t̄ in statū patrie. quāto
en̄ q̄is plus credit̄ tāto p̄t̄ diligat̄: q̄ ecōuer
so in statū vie: ve q̄tām̄ cogīt̄ tm̄ diligat̄
t̄ patria: q̄t̄ ve d̄f̄ i apo. **L**aterā ciuitat̄ sit̄
eūlia: q̄d̄q̄ēt̄ plēz ḡia t̄ veritate: q̄ t̄
cīgo cum bētūlūa ḥḡo fit plena gra: q̄ est
plena veritatis: q̄ plētudio b̄t̄ ḥḡini ea
dē ē cī plētudic̄ redēptoris. qd̄ non con
cedat̄. **C**ōtra b̄ est q̄xps accept̄ sp̄ūtēm̄
p̄t̄ ei diligat̄ filiū n̄ ad mēsūrā. Jo. iiij. Non
ei ad mēsūrā dat̄ de sp̄ūtēm̄. **P**f̄ ei diligat̄

De plenitudine gratie beatissime virginis

filii et oia in manus eius dedit; beatissime mosynis et filia. Pris istarum plenitudinum aut virginis est gfa misurata cui sit creata. est plena gfa scda plena gfa vitate. tercia de enim oia creauit in numero pôdere et nre fides plena et dilectionis opant. Pro gfa replet ventre et merte. scda affectu et intelle sura. sapientie.

Ost h querit de plenitudine de q le git in actib apo. Stephanus plenitudo et opatione. beatissima ergo plenissima mea et fortitudine tc. Itē replet sit te. et q plenitudine gfa habuit in merte: ha oes. Obiectis q in huc modū. Quicd enim buit cognitione ouis et plena diuinitas co duob: est plenius si se habebit? Q ualitas gmentatione p spem. epus aut plenius fuit gfa et yni? no expellit pntia alterius nobiliori et veritate: q ille bo habuit oia p gfa q de fectione modo est plenius q illud q est plenius q natura: sed pfectio nulla gfa in eo nni altero tm bono illo: sed gfa et fortitudo fuit diminuta vel oculos avel aliqd habuit co do est duplex boni vel duo bona sic se bntia traria sed h fuit gfa uniois. Et plenius fuit q pntia yni? no expellit pntias alterius et xitato quatu ad cognitionem. Unde Irido. qualitas yni? no dimittit qualitatem alterius. Trinitas sibi soli unita est et boi assupto ple ri? et nobilior et pfectio modo est plenius. gfa binuaturate q pns nibil hnt meriti plenius vitate binu dimittit in q nis q illa q beatissime vgi appropaf. C ostra bis fuit vanosel falsi i ipso erat oea thesauri hoc obiectis i huc modū. Nibil melius vel no sapie et cibis absconditi. Et h est plenitudo virtutis diversi minis nobile q illa ergo aut fo et est gfa plenitudo propria ipso boi.

Lentitudo sctorum est fidei et operum: suz a gfa aut no. si no: g supflue adducunt p alia emma et copulatio int for si fieri ome diuersum a gfa e no gratis. titudine et gfa et int bona opera et et ois no gfa min: nobilis e q gfa. q omis elemosyna. na hoc qd est opib bonis sup plenius gfa illud est plenium gfa et no gfa: sponceret p oibus bona interiorib: p chas inquantu est plenius no gfa intatu extacu gfa. g pfectio plenius est plenius gfa q plenius opante p dilectione. sic g dñs iste plenius gfa et no gfa. Exempli huius p in vase quod dines binu substancialiter et originaliter. Est enim plenius istarum plenitudinum qd fond plenius qd quod est plenum auro et argento. Et sic patet q nobilior est plenitudo q hoc signat do. scda qd plenitudo sumius. tertia quasi plenitudo riui et flumis descendentes. De pia maximi: qd. s. genuit dñm nifn iefus rpn qui dicit in Ecl. Ego qd aqduo egressus sum de paradiiso dei. Et ab isto sumum de fluxu et no sumum: alia e receptu. scdit plenitudo sctorum. q. quidam riui: qd ptina sine matura et effluxu. alia e plenitudo receptua cu matura et effluxu. Pri ma est plenitudo eterna et soli deo conuenit: et illa sub figura describitur. Vidi te dñe quasi angelum dei et turbatam est cor mei per timore de plenitudo et tripliciter. qd illud hq aliquid de facies vacuitate. Un ois creature alia by aliquid tua plena e gfa. Sed a plenitudo conuenit creaturis et pceptit ex pte postq vicit ples cipe: ipsa aut sola grata plena: qd maiores nitudo tps et tps plenitudinis: et triplice gratia no potuit habere. nisi eni diuinitati nobis plenitudine addut: qd pma ppe vniq maior gratia no potuit intelligi qd est beatissime vgi L. f. Alio gratia plena. qd eet mde. qd in legim in actib apo. Jo. f. plenius gfa et veritate tc. qd ppe est pti Stephanus plenius gfa et fortitudine et apo et boi. Tertia cois oibus scdis. et de ea legit stolos fuisse repletos spuerorum: sed loque ditti diuersis locis. Act. Stephanus plenius gfa et misericordia maria. alioquin nec i illa plenitudo dicitur. Ost tabita plena opib bonis et eleuinitas corporis quoadmodum in maria; nec

De gratie plenitudine beatissime virginis XVII

Ost cocepit de spuerorum: quod maria. Et sic plenitudo beatissime virginis puer vacuitate. pma indefinita est in arte logica vli itellis maturat dat de spuerorum glo. n ptcularis. Itē beneficia principii largissime sunt neq p subdimisiones: sed vlt et gfa plenitudo sctorum qd cois est importat redudatia. Itē qd aiam interius et effluxu p opatio specificando est p oib vlt iterptadu. Prefs ea de effluxu est duplex. qdam eni de interiori pfectio gratie effluxu ad exterioris opatione ad suipius salvationem et aliorum p ex parte edificationem. Et hec est cois obsum scdis habebit: tps opandi. Et hec plenitudo sufficiet appellat ad quas ois tenet. Alii aut effluxu no tm p opatione insit et aliorum salvationem sed in doctrinam salutare et ecclie toti edificatione. De pma istarum effluxionis dicitur plena operib: bonis et elemosynis tc. Et hec ultima est duplex. quidam eni effluxu p bonis opationes et instructiones. quidam sup hoc et sui effusionem p aie p fide positione. Prima est cois oib: doctorib: scda doctorib: et martyrib: Ad ista duplicitate tm plati ex officio tenent: et pbec appellari plenitudo excellente in q p lati subdiros suos excellere debet. et deviti ma istarum. Stephanus autem pleg. et fortitudo in qua gratia ad ptores pertinet. fortitudine ad passionem sustinendam. De oib plenitudinib: istis Ecl. s. Ad locum huius et pma istarum plenitudinum qd fond plenitudo. scda qd plenitudo sumius. tertia quasi plenitudo riui et flumis diuinitatis vii erent flumia dia p gratia effluent et rediret p gratiarum actionem ut iterum fluant per gratiarum actionem et multiplicationem.

Ost gratie plenitudine. Cap. Ixv.

Ost h querit specialiter de gratia plenitudo q fuit in beatissima virgine qd intelligat p ista plenitudinem. Aut eni vlt de gratia plena. vel qd maior gratia no fuit: vel qd maioris gratiae capax no fuit. vel qd summa gratia habuit. Constat qd nec summa nec oem gratia habuit: qd gratia visionis no habuit: qd in numero gratiarum summa fuit. et qd illud ps qd maior: fuit gratia. Vider aut ples gratia de qd maioris gratiae capax no fuit: s. h videt fallsum: qd in sua gfa scdis maioris gratiae accepit. Querit autem vlt p hoc qd mspat gfa plena p ois gfa cui pura creatura capax fuit. Ex ide qd: qd cu sensus indefinitus sumus et indefinita vlt no iferatur: qd s pcedat. C ostra Ecl. xxiiij. In me

V. Vgo fuit
baptizata p. s. s.
q. s. s. baptismo

Aha q.

De confirmatione et pñia.

originale instituta a quo fuit beatissimæ vtrū sacramento altaris vtrū beatissima ñgo in vtero sacrificata. q̄ baptisari nō indi- sub sacramento illo corpus dñicū recipit: si guit: q̄ videf q̄ baptisata nō fuerit. **I**te misr t̄ grām q̄ p̄ illud cōfer sacramentū. fici sunt sicut dicit Aug. q̄ sacramentū Et videf q̄ sic dñs in Jobâne. v. ca. Nisi est nō rē sacramēti accipit. Sed si bñagō māducauerit carnē filii bois t̄c. q̄ oēs fide baptisare nō recipet rē sacramēti. i. grām leg in ecclia t̄pe determinato ad ecclia; tenet qua p̄us esset plena. q̄ esset ficta. hoc autē coicere. q̄ si bñagō nō coicaret scandalisa est falsum. Sacerdos em̄ sp̄is discipline leſu ret: sed nō scādaliso; q̄ coicauit. **I**te ḡt ficti. **S**ap. i. **C**Item de nō legi q̄ hoc est sacram̄ amoris: q̄ ipm maxime debet fuit baptisat? q̄ de bñagō sine fuit bas- it suscep̄ q̄ fuit summa in amore. **O**ð p̄isata legeret. **C**Item q̄ fuit purificata si cedat cōtra; hoc sacrum ppter tria insti agit eius festū purificatiois. Sist si bapti- tutū est, ppter charitat augmentū in res- sata esset ageret: t̄ eius festū baptismatis. vt signū passionis rememoref. Sed ppter nullū istoꝝ debuit beatagō cōmunicare. **C**Item diuina opatio nō pcedit a perfecto ad imperfecti: sed ecouero. Sed maior pse- enio est in vtero sacrificator q̄ baptisato rū. q̄ in vtero sacrificari nō debet baptisari. **I**te si mīl accepit dñs a baptismō p̄tu- lit in vim regeneratiois aq̄s contactu sue carnis. Sed beatissima ñgo si mīl recipet a baptismō nec cōferret baptisato. fructu- suscip̄ baptisatuꝝ. **Q**uerit q̄ si fuit bapti- sat: quare nō sit sc̄ptū cū rām t̄ solēne cramentū suscep̄: cū nō sit hūiliatio dñm factū multū ordinaret ad edificationē fia- deliū. **D**e confirmatione. **L**ap. lxvij. **O**st hec querit confirmatione vtrū p̄ beatagō fuerit confirmata. videtur aut̄ q̄ potius debet cōfirmari q̄ baptisari: q̄ confirmatione est sacrum maiori re- verētia tenendū. Unde Raban⁹. Scitote vtrū magis esse sacram̄: sed vnuꝝ maiori reverētia tenendū sicut a maioribus daf. **I**te beata ñgo fuit plene xp̄iana. Sed hoc fit p̄ sacram̄ cōfirmatiois: q̄ fuit confir- mata. **A**dia p̄z q̄ Rabani qui dicit oēs fideles per manū ep̄os impositiones post baptismū debet accipere xp̄ianit̄ ut plen- inveniant xp̄iani. Si cedat. contra. dñs non legi cōfirmatus: q̄ beata ñgo nō de- buit cōfirmari in oib⁹ eset illius simi- tatri. **I**te dñs q̄ solus potuit ei legem dedisse: nō legi hoc sacram̄ instituisse. ergo nec ipa tenebat hoc sacramēti recipere. **I**te Raban⁹. Asummo sacerdote per man⁹ impositionē. paraclet⁹ tradit baptis- ato: vt roboret p̄ sp̄m sanctum ad p̄dicā- di si necesse fuerit alijs qđ ip̄e consequens est in baptismō. Sed beatissima ñgo ad mil- lius man⁹ impositionē paraclitus recepit: nec robore suis indiguit q̄ plenitudinē habuit: t̄ etiā p̄dicare nō debuit. q̄ confirmationē est. ergo poterat confiteri.

Aha. q.

De cōfessore et sa crā, ordinū XVIII

CQuis confessor. **L**ap̄sm. lxx. debuit q̄ oib⁹ p̄incipiū vite fuit. **I**te q̄ cūq̄ cāgnalīs in alijs mulieribus extint: q̄ fuent bñus petrus. q̄ ordo ē iter beata ñgine nō icludit. q̄ nō de nūero oīuz p̄fites et p̄fices, t̄ confessores et fuit sup̄ oēs fuit. iux illō Mester. xv. **Q**uid confessores. q̄ cū bñagō fuit sup̄ma cōfis hēs hēs ego fuit frat̄ tuꝝ. **L**et infra. Non debuit p̄fiteri sup̄mo p̄fessor: t̄ dignis simorhīc aut̄ est papa: q̄ debuit p̄fiteri bñ petro qui fuit papa. **S**ed p̄. super p̄re- latuꝝ nō debuit se interrompere ad admini- stratiōe sui inferioris: utpote metropolita n̄ sui suffraganei nisi in determinat cano- nib⁹. q̄ cū bñagō eēt sp̄lī bñ ihām cō- missa. ab ip̄o debuit recipere sacramēta. **C**Si habuit ōdines. **L**ap. lxx. **O**st hec querit de sacramēto ordi- nū vtrū ista beatissimæ gratie ipedit qn possit vir l̄ nō debeat i p̄ctō mor- plenitudo cōp̄chēdat t̄ illā gratiā talip̄moneri. **I**te si bñ eēt p̄p̄ sex⁹ infes- que cōfiter sub ordinū sacramēto. Et videf q̄ sic. **O**rdo em̄ est ad multiplicationē fī- cōicare cū manus sit bñ sac̄s recipere q̄ dare delū sp̄ialū. **S**ed multiplicatio sp̄ialū p̄ti net ad matrē sp̄ialū. **B**ta aut̄ ñgo est nat sp̄ialis oīum fideliū: q̄ ip̄a debuit habere ecclia p̄ se ausa fuit iuuenire. **O** autem ordinū sacramēti. **I**te penes oīdines distinguit in ecclia dignitates. vi p̄t̄ in p̄p̄batur bñ modo. **D**n̄s in cena corp̄ dī- papa. archiep̄s. et cōfis. **S**ed beatissima ñgo scipulis dedit t̄ p̄t̄ē cōficiēt̄ p̄t̄uā: non in ecclia sup̄mā p̄met dignitatē: q̄ sup̄mū habet ordinū. **I**te ecclastica hierar- chia est ad exēplar celestis hierarchie for- mata. **S**z in celesti hierar. vi dīc Dio. oēs sup̄iores bñt p̄petates iſerioꝝ et excellēti. **A**dat. xv. **I**bi dabo claves regni celoꝝ. **S**z in ecclastica hierarchia fuit sup̄ma t̄ di- petrus p̄ oib⁹ r̄ndit. t̄ dñs in petro oib⁹ mīdens p̄t̄ē ligādi t̄ soluēdi cōculit. ergo p̄t̄s ordinū est t̄m in ap̄lis t̄ eoz successorib⁹. **I**te hēbit oēs ordinū. **C**Item chara- ter ordinū est character exēcellētie: q̄ potis nō est impediēt̄ sexu t̄ p̄stitutiōe ecclie. **I**te beatissima ñgo modo ē sup̄ oēs orde- nes angelor̄ in ecclia triumphat̄. ergo hec erat sup̄ oēs in ecclia militat̄. **I**te oēs oīdes ecclie sunt in mīsteriū. **U**n̄ etiā pa- stores nolantur: qb⁹ dīc p̄. pp̄bas. **M**iere. i. **C**Item cui inest magis. t̄ min⁹ poterit in- cōstitui te sup̄ ḡ. t̄ re. **B**ta ñgo nō ē assū- pta a dñs in mīsteriū s̄z in p̄foriū t̄ coad- iutoriū. iux illud. **F**aciām̄ ei adiutoriūm̄ s̄le sibi. **S**z si sic ē nō ip̄a debuit hēf aliquid ordinū. **S**un̄ em̄ i ordine ecclie papa ē vica- ri⁹ iuslū xp̄i. **B**ta aut̄ ñgo nō ē vicaria s̄i co- adiutrix t̄ sociā p̄t̄ceps i regno q̄ fuit p̄t̄ ceeps passiois p̄ ḡne huano: q̄i oib⁹ mīst̄ris fugiēb⁹ t̄ discipulis sola sub cruce p̄st̄re vulnera q̄ filius corpe inf̄ corde suscep̄. **E**li t̄ tūc gladi⁹ ip̄i⁹ aiām̄ pertransiuit. **C**De extrema ynciōe. **L**ap. lxx. **cij**

De extrema vunctione

Utimo querit de extrema vunctione
vrrū ip̄i grā p̄tineat i hac plētū
dine. Et videf q̄ sic. Iac. ii. Si q̄s
totā legē hūauerit offendit autē in vno:
factus est oīus reus. q̄ qui tenet ad legem
tenet ad totā legē. Unus em̄ apex de lege
nō peribit. Sed bēstīma virgo tenebat ad
lege. q̄ ad totā legem. Sed extrema vunction
fuit de lege a dño instituta t ab ecclia. An
in Matth. Q̄ ap̄lī circuibant castella oleo
eurātes infirmos. q̄ bēstīma v̄gine tenebat
ad extrema vunctionē. T̄es sc̄adisasset
q̄ nō suscepisse ecclie sacramēta. T̄es
alio ppter humilitatē suscepit. t illud su
sc̄e debuit. Sed p̄tra Matth. ix. 8. Nō
est opus valētib⁹ medie: sed male h̄ntib⁹.
q̄ medicina curatua pdit q̄ sanis cōfert.
q̄ et apostoli as̄ari medici s̄ medicina suā
m̄ nostrō cōtulerūt. Item bin̄ gñales
consuetudinē paruuli nō ināgunt. q̄ m̄sto
paruulo. T̄e Iac. v. Infirmitas aut̄ q̄s
er vobis t̄. q̄ illud sacramēta nō confer
nisi infirmatib⁹. Sed bēstīma v̄gine p̄ infir
mitate nō fuit mortua. q̄ nō fuit ināgenda.
M̄ aut̄ sine dolore mortua fuit. p̄t̄z per id
quod legit̄ de iohāne euāgelista q̄ descendit
in defossum sepulture sue locu et facta
oratione positus est ad p̄tes suos tā extra
neus a dolore mor̄ q̄ corruptionē carnis
alien⁹. Sed hoc collatū fuit iohāni ratiō
v̄ginis. multo aut̄ fort̄i bēstīma v̄gini
cu ipsa: vt dicit Damas. a nullo illustrum
superē. T̄e beatissima v̄gine peccatūt si
ore cu intentione dixisset peccauit: q̄ falsum
dixisset: sed plus est dicere op̄ q̄ ore. Sed
in extrema vunctione accepisse dixisset op̄
peccauit: q̄ falsum dixisset: q̄ extrema v̄n
ctionē nō acceptit. Solario ad predicta
Soluī quod obiectūt de rōne plenitudinis
donec oīa hāc plenitudinē intrātāt proseq
m̄ur: differem⁹. Ad illud q̄d obiectūt est de
gratia sacramētalib⁹ r̄ndem⁹: q̄ bēstīma
v̄gine oīa tūc ecclie sacramēta suscepit que
do celestis exercitūt. Sileat os tuū lau. te
alienum. Quarta causa pot esse op̄ dñis
tuta t pmulgata oībus obvanda. Et hoc
circā nos qdā vult dubitare in via vt men
m̄stiplici de cā. Primo iſḡ ad sunp̄. Hu
tes nostras allicit ad occupendū perse
m̄litationē. Secundo ppter sc̄adis euitatoe.
Tertio ppter p̄cepti impletionē. Quarto
Non remanebit ex eo quicq̄ residuum sed
igni cōbūrūt. Blo. Gregorij. Qd ex agno
heresum cōfutatioe: illa sez que nō ip̄am
remanet igni cōbūrūt: vt q̄d de mysterio
hoīem sed angeli afferebat. Sexto ad p̄se ei⁹
incarnationis penetrare vel intelligere

De sacramēto alta. t cōfessione XIX

nō possum⁹ p̄tāti sc̄isp̄us hūuīl reserue
mus: vt nō q̄s sup̄be audear vel premire
vel demīciare qd nō intelligat: q̄ igni tra
dat. i. sp̄ūs acto relinqua. videlicet dōce oīa
causas ppter q̄s sacramēta dicunt in. iii.
libro sententiā instituta videl zād. hūuīa
tionem. ad eruditioney. ad exercitatioē.
nō peribit. Sed bēstīma virgo tenebat ad
lege. q̄ ad totā legem. Sed extrema vunction
fuit de lege a dño instituta t ab ecclia. An
in Matth. Q̄ ap̄lī circuibant castella oleo
eurātes infirmos. q̄ bēstīma v̄gine tenebat
ad extrema vunctionē. T̄es sc̄adisasset
q̄ nō suscepisse ecclie sacramēta. T̄es
alio ppter humilitatē suscepit. t illud su
sc̄e debuit. Sed p̄tra Matth. ix. 8. Nō
est opus valētib⁹ medie: sed male h̄ntib⁹.
q̄ medicina curatua pdit q̄ sanis cōfert.
q̄ et apostoli as̄ari medici s̄ medicina suā
m̄ nostrō cōtulerūt. Item bin̄ gñales
consuetudinē paruuli nō ināgunt. q̄ m̄sto
paruulo. T̄e Iac. v. Infirmitas aut̄ q̄s
er vobis t̄. q̄ illud sacramēta nō confer
nisi infirmatib⁹. Sed bēstīma v̄gine p̄ infir
mitate nō fuit mortua. q̄ nō fuit ināgenda.
M̄ aut̄ sine dolore mortua fuit. p̄t̄z per id
quod legit̄ de iohāne euāgelista q̄ descendit
in defossum sepulture sue locu et facta
oratione positus est ad p̄tes suos tā extra
neus a dolore mor̄ q̄ corruptionē carnis
alien⁹. Sed hoc collatū fuit iohāni ratiō
v̄ginis. multo aut̄ fort̄i bēstīma v̄gini
cu ipsa: vt dicit Damas. a nullo illustrum
superē. T̄e beatissima v̄gine peccatūt si
ore cu intentione dixisset peccauit: q̄ falsum
dixisset: sed plus est dicere op̄ q̄ ore. Sed
in extrema vunctione accepisse dixisset op̄
peccauit: q̄ falsum dixisset: q̄ extrema v̄n
ctionē nō acceptit. Solario ad predicta
Soluī quod obiectūt de rōne plenitudinis
donec oīa hāc plenitudinē intrātāt proseq
m̄ur: differem⁹. Ad illud q̄d obiectūt est de
gratia sacramētalib⁹ r̄ndem⁹: q̄ bēstīma
v̄gine oīa tūc ecclie sacramēta suscepit que
do celestis exercitūt. Sileat os tuū lau. te
alienum. Quarta causa pot esse op̄ dñis
tuta t pmulgata oībus obvanda. Et hoc
circā nos qdā vult dubitare in via vt men
m̄stiplici de cā. Primo iſḡ ad sunp̄. Hu
tes nostras allicit ad occupendū perse
m̄litationē. Secundo ppter sc̄adis euitatoe.
Tertio ppter p̄cepti impletionē. Quarto
Non remanebit ex eo quicq̄ residuum sed
igni cōbūrūt. Blo. Gregorij. Qd ex agno
heresum cōfutatioe: illa sez que nō ip̄am
remanet igni cōbūrūt: vt q̄d de mysterio
hoīem sed angeli afferebat. Sexto ad p̄se ei⁹
incarnationis penetrare vel intelligere

*Eme no f
fest de Agis
baptismo*

ordinē cōcedimus eā oīuz sacramētorū
gratias vel in sc̄ip̄is vel in cōpollenti ex
cellēt suscepisse. Suscepit q̄ p baptis̄mū
in futuro q̄libet in q̄ cognit⁹ sit t cogit⁹.
nem: meritor augmentatione. Quare aut̄
nec t̄ interiz n̄a denotio sine exercitatio
torpescat. Bin̄ id quod p̄cedit ibides. caput
cū p̄dib⁹ t̄ intēstīnus vorab⁹. nec remane
bit ex eo quicq̄ v̄sq̄ mane. glo. Gregorij.
Caput agni vocare est diuinitatē illius
manitatis amādo t̄imitādo tenere. Vlo
rare intēstīna est verbor̄ xpi occulta t my
stica mādata p̄quirere. q̄ voram⁹ cū audiē
sum⁹. In votacionis aut̄ verbo pigritia
n̄a rep̄hedid. qui n̄ba eius atq̄ mysteria
nece per nosp̄los requirimus. t dicta ab
alijs inuitandūt. Non remanebit et eo
quicq̄ v̄sq̄ mane: q̄r̄ dicta magna sunt
excūienda sollicitudine: vt anteq̄ veniat
dies resurrectioē in nocte p̄ntis vite oīa
mādata c̄? intelligēda penetrē. Qui
ta p̄test esse. q̄ sicut dt̄s Aug. de beata
vñā ponit regulā vt vbiq̄s de pec
catis agit de ea nolit fieri questionē: ita t
p̄ regula t̄ p̄ncipio p̄ se nō de ip̄a sup
ponaf. In bono quicq̄ boni aliq̄ natura
pura fecerit vel recepit de hoc exp̄s esse
nō liceat dubitari: cū sicut dama. dicit. A
nullo illustri sup̄f. C̄erta causa est q̄
sicut n̄bil dūminutū: ita n̄bil sup̄flūm in
sacra scriptura ponit: quia vt dicit pb̄s.
Qui viii dicit qdāmodo plura dicit. Vlo
dico t̄ p̄ constātē teno q̄ si apostoli et ali
sancti receptorūt gñas sacramētales: sup
flūm esset hoc addere de ip̄a q̄ gratia plena
fuit. Unde Ber. Si em̄ nec foliū de arbo
renēc yn̄ de passerib⁹ cadiit super terras
sine patre celesti p̄ntē. q̄ de oīe euāgeliste
sup̄flū defluere verbū p̄serit in sacra by
storia nō puto. Dia q̄ppē plena sūt sup̄flūs
mysteriis ac celesti singula dulcedie redū
dantia: si in diligētē habeat inspectores
eis qui noue sugere mel de petra: oleiq̄
de sa. du. C̄dis q̄ rōmib⁹ bēstīma v̄gine
sacramētoz humile suscepione t in se h̄fe
volunt t tacere: vt dī se magis oīb⁹ in oīb⁹
humiliaret: t ipam sui humiliatē quantū
in se erat modis oībus occultare: sicut hu
cipe tanq̄ exēpta p̄ p̄slegiū q̄ fert dñs
his q̄s sine infirmitate t mortis dolore d̄
gnat⁹ fuerit euocare. q̄ vt videf nō tenent
ad vunctionē extrema cū oleo ad infirmos
c. iii

*Confitebāt
line Agis*

De sacramento cōfes. būssime viginis.

p infirmitatib^m institutā. Videf tñ verisile
essⁱ q^{uod} b^r illa nō s^{ed} p^{ro}legio, p^{er} se intro
ducto ppter humilitatē abnūciūtū, sic
et alia sua p^{ro}legia dō vinerit occultauerit.
q^{uod} factū istud p^{ro}cōr^db^m institutū humili
suscepit, vt humiliatē quā p^{er} totā vitā re
nuerat egressū psumaret. Et dū in extre
mo vite articulo ad p^{ro}formitati p^{ec}tōriū de
scēderet, d^{omi}nō illā exaltātē, choos oēs trā
scenderet angelor. **I**n sacramēto mīsi
monij triplex bonū habuit br̄issimam virgo.
Unde Aug. Omne nuptiarū bonū iplerū
est in parētū xpi, fides, p^{ro}oles, sacra^m.
Prolē cognoscimⁱ ipsi dñm, fidē q^{uod} nullū
adulteriū; sacramētū q^{uod} nullū diuiniū.
habuit g^{lori} beatissimam nō ita gratia excellē
tius, coniugia enī sunt sanctiora pari yoto
p^{re}minentia. Etsi Augu. Eniuero dāto san
ctius cōuges manebatis: quāto sanctiora
cōcorditer deo placita huabat. Soli autē
sacramētū ordinis br̄issimam nō rēce
pit. Noc enī hū exteriōe hoīum quādām
repūtationē, p^{ro}fēt dignitatē interius autē
hū veritatē humili p^{ri}mer ad seruitūtem.
Unde p^{ro} opōsitiū statui br̄issimam virginis
opponebat, q^{uod} interius summā hūt coram
deo dignitatē, exteriōs summā habuit co
rā hoībus humiliatē, tūta b^{ea} sacramētū
nō rēcepit beata nō. P^{ro}missū statⁱ sui
p^{ri}eriat. Sed o^{pt}er humili altū mulie
rū cōformitatiq^m ab hoc sacramēto exclus
dūt p^{ro}p^t tria, p^{ro}p^t sexus videlz idigni
tati, maiore peccati fragilitatē, t^{er} propter
eā q^{uod} ex his fequerit regimis in cogitatem.
Tertio ad digniāndū statⁱ sui elevatiō
ō. Hē enī dignitates eccl^ee sunt introduce
tū in hūtū: et salutē fidelū aiarū. Uli dñs
euāgeliō M^{at}.xx. Reges gentiū dñantur
cor tē. Ulos autē nō sic. Sed qui maior est
vestri tē, vnde tē & os pastores nosant. Etsi
Bēn. Non est q^{uod} blandias celitudo ybi
sollicitudo maior. Ita discrīmen intēdit,
hec amicū pbat. **E**t infra. Ad q^{uod} oīmodis
attenditū. Non enī ad dñandū opinor.
Nam t^{er} ppba cu^m s^{er} leuareⁱ audiuit. Ut
euellās t^{er} destruas t^{er} disppas t^{er} dissipes et
edificis t^{er} plātes. Quid horū fastus sonat?
Rusticani magis fudoris stemate quodā
labor spūalitⁱ exp̄sūs ē. Et nos igif vt mul
ti sentiamⁱ d^{omi}nō; vel nobis impositus
senserimⁱ misericordia: nō dñu datū. **E**t infra.
Disce exēple p^{ro}p^t p^{ro}pheticō p^{ro}siderē non tam ad
humilitatū q^{uod} ad facitūndū q^{uod} tps req̄rit,
Disce sarculo tibi opus esse: nō sceptro: vt
opus facias ppbe. Et quidē ille nō regna
tur a^{scē}ditⁱ: s^{er} extirpatū? **E**t infra. An
tecessorē tu^m apli audierūt, q^{uod} mēlis, q^{uod} dē
mūlta opari ait pauci. Paternā tib^m cō
dicato hereditatē. Nam si fili^m t^{er} heres. Ut
probēs herēdē eungila ad curā: t^{er} non ocio
tpes ne et dicat tibi. Quid b^{ea} tota
die oīcosus? Abulito minⁱ innētū opⁱ aut
delītūs resolutū aut rēfūpūnū pompu^m. Nil
ribi horū tabuli restatoris assignat. S^{ed} q^{uod}
Si illarū tenore p^{ro}tūs sis curā poti^m herē
ditableⁱ t^{er} operā: q^{uod} glām t^{er} dūmias. Blā
dūf cathēdra. Specula est: unde dēnū sup
intēdis, sonas tibi noīe nō dñu s^{er} officiū.
Quid in loceris in eminēti. vñ oīa p^{ro}p^t
ces, qui speculatori s^{er} oīa constitutur.
Eniuero prospectⁱ vñ p^{ec}unēti parit: non
ocū. Quid liber glariⁱ: vbi oīari non licet.
Nee locⁱ est ocio: sedula yget sollicitudo
oīus eccl^eias. Aliquid tibi aliud dūmis
scis apli? Quid habeo inqⁱt b^{ea} do. Quid
illud? Unū scio nō est aurū negⁱ argenteū;
cū ip^e dicat. Argentū t^{er} aurū non est mīhi.
Et infra. Negⁱ ille tibi dare potuit q^{uod} nō
habuit. Quid habuit hoc tedit: sollicitudinē
vt dixi sup eccl^eias, flumq^m dñationē? Au
di lpm. Nō dñantes inqⁱt in clero s^{er} forma
faci gregis. **E**t his t^{er} s^{er} p^z q^{uod} digni
tates eccl^ee introducte sunt in seruitūtē
mīstēriū. Br̄issima autē nō assumpta ē in
salutis aurulū t^{er} regni cōsortū. Ipsa enī
sola mīstris fugientibus patēti copiasa est.
Unde etiā sola regni p^{ro}stūtū obtinet: que
laboris adiutrice fuit. Yux illud. Faciamⁱ
et adiutociū ad ima. t^{er} sumi. sibi. Ties autes
br̄issima nō sacra^m ordīnis non rēcepit:
quicq^m tñ dignitatisvel g^{lori} in ipsa s^{er}ferit.
de hoīeglenia fuit. In ipsa enī p^{ro}ferit septi
formis gfa, hec autē omnīs fariā grātia ple
auit. **E**t tis sunt in sacramēto cōdīs.
dignitatis mīstēriū: p^{ro} p^{al}atū: aīmī
stratio executionis, hec autē tria br̄issimam vir
go habuit in se cōpollēter t^{er} excellēter. Ad
mīstris eccl^ee hūt dignitatē beneficiale p
charactērē excellēter. br̄issima autē virgo b^{ea}
coronā regni eccl^ee militatū t^{er} eccl^ee triū
phans. Unū summⁱ mīstro^m pap^a. s^{er} appel
lafⁱ: t^{er} est buor dei bius, hec autē ē regina t^{er}
d^{omi}nō angeloz. Illebus buor dei: ista ipsa
trīx totū mīdi. Item in mīstris est p^{ro}
spūalitⁱ: p^{al}atⁱ: delegata a deo vel subdele
gata t^{er} ricaria. In ipsa autē est plēmitudo

De virtutibus & fide beatissime virginis xx

ptatis celestis ppetua et auctoritate ordinaria. **I**n misericordia est executio ligadi et soluendi p ysum clauini. In ipsa autem est dñandi legitima ptes ad ligandum et soluendum p impiu. Et si qdā est dignitas et gte in orbibz in gte; postea bēthgimi mīme defusse. **D**e virtutibus. **C**ap. lxxv.
Ed ne videat fortutes sine dignitate
8 giales habuisse et spalibz caru-
isse; dicim⁹ ipsam singulorū ordinis
dignitatem et grās p eponentiam et cū exel-
lentia possedisse. **H**abuit autē exorcista
demonii expulsione. **U**bi h̄c. in. **T**ota co-
teret capit tuu⁹ et iudicis holofernē iterse-
t et bester vicit Amā. **L**ū hostianus huit itro-
ductione mūdor⁹ et exclusione iniudiciorum.
Ezech. xluij. **P**orta hec clausa erit et non
aperiet. **P**etnipes ingredieb⁹ p ea. q.d. po-
ta hec principem et imitatores suos intro-
ducit; et indigne clausa erit. **H**abet etiam
i acolitis illuminationē. **A**nt. iii. **Q**ua est
sta q. as. **E**t illud. **N**u. xxiiij. **O**riet stila ex
acob. **H**abuit cū lectorib⁹ oīum ppb.
iaru expositionē ad lsam in seipso. **U**bi Esa.
i. **E**ccl. xviij. **V**go cocepit et pariet. doctrinē et
disciplinae dei. **C**habet cū subdiaconis
doctrine apostlice ostionē. **U**nde signat per
rebz i qua fuerit deuteronomi⁹ et māna et
iunia sapia. **H**abet cū dyaconis obi-
i oblationē alius ad serbādū narratio
illa specialis vēdicādo. **E**scerat etiam epis-
tōgines exterius bñdicādo. **B**tissima virgo
cōscerat tōgines interi⁹ vñtib⁹ adorādo et eas filio suo despōsando. et non tñm tōgines
nes sed et dignitatem scerādo. **E**t nō qdēm
opprobriū sterilitas eis auferēdo. **S**ed cas si-
bi specialis in filias adoptādo et ad statum
dignissimi exaltādo. **J**ux illud Sapie. vf.
Incoruptio facit ecē primū deo. **C**habz
aut cū papa btlissima vgo oīs eccliarū soli-
citudinē p̄tā spina plenitudinē. **P**ulegia
tor⁹ actuū vñitātē. eccliarū sollicitudinē
qz papa cū p̄f p̄m ipa aut̄ inf oīz vñianor⁹
imo oīz bonor⁹. **U**bi illud Sap. vi. **Q**ui ouīz
bonor⁹ mi ē. **P**ntē plenitudinē i vita istarū
nō in celo; nec in purgatorio; nec in inferno.
Beatissima autē vgo habz p̄tēm in
celo et in purgatorio et in inferno. **P**uis
legator⁹ actuū vñitātē. vt patebit ifra.
cū de p̄ulegia ei⁹ in h̄rem. **C**ethora p
cū. b. vgo sacra p̄ petrōb⁹ istituta bñlī sū
scipit; nō ppter b̄ peccatricē se mētīo ope
falsū dixit; **s**yltra debitā i boīs petrōb⁹ se
dforniās se vere ope cē bñlī denūciās per
ois verū dixit. **S**i ḡ māfestū ē qdā dī
gntiat v̄f ḡre i sac̄is ecclie; plenitudini ḡre
q̄ fuit in. b. vgo oīno nibil deesse; sed eas b
totū v̄l in ḡris sacab⁹ vel in earū ecpol
lētib⁹ vel excellētib⁹ plenarie possidēre.

Contra fidei plenarie posseditisse.
Contra fidei. **E**p. lxxv.

Le*n* consilio*d*ñ*t* p*ro*f*ec*ta*m* i*mp*l*et*io*n*. Unde p*ro*p*ri*a*m* **O**st*b* q*ui* f*an* b*im* q*ui* g*ra* *em* *in* *vtu*
re *c*o*p*re*b*esa*. Et* q*ui* p*ro*m*o* d*gr* f*idi* v*tr*, b*og* b*u*er*it* f*ide*. *Et* q*ui* q*n*o*.* lat*er*a em*c*iu*m*
t*at* s*u*i*t* eq*ua**l* t*vnu*si*q*ue*z* q*u*at*ra* b*z* f*id*e*. Et* q*ui*
b*z* d*ilecti*o*n* e*c*ou*r*so*. Et* b*sp* v*bi*g*z* **G**z
b*essi*ma *og* t*at* b*u*nt d*ilecti*o*z* q*er*at *sug*
o*em* d*ilecti*o*n* *in* *vi*a*. g* *z* t*ant*a *babu*t co*gnitio*
n*em* q*er*at *sup* o*ci*m co*gnitio**n**e**: quaz*
n*un*q*u* b*u*nt al*iq* crea*t*ura*: g* re*c*o*gnitio* bea*t*
t*issi*me*og*ini*s* *in* *vi*a *s*uit ex*cell*et*io*s cog*ni*
t*io*n*e* rap*t**z* q*er* creature ex*isti*ta*in* *vi*a*. sed*
cog*ni*t*io* rap*t**z* ex*cell*lit f*ide* *t* n*o* *em* b*im* mo*d*
d*ii* f*idei**: g* n*o* hab*it* f*ide*. **P**te*t* *ad* Cor*in*
*t**ij**.* Rapt*z* v*is*ce*ad* ter*ti*u*m* cel*u**m*. Sup*b* d*icit*
glo*. g* paul*z* vid*it* in rap*t*u*m* sicut q*u* s*u*i*t* i*ter*
t*ia* hier*arch*ia*. g* b*essi*ma *og* s*u*l*y* vid*it* et
ex*cell*et*io*s. Sed ill*z* q*de* ter*ti* hier*arch*ia
s*u*i*t* n*o* vid*et* p*re*f*ide**: ergo* ne**t** b*essi*ma *og*
b*u*nt f*ide**. Et* m*u*nd*ia* cord*is* *dis*pos*it*io*n*
ad v*ide*nt*em* et*u**m* ill*z* Mat*. v*. Bei m*u*ndo
cor*de* t*ec**z* *g* v*bi* ma*ie**:* m*u*nd*ia* ib*i* maior v*i*

De fide beatissime Virginis

sio. Sed nulla creatura vñq̄ habuit puritate quantā illa que ea puritate nitebat q̄ sub deo maior neq̄ intelligi: q̄ nunq̄ creatura aliq̄ habuit tā altā cognitionē: q̄ eius cognitio fuit sup raptū: q̄ sup fidē. Quicq̄ qd̄ em̄ supius est supiore: supius est inferiore. Itē entis ad nō ens infinita est dīstinctiā: q̄ p̄tō: t̄ nō peccatī distīctiā ē in infiniti. Sed tñ p̄tā nostra diuidit iter nos t̄ dñi: q̄ vbi plus de p̄tō maior diuisiō: t̄ vbi minus de peccato maior cōiunctiō. q̄ vbi oīmo nilb̄ de p̄tō prima cōiunctiō. Sed nulla pura creatura est vel fuit nō est plena sapia s̄ ex parte iuxta illud. I. Cor. xiiij. Ex parte cognoscim̄. q̄ beatissima vgo nō habuit fidē sed plena cognitiones. Itē Bieg. Quibuslibet in hac carne vñtēb̄ sed cū inestimabili virtute crescētib̄ actiue p̄eplationis: p̄tō claritas dei vides rati tñ huic vite fundit' moriant. S̄ nulla pura creatura in hac vita tā limpide vidit claritatē dei sicut bñā vgo. q̄ eius cognitio fuit sup raptū: q̄ sup fidē. Item q̄ cognitionē beatē vgo fuit sup fidē et excellētō cognitiōnib̄ alioz̄ videt̄ p̄ bñā Berni. q̄ dicit. Quis enī excepta fortassis illa q̄ hec sola ī se felicissime meruit expiri; intellectu capere fuit in summino: q̄ ei cognitionē fuit super oīm cognitionē oīs creatura in via. Itē p̄ cognitionē eleuaf̄ aia ad dñi: t̄ in illo mōta est. natura vgo est que eleuaf̄: deo est motor q̄ eleuat q̄ vbi t̄ ad quē natura eleuaf̄. gratia autē dispositio est media per quaz fit eleuaf̄. Natura autē est in oībus equalis ad hoc q̄ sit dei capax q̄ cognitionē t̄ dilectionē. S̄ illi deus ī se eodē modo se habet respectu oīu. q̄ si aliq̄ magis eleuatur ad cognoscendū deū: q̄ alter: hoc erit propter mediū eleuaf̄ qd̄ est gratia. Sed ḡa beatissima vgo: maior fuit omni p̄a pure creature: ergo altius eleuabat ad cognos- scendū deū q̄ aliqua creatura: q̄ cognitionē eius fuit sup raptū t̄ sup fidē. Itē ḡa er gl̄a sic se hñt ut p̄portionabilis habēs maiorē ḡam habeas maiorē gl̄ias. iuxta illud Zact. iiiij. Exequabit ḡam ḡe Sed inter comp̄bētores nunq̄ habuit aliq̄ pura creatura tā altā cognitionē quātā bñā beatissima vgo ī patria: q̄ inviatores nunq̄ habuit aliqua pura creatura tam altā cognitionē ī via: q̄ sup raptū t̄ fidē: q̄ eius cognitionē fuit sup raptū t̄ fidē. Itē qd̄ cognitionē que fuit sup fidē. q̄ s̄ tānti nō?

De spe t̄ charitate.

XXI

esset fibi qui nō erat p̄tī. qd̄ nō p̄tō intel̄ plus q̄ aliqua creatura biletet̄: t̄ ita videſ ligi de cognitōe fidei bñm quaz nō erat t̄ q̄ maiorē charitatē habuerit agel. Itē multis. Ex his autē cocluditur q̄ cognitionē grātia gratis data ordinat̄ ad grātiām grātissimae virginis fuit supra fidem t̄ super tu facientē sed beatissimā vgo habuit grātia omni cognitionē pure creature existēt̄. t̄iam gratis dataz sup oīm creaturā ī via tñ via.

¶ Despe. Cap. lxxvij. vel in patria existēt̄ ī bñp̄ meruit eē beſtissimā vgo habuerit spē: vtrum bea- tissimā vgo habuerit spē: t̄ p̄tō vidi ḡam grātia facientē habet̄. Item deri q̄ nō p̄ eadem q̄ de fide posita charitas est de corde puro et sc̄ientia bona sunt argūmenta. Primo si spē ē certa expe- t̄ fide nō ficta: q̄ vbi maiorē puritas ibi ma- etatio future beatitudinis ex meritis t̄ grātia pueniens t̄ si sequit̄ spē ad fidē: t̄ cer- titude spē ad fidelē certitudinē: q̄ sicut co- gnitio ad cognitionē t̄ certitudi ad certitu- dinē: q̄ si cognitio beatissimae vgo sup nullū tānti tenet̄ ure diligere sicut pater t̄ oīm vie cognitionē fuit t̄ transcendēs fidē: mater: sed inter creaturas sola fuit beatissimā vgo mater dei: q̄ nulla creatura tene- tudinem t̄ trascendēs spē. Itē certi- batur diligere deum tātu: sed quātū tene- tudo spē vel ī fallibilis vñl̄ p̄ditionalis. Si batur diligere tātu dilexit: q̄ beatissimā vgo em̄ incert̄ est q̄s de eterna beatitudine fali- dū plus q̄ aliqua creatura dilexit. Itē li p̄tō: q̄ caderet p̄tō. Si autē sperat sub p̄di puerb̄ viij. Ego diligētes me diligō: q̄ plus tōce. si p̄manerit in charitate: nūc suo cer- titudo est p̄ditionalis. Sed certitudo brevi- xime diligēt̄: ille deū maxime diligēt̄: sed de simē vgo de eterna beatitudine fuit ab us super oīm creaturā maxime dixit bea- soluta t̄ infallibilis: q̄ fuit maiorē oī certitu- tissimā vgo: q̄ ipsa ad ipm̄ maiorē sup- dñe spē: q̄ non fuit p̄ modū spē: q̄ non ba- buit spē. Itē cui inest vñū oppositōū etiā signū est q̄ de ipa cantica canticorum alteri inesse nō p̄tō: sed timor separationis spē opponunt̄: t̄ beatissimā vgo habuit ti- morem separationis: q̄ nō spē. Itē inter ḡam amissibile t̄ gloriā inammissibile me- dū ē gratia inammissibilis: q̄ beatissimā vir- tute certitudinē habuit ī statū grātia medi- um inter statū p̄te t̄ statū vie: t̄ certitudi- nē p̄te t̄ certitudinē vie: sed certitudo spē p̄tinet simpliciter ad statū vie: q̄ inferiorē ī il- la certitudinē q̄ fuit ī beatissimā vgo: t̄ ita bñā vgo nō habuit spē s̄ maiorē certitu- dñē. ¶ De charitate. Cap. lxxvij.

¶ Insequitur queritur de caritate: vtrū ī beatissimā vgo fuerit. Et videſ spē habuerit charitatē excellēt̄ tē omni pure creature? In luce viij. ca. legi- tur q̄ premissa qd̄ne de duobus debitorib̄ quoq̄ vñus debuit denarios. I. alius. c. t̄ nō hñtib̄ illis vñde redderent̄ donauit̄ vñt̄. q̄ maiorē capacitas: sed in beatissimā vgo ne m̄ oīs creaturas maiorē fuit humilitas: q̄ maiorē capacitas. q̄ maxime ḡam recipie potuit: s̄ quātū recipie potuit tātu recepit: q̄ ḡam ī summo creature recipit. Item ex parte dantis ē diuerſitas domi: q̄ cu dās quātū diligere tenebat tātu dilexit: q̄ ipsius dat bñm rōne t̄ rō respiciat finē: maius do-

Despe btissime virginis.

nuz dat qd dat ad matrē finē, vt impato: mag dat cui daret bonū ad cēndū senatorē. Qd cui daret ad esfendū simplicē seruitē. Sed brissime viginē dabat donū ad esfendū matrē dei. oibus autis dabat grana ad esfendū serui dei. Sicur ḡ improportionabilis maius ē esse matrē dei qd scrū dei. ita improportionabiliter maius ē donū qd datur ad esfendū matrē dei: qd ad esfendū serui dei. S̄ donū in quo alia oia donant̄ est charitas: ḡ charitas brissime viginis ē i proportionabilis maior caritatem ois creaturē. Un Aug. in libro de natura vīgī. Inde enī scimus qd ci plus ḡe sit collati ad vīgī cēndū ex oī parte pēnit̄ō coēcīt̄ et parere meruerit quē p̄stat nullū habuisse peccatum Et iterū. Illa aut̄ vīgo singulari ḡa p̄uenīta est atq; repleta: vt ipm̄ haberet ventris sui fructū quē ex initio habuit vniuersitas dei. Cicē eadē mīero est caritas quaz h̄s brissima vīgo modo in pīa: quā habuit in via in substantiā. qd cīnq̄sunt eadē mīero sīm̄ substantiā eadē semp̄ sunt super substantiam: ḡ si nūc habet maiore charitatē caritatem ois āgeli et tūc habuit. Cicē arguit p̄ effectū. Quicq̄ effectū sequit̄ ali quā formā bīm̄ substantiā sī semp̄ manet idē effectus: nō augmentat̄ sī substantiā: ḡ et caritas eadē erit semp̄ sīm̄ substantiā. S̄ fācere dignū vita eterna: est effectū qui sequitur formā qd est caritas bīm̄ substantiā t̄ ille effectū extat in via t̄ in pīa no augmentat̄ per substantiā: ḡ et caritas eadē erit in via t̄ in patria no augmentata p̄ substantiā. Luz ḡ brissime vīgo habuerit maiorem caritatem oī angelo in pīa habuit maiorem caritatem om̄i angelo in via. Cicē sublatō a brissima vīgī oīo somite et post penalitate et tandem corporis animalitate habuit maiorem caritatem oī angelo in via. Sed ista ablatiō nō est aliquā adlectio facta caritati. qd tūc ad substantiā sī quantū ad actus elevationē et extensionē et expeditionē: ḡ caritas eius in substantia fuit maior: in substantia caritas te angelī: līcīs mīor fuit quantū ad actus: t̄ hoc ppter aditōne et statū subiecti i quo erat. Cicē dicit Aug. qd h̄s p̄ceptū. Diliges diūm̄ deū tuūm̄ tē. nō p̄t impleri i via et costat qd h̄s est ppter aditōne vie: qd sumit: vīno ad corp̄ corruptibile penale et aiale: et vīso p̄ speculum in enigmate: et costat qd h̄s oībus sublatiō plene adimpletur: et ita videf̄ qd pfectio caritatis vīle in caritate p̄atrie non fiat p̄ aliquā adiectiōē quātū ad substantiā: sī p̄ extensōne et elevationē quātū ad actū eadē substantia p̄manēte: ḡ si brissima vīgo h̄t̄ maiore charitatem quātū ad substantiā oī angelo nūc in patria: habuist̄ etiā i via. Cicē hoc: qd q̄is vīgī caritas beatissime viginis in via fuerit in statu tali qd potuerit augmētari: et videf̄ qd sic. Omne enī qd est citra summū melioris p̄ditionis ē si p̄t̄ augmentari i bono. Sed p̄stat qd caritas beatissime vīgo fuit citra summū t̄ in optimo statu: qd potuit augmētari. Cicē Augustin⁹ ad Hieronym⁹. La ritas ē vīrī: qd ī quod diligendū ē diligēt̄. Hec in alijs mīero: in alijs mīno: in alijs nulla est. Plenissima vīgo qd tā non posuit au geri qdū hīc hōvīnt̄: inuenīt̄ in nemine. qdū hīc est viues augeri pōt̄. qd si cōcē daf̄. Cōtra: caritas brissime viginis fuit pfectissima bīm̄ statū vie: sī pfectus ē qd ī termino qd qd ī citra terminū: sī qd augmētabile est citra terminū ēst̄ caritas beatissime vīgīs nō est augmētabilis sī: in summo cōpōlemēto bīm̄ statū vie. Cicē sicut in corporalib⁹ ita nec in spiritualib⁹ queq̄ est vacuū bīm̄ actū. sī inter caritatē inaugmētabile patrī et caritas augmentabiliē vie: mediuū est caritas vie in augmētabiliē: ḡ cū extrema extē vel mediū erit vel aliqd erit vacuū. Illud aut̄ mediū nō agnīt̄ nisi beatissime vīgīs: qd fuit in statu vie summa et p̄pīnq̄issima statū pīe: ḡ habuit caritas tē vie in augmētabiliē t̄ in summo. Cicē int̄ caritatē augmētabiliē quātū ad substantiā t̄ quātū ad actū: et caritati in augmētabiliē t̄ quātū ad substantiā: et quātū ad actū mediat̄ caritas in augmētabiliē quātū ad substantiā. augmentabiliē aut̄ quātū ad actū. Quarta enī differentia ē impossibilitas qd p̄t̄ augmētabiliē bīm̄ substantiā t̄ nō bīm̄ actū: sī medio pfectibili debet media pfectio: ḡ cū brissima vīgo habuerit medium statū in via inf̄ pfectibiliā mediā hēbit pfectiōē: ḡ habebit caritatem in augmētabiliē bīm̄ substantiā t̄ augmētabiliē bīm̄ actū. Cicē omne creatū certo termino quātū re est mēsuratū. Omnia enī fecit de⁹ numerō: pondere et mensura. vt dī Sapient. x. ḡ nullius creatū potētia erit infinita invia: ḡ aliter erit in suo summo: sī summi pfectibile perfectionis vīl̄ fuit brissimavīgoz.

De virtutibus cardinalibus. **XXII**

ergo habuit caritatem in summo. **Juxta** h. de iustitia.
q̄rit. Ut̄rū b̄t̄ & go habuit fructū in via p̄
modi partie. **Evidet** q̄ sic. Augu. dō doc. c
xp̄ia. Frui est amore inberē alicui rei, pp̄f
se sed b̄t̄issima virgo inberebat in summo
amore, pp̄ter fēt̄ inseparabiliter, & fruebat.
Citē int̄ tātū cōp̄rehēsōe & tātū viatores
triplex est mediū: cōp̄rehēnsō simp̄ls: & via
simp̄ls simili: sicut dñs iesus r̄ps̄: & com-
p̄b̄efōs simp̄ls: & viatores sūm quid sicut an-
geli custodis & ministerijs bōt̄is dep̄rat̄i
b̄m q̄d sanci viatores v̄sq̄ ad diem iudicii.
Tertiū mediū est viator: simp̄ls: & cōp̄rehē-
dens & fruens b̄m quid: & cū inveniat ali-
quis cōp̄rehēnsō tñr hoīes sancti in pa-
tria: & alioq̄ viator: tñr vt homines in via: &
alioq̄ cōp̄rehēnsō vi viator vt homo dens: &
alioq̄ b̄m quid viator & simp̄ls cōp̄rehēnsō
vt angelis: inueniet quarta diff̄erētia yl̄s alii
quid erit vacuū. Ita erit aliqua psona via
xix simp̄lēt̄ & cōp̄rehēdens & fruens b̄m
q̄d. Ita erit summa in statu vie & p̄p̄iniqui-
tati statu patrie. **I**dece aut̄ b̄t̄issima virgo:
ipsa ē viatrix simp̄ls & cōp̄rehēnsō & fru-
ens b̄m quid. Ex his aut̄ oīb̄g videtur q̄
t̄issima & go habuit ḡam & tūtu theo-
p̄icaz b̄m modi, cōz̄ s̄ p̄fectiōnē modo &
cēllētiori oī p̄fectiōni pure creatu-
re, qd̄ si coēcedat. **C**ōtra: q̄ p̄fectiō addita
fectiōni nō destruit ipsam s̄ auger. **T**ē
status vie inferiorē ē statu patrie: & sum-
mū vie inferri ē infinito patere. **I**tem dñs
Adat. x. Qui minor ē in regno celorum
aīo ē iohāne baptista. glo dīc. **D**is sc̄tūs
aīo est cū deo: maior ē eo q̄ fā ē in mundo.
tūm sup̄ illud. Ecce ego mitto angelū me-
ūn tē, dicit glo. Nonūsūm̄ angel̄ celi ma-
ior ē quoq̄ hoīe. **P**ost hec q̄rit de ca-
ritate beate v̄ginis q̄d̄ habuit ad primū:
pri illā haberet ad primū in summo crea-
tūre. Et videf q̄ non: q̄ maiorē caritatē
mo hab̄t̄ tē, sed ip̄a aiām̄ sua non posuit
amicis suis: & nō habuit maiorē caritatē
q̄ aīas suas p̄ primū sine posuerit.
pp̄f quod amam̄: ipsi magis diligim̄.
p̄b̄a, i. poste. S̄ primū amam̄ pp̄f
i: & q̄ plus amar deū: plus amat pri-
mū. **C**itē eadē caritas ē qua diligit deū &
t̄m̄: & q̄ b̄s summā charitatē ad deū summā
ad primū. **S**̄ b̄t̄issima & go summā cha-
ritate habuit ad deūm̄: & ad primū.
De virtutib̄ cordinalibus: & primo
Onsequēt̄ q̄ritur de & tūtib̄ car-
dinalib̄: & p̄mo de iustitia in q̄ sta-
tu habuit cā b̄t̄issima & go respe-
ctu viator. **J**ustitia em̄ & misericordia op̄s
ponunt in effectib̄: & q̄ b̄s de iustitia ma-
ḡis minūs b̄s de misericordia: & ecōuerso.
Sed b̄t̄issima & go v̄tp̄ta mater misericor-
die fuit misericordissima: & minūm̄ habu-
it de iusticia. **V**es xla. xxvij. Opus iusticie
pax. & t̄xv. **J**usticia nō fecim̄ in terra:
ideo ceciderit habitatores ei. **I**tem in p-
uerb̄. xvij. **J**ust̄ accūfato est sui. **E**t ihs
ob̄ colliḡt q̄ act̄ iusticie in via est iusti-
ficare malat: & punire: v̄ticia castigare: que
nō facit in b̄t̄issima & go: & nō habuit
actū iusticie in via. **T**ēm̄ dñe sunt pres-
iusticie declinare a malo & facere bonū: fed
v̄tr̄q̄ ist̄o habuit beatissima & go super
oīs puros viatores: & iusticia habuit super
viatores. **Q**uād aut̄ b̄t̄issima virgo declina-
tionē a malo habuerit excellētū? om̄m̄?
viatorib̄: p̄ts ex hoc q̄ ip̄a sola viatrix fuit
q̄d̄ mūp̄ peccauit. **A**nd. Aug. Excep̄ a
iḡis bac h̄gine de qua p̄pter honoē domi-
ni cū de p̄tis agit nullā volū fieri mentio-
nē. s̄i oīs sancti & setē p̄uenirent & dicere
q̄ petm̄ non habem̄? quid respodem̄? eis
nisi q̄d̄ dicit Johannes in p̄mo caplo p̄me
cano. Si dicem̄? q̄ petm̄ nō habem̄? nos
ip̄os seducim̄: & dicas i nob̄ nō ē. **E**xcellētū
em̄ oīs viatores i op̄atioē boni. In eo enīz
q̄ deū genitū q̄ oīa regenerauit rāti effectū
bōt̄i p̄ulit̄ de se q̄ nullū pure creature esse
c̄ illi i dignitate vel utilitate posit̄ coēgi.
Citē hūi opa mie q̄ flūnt ex cōp̄assione &
cū relenēt̄ miserit̄ q̄ pp̄ h̄ dīr mie opa:
s̄i eadē sume opa iusticie ad q̄ os tenent̄ vt
p̄s i v̄ltia discussioē. **E**surit̄ c̄ t̄bi fit dīse
pratio & adjudicatio dānor̄ p̄ binōi openi
om̄m̄sioē. illa aut̄ opa etiā exercuit b̄t̄issima
& go i sumo sup̄ oīs v̄tatores. **O**per. n. mie
alter̄ alio ē mai. vel q̄ fit ex maiorē chari-
tatey q̄ fit maḡ idigēt̄ v̄l̄ maḡ dīgnō vel
q̄ fit cū maiorē effectu ip̄o v̄l̄ q̄ fit ex ma-
giā necessario t̄ min̄ sup̄hō. bee aut̄ oīa
fuerit̄ i b̄t̄issima & go i sumo. **L**haritas em̄
ex qua opa misericordie fecit. oīm̄ creatu-
ram excellit. vt infra p̄tebit. **A**nd. axime in
digēti exhibuit: q̄ nō mīo i viatores pau-
piet̄ esu xp̄o fuit. dignissimo paup̄i tribu-
it: q̄ neo dignior̄ mēdic̄: q̄ mēdic̄ dē fuit.
Magnū enim esset opus misericordie q̄d̄

De speciebus iusticie.

fieret paupi laico: maius qd fieret pauperi
clericu: et maius qd fieret paupi religiosu:
ad huc mai^r qd fieret paupi epo: sⁱ summi
qd fieret pape medico: qd ipso propria abili su
mijopus misericordie fuit qd fiebat pau
perrimo deo. Maximi etia affectu nobis
misericordie impedit qd nobis miseris ca
ptiuis et medicis dedit filiu sui dei. capti
uis in pium. famelicis in viaticu. laboran
tibⁱ in pium. infirmis in medicamentu.
et cu ipo dedit nob regn celor et omne bonu
Qui em ppo filio suo non peperit quomo
do cu illo nobis oia non donauit. Item
beatissima vgo de nullo sibi supfluo sed oino
necessario opus misericordie filio suo pau
perrimo et pegrino de pprijs purissi
mis carni^b et sanguinib^r tunica polimita
fecit: in gremio vteri sui hospitauit. de ppo
corpe cibauit et lactauit. Sic qd p^r qd bea
tissima virgo iusticia quo ad partes et efe
ctus suos habuit in summo.

De speciebus iusticie. Cap. lxx.

Con speciebus iusticie. **C**ap. lxx. oratio eius est: nunc in summo, non in nobilissimum modus ostendit, cum quod ei oratio p sticie q sunt latraria dulia: obediens babebat rōnes tūssioneis et iperit, tū qd erat ne. Et pmo de latria. Est aut latria honor soli deo debet et exhibetur. Et intēditur honor iste p tria. Primi dignitas psone exhibentis. Secundum est min debitus exhibitoris. Tertiū est excellētia impēle seruitus. Dignitas psone exhibētis respectu omnītiūrū in summo fuit in bā vīgine. Ipsa enim manifestat hōes serui et improportionabiliter manifesta est esse mater dei qd esse seruum dei: qd im proportionabiliter maior est latria misis dei qd seruum dei. **T**ercie minus debitus exhibitiōnis fuit in beatissima vīgine respectu aliorum sacerdotiū. Quāto enim quis inferor tāto magis tenet ex debito necessitatis ad seruum dei: sed beatissima virgo fuit suprema et dignissima om̄is sanctorum: qd exhibitor eius inutius ex minimo debito necessitatis: et maxio debito charitatis: qd quātu ad hī fuit utius latrie cōsistit in trib⁹. In actu cordis qui ē cognitio et dilectio, i actu oīis qui ē laus et oratio, in actu opis ut genitiflexio, modo bētō vīgo oīem acti latrie bīm oīez moribus in beatissima vīrgine in summo fuerūt. Vir tutib⁹ enim inferioribus oīem creaturaz ex cellit: ut infra patet. Habet enim angeli virtutes inaccessibiles; sed nō meritorias duas partes, Dulia simpliciter que debet

De penitentia prudentia fortitudine &c. **xxiii**

cōter creaturis, & iperdulia q̄ debet excel hoīem perimere. Et itē. Ut̄ pñie timore
lentib⁹ creaturis, vt bē ūgini & sc̄e cruci, concipit. & aut̄ penitentia sit sp̄s iusticie
Habuit aut̄ b̄tissima ūgo ipdulce acti in pat̄; q̄ oēs tenens veterē hoīem pimere: t
summo respectu aliaꝝ creaturari. Impo oēs p̄tōres penitere. C̄ aut̄ actus pñie
portionabilis em̄ maius est adorat. q̄ ado fuerit excellētūs oīb⁹ viatorib⁹ in bta yir
rare ipdulcia. Sed oēs aliꝝ seti adorat bea gine. pr̄ ex b̄ q̄ in oīb⁹ acrb⁹ alis penite
ram ūgine ipdulcia: ipa aut̄ adorat ob om tie requir p̄cti esse vel fuisse; in beatissi
mib⁹ ipdulcia: ḡ ipa oēs excellēt iperdulcia. ma aut̄ ūgine fuit act⁹ penitētie sine p̄sen
C̄ Itē act⁹ dulie habuit sup oēs excellētia vel pñessione culpe. C̄ Itē cū nulla vir
actus em̄ dulie intendit p̄ eadē p̄ q̄ t act⁹
tus quātū ad habitu cesserit in patria; habi
latrice intēdebat. p̄ dignitatē vñm psone ex
hibētis p̄ min⁹ debiti exhibitiōis. & per h̄c
tūs pñie erit in patria; s̄ habit⁹ patrie p̄fe
ctiores h̄bit⁹ act⁹ q̄ ūgine hic: ḡ pñie erit
militatē seruitutis. Per dignitatē psone
in pfia & habebit pfectorē act⁹ q̄ habeat
exhibētis excellēt oēs. Nulla em̄ digna psone
in via. Ille aut̄ est detestatio p̄cti siue nolle
navel creature potuit alia creature tantuꝝ^{peccare; ḡ cū b̄tissima ūgo habeat actus pe}
honorare quātū dignissima creaturari m̄f
nūtētie: non b̄m actiūve habebit tōm s̄ b̄m
dei. C̄ Itē cū ipsa sit supina & dignissima
actū patrie: ḡ habuit actus penitētie excellēt
creaturar̄ oīum quā oēs debebat reuereri
lentius aliꝝ creaturis yie.

creaturis omnium quia deus debeat reverenter honorare: minime debitis fuit ut alias creaturas honoraret. **I**te seruitus humiliata et indebitissima fuit quod inferiores se habent honorari quod prima deo per incorruptionem præficatione pollutis mariis? Astituta ab aliis legi pcepto obseruavit. filii enim oblationibus offerentes sacerdotibus legaliter reverentia exhibuit; per quod obedientia et humilitate consumauit. sicut scriptum est ad Mat. iij. Sine modo dicet nos et glo. pfecta humilitate. Et distinguit ibi triplice humilitatem et obedientiam. Prima quod exhibet superiori. Secunda quod pari. Tertia quod inferiori: quod vocat omnis iustitia. i.e. pfecta iustitia: quia beatissimum agere exhibuit in summo quod deo ppterinquisita et dignissima fuit: inferioribus et ab subiectis inter ipsa supra legem posita summa legi et ministeris legis obediuit in quod se in summo iustitauit et humiliauit. Summissum enim citra deum nullus est summa incorruptionem. iuxta illud Sap. vi. Incorruptionem facit enim primus deo. Si autem distas ab incorruptione deorum summa est corruptio. Post corruptionem sequitur pena posita per corruptionem: ut est mulier corrupta tenens animus creaturis sic.

De prudentia. **C**ap. lxxvij. **S**equenter quid de prudentia et prius utru fuerit in beatitudine: sum quod est in aliis viatoribus. Et videt quod non. **D**icit enim Aug. Prudentia est amorem quibus adiuuat alii quibus impedit sagaciter eligentes. **I**te Aug. Prudentia est in peccato dieis insidiis. Sed beatissimum agere non impedit basi at aliquo: nec indigebat cautela in insidiis quod recipi non poterat: nec non habuit actu prudenter. hoc quod modo sic habet et coiter viates: sed ipa non habuit actu prudenter per modum dui: sed per modum patrum. **I**te prudentia respicit cognitionem eorum quod pertinet ad actiones nostras summa quod est actus cardinalis. Agenda autem sunt exterioria et corporalia et quedam interioria et spiritualia ut ostingat aliquis esse exercita tamen in tripalibus et in exceptum in spiritualibus: altius que ecouerso. Prima pfectio pincer ad actionem. Secunda ad pteriplationem. circa utrumque ostendit erroris esse in viatoribus communiter. Sed in brevissima agmine fuit pfectio utriusque sine errore vel possibilitate errandi: sed habuit actu prudenter excellentius quam viatore.

Pontus p corruptio: vi e mūtate corruptio
pūrificatio. Sūma & inclitatio humilita
tis fuit: qñ se excellētissima in incorruptio
ne h̄go sub on corruptiō ipost̄ sp̄tanee
sc̄lēnauit. Et sic p̄z quō i b̄a v̄ḡie & latrā &
dulcia & obediēta & h̄litas fuerū i sūmo.
De penitentia. Cap. lxxiiij.

De magnanimitate. **C**ap. lxxv.
Ego rōnalis aggreditur
terribilis. **Q**a bec in sumo fuerit in
bitissimā xagie sūt videt. **T**erribilissi-

UNIVERSIDAD
DE SALAMANCA
GREDOS/SALES

De magnificētia fiducia securitate tc.

mū in hac vita ē dolor: mortis & quanto natu-
ra nobilior: tanto mors dolorosior & terribilis.
Sed spūs unproportionabiliter melius
est corpe: & martyriū spūiale iproportio-
nabiliter ē maius martyrio corporali. sic p̄t
de martyrio & aureolis: & aggressio terribilis
improportionabiliter maior fuit in bea-
ta vīgine: q̄ i alijs.

C De magnificētia. *Cap. lxxv.*
Ecclā ē magnificētia q̄ sic describi-
tur. Ad magnificētia ē rex bene gesta-
rū felix p̄sumatio. Cōfumatio rerū
bene gestarū p̄ tāgine excellit ipso: po-
tentialib⁹ oīs pure creature p̄sumatioēz: &
in actu magnificētia excellit oīm viatorē.

C De fiducia. *Cap. lxxxv.*
Erta sp̄s est fiducia q̄ sic describi-
tur. Fiducia ē certa sp̄s p̄ducendi
ad finē rē q̄ cepta est. S̄z certitudo
spei b̄tissime vīginis fuit absoluta & ineffa-
bilis. oīz aut̄ aliorū viatorū fiducia p̄ditiona-
lis ē vel fallibilis. s̄z infallibile excellit fallibi-
lē ip̄portionabiliter inquātū tale: & si fidu-
cia b̄tissime vīginis excellit fiducia oīz via-
torū.

C De securitate. *Cap. lxxvii.*
Varta est securitas q̄ sic describi-
tur. Securitas ē habit⁹ bin⁹ quē supue-
niētes incōmoditates nō formida-
tur. quin qd̄ incepit ad finē p̄ducāt. Se-
curitas b̄tē vīginis fuit sine timore separa-
tionis: & eius securitas excellit securitatem
oīs viatorū.

C De patientia. *Cap. lxxx.*
Vinta ē patientia q̄ sic describit⁹. Pa-
tientia ē bon⁹ habit⁹ aī oīs aduersi-
tates equinū portans. Patientia
b̄tissime vīginis fuit iūncib⁹ & ab oī malo
culpe ip̄assib⁹. oīz aut̄ aliorū patientia fuit
vincib⁹ & a malo culpe passib⁹. q̄ ip̄ pa-
tientia fuit oīz aliorū patientia ip̄portiona-
biliter.

C De constātia. *Cap. xc.*
Extra ē constātia q̄ sic describit⁹. Con-
stātia ē stabilitas i p̄posito novacil-
lās. Stabilitas b̄tē vīginis fuit oīno
imobilis. s̄z oīz mobilis: q̄ eius p̄stan-
tia aliorū constātia est ip̄portionabilis.

C De p̄seuerantia. *Cap. xci.*
Hab̄t̄ bec gr̄t̄ de p̄seuerantia, que du-
plex dicit⁹. uno modo p̄posito p̄seue-
rādi visq̄ in finē. alto mo act⁹ p̄seue-
rādi. voluntas b̄tē vīginis ad p̄seuerādū fuit
inflexibilis & act⁹ incessabilis. s̄z oīz aliorū
voluntas flexibilis & act⁹ incessabilis: q̄ hu-

ius p̄seuerantia aliorū p̄seuerantie est im-
propotionabilis. **C** De tēpantia. *Cap. xcij*
Onsequēter q̄rit̄ de temperātia q̄
est corpe: & martyriū spūiale ip̄portionio-
nabiliter ē maius martyrio corporali. sic p̄t
de martyrio & aureolis: & aggressio terribilis
improportionabiliter maior fuit in bea-
ta vīgine: q̄ i alijs.

C sic describit⁹ bin⁹ p̄bos. Tēpantia
est ī illicitos animi sp̄etus firma &
discreta diuatio. **C** Itē Alar. viii. Erant q̄
māducauerat q̄si quo: milia hoīus, glo-
rē tēpantia ē refrenatio cupiditatis ab his que
tpalit̄ delectat. Patis q̄ i his diffinitiōib⁹
diffinit̄ tēpantia bin⁹ actū vie & non p̄t̄: &
q̄ bin⁹ istos act⁹ nō fuit tēpantia p̄ modū
maḡgine: & nō habuit tēpantia p̄ modū
vie h̄z p̄ modū p̄t̄. **C** Itē Augu. Tēpantia
est amor incorrupt⁹ in deo & iteger. S̄z
tam amor q̄ incorrupt⁹ & integritas fuit
ip̄portionabiliter excellit oīm viatorē.

C De speciebus tēpantia. p̄mo de casti-
tate. *Cap. xcii.*
Equis de sp̄b⁹ tēpantia q̄ sunt eas
s̄tatas: modestia: sobrietas: p̄mo
de castitate. **C** Qd̄ aut̄ beatissima
vīgine oīm creaturā excellat castitate sic p̄ba-
tur. In oīb⁹ viatorib⁹ puris hoīib⁹ castitas
est cū pugna & fomit̄: & cū casu. admīnistrā-
tū p̄mū motū venialē: & cū possibilitate cadē-
di: etiam in mortale. exceptis in vtero sans
ctificatis & aplis sp̄is repletis. In b̄tissime
vīgine fuit castitas sine pugna fo-
mit̄ sine casu mortalī sine possibilitate ca-
dendi etiā casu veniali: & eius castitas om-
nihoi fuit ip̄portionabilis. **C** Itē castitas
b̄tē vīginis castitatem angeloz quinc̄
gradib⁹ excellit. Est enim multiplicior: nobis-
lio: vītior: glōsior: laudabilior. Multiplici-
or. Angeli enim h̄t̄ castitates tñm in sp̄i. h̄
aut̄ in carne: & sp̄i. **C** Itē est nobilior: q̄ il-
la nō ista gratitā. **C** Itē vītior. Illa enim
ē nālīsta meritoria. **C** Itē glōsior. h̄t̄ enī
cū victoria illa sine victoria. **C** Itē laudas-
bilior. hec enī évolutaria illa necessaria: p̄t̄
& q̄ b̄tissima h̄go oīm creaturā excellit i ca-
stitate. **C** De sobrietate. *Cap. xciii.*
Equis de sobrietate q̄ duplex dicit⁹.
C Est enī sobrietas tēpantia species.
Est etiā sobrietas que est abstinen-
tia & p̄ satisfactionis penitētia & sp̄s ius-
ticie. Prima sobrietas est cum pugna in
oī viatore: & cū errore cū possibilitate cadē-
di in p̄mū motū gule. Sed in b̄tissima vir-
gine fuit sine pugna sine errore sine possi-
bili-

De modestia in cultu vestiū.

XXIII

litate cadedū etiam in p̄mū motū gule: &
excellētia fuit in ea sobrietas q̄ in aliquo
alio viatore. **C** Itē alta abstinentia est q̄ sit
d̄ trib⁹ causis: p debito satisfactionis: pro
p̄cō p̄terito: p cautela euasōnis: p futuro
petō: p deletione pene debite i p̄senti. Sed
in b̄tē vīgine nō fuit abstinentia p debito sa-
tisfactionis: nec p peccato p̄terito. s̄z p me-
rito superogatiois: nec p cautela p̄uasiōis:
sed p exēplo edificatiois: nec p deletione pe-
nes: s̄z p merito glōne: & eius abstinentia fuit debite
esse habitus despectissimus. **C** Item bin⁹
p̄mū diuersum est iudicium de habitu vulgi
& sapienti. Interrogatus enim quis de vīls
duob⁹: in dictis & in factis. Utriusq;
habebat b̄tē virgo in summo. In
dictis: q̄ nō nō vīc̄ lingua domare potuit
p̄df Jac. iij. Non intelligit̄ cōmūter de
viatorib⁹. Sed b̄tissima vīgo lingua ī sum-
mo domauit: q̄ nō ī lingua lapsa fuit.
Sed modestia b̄tissime vīginis ī dictis oīm
creatūrā excellit. **C** Itē i factis Eccl. vii.
Nō est iust⁹ q̄ non peccet. p̄uerb. xxiiij. Se-
p̄ties in die cadi iustis. h̄ intelligit̄ cōmu-
niter de viatorib⁹ & de casu veniali. S̄z bea-
tissima vīgo nūc̄ peccauit & nūc̄ ceci-
dit: ergo in modestia facti omnem creatu-
ram excellit.

C De modestia in cultu vestiū. *Cap. xciv.*
Equis de modestia in cultu vestiū.
C Qd̄ aut̄ modus in cultu vestiū per-
tinet ad modestiā: p̄batur p illud
s̄ ad Thimo. iiij. Similiter aut̄ & mulierē i ha-
bitu ornati cū verecūdā & modestia omā-
tesse non in tortis crīb⁹ & auro & mar-
garitis aut̄ veste p̄cīosa. Sed qd̄ decet mu-
lieres p̄mittentes p̄ oīs bona opa.
C Itē p illud. s̄ Pe. iij. Quartū non sit ex-
terius capillatura aut̄ circūdā auri aut̄
indumenti vestimentoz cultus. glo. Sicut
eripat⁹ habit⁹. M̄ierony. Mulieres serico
& purpura induit̄ xp̄m̄ induere nō possunt
auro margaritis & monilib⁹ adorante oīna
mēta cordis p̄diderunt. Item luc. xviij. Mo-
no qd̄ erat dīus tē. glo. Si in cultu p̄cīo-
sari vestiū culpa non esset. h̄mo dīi nō taz
vigilanter exprimeret: & dīus purpura &
byssō idūtus apud inferos irremediabilis
tozq̄ref. Ex his auctoritatib⁹ invīt q̄ adh̄
bēdū ē modus in habitu & cultu vestiū.
C Queritur q̄ glīter ista modestia vestiū
in b̄tissima vīgine fuerit: yītū descendēdo
ad despīctissimum habitū vel p̄siderādo me-
docritatē. **C** Qd̄ p̄mo mō videſ. M̄ierony.
Līmis & cilicū sunt arma penitētū. Item
Crisostom⁹ de tunica incōsūtili opinat q̄ sit
d̄ incōsūtilis: sic mulier of desformis q̄ sit
nō sine forma: s̄z q̄ habeat malā formā. ita
incōsūtilis nō p̄ fuerit sine futura: s̄z q̄ ba-
uerit rudes & iepitas suturas: & desup̄ cō-
texta p totū. i. apperiat̄. Si ḡvestit̄ dīi as-
deo fuit despīct⁹ & vilis & aspernū: etiā
in mīrē q̄ in oīb⁹ eius imitatrix fuit debite
esse habitus despectissimus. **C** Item bin⁹
p̄mū diuersum est iudicium de habitu vulgi
& sapienti. Interrogatus enim quis de vīls
duob⁹: in dictis & in factis. Utriusq;
habebat b̄tē virgo in summo. In
dictis: q̄ nō nō vīc̄ lingua domare potuit
p̄df Jac. iij. Non intelligit̄ cōmūter de
viatorib⁹. Sed b̄tissima vīgo lingua ī sum-
mo domauit: q̄ nō ī lingua lapsa fuit.
Sed modestia b̄tissime vīginis ī dictis oīm
creatūrā excellit. **C** Itē i factis Eccl. vii.
Nō est iust⁹ q̄ non peccet. p̄uerb. xxiiij. Se-
p̄ties in die cadi iustis. h̄ intelligit̄ cōmu-
niter de viatorib⁹ & de casu veniali. S̄z bea-
tissima vīgo nūc̄ peccauit & nūc̄ ceci-
dit: ergo in modestia facti omnem creatu-
ram excellit.

C De modestia in cultu vestiū. *Cap. xciv.*
Equis de modestia in cultu vestiū.
C Qd̄ aut̄ modus in cultu vestiū per-
tinet ad modestiā: p̄batur p̄ illud
s̄ ad Thimo. iiij. Similiter aut̄ & mulierē i ha-
bitu ornati cū verecūdā & modestia omā-
tesse non in tortis crīb⁹ & auro & mar-
garitis aut̄ veste p̄cīosa. Sed qd̄ decet mu-
lieres p̄mittentes p̄ oīs bona opa.
C Itē p̄ illud. s̄ Pe. iij. Quartū non sit ex-
terius capillatura aut̄ circūdā auri aut̄
indumenti vestimentoz cultus. glo. Sicut
eripat⁹ habit⁹. M̄ierony. Mulieres serico
& purpura induit̄ xp̄m̄ induere nō possunt
auro margaritis & monilib⁹ adorante oīna
mēta cordis p̄diderunt. Item luc. xviij. Mo-
no qd̄ erat dīus tē. glo. Si in cultu p̄cīo-
sari vestiū culpa non esset. h̄mo dīi nō taz
vigilanter exprimeret: & dīus purpura &
byssō idūtus apud inferos irremediabilis
tozq̄ref. Ex his auctoritatib⁹ invīt q̄ adh̄
bēdū ē modus in habitu & cultu vestiū.
C Queritur q̄ glīter ista modestia vestiū
in b̄tissima vīgine fuerit: yītū descendēdo
ad despīctissimum habitū vel p̄siderādo me-
docritatē. **C** Qd̄ p̄mo mō videſ. M̄ierony.
Līmis & cilicū sunt arma penitētū. Item
Crisostom⁹ de tunica incōsūtili opinat q̄ sit
d̄ incōsūtilis: sic mulier of desformis q̄ sit
nō sine forma: s̄z q̄ habeat malā formā. ita
incōsūtilis nō p̄ fuerit sine futura: s̄z q̄ ba-
uerit rudes & iepitas suturas: & desup̄ cō-
texta p totū. i. apperiat̄. Si ḡvestit̄ dīi as-
deo fuit despīct⁹ & vilis & aspernū: etiā
in mīrē q̄ in oīb⁹ eius imitatrix fuit debite
esse habitus despectissimus. **C** Item bin⁹
p̄mū diuersum est iudicium de habitu vulgi
& sapienti. Interrogatus enim quis de vīls
duob⁹: in dictis & in factis. Utriusq;
habebat b̄tē virgo in summo. In
dictis: q̄ nō nō vīc̄ lingua domare potuit
p̄df Jac. iij. Non intelligit̄ cōmūter de
viatorib⁹. Sed b̄tissima vīgo lingua ī sum-
mo domauit: q̄ nō ī lingua lapsa fuit.
Sed modestia b̄tissime vīginis ī dictis oīm
creatūrā excellit. **C** Itē i factis Eccl. vii.
Nō est iust⁹ q̄ non peccet. p̄uerb. xxiiij. Se-
p̄ties in die cadi iustis. h̄ intelligit̄ cōmu-
niter de viatorib⁹ & de casu veniali. S̄z bea-
tissima vīgo nūc̄ peccauit & nūc̄ ceci-
dit: ergo in modestia facti omnem creatu-
ram excellit.

De modestia in cultu vestium.

num virtū. Unī pbs. Quicqđ pot̄ virtū in se
rō pot̄ & supior. Qui psonat dionysij de ce
lesti hierarchia. Ordines excellētes h̄t in
serioris dispositionis virtutes & nō ecōuerso.
Et ideo oīus sensibilium creaturārum & intelli
gibilium est rō naturalis cognoscitū rōna
comunitatis nālis: t̄ ipa cū sit collatiua na
turaliter cognoscit creaturas esse signū ali
quod vel vestigii sicut artificiati artificis
ex quo rō naturaliter est cognoscitū creato
ris cui⁹ creature sunt vestigia & signū. Et
sic p̄t̄ qđ rō humana b̄ in sua natura qđ fit
cognoscitū sensibilium creaturārum & intel
ligibilium & creatoris earū: t̄ qđ b̄ desiderat
impartiēdō: infidelib⁹ solū naturalis inge
ductiū ad cognoscēdō hec. Et pot̄ dici di
ctus naturalis rōna quo ex solis bonis na
taralib⁹ ducit tanqđ et p̄mis motib⁹ ex p̄
ip̄i. Sūlter ex pte affect⁹ sunt qđā aptit
dines naturales ad bonū qđā philos
ophi appellat seminaria virtutis qđ⁹ mos
uet aia rōnalis ad bonū naturalis. Ipa x̄o
aia rōnalis sic exīstēt̄ est receptiū habit
multiplicis. s. artiū & scītariū ex pte virtutis
app̄bēt̄. Sed b̄mōi habit⁹ nō ducit
fini aptitudinē naturalē: s. sunt facilitates
& directiones qđā ad cognoscēdō ea ad qđ
naturalis se h̄it. Et hi sit̄ habit⁹ acq̄stī p
ingenii fini dati vel infusi. Ex pte x̄o vir
tutis motiue est receptiū habit⁹ p̄suētūdī
nalis: quo nō erit⁹ affect⁹ supra dictū na
ture vel supia qđ naturalis ducit. Affect⁹
x̄o si se habentē cognouerūt p̄bi qđā non
sufficere ad beatitudinē. Unī Tuli⁹. Sepe di
ximus & sepe dicēdī est: naturalis audiūt̄
nō esse in scēdo. Aut ut ipius p̄fētia nō
mi sue appetētūsum: qđ honesta sunt nob̄
tm̄ remoueat ignorātia: s. etiā nobilitē
innata p̄tū seminaria: ita vt si patēremur
& anhelare liceret ad beatitudinē: cū dñio
vt clare videat & apte sine enigmate: eo qđ
mūtere natura nosipos p̄diceret. B̄z igni
culos natura nob̄is: inditos sepe retudinē
Ecce qđ exigif diuinū mun⁹. Est ḡ p̄ter hu
ci & meliorari ex quo b̄z dilectionis tale & tā
instmodi habit⁹ aia rōnali susceptiū ignis
fidei. qđ est dñm̄ fūens a deo mō nobilitō
& vellōi qđ sit modus b̄m̄ que fūit natu
re & bona naturalia. Huiusmōi aut̄ gratia
ducit aia rōnalis ad cognitionē talium ad
quātū pot̄ & in tantū etiā vt p̄ bosem illum
ducentur ad visionē diuinitatū alii hoies.
Cognita aut̄ b̄mōi sunt deus trin⁹ & ynu
tua nō tū remoueat ignorātia nō p̄i⁹ ap
& b̄b̄ caro factū est & b̄mōi. ad que nō suffi
cient bona naturalia sine fide: qđ ad b̄ est
porua natura & statura pusilla; qđ signat in
ad visionē deitas, & b̄ est qđ dī. s. Corin. xv.

De modestia in cultu vestiū.

XXV

Cum tradiderit regū deo & patri t̄c. glo.
Cum p̄duxerit credētes ad p̄templationē
dei patris vbi est finis oīum & reques sem
piterna & gaudīi. Sic ergo p̄s p̄t̄ aia rōna
lis b̄m̄ illas vires gaudent de visione deita
tis tanqđ de visione summi boni p̄ficiētis
ipam: & de visione dei hoīis. i. xp̄i tanqđ de
visione optimi & p̄fectissimi sue nature; cu
ius influētia sic se videt meliorari & nobis
litari vt videat deū. & visio ista est etiā vi
ta. Jo. xvii. In qđ summa veritas & summa
bonitas, & sic reficit rōnabilē viu qđ ex to
to eaz decorabit & allicet vt n̄bil aliud qđ
rat videre & habere nisi ip̄i aut̄ ppter ip̄i.
Et ideo ent̄ ibi atrinatio visionis. Item
summu delectabile occupabile si sua sua
uitate p̄fundet & n̄bil aliud amet aut̄ qđ
rat nisi ip̄i aut̄ ppter ip̄i: & ideo nō erit
fastidū. Nec summe ardū summa sui
immobilitate trascibile roborabit & securas
bit: vt n̄bil tenere aut̄ tractare qđat nisi ip̄
sum aut̄ ppter ip̄i: & ideo ibi nō est fatiga
tio. Unde Aug. xxiij. de ciui. dei. Ego ero
quecumq; ab oībus honeste desiderant. Et
infra. Ip̄se ent̄ finis oīus desideriorū n̄fōiū
qui sine fine videb̄t sine fastidio amab̄t.
& sine fatigatiō laudab̄t. Et aut̄ ad hoc
p̄ueniat aia rōnalis op̄s qđ habitibus iter
medys eleue. in qđ elevatio sunt gradus
et ordo. Quos vt plēt cognoscas. nota qđ
est vērū boni p̄fētū delectabile remotum
impēfectionis & indigētis. & b̄m̄ ordinem
causatiū. Itē est in causato im
pēfētio. & hoc respectu sue cause & indigen
tis. sc̄ regressibilitas in n̄bili: nisi conti
nuet̄ sūl̄ esse p̄ suā causam: & hec omnino
possunt cognosci. & pot̄ gētūs hec p̄tigere
& cogitare in aliqđ visione p̄ne veritas. Si
cit ḡ Aug. li. de trinitate. iiiij. Nonnulli sa
pientes mīdi poterūt aciem mētis ultra
oīm̄ creaturā trāferre. & lūcē inēomutabilē
veritas quātūlaciōs ex pte cōtingere. hoc
aut̄ vidēt̄ & cognoscēt̄ possunt habere
dilectionē. sicut est delectatio i scīa: quia
illa veritas eis appet̄ sicut incens. sic eam
amant & nō appet̄ eis sicut purgās. Au
gustinus. x. p̄fēt. Cur veritas parit odīus.
nisi quia sic amat veritas: vt quicqđ illud
amat illud volit̄ esse veritatem: quia falli
nolunt̄: hi amāt veritatem lucentem & nō
redargentes. Ecce qđ illa veritas multis
modis potest apparet̄. Et eis apparet̄ eis

De modestia in cultu vestiū.

ea a fide: quia illa non est ad obtinendum aliquem terminū, sed illa spes est idem q̄ non diffidēta de dei misericordia. Hoc aut̄ non potest habere gētis. Vcl illa spes est respectu misericordie vt iteru reuoect: quod iterum nō potest habere gētis. Si aut̄ op̄at t̄ est in peccato mortali in idē redit: cū hoc qui nō operat. Sed si in ventia: nō tamē hoc est extra viā: sed plus mortis in viā: t̄ a recta cadit in nō rectā: sicut inter duos terminos int̄ eosdē pōt eē linea recta t̄ curva: t̄ dyametra: t̄ costa: h̄ dyametra est brevior. Unde recti diffiniunt ter minos spaciū breuissimi. **C** Si aut̄ sine p̄ctō est tūc habet spem formata: ex q̄ oris pulchritudine p̄ alind: pulchritudine circa oīnū: pulchritudine ad pulchritudinem: pulchritudine ad pulchritudinem. Sed ista vt vidēda sint vere paucorum est: nec ad hoc quisq̄ nisi vera religione sit idoneus. Est em̄ reli gionis vera qua se vnit deo anima. Illi se pecato velut abuperat reconciliatio religat. **C** Item distinguis isti gradus b̄m statū p̄sonarum respectu obiector: vt p̄m̄ gradus sit visio in sensu b̄m imaginatione: t̄ hic vñs mūdo tanq̄ speculo. Scōs grad⁹ in imaginatione b̄m imaginationem. hic nō mūdo sed mūdi imaginis vñs vt specu lo. **T**erti⁹ gradus est visio in imagine b̄m rōnē quādo ratio imaginis querit: t̄ cū admiratione inuenit. **Quart⁹** in ratioē b̄m imaginationis: quādo p̄visibilis similitudines in inuisibilia ratio subleuat. Quādo Augustin⁹. xij. sup̄ Beneficiis ad Iamā. Nemo deum vidit vivens vita ista nisi ab hacyita aliquo modo mortis siue omnino extens a corpore. siue ita auersus t̄ alienat⁹ sensib⁹: vt merito nesciat vñm̄ in corpore vel extra corpus sit: vt dicit ap̄lo. ii. Corin. xi. hanc em̄ visionē mēs ab om̄i corpore t̄ ab oī labe mūdata t̄ a similitudine corporis alienata: et abrupta corpore habere potest. **C** Collige ergo ex p̄dictis t̄ nota q̄ trip̄l̄ possunt di flingui grad⁹ q̄b⁹ ascēdit ad vidēdū deū. **P**rimo b̄m ordinē actuum naturalem in se. sicut docet Augustin⁹ in libro de quartate amīne ponēs primum gradum inter actus anime vegetationē que est cōmūnis eū arbustus. **P**rimus gradus vidēdū deū. Scōdō sensus qui est in nobis cōmūnis cū brutis. In tertio memoria intelligib⁹ que est cōmūnis doctis t̄ indōctis bonis t̄ malis. **Quart⁹** gradus est eleuare se sup̄ se t̄ mūdere oculū anime ab om̄i terrenitate.

De modestia in cultu vestiū. XXVI

trahūt deo:sum. Secūdo gradu sunt h̄tus te. Quātus est ip̄am custodire atq̄ firmas aliquem terminū. Sed tu serenum t̄ rectum aspectū in id quod vidēndū est dirigere. Septimus gradus est nō iam gradus sed mansio t̄ visio ipsa veritatis. **C** Idē eōdem gradus aliter nominat dices sic. Ascēden tibus igit̄ sursum h̄tus. p̄mis actus docēdi causa dicit̄ animatio. sc̄ds sensus. tertiaris. quart⁹ virt⁹. quātus trāquillitas. sext⁹ ingressio. septim⁹ cōtemplatio. Possent et hoc modo appellari. De corpore p̄ corp⁹ circa corpus ad seip̄am: in seip̄a. ad deū: ap̄ deū. Possunt t̄ sic. Pulchritudo de alio: pulchritudo p̄ alind: pulchritudo circa oīnū: pulchritudo ad pulchritudinem: pulchritudo ad pulchritudinem. Sed ista vt vidēda sint vere paucorum est: nec ad hoc quisq̄ nisi vera religione sit idoneus. Est em̄ reli gionis vera qua se vnit deo anima. Illi se pecato velut abuperat reconciliatio religat. **C** Item distinguis isti gradus b̄m statū p̄sonarum respectu obiector: vt p̄m̄ gradus sit visio in sensu b̄m imaginatione: t̄ hic vñs mūdo tanq̄ speculo. Scōs grad⁹ in imaginatione b̄m imaginationem. hic nō mūdo sed mūdi imaginis vñs vt specu lo. **T**erti⁹ gradus est visio in imagine b̄m rōnē quādo ratio imaginis querit: t̄ cū admiratione inuenit. **Quart⁹** in ratioē b̄m imaginationis: quādo p̄visibilis similitudines in inuisibilia ratio subleuat. Quādo Augustin⁹. xij. sup̄ Beneficiis ad Iamā. Nemo deum vidit vivens vita ista nisi ab hacyita aliquo modo mortis siue omnino extens a corpore. siue ita auersus t̄ alienat⁹ sensib⁹: vt merito nesciat vñm̄ in corpore vel extra corpus sit: vt dicit ap̄lo. ii. Corin. xi. hanc em̄ visionē mēs ab om̄i corpore t̄ ab oī labe mūdata t̄ a similitudine corporis alienata: et abrupta corpore habere potest. **C** Collige ergo ex p̄dictis t̄ nota q̄ trip̄l̄ possunt di flingui grad⁹ q̄b⁹ ascēdit ad vidēdū deū. **P**rimo b̄m ordinē actuum naturalem in se. sicut docet Augustin⁹ in libro de quartate amīne ponēs primum gradum inter actus anime vegetationē que est cōmūnis eū arbustus. **P**rimus gradus vidēdū deū. Scōdō sensus qui est in nobis cōmūnis cū brutis. In tertio memoria intelligib⁹ que est cōmūnis doctis t̄ indōctis bonis t̄ malis. **Quart⁹** gradus est eleuare se sup̄ se t̄ mūdere oculū anime ab om̄i terrenitate.

apocalypsi. De visione pauli dicit̄ in glo. ii. Corint. viii. q̄ apostolus vidit deū in illa vita qua vidēdū est in eternū. Et itez q̄ vidit sicut illi de tercia hierarchia id est fine medio. De visione iohānis dicit̄ in p̄logo super Epocal. Intellectualis visio est q̄n sp̄stō intimat̄ aliquis cōcipit aliqd mysticum sicut iohānis in hoc libro fecit. Nam nō realiter ista vidit: sed diuino sus flamme inspirat̄: cōvenientia enim signa passionum designant̄ t̄ intellectu suo con figurant̄. Ita visione iohānis t̄ pauli ponimus in eōdē gradu. **T**erti⁹ gradus est cognitio beatæ regni in via qua oēs pres dictas cognitiones trib⁹ gradib⁹ singres ditur. **P**rimū ē eleuata puritas q̄ excellit oēm viatoris. **S**ecundū est medi⁹ eleuatis impropotionabilis quātitas. videlicet plenitudo q̄ in ea tāta fuit q̄ in pura crea tura equalis esse nō potuit. **T**erti⁹ est ele uantis charitas. sc̄s dei q̄a super om̄ē creaturā dilexit: t̄ impropotionabili chara tate sibi ēa sociavit. Et ideo hec visio ei⁹ dicit oēm visionem vie. p̄pinquissimaz visiōnū patriar̄ t̄n̄ citra quantū ad actum. **C** Illi aut̄ qui leuans b̄m statū patrie vi dent per spēm: t̄ faciūt tres gradus. In primo gradu est visio hoīis anima t̄ corpore glorificator. de qua dicit Augustin⁹. Hoc nōmē dubitandum est raptam hoīis oī carnis sensibus menē t̄ etiā post mortem ipsa carne depurata videre deū sicut videt angeli. Angeli em̄ videt deū ab om̄i corporeli forma et a corpore separari. **L**ognitio aut̄ anime glificata p̄pter vñtiones anime ad corpus est inferioris grad⁹: t̄ hoc intellegendum est b̄m q̄ ordinat̄ natura ad nat uram. **S**ecundū em̄ esse gratie habent se vt excedēta t̄ excessa. In b̄m̄ eleuatiōe secundū gradus est visio angelor̄. tertius vero gradus visionis patrie est visio glorio sisime reginis mīris dei que super om̄es puras creaturem impropotionabilis lym dissimile t̄ p̄pinquissime cōtemplat̄ maiestatē deū: vñtote sup̄ oēs choz̄os angelor̄ exaltata. t̄ iō tres hierarchias supergressa in quarta a dextris cū filio dei. i. in portis ribus bonis collocata. Super oēs visiones has deū est visio dñi nostri iesu xp̄i: in qua possum⁹ q̄s tres ḡdus assignare. **P**rimus est visio dñi nostri iesu xp̄i quāz habet per gratiā compēhensoris: qua inter oēs com̄a

dij

De modestia in cultu vestium.

præbētores pfectissime viderēt deū t omnia ad suam t suorū beatitudinē spectātia. Se cundus gradus est p grātiā vniōnis q̄ ad hoc exellētus cognoscit aia chāstī natūram diuinā sibi vnitā t oia ad mysterium vniōnis t incarnationis spectātia. Ultima visio est dñi nostri iesu xp̄i que debet ei ratione diuinitatē q̄ ē eadē que est visio totū trinitatis respectu cui⁹ dēs predicit cognitioes t visiones sunt impēcte sicut creatura respectu creatoris exellētē et respectu huīus; dicit Gregor⁹. Qz cēntia dei a nullo plene videbit. Et Iſidor⁹ q̄ trinitas sibi soli nota est t bonum assumptio. Nūc ergo reuertamur ad cognitionē beatē virginis ppter quam hec omnia sunt introducta. Eoncedim⁹ ergo q̄ beatā vgo cēm cognitionem t modū cognoscēdi quam aliqua creatura habuit in tribus: ut dictum est: gradibus est supp̄gressus. Et ppter hoc tripli citer excellit alias cognitiones omnium viatoris in pfectionis cognitionē. In habitus possessione; in modo cognoscēdi cui⁹ quiete t sine abstractione: qualis est in raptu. Perfectionē enī cognitionis maior debet ei rōne maioris elevationis p habitus nobiliores et exellētiores. habit⁹ possessionem dico: quia talis habit⁹ actus qualis habuit paulus in raptu ad tēpus t post statum non habuit; sed habit⁹ cui actu cessauit. Tales inquā generis habitū: sed pfectioenī beatissima vgo semper t continue habuit ab eo quo primū mater dei facta est. t fuit. vsc⁹ dum idem habit⁹ in gloriam cognitionem hī statum parie pfectus fuit. Et ita continuatione possessionis debet ei rōne pfectionis maioris: quia hinc vite super dēs viatores fundit⁹ mortua fuit: ppter quod vita eius cui xp̄o in deo abscondita semper fuit t curie angelice p̄sens: intera sanctitatis dei habuit. Modus enī cognoscēdi nō fuit p modū abstractionis vel stuporis vel extasi vel etiā soporis. hec autē continent p excellētiā t improportionabilitate luminis ad intellectū illuminabile. vt patet in lumine corporali: in trāfiguratio dñi: quādō offēdit eis claritatē similitudinem claritati glie. Dicis enī Adatib. xvii. ca. et Luce. ix. q̄ petrus t qui cū eo erat quātū erat somno: itavt videre nō possent. Unde dñi petrus. Boni est nos hic esse nesciē quid diceret. Stupor enī circuiderat eū.

De modestia in cultu vestium

XXVII

etiā tria ponunt⁹ impedimenta. Anima enī nem⁹: imaginatio in rationē: ratio in intellectū: intellectus in intelligentiā: intelligētū: ligat ad corporalū imagines: spētia in deū. De abstractiōe a passionib⁹ Au gustin⁹ in libro Soliloquiorū. Dum in hoc et diuidit⁹ in diuersas imagines. Aug. ix. Corpē est anima etiā si plenissime videat: b̄ libro de trinitate. Tāta vis est amoris vt est intelligat deū: quia tamē corpē sensus que cū amore diu cogitauerit eis cure glutino inbeserit: attrabit seū etiā cum in se cogitādā quādāmodo redit. Et infra. Erat igit̄ mēs cū se istis imaginib⁹ tanto amore coiungit: vt etiā se esse aliqd̄ hīmō exstinet. Post hoc dicit q̄ fuerit ex hoc diversi errores philosophorū aliquorū possentū eam esse ignē: alij atq̄ homos: t sic de alijs et ibi subiungit sic. hic enī oboris erroris dedecus: dum rerū sensuariū imagines secernere a se nō potest: vt se solam videat. Coherēt enī ei mirabiliter glutino amoris: t hec est eius immūdīca: qm̄ dus se solam nūc cogitare: hoc se putat eē fine quo se nō potest cogitare. Eū igit̄ ei precipit ut sc̄ipam cognoscat nō se sibi tanq̄ derracta sit addere precipit: sed ut sibi id quod addit derrabat. hec est q̄ pma collectio ab imaginationib⁹ corporalib⁹. derractio de obligatione ad corporis passiones. Augustin⁹ in libro de anima et sp̄. Quis busdam affectib⁹ t quadā amicitia anima corpori iungit: b̄m quam amicitia nemo carnem sua vñc̄ odio habuit. Socio nāq̄ eius est ls eius societate p̄graueat. Ineffabili nāq̄ editio diligit illud. amat cōmīte suū: t ideo libera cle nō pot. Dolentibus eius vehementer affici: formidat interitus que mori non potest oculū speculazione de pafactiōnib⁹ delectat: auditi⁹ sua uisimis tocundat: odoribus: larga epulatio reficit: t lyc̄ his rebus nullaten⁹ patitur: graui meroe affici si subtrahatur. Tertius impedimentū est oīo: ad operationes. de qua Augustin⁹ in libro de spiritu q̄ clausa carnalib⁹ desiderijs t sensibus extra carnem mundū effici quē effectus varijs nūcupat nominib⁹. Dicis p̄iam intra semetipm̄ conuerti alienumq̄ enī anima duz vegetat: spūs dum cōtem⁹ effectu a cupiditatib⁹ mortaluz sibi soli et p̄f: sensus dū sentit: animus dum sapit: deo loqui. De ista triplici collectio fit mens dum intelligit: ratio dum discernit: sey actuū et affectuū Augustin⁹ in lib. de dum recordat memoria: dū cōsentit volun⁹ quātitate aie. Purgat mēs a peccati colas. Ab istis ergo tribus colligunt anima i lūiōue: ab errori obtenebatiōe: a rerum fantastica imaginatiōe: a rerū naturaliū fallaci p̄portione: a rerū temporaliū yanactionem: per passionē corporis cessationē per operationē vniōne. De vniōne actuū delectatione. Tertius qđ exigit ad cōsideratiō pfectionē est elevatio q̄ sit per tria.

d iii

De modestia in cultu vestiū.

Et enim nā conāte; ḡia subleuāte; deo attra-
tem aliorū dona tribuit. Unde de Saul le-
git. De conātie nā dictū ēs. ò sacheo
i soluto; post de modestia vestiū q̄ statu-
rit in eu sp̄s dñi p̄phetauit. **C** De
operib⁹ patiētis et passionis dicit apostol⁹
ij. Corintb. xii. Nam v̄tus in infirmitate
sufficit ad cōfūctionē q̄ est in charitatis p̄f-
ectione nec conat⁹ nāe nec subleuāte ḡte
sine diuinitat̄ attractio; ò clamat sp̄s.
Lrahē me post t̄ Lant. j. Et dñs in euās
gelio Job. vi. Nemo p̄ venire ad me nisi
pater me⁹ traxerit eū t̄. Ad conātu natu-
re disponit⁹ antecedētes miseriari p̄ntiu⁹
stimulations; p̄prie defectibilitas cogni-
tiorum summe p̄fectionis naturalis appeti-
tio. Ad istam elevationē disponit⁹ antec-
dentes inchoatio ḡte sacramētales v̄tu-
tes. Brat̄e sanando a malo culpe et pene.
v̄tutes adiūcio; ò bonū. Progressio dos-
na et fructus; dona ad excellētio; actus
adiūvādo; fructus laborante reficiendo.
Completione aut̄ bim statū vie b̄titudines;
bim statū patrī dotes. **C** De attractione
nota q̄ sicut in naturalib⁹ maior est mo-
tus quāto maior sit appropinquiū ad suis
vbi; ita et in voluntarijs. Et nō e sola appro-
pinquatio causa augmēti; si fistulo et cōs-
uētūtia ad sui vbi. Unde quanto magis
lapis mouet deorsum; tanto magis intēdi-
sus motus; et s̄ illi ignis sursum. Et ita in
naturalib⁹ mor⁹ naturalis sufficit mutare
cōparationē mobilis ad suū vbi; et per hoc
solū p̄ppinquiū. Sed in voluntarijs motus
naturalis nō sufficit mutare sui ipsi v̄tu-
ris ad suū vbi sine ipso vbi. Et hoc ē; quia
in naturalib⁹ est tñ vbi; ta q̄ybi est motor
tm̄; sed in voluntarijs ipm̄ vbi est motor et
cooperat⁹. Et ita p̄ id qđ mor⁹ est; et qđ
mouet p̄ ipm̄; habet mor⁹ qđ sit appropin-
quatio. Est aut̄ istius appropinquationis
termin⁹ p̄fecta cōformitas voluntati dñis
et h̄uāe desideriū affectio. **C** Ad hanc
aut̄ attractionē et appropinquationē et cō-
formitatē tria speciali⁹ disponit⁹ antecedēt
in via opa sez instruções vel edificatiois
opera patiētis vel passiois; opa superoga-
tions. De operib⁹ instruções Augusti-
nus. lex est hec diuine p̄udentie vt nō
nisi a superiorib⁹ adiūciat ad cognoscēdāz
vel participandā gratiā. Vñ t̄ in Johāne
xj. c. legi⁹ de Laypha. Cū effet pontifex an-
ni illius p̄phetauit. in quo dñs ostendit q̄
etia in malis ratione plationis ad vñtilitā

De modestia in cultu vestiū. **XXVIII**

ergo necessario erit transi⁹ de p̄petatibus
naturarū corruptibilis ad p̄petates natu-
re incorruptibilis; et de actiob⁹ naturarū
corruptibilis ad actionē nature icorrupti-
bilis. hoc aut̄ fit cū corruptibile hoc fiduc-
it incorruptionē. In quo quidē statū re-
manebūt elemēta bim substatiā suas sopi-
tas cessantes ab actiob⁹ materialib⁹ bim
naturā corporis q̄nti dominio existēt et oēs
exercēt actiones. Et sic nature p̄prias agen-
tes modo sopiunt; sopite nō oēs opatio-
nes in corpore operant̄. Sili modo glo-
rificatio anime videſ fieri per hunc modum.
Cū enim anima habeat modo operationes
quasdā bim p̄petates naturales et gratui-
tas. opationes que sicut bim qualitates na-
turales; fortes et euidentes sunt et freqūtes.
opationes aut̄ gratuita debiles et rare et exi-
les et imanifeste. Inconveniens aut̄ e q̄ sub-
stantia rōnalis babūt opationes magis et
mīn⁹ nobiles semper exercet mīn⁹ nobiles
cū euidentia et excellētia et frequētia. ḡ ne-
cessario erit alter status aie; quo opationes
nobilitores erunt euidentes et excellētis et
iam p̄ficientes. Proprietates aut̄ natura-
les sopite et materiales et fine actio; b̄ aut̄
erit qđ neq̄ sursum neq̄ striet apli⁹. q̄tū ad
nutritiū; neq̄ nubēt neq̄ nubent quātū
ad opera naturalia; et sensus in imaginatiō;
imaginatio in rōnē. vt sup̄ quātū
ad opera sensitiva. Et sic i statū illo tm̄ erit
opatiua bim potētias in dñi conuersiā p̄
actiones qualitatib⁹ gratuitis formatas;
et hec glorificatio animalib⁹ se. Cū aut̄
et ip̄e p̄petates gratuita; quedā sicut imp̄
fecte; quedā aut̄ cū imperfectis cōiuncte; nec
potest esse plene p̄fectus quod in se est ip̄
fecti vel imperfecto cōiuncti; cū p̄petates
bim sicut summa aie perfectio; necesse est
imperfecti enauari; et perfecti ab ip̄o sepa-
rari. Sola aut̄ charitas p̄fecta est; que est
vinculū p̄fectionis. ergo necesse est omnes
alias p̄tutes enauari vel ab actionib⁹ so-
piri. sola aut̄ charitate dñari; et exercere
oēs opationes. Et tunc implebit bene qđ
p̄ceptum est. Dcf. vj. t̄ Mdat. xxi. t̄ Albar.
xii. t̄ Lue. x. Diliges dñm deū tuū ex toto
cor; t̄ qđ tunc implebit qđ oīs acr̄ nālīs
cessabit quātū ad actū; et oīs alteri⁹ dñtū
habit⁹ sopites erit quātū ad actū et aia in
elle suo nobilissimo toto nobilissimo babi-
tu implebit; et nūl nūl charitas i anima
ad actū egrediet̄ cū oīa p̄ter amaz
re dñi. T̄ tunc sicut sermo qui scriptus est. j.
Cor. xii. Sicut p̄phetic euacuabūtūr; sicut
lingue cessabūt; sicut sc̄ientia destruet. Ipsa
enī scientia materia est affectionis et via i
dilectionem. Unde actus sc̄ientia bim q̄ est
mor⁹ ad affectionē destruet sola charitate
totū occupat̄. Et hec est glorificatio chas-
titatis que glorificatiū generat leticiam.
de qua dicit petr⁹. Eredētes aut̄ exultabis
leticia inenarrabilis et glorificata reportan-
tes finem fidei vestre salutē animarū ves-
trarū; ye habet. l. Pet. l. Ex p̄dictis ḡ
collige; q̄ sicut glorificatio corporis fit sine
extriseca adiūcio; et etiā aie sine extriseca
ad iūcio; et q̄ etiā bim subay charitas
vie et charitas p̄fie. Si cū ḡ charitas deate
nōḡis mō in statū p̄fie maior est charitate
os p̄spire creature; et quantū ad substatū et
quātū ad actū. ita et etiā charitas i statū
via maior fuit omni charitate pure crea-
re bim substantia; sed nō quātū ad actū.
Sicut enim charitas beate vñginis maior eba-
rare oīum angelorū quātū ad subay; s̄ nō
quātū ad actū. maior aut̄ fuit q̄tū ad actū
charitate mīn⁹ angelī beati. Qd̄ aut̄ maior
substantia maior est in actu facit subiecti cō-
ditio; cōtraria cōfictio. minor motoris at-
tractio. q̄tū attractio semper in actu esset si
ex parte attrahibilis vel ex pte sui vel grā
adūcti nō staret. hoc aut̄ intelligim⁹. q̄ si
deus angelū et nouo crearet; et ei illā cha-
ritate quā beatissima virgo in via habuit
infunderet illā angel⁹ tantū dñi diligenter
quantū beata nōgo modo in patria diligit.
C Nota etiā q̄ l̄ charitas beatissime vir-
gini mīn⁹ esset charitate alicuius āgeli
quātū ad actū. maior tm̄ fuit quātū ad
affectionem. Charitas emī angeli est in statū
merēdi quātū ad p̄mū subale. Quilibet
aut̄ actus charitas in beātōḡine fuit meri-
tor⁹; vite etiā et beatitudinē habuit beatitū.
dñi angelorū trāscendentē. habuit etiam
beātissima nōgo charitatē ad p̄mū fuit ad
deū vi patuit in oppōndo. et hoc nō tantū
quātū ad actū interiorē; s̄ quātū ad opis
exhibitionē; ita q̄ maxima fuit in effectu.
Nec obstat qđ dñi q̄ aiam sūa p̄tio nō
posuit; imo aiam filij et ipm̄ filij p̄ primo
posuit; que plus q̄ p̄pīam aiam dilexit; et
p̄pīam aiam si necesse fuit passioni obvi-
lit propria voluntate et can in passione filij
d̄ mīj

De bonis

eruicit cū filio: t sic duas animas obtulit. siccus effectu dilectionis duplicauit. t h
est quod dicit Luce. v. Tūa ipsius anima
transfusit gladius. Credim⁹ etiā sine pū
dicio melioris sententie: beatissimaz ḥymne
in cōceptione filij dei: charitatē filij talem
ac tantā accepisse qualisq; quāta pertingi
poterat a pura creatura i statu vie. t nobi
auctoris p̄ditionis q̄ charitas q̄ est in sumo
augmentabilis et
possibilis ad illam. Cōcedimus etiā q̄ bea
tissima ḥyo habuit mediū statu inter statū
simplicis viatoris t statū simplicis comp̄
bēforis seū statū secundū quez fuit simplex

beloris ies ita secundum quae sunt implex
viatorum et simplex comprehensio. **C**onfir
matur autem cardinalibus dictimus quod ha
bitus eas per modum patre quantum ad actus
perfectionis: per modum vero quantum ad me
rendi conditionem: ita habuit eas medio
modo inter comprehensores et viatores. **M**es
dio modo per participationem talen inquam
participationis qua accepit melioris partes
ab utroque extremo. **E**prehensoribus habet
notitiae has sive actionem pfectioem: sive per
merendi conditionem: viatores autem cum merere
di conditione: sed cum actu imperfectorum.
Ipsa autem habuit eas cum actu pfectio
scitur comprehensorum et cum merenda conditione
scitur viatores. **A**nde habuit eas excellen
tius viatoribus quantitate ad effectum. **A**nde
cocedamus oes obiectioes ad hoc indu
ctas. **C**ad hoc quod ultimo expositi est
de modestia et animi culta distinguentes
respondeo dicimus. quod habitus sive quali
tates tripliciter distinguitur. Est enim habitus
triplex. habitus vanitatis. habitus humili
tatis. habitus mediocriter. de primo loqui
tur pime auctoritates. Secundus habitus per
tinet ad modestiam temperantie sive comu
nem statu ad quem tenent oes boni et imp
fecti. Omnes enim habere tenent habitum
mediocris. Tertius habitus humilitatis est
habitum pfectorum: qui dicitur habitus humilitatis
et habet sibi sua extrema et suum medium.
Potest enim esse pars humilis vel minus hu
milis vel mediocriter humilis. Dicimus autem
tem quod habet beatissime dignitatem sicut habi
tus humilitatis: sed mediate. id est mediocriter
humilis. et in illo sensu loquitur Hieronymus
cum dicit: quod omniatus vestrum te. Ide etiam
credimus de vestrum domini et gloriam sanctoz.

Ced queris qualiter beatissima virgo

alios viatores ista mediocritate poterat effellere: cū de quoicq; pāno uestes habuerit: alij de eodem uestiri potuerint. Ad h̄ dicendum sim p̄m q̄ circa particularia in būsinismodi arte mediū determinare nescit. Descendētē enī ad individua plato iubet quiescere. Singularia enim sunt infinita nec eorum est disciplina. In huīsmodi enī gratia potētio est arte. Dicimus ergo q̄ beatissima ḥgo alios in hoc excessit in cultu et q̄ super artem per vincionem. s. spūs sciuit p̄ce mediocritatē in habitu humilitatis obseruare.

De donis. Caplin. xvij.
¶ Ost hec querit de donis qualiter
septiformis plenitudo ḡe p septi-
formis donoum distributa in ista
plenitudine sit contenta. Et vide q̄ similis
bm excellentia sicut dictu est de virtutibus.
et hoc hac ratione. Sicut se habet virtus ad
virtutem: sic se habet donum ad donum sed
d̄tutes in beatissima v̄gine excellunt omes
virtutes viatorum: ergo et dona. ¶ Item
quicquid est superius superiori: superi est
inferiore: d̄tutes beatissime v̄gine excelle-
lunt oē viatores: et dona excellunt d̄tutes
in suis actibus: ergo dona beatissime v̄gine
excellunt omnes viatores. ¶ Item in
hierarchia celesti supin: ordo est seraphim
et qui excellit in charitate: que est excellē-
tissimum donū excellit in alijs omnibus do-
nis ergo in ecclastica hierarchia erit sic:
sed beatissima v̄go excellit omnē creatu-
ram in charitate: ergo et in alijs donis.
¶ Item dicit beatus Gregorius. Qd sa-
pientia opponit stultitie sue insipientie.
sc̄tie luxuria: intellectus gula: timori sup-
bia: fortitudini accidia: pietati avaritia.
¶ Item in luca. xj. et Matth. xii. Assumit
sept̄z alios sp̄us nequiores se. Super quo
dicit q̄ intellectui opponit ebetudo: consi-
lio temeritas: precipiti fortitudini: remis-
sio timori: scientia ignoratia. Et his patet
q̄ dona in viatorib̄ cōmunitur sunt cum
permixtione ad contraria: rigitur cū pugna
ad contraria: ergo sunt in ea b̄m modū
qui est bm statum viatorum. In beatissi-
ma v̄gine non sunt passibilis cum pugna
ad contraria. q̄ sunt in ea b̄m modū qui est
super statum viatorum.

Con de sapientia, **C**apituli. xcviij.

De sapientia et intellectu.

XXIX

Ost hoc q̄ritur de sapientia specialis-
ter. Prover. xj. Ubi humilitas ibi
sapientia. Nec propositio est per se in
theologia: q̄ vbi maior humilitas ibi ma-
ior sapientia; sūma ibi summa; sed in belli-
ma vnguine improportionabilis fuit humilitas;
q̄ improportionabilis sapientia. minor patz
in euāgelio p illud qd̄ of Luc. xiiiij. t. xvij.
Qui se humilitat exaltabit; q̄ filius est p se;
q̄ qui improportionabiliter alijs exaltabit; in
improportionabiliter alijs humiliabit demonstra-
tur. Et brā vnguine super dēm chōrō angelorū fin
Hieronymus in quartā hierarchiā exalta-
ta improportionabiliter alijs super chōrō an-
gelorū ascēdit; q̄ om̄is hominū t angelorū hu-
miliata fuit; q̄ in sapientia oēs transcedit.
Ite sapientia ē quidā gustus spiritualis
pīne veritatis p modū summe bonitatis. In
gusto aut̄ tria sunt p̄sideranda: pīne vt di-
cit p̄bus. Gustus ē quidā tactus. Item in
gusto discreto ē gustabilium. Item id est de
lectatio qdā ex cōiunctiōe gustabilis cū gu-
stante; t sic tria sunt in gusto: imediata cō-
iunctio:discreto: t dilectio. sed in his oībus
excellit beatissima vnguine oēs viatores; q̄ in sa-
pientia excellit oībus viatores. Quod antes
in tactu sine imediata cōiunctio excellat
oībus p̄p̄t̄ q̄ illa pīne est p̄ charitatē; q̄ vbi
major t inseparabilis dilectio ibi pp̄quisi-
tio: t indissolubilit̄: t imediatio et cōiun-
ctio. **I**te incorruptio proximū facit deo:
vbi summa icorruptio ibi. prima cōiunctio.
tene. luce ut habeat vnguine. v. **N**ec est enim aīalis
homo q̄ nō p̄cipit nec discernit q̄ dei sunt;
vt habeat s. Corin. iiij. Lxx de ventre eī: t eē
subsensib⁹ delitias copitat; māna fastidios-
ens qd̄ venit de celo: murmurās p panib⁹?
t allelis t cepit q̄ erat in egypto ut patz de
pplo israel. Numen. xj. **N**ec aut̄ deceptio vel
decep̄tio p̄t̄s lies h̄m magis t min⁹ est in
oī viatore summis corruptionis in alij rema-
nente. **N**ec aut̄ deceptio sive deceptiōs pos-
sibilitas nullo mo fuit in brā vnguine q̄ per
oī asturias dyaboli nō ignorauit t semper
vnguine prudētissima exprobauit malū; t bo-
ni fine errore elegit; cuius palatus spūialis
ab oī corruptio summis purus t san⁹ fuit
t spūialis dulcedine plenus; nihil nisi deus t
pter deo gustauit; t sic gust⁹ et spūialis sal-
ti nō potuit; q̄ in discretiō spūialis oēs viato-
res excellit. **I**te q̄ in dilectione q̄ est in gu-
stu spūialis antecellat patz. Dicit enim beatus
Grego. sup̄ Job: q̄ sapientia est donū refici-
ens spe t certitudine; sed spes t certitudo
beissime vnguine est obvius viatorib⁹; impropor-
tionabilis; q̄ eius refectio ē improportiona-
bilis t inequalis. **I**te inter eūfūre t fa-
turū mediū est comedere; sū vñ extremo
rū; t eūfūre t sitre iustitiae pp̄p̄t̄ est viato-
rū; saturati esse pp̄p̄t̄ est copiebēsōp̄; q̄ co-
medere pp̄p̄t̄ est qd̄ pīnebat ad statutū me-
diūm; sū illū t̄ beatayngō; q̄ videtur q̄ eius
pīnūfūtio q̄ modū cōfessionis inter fa-
mē t saturitatem.

De intellectu.

Cap. xix.
Ost hec q̄r̄t de dono intellectus q̄lī
fuerit in brā vīgīne. Et videt q̄ sūr
medio modo int̄ viatores & copre
hēsōres. Ēm̄ em̄ donū intellectus sit cognō
scere deus exp̄esse in sua imaginē; & int̄ co
gnoscere per imaginē t̄sine lumine cuius fī
dei obscuritate & cognoscere lumen in lumine
ne sine imagine mediū sit cognoscere deus
in sua imaginē. Unū aut̄ cōuenit puris vī
tibus; ut q̄i trāfigurat se angelus fatigā
in angelī lucis; & q̄i affectio naturalis vī
detur eē gratuita v̄l ecōuerso; tūc & saporiū
com̄itio sui cōfuso generat deceptiōne
vīgāste. Ex parte aut̄ gustatiū vt gustū spi
ritualis ē infectus ex straria delectatiōne v̄l
adimūs fomitiō corruptiōe: que sensum
spūialis delectatiōnis impeditur; & saporem
dimittit; & discretiōnes puerit; ve dicant
bonū ḡnialū & malū bonū; ponētes lucē te; &
p

Dedono cōfiliū t fortitudinis.

platione p̄ficit non tā q̄ ipse est; s̄ qd̄ sub filio habuit super oēs viatores; hoc autē ipso est colpīcīt. Nemo autē deū viditronquā est donū confiliū; ḡ donum cōfiliū habuit su Johā. i. Dec̄ est cognitio viator̄. Comp̄es per oēs. Item Exo. xii. Non remanebit ex hēnōs autē vident deū increatum p̄ seip̄ eo quicq̄ usq̄ mane. Si quid residuū fues sum; vidēt etiam creatum p̄ increatum creārit igni comburetis. glo. Quod ex agno r̄ turas. s̄ in deo t̄ p̄ deū. iurta illud. i. Corin. manet igni cōburinus q̄n hoc qd̄ de myste p̄ij. Tūc cognoscā; sicut & cognitus sun. i. rio incarnationis eī intelligē & penetra deū & oia cognoscā; in se scut & ipse me eos re no possum; potestati sp̄issiti humiliter gnoscerit in se; ḡ cū vni medior̄ reperiat̄ i reseruamus. Ex ista auctoritate videtur op̄ ter hec extrema; reperiē & reliqui videlic̄ mysteria diuina in statu vienō possunt; ad dñe increatum per creatū; sed cognitio mes plenū rimari & penetrare. s̄ qdām spirituā dia p̄tinet ad statū mediū; statū autē mes sc̄o op̄s referuare. Ex alia parte videt̄ q̄ n̄ dius ad b̄tissimā virginē pertinet; ḡ cogni bil de veritate mysteriorū remaneat mōdi sc̄lsum; t̄ q̄ nullū verbū domini reuertat̄ lumen increatum nō quidē p̄ sp̄em nec etiā per imaginē s̄y lumen creatū; t̄ sic cognitio increatum per creatū. illud lumen non dicit̄ imber & nix de celo; t̄ illuc ultra nō res erit mediū sicut per speculū vel vestigium vs̄ imago vel sicut signū est mediū int̄ appre beniū & signū. s̄y sicut lumen solis ē me dñi cōungēs visibile & visibū.

Cō deono confiliū. **L**ap. c.
Ost̄ q̄r̄t̄ de dono cōfiliū. quā p̄ liter & p̄m̄ fuerit in beata virgine. Et q̄ fili ex cellētū v̄def p̄ hunc modū. s̄. Johā. ii. Em̄t̄io eius docet vos de oib̄; sed b̄tissimā v̄go oib̄ alijs imp̄oportionabiliter pl̄ habuit v̄ntionē; ḡ in proportionabiliter plus habuit interioris instructionis; ḡ donū cōfiliū habuit alijs ī proportionabiliter. Item Joh. xv. Luyene ritile sp̄us veritatis docevit vos oēm̄ veritatē; s̄y b̄tissimē virgini sp̄issitū venit īm̄ proportionabiliter & docuit oēm̄ veritatis. Buxta illud Luce. i. Sp̄issitū supueniet in te tē; ḡ p̄e alijs cā īm̄proportionabiliter oēm̄ vniuersalē dicit̄. Item dñs in euāgelio Johā. xv. Yā non dico vos seruos sed amicos; ḡ revelatio secretor̄ effec̄t̄ est dilectio nō; s̄y in b̄tissimā v̄gine fuit īproportionabiliter dilectio respectu oīnum; ḡ īproportionabiliter revelatio secretor̄ respectu cōt̄or̄. **C**ō deo fortitudinis. **L**ap. cf.
Ost̄ hec q̄rif de dono fortitudinis, p̄ Q̄ autē fortitudo fuerit in b̄tā v̄gine in summō p̄bat̄ h̄ modo. Quicq̄d̄ fortius fortior̄ fortius est infinitiore. Beatissimā v̄go fuit fortior̄ trib̄ fortior̄ bus of viatore; ḡ ipsa fuit fortior̄ of viatore. T̄res fortiores of viatore sunt dē: mōr̄; dyabol̄; b̄ulitas b̄tē v̄ginitate deū supauit & dāmo q̄n eū de celo ad trās b̄ulitatem dē cōcharitate vinculatū p̄ter & b̄ulatus vulnerat̄ in sua v̄ginitate scarerauit. v̄l. Lant. i. Dū eēt rex ī accubitu suor̄; & P̄os

Dedono sciētie & pietatis.

XXX

uer. vi. Mulierē forē q̄s inueniet: procul sa aut̄ sola īm̄unis a p̄tō fuit; iureta illuſnes sunt deitas & humanitas maxime a se. S̄is p̄sumis de actu tertio. Sola em̄ super distātes. Elī fortissima mulier fuit q̄ hec cōs̄ oēs in medio prae & p̄uerse nationis coniūrit. Sic ergo fortitudo b̄tissimē v̄ginitas riuersari sciuīt; q̄ nihil faciendoz omisit & ni uit de quo Nume. xxiiij. Cū fortitudo s̄is uit; nullū bonū sūn nō cōicauit. **T**ē act̄ est rinocerōtis cuī fortitudo ī gremio vir̄ b̄uī bonū sunt in p̄fia. Scire deū in patria ginoz māscit. Et sic p̄t̄ p̄ quē modū bea colere; & p̄xim glorie cōgandere; hec autē tissimā v̄go dei fortitudine supauit. **T**ē oia fuerit in b̄tissimā v̄gine excellēt̄ om̄s̄ fortis est mōr̄; cuī nō mortalit̄ re ni viatore. **C**ō p̄t̄ate. **L**ap. cij.
fistere p̄t̄. ii. Reg. xiiij. Oēs em̄ moriūtur & q̄ aque dilabimur in fr̄a q̄ nō reuertitur. **P** q̄lact̄ sūt̄ tres. Un̄ ē mouere ad tur. Mac fortis erat b̄tissimā v̄go q̄ mōr̄ destruxit. Sicut em̄ mos intrauit p̄ femi nā & v̄ta destruxit; ita & v̄ta redij p̄ femi. **T**ertiū ē st̄a honorare; q̄d̄. Mat. v. B̄i nā q̄ mōr̄ destruxit; ita b̄tissimā v̄go su destructio mōr̄; ita fortis fuit morte. illi tres act̄ fuerūt excellēt̄ ī b̄tā v̄gine oī viatore. **D**ē p̄mo actu q̄ ē mouere ad opera Job. xii. Non est p̄t̄ sup̄ terrā; q̄ ei possit īspēndēa p̄t̄o p̄t̄; ip̄ēd̄ deo & una cōparari. B̄tissimā v̄go fuit fortis illo. **I**git̄ dei p̄etas em̄ q̄ mouebat b̄tā v̄gine; tra illud. **H**ei. iiij. Ipsiā p̄ter caput tuū. ad īspēndēa opa īsericordie mouebat ip̄ ter adhēdere. B̄tissimā v̄go adhēdere deo īspēabiliter; ḡ fuit alijs fortis īproprio nō īspēabiliter. **C**ō actus fortitudis est terre nas cupiditatis nō tñ repām̄re s̄ penit̄ obliuiscit; b̄tā nō cōtingit in alij viatore ī via īterim p̄ fomes aliquo mo viguit; s̄y foli ī ipsa v̄gine ponit̄; i q̄ fomes extinxit̄ fuit̄; habuit actu fortitudis p̄ modū p̄t̄; t̄ sup̄ oēm̄ viatore īne proportionē.

Cō dono scientie. **L**ap. cij.
Ost̄ hec q̄rif de dono sciētie q̄ler̄ p̄ fuent̄ ī b̄tā v̄gine. Et videtur q̄ ex cellētū bac̄ rōne. Ang. in libro de ciuitate dei. xiiii. dicit̄. Nūc sciētie tñ illud tribuendū ī quo fides saluberrimāq̄ ad verā dicit̄ fortitudinē; generalē mūr̄; roborat̄; defendit̄. Et infra. Scire quēadmodū hoc ipm̄ & p̄is op̄itulef & cōtra īmpios de fenda; est ipsī sciētie. **T**ē actus vñ sciētie entie. **E**llis act̄ sciētie est abstinere ī malis. **L**etitia eī; act̄ ī medio prae & p̄verse nationis iuersari. **I**sti tres actus et v̄cellēt̄ fuerit in b̄tā v̄gine of viatore. **D**ō ḡne. **E**videt̄ p̄ sc̄e. Nullū em̄ bonū aut̄ p̄m̄ actū habuerit excellentiū. s̄. fidē ei defuit ī q̄ plena fuit. **D**ic em̄ ang. op̄ti defensionē p̄ testimoniuī ipsī ecclēs p̄t̄. **M**or̄ b̄ulit̄ bonū ē & val. **T**ē glo. timore du cōt̄is īm̄ catān. **E**lectas heres̄ sola īte os legim̄ b̄ulit̄ & castit̄; p̄terq̄ ī mōr̄ sa remisti. **Q**ō sc̄d̄ actū abstinentia ī malis et p̄cietie; ḡ videf p̄ timor b̄ulit̄ s̄ fuit ī beat̄ cellētū habuit p̄t̄ q̄d̄ ī mōr̄ puluis v̄gine. **S**ed h̄. **T**imo b̄ulit̄ ē cū p̄t̄ de q̄ malis p̄t̄ oīnum̄ alioz adhēdit̄ pedib̄. **J**p̄ in b̄tā v̄gine nullū licet fieri īm̄onē.

De timore casto et beatitudinibus

Contra timore initiali.

Ost b q̄rif de timore initiali. viruſ la eſi certitudo eſt p ſcientia et p effectu p ſic; q̄ ille ſumpl bonus eſt et donuſ ſcifpū; ḡ ille fuit in beatissima v̄gine. Sed ſciuit eſi ſe in vtero ſanctificata; et ſciuit ſe matre dei elle effecta; ſciuit ſe nō peccaf ſe cetero non peccare poſſe; et ſic ſciuit ſe ſepari nō poſſe p modū caufe. Sic ḡ ma niſtū eſt q̄litter bta v̄go ſeptiforme ḡfaz ſpi rituſci in ſepte donis diuinaſ habuit exel le nec initiale.

Contra timore casto.

Ost b q̄rif de timore casto. viruſ ſue

prit in beatissima v̄gine. Et videt q̄ ſic; q̄ ille eſt timor pmanes in ſelui ſeli; qui etiā fuit in dno ielu xpo. **I**te iſte t̄moſ crescit crescent charitate; ḡ d̄ ſummo eſt cū ſuma charitate. **I**te iſte timor naſſat ex amore; ḡ ſi amor naſſat iproportionabilis et timor eſt iproportionabilis; ſi amor b̄t̄ v̄ginis fuit iproportionabilis ſi viatore; ḡ et timor. Sed h̄z timor castus timer ſepari. ſed bta v̄go nō timer ſepari; ḡ non habuit timore casti. **C**edēdū ſicut etiā de vir tutib̄ dicit eſt q̄ bta v̄go habuit actus do noꝝ illoꝝ quoꝝ actus pſtit in cognitione et affectione; ut ſapietie intellect⁹ et coſili⁹ et ſcie, excelleſtū ſi viatore et medio modo in ter ſtatū vi et ſtatū patricita q̄ circa ſtatū patrie quātū ad actū patrie ſue ad actū ſectione; ſug ſtatū patrie quātū ad effe ctū actū ſiuſ merēdi conditione; ſuper ſtatū vi quātū ad habūti et actū ſectione et meriti ſupgregatione; dona v̄o in actione coſiſtentia habuit p modū patrie quātū; et habit; ad habūti; ita ppetas ad ppetat; ḡ ſi ſuba ſuper ſubas et ppetas ſup; ppetat et potēt ſup potēt; ſi ſuba ſue pſona beatissime v̄giniſ ſoꝝ dei eſt altissima et dignissima excellens ſeim creaturā; ḡ et eius potēt habit et ppetates erunt excellentes omnem crea turam.

Contra beatitudine paupertatis.

Ost hec querif de beatitudine pau peritatis; qualiter fuerit in bta v̄gine. Et videtur q̄ in ſummo. Ma the. quito. Beati pauperes ſpiritu et glo. Pauper ſpiritu et humilis corde; ſed beatissima v̄go habuit humilitatem iproportionabilem omni viatore; preprobatum eſt ſupia; ḡ et paupertatem et humilitates reſuari nō timeret ſevarſ ſicut videt de beato paulo q̄ dicit ad Roma. viii. Certeſ ſum em; q̄ neq̄ mors; neq̄ vita et. Nō in

De beatitudine paupertatis.

XXXI

ptis oibus dño ſiuat. Hec aut̄ omia fides: tienti neceſſitatē; reſeuans ei⁹ miseriā co deuoſio; mundū contēnere; deo viuire; ſue poralē; ſicut dicebat apſa ad Ephe. iiiij. In hunc ſtatū attigit ipē bta paupl q̄ omia Item in glo. pdicta ſubintigſ. Hec b̄z dual reliqrat et tñ loco et tpe laborabat manib⁹; ptes. ſi abdicationē rex; et ptritione ſpū; h̄z hec duo fuerū in bta v̄gine in ſummo; ḡ et paupertas. qđ ptritione ſpū ſue humiliatio ſuerit in ſummo in bta v̄gine tā oſtenſum eſt. Qđ aut̄ abdicatione i pta fuerit in ſummo ſpū. Abdicatione fit duob⁹ modis p rep ſubiectionē vel p ſeru oīmodā abiectionē; ſed magna ē paupertas p ſeru ſubiectionē; maior p ſeru abiectionē; maxima que ē et vtrisq̄ copoſita de qua dicit Apſa. iiij. Loci. vi. Tl̄b̄l h̄t̄es et oia poſſidentes. hoc aut̄ nō potuit ē miſi in bta v̄gine oīmo, ppe et pfecte. H̄ea ali⁹ ſi res abiecerit nō retineunt; et ſi retinuerunt nō abiecerunt; quia tñ puratores ſue fructuaris nō dñi fuerunt. Beata ait̄ v̄go exiſtēſ mater dei; regina cel̄i iua et dñum et ſumfructu poſſeſſori habuit in reb⁹ ſuſ ſuſ. vñ bene potuit relin quere ſuo poſſidere; relinqre quantuſ ad viſum et fructu poſſidere quātū ad iua poſſietaſ et dñi. et ſic beata v̄go potuit habe re pfectiſſima paupertate. **I**te in rerū abiectione oīdo ē graduar. Quidā enim dāt ſupflu natura ſi nō perſone. vñ Aug. de v̄bis dñi. Uttere ſupflu ſuſ da paupib⁹ neceſſaria. Uttere p̄cioſia ſuſ da paupib⁹ v̄lia. Ite eſt p̄imus gradus paupertas. Alij dant ſupflu nature et pſone. Lue. xij. d̄ eo qđ ſup; eſt date elemosynā et. Blo. de eo qđ ſup ſuſ ceſſaria eſt dandi ē paupib⁹ pter victum et vſitum. Terti⁹ gradus ē dare non tñ ſuſ perſuia ſi etiā neceſſaria. vñ glo. Non ſolū exteriora et no neceſſaria ſi etiā interiora et valde neceſſaria cum p̄mixis diundamus. Quartus gradus ē omia ſupflu et neceſſaria ſuſtūl dare; ſi ſemetiſmū retinere: quod etiā aliqui p̄bor fecerit lyc no ppter dei. vñ ſup illud Mat. xij. Ecce noſ relinqui muſ dia et glo. Non dixit tñ q̄ relinquiſ ſia hoc em et Socrates pbus fecit et multi alij q̄ diuinitas ſe pterunt. ſed q̄ ſecuti eſti me qđ p̄prio eſt apſo. Quint⁹ gradus eſt ſia dare et ſcipi ſupaddere. In euangelio Mat. xix. Si via pfectu eſt vade et vendi via q̄ habes et da paupib⁹ et habebis theſſauros in celo et veni ſc̄re me. Sex⁹ gradus eſt ſia dare et ſcipi relinqre; et pterea labore manib⁹ et habeat vñ tribuat pa

De mititate et beatitudine luctus et esuriei.

paupertas. Et sic ascendendo quanto quis dignior sit in eodem defectu: tanto erit interior certitudo: sed tamenmodo charitas: iumentum aut alius bus paupiorum: sed cum beatissima rego pccellar oes rū debitur debito necessitatis: sed eius luctus et dignitate et equali alius habuerit pauperem: et excellit omnes in paupertate immo proportionabiliter.

De mititate.

Cap. cix.
Onsequitur quod luctus de mititate et beatitudine. Quod aut illa excellenter fuerit in beatissima regina videatur per cantum ecclesie. Virgo singularis inter oes mirabilis. Item. Mat. v. Bti mites. glo. Mites sunt qd malis moribus pfectissime dissimilat: quod ei de ministris fuit sine pugna: oīus aut alioz cum pugna: et habuit mititatem et excellenter. Item. alia glo. ibidem. Admiserunt non irritantem iritatem: nec nocent: nec nocere cogitar. hec autem oīa fuerunt in beatissima regina cum improprietate excellenter: nulli irritare et oīa placare distat ipropotionabilis distans. Sicut nulli nocent et oīb in simo pdesse. hoc aut soli fuit in beatissima regina: et habuit mititatem sine pportione sup oīas alios. Item alia glo. ibidem. Admitis est quod non rancor vel ira afficit: sed oīa equum invenit. Non virginitas magistrorum se fecit dominus: quod non faceret nisi via summa pfectio ista potius esset: sed beatissima rego a rancore vel ira oīb aliis in propotionabilis fuit in iunctio: et magistrorum dñi capacior: et adiutorior: et in via pfectio nis altior: sed oībus aliis ipropotionabiliter fuit mititatem. Itē sicut pmin ad pmin ita meritum ad meritos beatissimo posse ne terrena viventia quod est pmin mititatem habuit alijs excellenter: sed tamen itē. Itē hymnus. Nos culpis solutos mites fac et carnos. Sed beatissima rego oī viatores magis soluta fuit a culpis: sed magis mitis fuit. Ceterum autem videbatur pbari quod legit de moysi: Iustus enim. Et erat autem moyses vir mitissimus sup oīe homines qui morabantur in terra: sed magis rego beatissima regina.

De beatitudine luctus.

Cap. cx.
Ost bec qritur de beatitudine luctus. Et pbari filii quod fuit excellenter: sed beatissima regine: quod cum nobilio: et effectus: sed oīes alioviatores istigabat ptem ad hunc modum: et ipropotionabilis sup modum et motus sup motu. Itē Dier. Seruitia quanto minorem debitat: tamen magis grata: sed luctus beatissime

virginis nullo modo fuit debitur debito ne

est: sed tamenmodo charitas: iumentum aut alius

fuit alijs ipropotionabilis. Itē ei pso latio alijs et ipropotionabilis: et ei luctus quod sicut pmin ad premium et. Itē iuxta sed querit verum beatissima rego luxuriant per incolumitatem tu misericordie et dilatatio pte. Et videbatur quod sic

qui b videbat ad charitas pfectiones primas: cupit dissolui etesse cu pto. Unde in pfectio eto: et Roma. vii. clamabat. Infelix ego

hoq me liberabit de corpe mortis huius. Item. Mat. v. Bti mites. glo. Mites sunt qd malis moribus dissimilat: quod ei de ministris fuit sine pugna: et habuit mititatem et excellenter. Item. alia glo. ibidem. Admiserunt non irritantem iritatem: nec nocent: nec nocere cogitar. hec autem oīa fuerunt in beatissima regina cum improprietate excellenter: nulli irritare et oīa placare distat ipropotionabilis distans. Sicut

nulli nocent et oīb in simo pdesse. hoc aut soli fuit in beatissima regina: et habuit mititatem sine pportione sup oīas alios. Item alia glo. ibidem. Admitis est quod non rancor vel ira afficit: sed oīa equum invenit. Non virginitas magistrorum se fecit dominus: quod non faceret nisi via summa pfectio ista potius esset: sed beatissima rego a rancore vel ira oīb aliis in propotionabilis fuit in iunctio: et magistrorum dñi capacior: et adiutorior: et in via pfectio nis altior: sed oībus aliis ipropotionabiliter fuit mititatem. Itē sicut pmin ad pmin ita meritum ad meritos beatissimo posse ne terrena viventia quod est pmin mititatem habuit alijs excellenter: sed tamen itē. Itē hymnus. Nos culpis solutos mites fac et carnos. Sed beatissima rego oī viatores magis soluta fuit a culpis: sed magis mitis fuit. Ceterum autem videbatur pbari quod legit de moysi: Iustus enim. Et erat autem moyses vir mitissimus sup oīe homines qui morabantur in terra: sed magis rego beatissima regina.

De beatitudine luctus: et fuit in iunctio. c. cxi.
Onsequitur quod luctus de beatitudine et esuriei: et fuit in iunctio. Et videbatur quod si

mititer fuit et ea excellenter. Esurie et fuit pte: et viator: saturatus esse pte: et pmin coperebatur: sed inter esurie et saturatum esse: medius est comedere: sed cu nibil sit vas cum: cu existit extrema: extat et medius. sed medius pertinet ad statum medius. Ille autem status est beatissima regina: sed habebit ista beatitudinem citra coperebatores et supravivatores.

Itē eius solatio est ipropotionabilis alijs. Itē iustitia fuit in beatissima regina ipropotionabilis: et eius clures.

De misericordia.

Cap. cxii.
Ost bec qritur de beatitudine misericordie. Et videbatur filii vi pte: et pbari filii quod fuit in beatissima regina hac ratione. Beatissima rego summa universaliter ysum ecclesie appellata: et est in misericordie: quod non puenit ppter aliquam creature. Dicuntur autem aliqui et viatori misericordie. I. viri huius misericordia: et sic huius oīis alij copatebatur ad misericordiam: pmodi picipatiuum et pmodi accidentalem. Ipsa autem sola huius copatebatur ad misericordiam: pmodi oīis reginis essentialiter et pmodi misericordia: etiam etenim ipropotionabilis excellit modum inherente pmodum accidentale: sed beatissima rego ipropotionabilis excellit in misericordia yniuersos. Itē dicitur huius ysum ecclesie. Regina misericordie. Et stat p non finit etandem ratione quod dicitur misericordie. Alta est

De beatitudine misericordie et misericordie.

XXXII

enim ratione et alia regne: sed ppter alia ratione homine. sed Christus omnes operationes attribuit patri a quo ipse est: et a matre de qua ipse est attribuentur operationes eius: que continentur ei ratione humana nature: sicut et patri operationes que pueniunt divine nature: sed humana natura Christus exhibuit nobis in effectum summe misericordie. sed in passione: sed beatissima regina attributetur summissus effectus misericordie. Quod etiam ptes in modo loquendi eccliesie dicentes. Hodie more quam feminam intulit: femina fugavit. Et itē quod mors intravit per feminam: apte redit et vita per feminam. Et illud. Mulier que dianaut ipsa salvavit Quicquid est misericordie nobis filius exhibuit. hoc totū nobis mater ppter cotulit: quod psona sanguine redemit: et passio et morte re generauit: et sibi pfigurauit: donec et fime et plenis oīb tradidit regnum deo et pte. Pte. sed et oīes alii serui misericordie sunt. Itē autem regina misericordie ipropotionabilis est maxima esse regia misericordia: quod est summa misericordie: et beatissima rego ipso impropotionabilis est: dedit et dimisit oīb viatores sup oīes creaturas: sed huius beatitudinem misericordie sup omnes. Item. Ambro. Misericordia est dare et dimittere: sed beatissima rego ipso ipropotionabilis pte dedit et dimisit oīb viatores sup oīes creaturas: sed huius beatitudinem misericordie sup omnes. Item. Bti misericordia est de corde puro et pscia bona et. I. Bmo. Sed in beatissima regina sunt summa charitas: sed summa puritas. Itē acutus fides est purificatus sed beatissima rego habuit fidem pfectissimam: et cordis puritate. Itē huius dionysius in quanto caelestis hierar. Tres sunt actus hierarchie: purgare: illuminare: et perficere: et sunt ad se ordinata: ita quod magis purgari est magis illuminatus et magis pfectus: sed beatissima rego fuit in summo pfecta: sed in summo purgata et illuminata. Itē visio dei quod ad pmin huius misericordia redditia est ei ipropotionabilis ad deum misericordiam quae est pmin: et et beatitudine misericordie erit ei ipropotionabiliter ad oīem misericordia quae est meritum. Itē quicquid est causa est causa: et totus bonitus oīis misericordie redditus est ei ipropotionabilis malum est visio oīis aliorum. Itē Mat. v. Bti mīdo corde: glo. Modo corde sunt quae pscia non arguit peccatum. Itē mīdu corde: quod est sibi misericordia est: hec autem in beatissima regina fuit in summo: quod habuit misericordiam cordis in summo.

De beatitudine pacis.

Cap. cxiii.
Ost bec qritur de pace. Et quod ipsa filii

fuert in beatissima regina pbari hoc modo: glo. sup illud. Mat. v. Bti pacifici sunt quae oīes motus aiunt ratione subiecti: quod huius nibil repugnat. quod sibi pte suo fuit: quod est summa oīis: hoc totū autem est in summo: et rego pacifica est in summo. Item alia glo. ibidem. Dū lex carnis repugnat legi metis: non modo alterius: sed nec nobis possimus esse pacifici: sed sup oīes ipropor-

tionaliter: et pacifici sunt quae oīes motus aiunt ratione subiecti: quod huius nibil repugnat. quod sibi pte suo fuit: quod est summa oīis: hoc totū autem est in summo: et rego pacifica est in summo. Item alia glo. ibidem. Dū lex carnis repugnat legi metis: non modo alterius: sed nec nobis possimus esse pacifici: sed sup oīes ipropor-

De aureola martyrum et predicatorum.

tonabiliter pacifica extitit: in qua caro ad dio cogitationis lacerabat. Et h̄c tuā ipsiā uerius sp̄m nō rebellavit. **C** Ite sicut ē p̄e mū ad pīmū ita meriti ad meritus tē, sed alijs pacificis dā i pīmū q̄ filii dei sunt p̄ adoptionē; b̄tissime ḥgini datū ē q̄ sit mater dei p̄ naturā, b̄ aut īproportionabiliter plus est q̄ esse filii p̄ adoptionē; q̄ p̄ mū beissime ḥgina est īproportionabilis sup pīmū alio; q̄ meriti supra meritus. Hec aut̄ est pacificatio: q̄ beata ḥgo in bac̄ beitudine excellit oēs. **C** Ite bra ḥgo fuit mediūm uerisale in cā pacis: ylilis em̄ fuit it mediatrix et recollectrix: oēs em̄ fuerit recollectandi p̄ ipam; q̄ in pacificatione ex̄ cellit oēs viatores.

De p̄secutione.

C ap. xv.

Ost̄ hecān̄ de p̄secutione qualiter p̄ hec br̄tido fuent in b̄tā ḥgie, t̄ no agis de q̄cīo; p̄secutione: s̄ de illa q̄ est martyru m̄ debetur aureola.

De aureola martyru.

C ap. xv.

Veritut̄ ḡ vtr̄ b̄tā virgo habuerit q̄ aureolā martyru. Et videſ q̄ nō: q̄ cessante cā cessabit effec̄. Cum igit̄ beissima aut̄ ḥgo illū dedit q̄ solus inter mortuos liber fuit: nō necessitate sed sola charitate morte sustinuit. **C** Ite ois doloz est ex amore: qd̄ em̄ cum amore possidet cū dolore amittit. Ubi q̄ īproportionabilis amor: q̄ īproportionabilis dolor. sed dolor quo dolebat sc̄ti in passione: causabat a natura t̄ amore naturali: dolor aut̄ quo dolebat b̄tā ḥgo: causabat a ḡta t̄ dilectione gratuita: s̄ ḡta īproportionabiliter p̄fectio t̄ fortio ē natura: q̄ īproportionabilis maior ē amor: gratuita q̄ amore naturali: q̄ dolor causat a gratia īproportionabilis maior: q̄ dolor causat a natura: dolor sanctor̄ causabat a natura dolor aut̄ ḥginis a natura t̄ ḡtas maior a ḡta: q̄ in infinitu erat maior dolor: b̄tē virginis q̄ dolor altiorum: q̄ aureola cuius erit maior aureolis aliorum.

C De aureola predicatorum. **C** ap. xvij.

Ationē p̄dicta queritur de aureola r p̄dictor̄ vtr̄ fuerit in b̄tā ḥgne. Et videſ q̄ non. Cessante cā cessat effect̄. Beatissima ḥgo nō habuit statum p̄dictor̄ vel doctor̄: q̄ nō habuit aureolas p̄dictor̄. M̄edia p̄t̄ per ap̄s., Co. xiiij. M̄ulieres in eccl̄esiā tecār. Sed p̄tra: p̄ est p̄dicare fact̄ q̄ ḥbo. Alij p̄dictores p̄ dicauerūt ḥbo; beatissima ḥgo p̄ncipaliter h̄c ut maleficū vides interficiū: velut gla

De aureola beatissime ḥgini XXXIII

predicauit fact̄: sed īpropotionabilis est catur excellētia vel origo excellētiae, vii ros p̄fectus factu q̄ ḥbu: q̄ īpropotionabilis liter p̄fecti p̄dicabat b̄tā ḥgo q̄ alij ergo dicit originē: vt maria isobi. Si ḡ dicitur p̄fectio: habuit aureola. **C** Et n̄ dī: q̄ alij maria ḥgo ḥgini. i. excellētissima ut vir ḡnes: q̄ quicq̄ debet alij ḥgini debet ei excellētus. Si aut̄ dī ḥgo ḥgini p̄ origine: q̄ se factus vtebat p̄ verbis in sua p̄dicacione: despatio: sc̄tor̄ suscep̄t̄ ipa est mater ḥgini in ḥginitate, t̄ sic erit et om̄ilium q̄bus vtebat no ad sū p̄fectio: n̄ sed ad nostrā instructionē cūtilitatem. **C** Ite maria p̄seruabat oia ḥbu h̄c Z̄. Sāci dicit q̄ ideo cōsuabat vt oppoſitum t̄pibus ad scribendū cuagelis̄tis res uelarē. q̄ beata ḥgo nobis p̄ euāgelis̄tis p̄dicabat. **C** Ite doctrīa p̄audēt̄ facili est Prover. xiiij. S̄ beissima virgo brevis simē t̄ lucidissima oia p̄dicabilit̄ vno ḥbo p̄dicauit q̄ dixit in nuptiis Job. ii. caplo. Quodcuq̄ dixerit vobis facite. Qui enī facit quecuq̄ filī dei dixerit oia p̄dicabiliā impluit: q̄ beata ḥgo oia vno ḥbo p̄dicauit. **C** Ite dicunt que de sap̄i spalit̄ intelligunt̄ de beata ḥgine. De illa aut̄ dī: q̄ est doctrīa discipline dei. Sap. viij. ergo beata ḥgo est doctrīa: q̄ debetur ei aureola p̄dicatori. **C** Ite pp̄b̄t̄ sunt doctores: q̄ pp̄b̄t̄is doctrices: sed br̄tissimavirgo fuit pp̄b̄t̄issa: q̄ doctrix minor p̄z in Es. viij. Accessi ad pp̄b̄t̄issam, glo. ḥgine maria. Q̄ aut̄ mulieres possunt esse pp̄b̄t̄issam. **C** Ite, xl. q̄ tuor̄ filie ḥgines erat q̄ pp̄b̄t̄i bant. **C** Item oēs alij p̄dicatores p̄dicabant p̄ verbū creatū. br̄tissima aut̄ ḥgo p̄dicabat p̄ verbū increātū. ergo p̄dicauit ex cellētī om̄i p̄dicatore. ergo habet aureola p̄dicatorum excellentiores om̄i au reola p̄dicatorum.

C De aureola virginum. **C** ap. cxiij.

Onsequēt̄ querit̄ de aureola ḥgi nū. Et videſ q̄ nō habuerit aureola ḥgini ha. rōne. Aureola debet īm̄ perfectissimū t̄ difficultissimū p̄tinēt̄. q̄ vbi nō est pugna nec victoria. **C** Ite ap̄s. ii. T̄b̄m. ii. Nemo coronabif nisi q̄ legitime certaucrit. Beatissima aut̄ ḥgo non certauit certamine ḥginiū: q̄ nō habuit aureola ḥgini. Item p̄bus. Q̄ p̄tinēt̄ est qui patit̄ t̄ nō deducit̄ insensibilis q̄ nec patitur nec deducit̄. Beata virgo non patiebat: q̄ nō fuit p̄tinēt̄. q̄ nec h̄s aureola p̄tinēt̄ s̄ue ḥginitatis. **C** Cōtra, beata ḥgo dicit̄ virgo ḥginiū, t̄ hic loquēdī mod̄: q̄ vel yo

De fructibus spiritus

In plenitudine sanctorum detinatio mea. **M**odo rito in plenitudine sanctorum ei erat detinatio; cui nec fides defuit priuarcha; nec spiritus probatur nec zelus aploz; nec patetia martyrum; nec sobrietas confessio; nec castitas virginis; nec secunditas angeli. **E**x hac auctoritate pars ipsius beatissima regna habuit oes proportionabiles alios gratitatis alios. **R**ones in hunc postas per contrarias rationes credimus sufficiere esse solutus. **A**d illud quod ultimum obiectum de fructibus dicimus quod illos habuit excellentiam oibz via toribus duplicitate. Una quia habuit eos oes simili utroque regno vidua; et coniugata. Altera quod uniuersitas excellenter habuit. **I**n xxx. enim fructu quod debet coniugatus per denarii glorie eternae pfectio signat; per ternarii tria bona coniugii. s. fides; plesia sacramenta; per quod coniugati tendunt ad vitam eternam. Illa autem tria habuit excellentiam regna regno. ut probatio est. s. quod habuit fructu trigeminum oibz excellentiam. **I**n xxx. i.e. per denarii signat pfectio eternae glorie. In scenario. vj. ope misericordie per quod vidue tendunt ad vitam eternam. Illa autem tria bona misericordie fuerunt excellentia in beata regina omni viatore; quod habuit fructu sexageminum excellentiaynueris. **C**entesimum fructu seu numeru qui consistit ex denario in terra ad celum euocat; et sic duo innuit que pertinet ad hanc fructu; a terrenis separatio. ad celum eleuatio; utriusque isto in beatissime fuit in summo. Quod iproportionabilis alios a terreno sunt separata per hoc quod nec puluis vernalis peti pedibus eius adhuc est; quod oibus alijs viatoribus inevitabilis fuit. De ad celum maxime elevata fuit sic probatur Matth. v. **I**bi est thesaurus tu regnus. quod thesaurus tu trahit ad se fructu. Sed beata regna habuit iproportionabile thesaurum in regno celorum; quod iproportionabilis levabat ad celum. **E**t eleuatio est gratia; quod in beata regna fuit iproportionabilis gratia; ergo regnus. **I**n ps. xxiiij. sunt tres regnes; una Quis ascendet in monte sanctu tui. Altera autem quis stabit in loco secundo. Tertia. Quia habebit. Quia difficile est et perfectum ascendere; difficultus et perfectus stare; difficultus et perfectissimi habitare et quiescere; sed ad statum apostolorum qui sunt maiores de ecclesia prius ascendere; sed non habere imo descendere. Unde angelus dicit debet et ascendebat in Ps. xxvij. Unde apostolus rapiebat regnum ad terram celum et mo-

De fructibus quos ponit apostolus ad Galath. v. Capitulum cx.

Ost hec queritur de fructibus quos ponit apostolus ad Gal. v. Fructus autem spissus est charitas; gaudium regnum. Quod fuerit in beata regina; gaudium modo. Charitas est quod de terra ad celum euocat; et sic duo innuit que pertinet ad hanc fructu; a terrenis separatio. ad celum eleuatio; utriusque isto in beatissime fuit in summo. Quod iproportionabilis alios a terreno sunt separata per hoc quod nec puluis vernalis peti pedibus eius adhuc est; quod oibus alijs viatoribus inevitabilis fuit. De ad celum maxime elevata fuit sic probatur Matth. v. **I**bi est thesaurus tu regnus. quod thesaurus tu trahit ad se fructu. Sed beata regna habuit iproportionabile thesaurum in regno celorum; quod iproportionabilis levabat ad celum. **E**t eleuatio est gratia; quod in beata regna fuit iproportionabilis gratia; ergo regnus. **I**n ps. xxiiij. sunt tres regnes; una Quis ascendet in monte sanctu tui. Altera autem quis stabit in loco secundo. Tertia. Quia habebit. Quia difficile est et perfectum ascendere; difficultus et perfectus stare; difficultus et perfectissimi habitare et quiescere; sed ad statum apostolorum qui sunt maiores de ecclesia prius ascendere; sed non habere imo descendere. Unde angelus dicit debet et ascendebat in Ps. xxvij. Unde apostolus rapiebat regnum ad terram celum et mo-

De gaudio beatissime regni.

XXXIII

descedit ad disponenda cubicula infirmorum. **V**nde ipse dicit. ij. Co. v. Siue mete excedunt deo; siue subi sum nobis; ergo ad perfectionem statum apostolorum fuerit ad quem pertinet ascendere et quietere. **S**ed super statum apostolorum non sicut status ciminetiorum quod statutus beate reginae; quod ad statum beate reginae pertinet ascendere; habitare; et quietere. **I**n ps. xxvij. Occupavit et fecerit aia mea in atria domini. Occupaverit et desicerit medium et inter atria domini cōcupiscere et non deficere. **P**rimus pertinet ad statum viatorum secundum ad statum comprehendens; quod medium ad statum mediū hic est autem status beatissima reginae; ergo beata regna omnia atria domini cōcupiscent et non defecunt; quod ibi requiruntur. **I**n ps. x. Et reges vestrum super eum spissitudinem spissitudinem sapientie regnorum. **V**er. Numen super eam; ergo et super eam requiriunt spissitudinem reges est pueratio mortis; quod augmetum et diutinum sicut mortis; quod si hunc spiritum sanctum fuit sine motu; quod siue augmentum; quod in summo fructu charitatis in summo. **I**n ps. x. Et reges vestrum super eum spissitudinem sapientie regnorum. **V**er. Numen super eam; ergo et super eam requiriunt spissitudinem regis; quod adoptionis; ergo beatissimam regnam causam gaudium habet in summo. **I**n ps. xxvij. **B**audete in domino. dñs enim ppe est ergo primus est causa gaudii; sed beatissima regna in summo; primus est; quod summi gaudii habuit. **I**n ps. ad Col. iii. **H**abentes super oia charitatem; que est vinculum pfectio; et pax dei exultet in cor deo. **I**n ps. xiiii. et xviii. Qui se exaltat; humiliabitur regnus. Beatissima regna fuit in summo; et humiliata; quod in summo eleuata. **C**ur ergo charitas fructus est eleuatio ad celum. manifestum est ex his quod beatissima regna habuit fructu charitatis in summo. **C**ontra gaudium. Capitulum cx.

Ost hec queritur de scd fructu qui est gaudium. **D**e quo glo. ibidez. **G**audium est puritas conscientie et elevatio animi in his quod digna sunt se exaltant. **S**ed hec tria puritas; conscientie ut patitur; et elevatio animi ut iprimum est pietatis et dignitas donorum spiritualium fuerunt in beata regna in summo; ergo habuit fructus gaudii in summo. **I**n ps. xxvij. Uiderunt oes fines terre salutare dei nostri; subilate deo regno; quod visio saluatoris est causa mali. **S**ed in visione ista beatissima regna in summo vidit; quod subilante in summo. **I**n ps. xxvij. Annuncio vobis gaudium magnum; quod natus est Ihesus. **I**mproportionabilis maris est salvatoris nasci de te quod nasci sibi; quod beatissima regna improportionabilis oibz causas gaudii habuit; ergo improportionabilis oibz causas fuit. **I**n iproportionabilis maris est salvatoris sibi nasci filium quod nasci dñm. **S**i enim

e q

De pace, patia, longani, et bonitate.

nostri. Itē *Esa. ix.* Letabunt corā te: sicut qui letant̄ in melle: sicut exultat̄ tē. Hic rā gaudiū dñe cause gaudiū melloꝝ de fructu. s. victoria de spoliis. sed beatissima ḥgo habuit fructū in summo. ḡ et gaudiū in summo. Itē beatā ḥgo habuit victoriā t̄ spolia in summo que ex fauicib⁹ leniathā rotundū quasi spoliū erupit. ḡ gaudiū fru-

ctū in summo possedit.

C De pace. *Capl. cxxv.*

Ost̄ hec queris de fructu q̄ est pac̄ p. Fuerit in summo in beatā ḥgine probat̄ hoc modo. *Lu. ii.* Gloria in excelsis deo. Et in terra Pax hoīb⁹ tē. Beatissima ḥgo improportionabilis oībus habuit bonā voluntate; ḡ improportionabilis pac̄. Itē *Job. xiiii.* Pace relinquo vobis pac̄ mea dō vobis tē. hec est duplex pac̄. sc̄s eternitatis: t̄ pectoris. Pax pectoris ē quies a peccāt̄. Illā aut̄ habuit beatissimā ḥgo in summo. In alijs aut̄ quies a petō est cessatio peccāt̄. ḡ beatissimā ḥgo habuit pac̄ pectoris in re: t̄ pac̄ eternitatis improportionabilis certitudine, ergo habuit fructū pacis improportionabilis om̄i via- tore. Itē *Esa. xxv.* Opus iusticie est pax: sed beatissimā ḥgo iusticiā habuit in summo: ḡ et pacē in summo. Item in p̄s. lxxv. In pace fact̄ est locus ei⁹: sed beatissima ḥgo improportionabilis fuit loc⁹ dñi: ergo improportionabilis pac̄. Itē mūndus paces eius turbare nō potuit: quia pauperrima spū fuit. Itē diabolus pacē eius turbare nō potuit: quia humilius fuit in summo. ḡ nec caro turbare eaz potuit: q̄ formes i ea extintus fuit. t̄ sic patet quomō bētā ḥgo fructū pacis in summo habuit.

C De patientia. *Cap. cxxvii.*

Ost̄ hec q̄rif̄ de patientia p̄s. xiiii. p. Sc̄m multitudinē dolor⁹ meorū in corde meo: cōsolations tue letis fierauerūt alia mea: sed beatissimā ḥgo habuit dolore passionis post filiū suū in summo ergo fructū patientie in summo. Item sicut se h̄z passio ad passionē: ita cōsolatio ad solatiōe. Christus aut̄ in passionē sum mū dolorē habuit in summa cōsolationem. h̄z passio beatissimā ḥgine similitima fuit illi būt dulcedinē. Item *Ecli. xxiiii. c.* Spūs passionis: ḡ et cōsolatio consolacioni. Item p̄ouer. Aelf. Date saceras merētib⁹: et inīmū telligis qd̄ dulcissimū. Juxta illud *Judic.* his q̄ amaro sūt animo: ḡ beatissimā ḥgo habuit amaritudinē passionis in summo:

ergo t̄ sicerā isolationē in summo. Itē *Esa.* lxx. Dabit ei dñs coronā pro cinere: oleum gaudiū p̄ luctu: palliū laudis p̄ spū mero: rīs: h̄z beatissima ḥgo būt luctū t̄ merorē in summo: ḡ gaudiū t̄ isolationē in summo. **C** De longanimitate. *Cap. cxxviii.*

Ost̄ hec queris de longanimitate. glo. Q̄ longanimitas est i expecta-

tione boni. Inde sic. Bonus expe-

citatū reficit: sed beatissima ḥgo ip̄oportio-

nabile gaudiū alijs expectauit: ḡ fructū

longanimitatis improportionabilis habuit.

Item bonū expectatiū reficit in alijs

quo certū sit haberi: ḡ vbi est maior certi-

tudo de habēdo: ibi maior refectio in expe-

ctandō sed beatissime ḥgine expectatio oīs

bus alijs improportionabilis fructū habu-

it longanimitatis. Itē oīs alteri⁹ viatoris

expectatio est p̄ modū clivientis. expecta-

tio beatā ḥgine fuit per modū comedēnū

sed improportionabilis magis delectat ex-

pectatio in comedendo q̄ in esuriendo.

Patet ergo q̄ beatā virgo fructū longani-

mitatis habuit improportionabilis viato-

nibus viuēris.

C De bonitate. *Cap. cxxix.*

Ost̄ hec queris de bonitate. gl.

p. Dulcedo animi. sed bīm p̄bīm. Dul-

ce est amaro impiūtū: dulci⁹

q̄ amaro impiūtū: dulcissimū q̄d amar-

to impiūtissimū. sed anim⁹ beatētēgīnis

soliū fuit oī amaritudinē impiūtissimū,

ergo eius sol⁹ anim⁹ fuit dulcissimū.

Itē hec dulcedo est de bonis cognitis t̄ habitis.

sed beatissima ḥgo bona nobilissima in se

cognovit t̄ habuit: ḡ dulcissima fuit. Itē

p̄s. xxx. Quā magna multitudo dul. tue

do. q̄ ab. ni. te. sed beatissimā ḥgo nobilis-

sima timorē t̄z reuertēti habuit in summo.

ḡ dulcedinē habuit in summo. Itē *Judic.*

v. legis p̄ velluo dulci rote impletus post

hoc totā areā implenit. Per vell' beatissi-

ma ḥgo intelligit que totū mundū dulce-

dine repleteit. ḡ plus oībus dulcedimis ha-

buit. Itē ad *H. ebre. ix.* In archa fuit vina

cū māna. Per archā bēata ḥgo, per māna

summa dulcedo signat: ḡ ipa in summo has-

h̄z passio beatissimā ḥgine similitima fuit illi

būt dulcedinē. Item *Ecli. xxiiii. c.* Spūs

passionis: ḡ et cōsolatio consolacioni. Item

me⁹ sup mel dulcis. Sed p̄ mel cōtēr ins-

trō. Date saceras merētib⁹: et inīmū telligis qd̄ dulcissimū. Juxta illud *Judic.*

his q̄ amaro sūt animo: ḡ beatissimā ḥgo

habuit amaritudinē passionis in summo:

De māsuetudine t̄ benignitate XXXV.

Itē quāto arbor altior: tāto fruct dulcior: sed fruct beatissimē ḥgine fuit dulcissimus: q̄ ipē solus altissim⁹: q̄ si fruct fuit dulcissim⁹: ergo ramī iuxta illud *Iac. iii.* Numqđ fons de eodē fontanē emanat dulcem t̄ amarā aquā: quasi diceret. Qualis entus: talis t̄ extra. Cuz ergo a beatissima ḥgine summa dulcedo, p̄cesserit. p̄z q̄ dulcissima fuit. Sic ḡ p̄z beatissimā ḥgo bonitatē id est dulcedame animi habuit in summo super omnē viatorem.

C De mansuetudine. *Capl. cxxv.*

Ost̄ hec q̄rif̄ de māsuetudine. Et

p̄ aut̄ māsuetudo bīm glo. tractabilis-

tas. Tractabilis aut̄ est qui habet

bonos mores. Boni aut̄ mores sunt p̄ vir-

tuteo. beatissimā ḥgo habuit virtutes in su-

mo: ḡ tractabilis fuit in summo. Itē *Joco. i.*

Q̄ māsuetudine suscipite inītū verbūm.

glo. Cū māsuetudine p̄tra irā. Qui mīn⁹

habet de ira bī magis de māsuetudine.

Beatissimā ḥgo oīno carnit̄ irā: ḡ habuit

māsuetudinē in summo. Item inter supbos

sem̄ iurgia fuit. ḡ supbia p̄ se est caūsa iur-

glor̄ ergo vbi pl̄ de supbia pl̄ de iurgiā

min⁹ de māsuetudine: ergo per oppositus

vbi min⁹ de supbia min⁹ de iurgiā t̄ plus

de māsuetudine. sed in beatissimā ḥgine fuit

hūlitās in summo: ḡ t̄ māsuetudo. Item

tractabilis dō qui est oībus cōformis t̄ cō-

formabilis. Tractabilis q̄ est qui est oīb⁹

oīa. hoc aut̄ potest esse duobus modis. vel

bīm genera singulorū ficut paul⁹ q̄ fact⁹ est

iudeis ficut iudeis tē: tē. vel bīm singula gene-

rū. t̄ iste est simpl̄ oībus oīa. t̄ bī fuit bea-

tissimā ḥgo: ḡ beatissimā ḥgo fuit tracta-

bilis in summo. Unī Bern. in binone de as-

sumptione. Signū magnū. Quid ad mas-

riā trepidat hūana fragilitātē. Nihil austi-

rū in ea: nihil terrible: tota suauis est. Et

infra. Oībus oīa facta est oīb⁹ mībicordie

fīmī aperuit: ut de plentitudine ei⁹ accipiat

vniuersi: captiuus redēptionē: eḡ cura-

tionē: tristis isolationē: peccatorēveniant

iustus gratiā: angel⁹ leticiā: t̄ deniq̄ tota

trinitas gloriā fili⁹ p̄sona carnis humāne

substantiā: ut nō sit q̄ se abscondat a calore

ei⁹. Itē argui pot̄ ex eo q̄ ecclia interpretē

ea diuersis statib⁹ t̄ p̄petratib⁹ assimilādo-

d. Ecli. xxiiii. c. Ego q̄s vītis fructificau-

ī. Ex quibus omnibus argui potest q̄

ipa est oīb⁹ cōformabilis t̄ oīb⁹ cōpabilis.

Et ideo oībus in summo tractabilis. Itē

paulus fuit oīa oīb⁹ bīm assūmationē. s.

Cor. ix. Beatissimā aut̄ ḥgo bīm veritatē

Itē paul⁹ diuersis hoībus t̄ statib⁹ se p̄

loci t̄ tpe cōformauit bīm sitūtūdīm t̄ con-

descensionē. beatissimā aut̄ ḥgo fili⁹ t̄ femel

diversis t̄ extra. Cuz ergo a beatissima

ḥgine summa dulcedo, p̄cesserit. p̄z q̄ dul-

cissima fuit. Sic ḡ p̄z beatissimā ḥgo

bonitatē id est dulcedame animi habuit in

summo super omnē viatorem.

C De mansuetudine. *Cap. cxxv.*

Ost̄ hec q̄rif̄ de mansuetudine. Et

p̄ aut̄ māsuetudo bīm glo. tractabilis-

tas. Tractabilis aut̄ est qui habet

bonos mores. Boni aut̄ mores sunt p̄ vir-

tuteo. beatissimā ḥgo habuit virtutes in su-

mo: ḡ tractabilis fuit in summo. Itē *Joco. i.*

Q̄ māsuetudine suscipite inītū verbūm.

glo. Cū māsuetudine p̄tra irā. Qui mīn⁹

habet de ira bī magis de māsuetudine.

Beatissimā ḥgo oīno carnit̄ irā: ḡ habuit

māsuetudinē in summo. Item inter supbos

sem̄ iurgia fuit. ḡ supbia p̄ se est caūsa iur-

glor̄ ergo vbi pl̄ de supbia pl̄ de iurgiā

min⁹ de māsuetudine: ergo per oppositus

vbi min⁹ de supbia min⁹ de iurgiā t̄ plus

de māsuetudine. sed in beatissimā ḥgine fuit

hūlitās in summo: ḡ t̄ māsuetudo. Item

tractabilis dō qui est oībus cōformis

t̄ cōformabilis. Tractabilis q̄ est qui est oīb⁹

oīa. hoc aut̄ potest esse duobus modis. vel

bīm genera singulorū ficut paul⁹ q̄ fact⁹ est

iudeis ficut iudeis tē: tē. vel bīm singula gene-

rū. t̄ iste est simpl̄ oībus oīa. t̄ bī fuit bea-

tissimā ḥgo: ḡ beatissimā ḥgo fuit tracta-

bilis in summo. Unī Bern. in binone de as-

sumptione. Signū magnū. Quid ad mas-

riā trepidat hūana fragilitātē. Nihil austi-

rū in ea: nihil terrible: tota suauis est. Et

infra. Oībus oīa facta est oīb⁹ mībicordie

fīmī aperuit: ut de plentitudine ei⁹ accipiat

vniuersi: captiuus redēptionē: eḡ cura-

tionē: tristis isolationē: peccatorēveniant

iustus gratiā: angel⁹ leticiā: t̄ deniq̄ tota

trinitas gloriā fili⁹ p̄sona carnis humāne

substantiā: ut nō sit q̄ se abscondat a calore

ei⁹. Itē argui pot̄ ex eo q̄ ecclia interpretē

ea diuersis statib⁹ t̄ p̄petratib⁹ assimilādo-

d. Ecli. xxiiii. c. Ego q̄s vītis fructificau-

ī. Ex quibus omnibus argui potest q̄

ipa est oīb⁹ cōformabilis t̄ oīb⁹ cōpabilis.

De fide modestia et cōtinētia

dei fieri per gratiā nos regenerādo, b̄tissima enī h̄go dedit nobis p̄atem filios dei fieri regenerato ē nostri generādo. Unde Lx.ii. Maria peperit filiū suū p̄mogenitū. Blo. i. vñ filiū genuit, ut quo nos oēs s̄m sp̄ni in filios dei regenerauit.

De fide. Capitulū. cxix.

Ost̄ bec querit de fide. dicit aut̄ b̄tissima fide s̄m glo. in fibiliū certitudo. Intendit aut̄ delectatio ex certitu dñe trib⁹ modis. P̄m⁹ modus est p̄ sc̄i bilū pluralitatē. vt si delectatio est in sc̄i do: quāto plura sc̄iunt; cāto n̄ aīoī ē delectatio. sed beatissima h̄go p̄l⁹ oīb⁹ sc̄iunt: ergo plus oīb⁹ s̄m b̄tissima delectatio habuit. Secūd⁹ modus est p̄ nobilitatē et melioratē sc̄iutorū: vt si es delectatio in sc̄iēdo talia: maior delectatio erit in sc̄iēdo nobilitaria et meliora. s̄z b̄tissima h̄go sc̄iunt impropotionabilis meliora et nobilita ad sc̄iēdo alijs. sc̄iēdo trinitatē: et b̄titudinē p̄p̄aergo eius delectatio quā babuit in sc̄iēdo alioī delectationib⁹ fuit impropotionabilis. Nihil enim est delectabilis nisi sc̄ire q̄ sc̄ire deū: se ab ipso sc̄ire nūq̄ separan dā. Terti⁹ modus est per modus sc̄iēdi perfectiore: vt si delectat alioī sc̄iū simpliciter sc̄iū perfectius plus delectat. sed beatissima h̄go impropotionabiliter perfectione habuit in sc̄iēdo. H̄ec mādicia precedit visionē: visio certitudinē: certitudo delectationē. s̄.b. h̄go b̄tissima ipropotionabilis mādicā: q̄ certitudinē: q̄ delectationē. Sic q̄ patet qualit̄ beata h̄go et plura sc̄iunt et delectabiliā ad sc̄iēdu: et p̄fectiori modo sc̄iēdi oīb⁹ alijs. et sic certitudinē habuit in fibiliū excellētius oīb⁹ alijs. q̄ si fructū fidei b̄tissima in summo. De modestia. Cap. xxiv.

Ost̄ bec querit de modestia: q̄ vt p̄ dicit glo. cōfisiit et in dictis: t̄ in factis: i. b̄tissimae: sed hec fuerit in summo in beata h̄go sine: vt p̄patit est. s̄. ergo et delectatio cōfisiit modestia: ergo habuit factis p̄ modū penitētis: q̄ pena p̄dēmit culpa permisit erit. Sic q̄ patet q̄ beatissima h̄go fructū modestiū impropotionabiliter excellētū habuit omniū viatore.

De continētia. Cap. cxx.

Ost̄ bec querit de cōtinētia: q̄ vt ergo et actiones: q̄ et modū: sed penas mos p̄ dicit glo. et ab illicis abstinerē: et dificationē cōfisiit modestia: ergo habuit intelligib⁹ de licit⁹ et est h̄ec a placit⁹ modestia in summo: q̄ et fructū modestie. abstinuisse bonis. et intelligib⁹ hoc de placit⁹ in summo politico: q̄ est medietas tio b̄tissima sensus. Non enim ē h̄ec abstinuisse a duob⁹ extremitatib⁹. vnde in his modū cōfisiit bonis placit⁹ s̄m intellectū. Illa enim sunt

De castitate.

XXXVI

simpli bona et s̄m virtutēs appetēda. a bonis aut̄ sensibiliū delectabilib⁹ abstinenē dū. s̄m: non delectabile s̄m sensum est acris generationis: ergo ob hoc abstinerē est maximū virtus. hoc aut̄ pot̄ esse duob⁹ modis: s̄m abstinentia vel s̄m p̄fectio: vel s̄m p̄fectissimā. Perfectam ve tñ cōiugatis: p̄fectioē vt in viduis: p̄se crissimā vi in virginib⁹. et ibi p̄fectio: s̄m p̄fectissimā p̄fectio: ergo simplis in summo. hec aut̄ in beata h̄go fuit in summo: ergo habuit fructū cōtinētiae in summo. Item h̄tus est circa arduū et difficulte: sed hec est cōtinētiae s̄m abstinentiae tacit⁹ generatio nis maxime est ardua et difficulte nature coruptibilitate. Precipue circa partē que est corrupta et infecta: q̄ yd̄ est illa abstinentia in summo: ubi erit cōtinētiae in summo. Itē licit⁹ ē qđ nulla lege prohibet: s̄z beatissima h̄go nō ē lex posita. iustis enim est lex posita. Unde ad Balatib⁹. v. in emerito fructib⁹ subiungit. Aduersus h̄tus modis nō est lex: ergo oīa licebat. Om̄nibus aut̄ alioī est lex posita: ergo oīa erat ei impropotionabilis magis licita: q̄ ipso positionabilis alijs fructū eius era cōtinētia. Itē augmentat virtutē cōtinētiae abstinerē a rebus non tñ placitis et licitis: sed etiā aliquib⁹ debitis. Erit ergo h̄tus cōtinētiae p̄fecta abstinerē a licitis placitis et debitis: q̄ a magis debitis abstinerē erit maior: h̄tus: sed beatissimā h̄go impropotionabilis abstinet ab honori⁹ et reb⁹ sibi debitis plus oībus alijs creaturis. Item augmentat virtutē cōtinētiae abstinerē a magno et digno sibi debito et licito: et erit cōtinētia si abstineat ab honore tñ summo. Sed honor et reverētia que debetab⁹ ei in quanti erat mater dei excellit omnē reverētia: et omnē honoris debiti creature: q̄ ipa habuit fructū cōtinētiae in summo. Sic ergo patet qualit̄ beatissima virgo abstinet a summe licit⁹: a summe debitis: a summe digno: et sic habuit fructū cōtinētiae excellētiae omnibus creaturis. De castitate. Capitulū. cxxxv.

Ost̄ bec querit de castitate: que vt p̄ dicit glo. est recte vti licit⁹. Et q̄ fuerit s̄z beata h̄go in summo p̄batur hoc modo. T̄plex est status. Ante gratiā vel p̄ter gratiā: in ḡfa et in gloria. In p̄mo statū fuit opatio s̄m naturaz. In

e tñj

De sufficiētia sacramētorū donorū b̄titudinis

Omnia t̄ credim⁹ esse vera sicut ex veris t̄ ex parte corporis; et infirmitas venialis pec-
catis ex parte aie: cōtra hanc ordinat extre-
ma vincerio. Sufficiētia v̄tutū sumitur
vidēn dū gratuitoꝝ pfectiōnis differentiā
hoc modo. V̄tutū quedā immediate sūt
quā in plenitudoꝝ ḡe beātissime ḡ̄ḡnis
omniarū disputant⁹ esse copiebētua.
notādū q̄ grātia perfectio coparari p̄t
ad duo. Ad id in quo est vt in subiecto: v̄l
ad id ad quod est vel ad q̄ ordinat vt ad
actū obiectū vel finē. Sc̄m coparationē
aut̄ h̄bit ad id in quo est sumuntur
fruct⁹. Perfectio em̄ grātia delectat p̄
priū subiecto t̄ reficit ip̄m. Et bin⁹ appel-
latur fruct⁹. Coparatio aut̄ ad id ad quod
est vel ad q̄ ordinat: p̄t eē duob⁹ modis.
Poteſt em̄ illa coparatio vel bin⁹ statū
vel bin⁹ actū. Si bin⁹ statū: sic sunt beatissi-
mīnes q̄ determinat statū perfectū bin⁹ pfectiō-
onis grātia p̄ modū vie. Et est determi-
natio pfectiōis q̄ effect⁹ cōpletissimos t̄ ex-
cellētissimos in via: vt eē oīa relinq̄; sua
et alioꝝ p̄tā deflere: t̄ aīam p̄ p̄mīo po-
nere t̄ hoc filia. Si aut̄ illa fiat bin⁹ actū,
hoc poteſt illa adhuc dupl̄r. Poteſt em̄ eē
pfectio grātia quantū ad actus p̄mīos.
Primo in agere grātia pfectiōis. v̄l quo
ad actus secūdos. Secundo t̄ ad cōsequētias
actūs t̄ excellētis pfectiōis. Si secundo
modo sic sunt dona. Si p̄mīo modo. h̄ pot̄
esse dupl̄r. quia p̄mīo ista pfectio in eē gra-
tūto poteſt illa liberādo a malo t̄ sanādo:
vel ad bonū ordinādo. Primo modo sunt
graties sacramētales. Sc̄do modo v̄tutes.
Sufficiētia aut̄ hoc oīa est hec. Et pri-
mo sacramētoꝝ. Ēi em̄ sacramētū sit
medicina nostra lectione a malo: aut̄ p̄tra
indigentia mēbroꝝ bin⁹ se fūngūlatim: vel
in corpe ecclie. Si sc̄dū in corpe: sic di-
uidit dñob⁹ modis. Aut̄ em̄ ad instipli-
cationē: aut̄ ex cōpassione rei deles-
cibilis: aut̄ ex cōpassione rei tristabilis. Tri-
stable ḡ̄o est aut̄ ex cōpassione p̄nti inflis-
cta: aut̄ ex p̄no originali ḡ̄ta. Si fuerit ex
cōpassione rei delectabilis: abdicatio eius
est beatitudine paupera. Si ex compas-
sione inflicta in p̄nti: sic est mittitas. Si ex com-
passione fidelū carnalē: t̄ sic est infimorū.
vel sp̄nale: t̄ sic est orto. Si aut̄ est contra
indigentia mēbroꝝ bin⁹ se illa quadruplicer-
erit. Primus est defect⁹ originalis iusticie
per originalē culpam. Secundo ex illo con-
sequit p̄nitas ad originalē sive actuale
peccati. Ad quā tertio consequit actuale
peccati: post quod sequit infirmitas ad
recidendū. Contra primū defectū ordinat
baptismus. cōtra sc̄dū cōfirmatio: contra
tertiū penitentia: contra quartū sacramē-
tū eucharistie. Post hoc est quedā penali-
tas que non collitur omnino: vt infirmitas
gustū t̄ tactū: sic erit v̄l abstinere a licet⁹: t̄

De gratiis gratis datis.

XXXVII

hec ē st̄inētia: vel recteſti licetis t̄ hec ē ca-
ſitas. Si aut̄ quantū ad alios sensus: hoc
erit modestia. Si aut̄ quantū ad actus ite-
riores: aut̄ ille erit irascibilis: aut̄ cupiſci-
bilis: audrōnabilis. Si irascibilis aut̄ respe-
ctu eoꝝ que circa ſuē: ſic est patiētia. v̄l re-
ſpectu ſuē: ſic ē lōganimitas. Si aut̄ eſt
actus rōnabilis vel ē quo ad deū: vel q̄ ad
ſeip̄m: vel quo ad p̄mīū. Si eſt ad deū: ſic
eſt fidē. Si ad ſeip̄m: ſic eſt bonitas: q̄ eſt
dulcedo animi. Si aut̄ ad p̄mīū: ſic eſt
q̄ compedib⁹ aſtrahit ſe ad ſe: vt videat ſe
vel i bonū regēdo mor⁹ cupiſcibilis: t̄ ſic ē
benignitas: vel in bene regēdo mor⁹ iraci-
bility: ſic eſt māſuetudo. Si aut̄ eſt act⁹ co-
cupiſcibilis: aut̄ erit ad deū: t̄ ſic ē charitas:
aut̄ ad ſeip̄m: ſic ē gaudiū: aut̄ ad p̄mīū
t̄ ſic ē pat. Ecōdem⁹ ḡ p̄teſt pfectiōis:
bin⁹ oīs ſtarus t̄ diuerſitatis excellētissime
fuerūt in beata ḡ̄ḡne.

De gratiis gratis datis. Primo de fa-
cilieta. Cap. cxxv.

Iſo de gratiis gratis datis. Et p̄mo de
bis q̄s ponit Apla. i. Corin. xii. Alij q̄dem
p̄ ſp̄m datur ſermo ſapiētē t̄. Primo ḡ q̄
ritur de ſapiētia qua habuit b̄ta ḡ̄go in co-
templatiōe eternoꝝ. Et querit p̄mo: v̄trū
viderit angelos t̄ ſp̄nalia per ſp̄m p̄p̄ia:
t̄ videt q̄ ſic. Iſpa em̄ videre potuit v̄idi
ſp̄m increātu per ſp̄cē p̄p̄ia: ḡ t̄ quēlibet
aliū. Item B̄eg. in. ii. dialo. Quid em̄ nō
vident qui vident ſia vident: ſi ip̄lo vidit
vidente ſia: ḡ vidit ſia. Item p̄bus. Quā
intellectus cognoscit ſia ppter ſeip̄m agnos-
cendi. Quicq̄ autem eſt bin⁹ naturas co-
gnoscitū alicuius cognoscit illud nī impedi-
tia. Illa aut̄ impedimenta bin⁹ Augu.
in ſupiorib⁹ ſunt fantasmatū corporalium
nie p̄ amōrē cogitatiā: quib⁹ abſtract
ali ſeip̄m vident: ſi ab his aīa b̄tissime v̄r-
giniſ ſuē potuit ſe abſtrahere: ḡ potuit ſeip̄m
vidēr̄ p̄ ſp̄m p̄p̄ia. Item Augu. ſu libo
de ſpiritu t̄ aīa: dicit q̄ aīa cōcupiſcibilita
tem: rationabilitate: t̄ irascibilitate b̄z an-
tēc̄ corpi infundat: t̄ intelligit q̄ nō ha-
bet ea a corpore ſia ſua natura in ſe: ḡ ani-
ma in ſe ē naturaliter cognoscitua. Et po-
ſitio p̄ impossibile: q̄ non infundatur cor-
pori: adhuc eſſet cognoscitua: t̄ nō eēt cho-
rtata p̄ alia natura: ḡ apta ſa ūtēt cognos-
cere ſia: ſi inordianū eſſet q̄ aliquid foret
cognoscitū ſiūm alioꝝ: t̄ nō ſuip̄ius: ḡ

aia naturaliter ē cognoscitua ſuip̄ius et
oīz alioꝝ: ḡ cognoscet ſia: t̄ ſeip̄m nī i
pediat: hoc aut̄ eſt impedimentum q̄ dictū
eſt ſupra. S̄i in aīa br̄fissime ḡ̄ḡnis hoc fu-
it ſublatum: ḡ vidit ſeip̄m t̄ oīs angelos
t̄ ſia creata. Unde Augu. de aīa t̄ ſpiritu.
Animus corporis dominator: recto: habitas
tor: videt ſe p̄ ſeip̄m: ſeip̄m p̄ ſemetipsuz
videt: non q̄rit auxilium corporalū oculoz:
imo ſio ab oībus corporalibus ſensib⁹ tan-
q̄ compedib⁹ aſtrahit ſe ad ſe: vt videat ſe
vel i bonū regēdo mor⁹ cupiſcibilis: t̄ ſic ē
benignitas: vel in bene regēdo mor⁹ iraci-
bility: ſic eſt māſuetudo. Si aut̄ eſt act⁹ co-
cupiſcibilis: aut̄ erit ad deū: t̄ ſic ē charitas:
aut̄ ad ſeip̄m: ſic ē gaudiū: aut̄ ad p̄mīū
t̄ ſic ē pat. Ecōdem⁹ ḡ p̄teſt pfectiōis:
bin⁹ oīs ſtarus t̄ diuerſitatis excellētissime
fuerūt in beata ḡ̄ḡne.

De gratiis gratis datis. Primo de fa-
cilieta. Cap. cxxv.

Iſo de gratiis gratis datis. Et p̄mo de
bis q̄s ponit Apla. i. Corin. xii. Alij q̄dem
p̄ ſp̄m datur ſermo ſapiētē t̄. Primo ḡ q̄
ritur de ſapiētia qua habuit b̄ta ḡ̄go in co-
templatiōe eternoꝝ. Et querit p̄mo: v̄trū
viderit angelos t̄ ſp̄nalia per ſp̄m p̄p̄ia:
t̄ videt q̄ ſic. Iſpa em̄ videre potuit v̄idi
ſp̄m increātu per ſp̄cē p̄p̄ia: ḡ t̄ quēlibet
aliū. Item B̄eg. in. ii. dialo. Quid em̄ nō
vident qui vident ſia vident: ſi ip̄lo vidit
vidente ſia: ḡ vidit ſia. Item p̄bus. Quā
intellectus cognoscit ſia ppter ſeip̄m agnos-
cendi. Quicq̄ autem eſt bin⁹ naturas co-
gnoscitū alicuius cognoscit illud nī impedi-
tia. Illa aut̄ impedimenta bin⁹ Augu.
in ſupiorib⁹ ſunt fantasmatū corporalium
nie p̄ amōrē cogitatiā: quib⁹ abſtract
ali ſeip̄m vident: ſi ab his aīa b̄tissime v̄r-
giniſ ſuē potuit ſe abſtrahere: ḡ potuit ſeip̄m
vidēr̄ p̄ ſp̄m p̄p̄ia. Item Augu. ſu libo
de ſpiritu t̄ aīa: dicit q̄ aīa cōcupiſcibilita
tem: rationabilitate: t̄ irascibilitate b̄z an-
tēc̄ corpi infundat: t̄ intelligit q̄ nō ha-
bet ea a corpore ſia ſua natura in ſe: ḡ ani-
ma in ſe ē naturaliter cognoscitua. Et po-
ſitio p̄ impossibile: q̄ non infundatur cor-
pori: adhuc eſſet cognoscitua: t̄ nō eēt cho-
rtata p̄ alia natura: ḡ apta ſa ūtēt cognos-
cere ſia: ſi inordianū eſſet q̄ aliquid foret
cognoscitū ſiūm alioꝝ: t̄ nō ſuip̄ius: ḡ

De gratiis gratis datis.

labet ad species intelligibiles ut lumen ad phisice; pcedendo possibile est animam existentem colores; se by ad intellectum possibiliter ut lucem in corpore spirituali et substantia mente ad sensuum visum; quod non est eadem causa corporalium videre etiam sine plenaria gratia intellectus possibilis et agentis negat coniunctionem; quod multo fortius anima beatissime immunita esse dignitatem. Sit enim in multis partibus aie. Et his rationes cleuata et subtracta gemitus plenitudine. **C**ontra prout ex textu de philosopho ad ducitur agens non est pars aie. **C**ontra plenaria potentia fantasias; dum est separatus a corpore et non fantastical; dum est separatus a corpore et sic ei potencia fantastica est corruptibilis mediante fantasias; in quantum talis corruptibilis est potencia non sua simpliciter inesse et per naturam sue substantiae et non alio mediate. Vnde et ita potencia incorruptibilis est; sicut est sua substantia. Inde sit quod omnino principium quod habet vnam potentiam per se et binam suam naturam; etiam non mediante alio et per accidentem est sensibilis ut debet potencia quam habet per se et binam suam naturam quod potencia quam habet mediate alio et per accidentem. Sed intellectus habet huncmodi potentiam duplice; quod nobilior et melius est ut potentia qua habet per se; quod habet per accidentem. **T**res omnes intellectus qui habent vnam potentiam per se alia per accidentem; melius et venit ut potencia fantasie per illam quod habet per se et per fantasias quod habet per se accepit; quod est et per accidentem in corpore nihil auferunt ei; sed magis conservant; quia de anima existente in corpore quod omnia cognoscit et quodammodo dicitur omnia; et melius et verius cognoscere per potentiam non fantastical. **Q**uod per potentiam fantastical; quod melius cognoscit spiritualia quod fantastica. Solutio. **A**d hoc dicimus quod inconveniens est ponere substantiam sine potentia; et ponere potentiam sine substantia. Similiter est inconveniens ponere potentiam intelligendi quam habet intellectus in corpore et perpetua. Unde nota quod qualitates naturales sensibus proprias proportionabiles sunt et appropriate; et qualitates non sensibus coi; substantia vero intellectus. **N**ec enim est ordo cognitionis nisi ait deus est in corpore. Intellectus vero separatus a corpore aut habebit endem ordinem intelligenti quem habet in corpore aut non. Si cudebitur et idem modus intelligenti in corpore et ex corpore quod est impossibile; sed si proprietas est ei cognoscere substantiam; et est ei principale beneficium secundum extra corpore habebit principaliter intelligentiam subiectam; et binam posterum accidentia. Nec aut potentia simili est creato in intellectu; et est perpetua sicut intellectus potest; altera autem secundum est potentia ex actione ipsius cuius corpos. Ex actione enim ipsius cuius corpos cognoscere.

De scietia & arte mechanica. **xxxviii**

De artibus liberalibus: grāma. retho. tc.

Contra artibus liberalibus. Cap. cxxv. Ost hec q̄rif de artib⁹ liberalibus: p. vnu t illas scuerit in summo beata ḥgo. Et videt q̄ sic. Proueb. it. Sapiēta edificauit sibi domū. et adiit colū nas. vii. Illa dom⁹ est b̄a ḥgo: septē colūne sunt septē liberales artes: ḡ b̄a ḥgo habuit septē liberalium artium sciā. Item Ex. mulier perat a vicina sua vase argentea et aurea. hoc exponuit gloſe t sci de sciētis seculariib⁹: ḡ sciēt dabant sciēt sciētias seculares deportare de mūdor⁹ t b̄issima virgo. Item mille clipei pendet ex ea: omnis ar matura fortūtūris dāuid: sacra scriptura: clipei sunt physice scie: ḡ sciēt liberales p̄tinet ad munitionē sacre scripture: ḡ scōrum est illas scire: ḡ beatissime virginis. Item qdā sci laudant a talibus sciētis sicut beat⁹ dominicus: document⁹ artū eruditus satis trāsit ad studiū summe ventus. Item de b̄o Reg. Studijs liberalib⁹. Et de beato Vincentio t scā Ratherine: et multis alio: ḡ b̄e ḥgini non d̄ deesse ista mā landis. **D**e grāmatica. Cap. cxxxvi. Ost hec q̄rif sp̄aliter de istis sciētis. Et vnu de grāmatica: vnu illa scinet b̄a ḥgo. Et respōdef q̄ sic: sup illud Luc. ii. Maria oseruabat oīay ba hec. glo. legerat in diuersis p̄phetis: ḡ scuit legere: t ostāt q̄ intelligere: q̄ lege re t nō intelligere negliger ē: ḡ scuit grāmatica. Item habem⁹ q̄ in repleto fuit enūtria vbi ḥgines instruebanſ. Item de susānā q̄ eruditūr filia sua finē legē moysi Dasi. xix. Principiū aut eruditiois ē grāmatica: ḡ b̄a ḥgo scuit grāmatica i sumo. Item nūq̄ peccauit i loando: ḡ scuit grāmatica i sumo. **D**e rethorica. Cap. cxxxvii. Ost hec q̄rif de rethorica. Aug. in libro de doctrina xp̄iana q̄ in sacra scripture sunt diuersi coloris rethorici: ḡ scā scripturā b̄issima virgo p̄fecte scuit: ḡ rethorica.

Contra legibus. Cap. cxxxviii. Item q̄ iura cluſia t canonica: et leges t decretā scuerit i sumo p̄z b̄ mo. Sapiēta adiucati manifestat in trib⁹: vnu q̄ obtineat ḥ iudicē iustū t sa piētē. Scđm q̄ ḥ aduersariū atutū t sagace. Tertiu q̄ i cā despata: ḡ b̄issima virgo diffimū dyabolū in cā iſa despatissima: sen habuit oīas partes logice in summo,

De phisica quadriūio musica astro. tc. XXXIX

Contra phisica. Cap. cxli. Ost hec q̄rif de phisica t medici na. dicit em̄ p̄bs q̄ cognitio aīe ad oīa valet maxime ad sciētā natura lē: ḡ b̄issima ḥgo p̄fectissima cognitiones aīe habuit: p̄fectissime enim cognouit se. Item q̄ diuersas p̄petetas lapidū specie rūlignor⁹ t alialū ceterarū reni naturali um diuersē figurarū intelligēt mysterio rū in sacra scripture: ḡ sine noticia reni nō est p̄fecta noticia scripturarū: ḡ beatissima ḥgo p̄fecte sciuit scripturam: ḡ sciuit natu ras. Item null⁹ mōb⁹ euerathicē incuria positores plures celos. Item ibi fecit de⁹ bilis quin seret t posset eu curare: ḡ babu tū summo sciā medicine. Item ipa sciuit curare soloybo: ḡ sciuit medicina i summo. Item ipa sciuit curare corpus t aīas: ḡ ipa sciuit p̄fecte medicinā. Item ipa sciuit sanare ad immortaliatē: ḡ in summo babuit medicinē cognitionem.

Contra quadrūio. Cap. cxlii. Ost hec q̄rif de sciētis quadriūlib⁹. P̄ vnu fuerint in b̄a ḥgine. Et videt q̄ nō. Quicq̄ em̄ plenū ē ḡfa nūbil h̄y impietēs ad grām. B̄a ḥgo plena fuit ḡfa: sciētis quadriūale sunt impietēs ad grām: ḡ b̄issima ḥgo nō habuit scientiam quadriūale. Item null⁹ scōr laudat de hu iustis modis. Item Neronim⁹ cui flūdūt in Licerone: t in raptu enūscitiois ēt iterrogat: nūdū xp̄ianus. Et di tu est ei: nō es xp̄ianus: s̄ Licerontanus. Item scītī binoi sciētis appellat curiosas p̄bs. In mathēmaticis nō est bonū: q̄ neḡ mot̄ nec opatio. Item ibi nulla ē vitas neḡ delectatio: q̄ de talib⁹ cogitatio est mētis p̄fecte ad creaturas inclinatio: t p̄sequunt delectatiois q̄ in deo ē iterruptio t dimittit. Ex b̄o ḡ videt q̄ b̄a ḥgo nō scuerit mathēmaticas sciētias. H̄z cōtra. Ipsi fuit p̄fectissima finē affectū: ḡ t b̄m in telēcū: ḡ dilexit oīa diligibilis: ḡ cognouit oīa cognoscibilis. Item bonum additū bono facit magis bonū tē. vi sup̄ia. Item dicit de Abrahā q̄ scuerit finōi sciētias: t per eas ditatus est: ḡ b̄issima virgo eas scire debuit cui nullū bonum defuit.

Contra musica. Cap. cxliii. Ost hec sp̄aliter q̄ritur de musica. P̄ vnu in veteri q̄ in noua legē erant cōtōres: t yns cāt ad cultū dei. ēt tus aut̄ recte scīt p̄ musicas: ḡ ad cultū dei. Item p̄s. lucerna pedibus meis perbum

Si sciuerit librū sūmarū tōia capitula.

tui:z br̄issima ḥgo sola nunq̄ pede offe-
ctus offendit; ḡ lucerna ḫbi et pfectissime
lluminavit. Item in Eze. 1. Et eleuabatur
aīalia eleuabatur & rote iurta ea. Qd expo-
nendebat ḥgo dicit. Quā cū eleuant do-
crotes in vita: honorat & exaltat in eis scie-
tia:z beatissima ḥgo habuit eleuatisimam
vita: ḡ habuit eleuanitumā scientiā. ¶ Itē
apl̄i sciuerit theologia cuū non didicilent:
ḡ multo forū beata ḥgo. ¶ Itē ipa hy au-
reolā p̄dicator: ḡ sciuit theologia. ¶ Itē
de bñ Cecilia legit. Virgo gloriofa semper
euangelii xpi gerebat in pectore: ḡ multo
tur de sacramentalib̄ gratijs: t̄ resurrectio-
ne. Beatias sacramentales in summo habu-
it: ȳ patuit in superiorib̄. Corpus etiā ha-
bit post copus dei similitum corporis re-
surrectiois: q̄ sunt immunita a culpa: t̄a pena
Corporis aut̄ aliorū sc̄torū in ȳa sunt obno-
xiaculpe t̄ pene. Inter hec fuit corp̄ b̄tissi-
me ḥḡina mediū existēs a pena īmune et
a culpati ita habuit corpus similitum corpo-
ris resurrectiois: t̄ ita maxime cognovit
natūra corporis resurrectiois. Et his ḡ pat̄
q̄ b̄tissima ḥgo t̄ bibliā: t̄ sententias i lūni
mo sciuit.

et linens legem
Ego sum et tu es.
Cone...
RE exar m...
da fabule me... Non remanebit ex eo quicq; vsq; mane. i.
ce fratre in vindictissimisq; manu resurrectio. Ex his
f... at p... duab; "auctoritatis" videlicet q; sit sup; comus
e... e... q; n; statu secon d; scripturas intelligere. Et
h... m... q; s; ci incitemen... sit ponere q; alioq; a sp...
ay embute fornicat dicitur quod a nullo fuerit intellectu; iuxta
s; ref. et p... illud Isa. lv. Sicut imber descendit de celo
et inebiat terram et infra, sic q; vob; qd egredit
de ore meo; non reuertet ad me vacuu; oculi
datur q; perfecta cognitio scripturarum oium
vni intellexi ipsi sp... sp... loquuntis p; scri-
pturas; priment ad statu q; est sup; omnem sta-
tu viarior; hic autem est statutus beate virginis.
Et sic beatissima virgo theologia scit ipsos
portionabiliter iunuerit.

Si scuerit libri sententias. **C**ap. cxlvij.
Ost hec q̄ris de materia libri senten-
tiarū. **A**d materia p̄m ad duo reduci-
tur; ad materiam de trinitate; et ma-
teria de p̄destinatione et potestate et voluntate
de hac mā plurimū sciuit q̄ potestiam et
potestiam dei i summō i se extra fuit. **E**cōs-
iderē de angelō: t opib⁹ sex dicitur; et statu-
tus; s̄ h̄is oīa p̄destinationē sciuit beatōg⁹. **G**o-
dōm libru sententiarū sciuit in summo. **I**n
tertio agitur de incarnatione verbi et virtu-
tibus; s̄ illa in summo sciuit que incarnas-
tione per experientiam cognovit: t virtus
eo in summo in se habuit. **I**n quarto agit
ur

de sacramentalib⁹ gratijs: t⁹ resurrectio⁹
B. gratias sacramentales in summo habu-
t patut in superiorib⁹. Corpus etiā ha-
bit post corpus dei similitum corporib⁹ re-
rectio⁹. q̄ sunt imunia a culpa: t⁹ pena
aura sit aliorū sc̄to⁹, in via sunt obno-
tulpe t⁹ pene. Inter hec fuit corp⁹ tristis
ognis mediū existēs a pena imune et
part⁹ ita habuit corpus similitum corpo-
re resurrectio⁹: t⁹ ita maxime cognovit
nra corpor⁹ resurrectio⁹. Et his ḡ pars
assimilata vgo t⁹ bīblia: t⁹ sententias i⁹ sum-
ciuit.

si scuerit oia capitū. Cap. exir.
Lūmo qm̄ si scuerit oia. Et videſ
q̄ sic. Johā. xv). Spūlsc̄tis docebit
vos oem veritatē; q̄ creat̄, et increa-
di dō q̄ nō intelligat dō veritate ſuit
ter et yniuersalit̄: hoc nō p̄t ſtar; quia
criptura, p̄mitit; yniuersalit̄, p̄mitit;
are gloſareſ particularit̄: cū beneficia
cip̄ ſunt largilime interpoſta. Itē
leceſ? ē purcyminiuersaliter cognoscitū?
q̄ habebit p̄prii cognoscibile oppoſi-
tū: q̄ no est reſtrict̄ ad cognoscen-
tia ita q̄ nō alia; q̄ naturalit̄ oia co-
cīt; et ita videſ q̄ de? ſit eius oppoſitū;
bēc x̄gim̄ potuit ſcire oia. Item
undar deum, i. ſunt boſ materiæ laudis
q̄ bo ſtenet in oib⁹ et de oib⁹ deum
are; q̄ alia teneſ oia cognoscere. Itē
acta ſunt, pp̄ter hominē; q̄ homo teneſ
et oib⁹ gratias agere; q̄ oia cognoscit.
Item ſcire oia eſt quodammodo bunt; aut
beate virginis ſuit capax illius boni;
non. Si ſic; q̄ ſumme bonus cōmunicā
i non; q̄ritur qđ ſi illud qđ beata v̄go
potuit ſcire: cuius nō fuerit capax per
unū vien; nec erit affiſſigare. Itē in-
dam ſcire ex parte et ſcire omnia perfe-
mediū eſt ſcire omnia imperfēcta. Pris-
pertinet ad cōmuniū ſtatū in via. Sc̄d̄
prebētoſ in patria; q̄ mediū pertine-
t ſtatū mediū: hoc autē eſt ſtatus bea-
te virginis: q̄ beata virgo ſcuit omnia
nodi via. Item tpi ſcuit omnia q̄
a patre; apli per modū vię; q̄ beatissi-
go que ſuit media ſcuit oia p̄ modū.
Item ſicut pſona ad personam; ita
ad ſcientiā; et graſ ad gram; ſi poſt pa-
nū dei non p̄t pſona dignior; in-
ſi et filioli; et pſona mifia dei; et ſe-

De fide beatissime virginis.

ent psona imēdiate se h̄z ad psonas; ita ḡa ad ḡam & sc̄ia ad sciam: sed ad scire om̄ia per modū patrī imēdiatum est scire om̄ia per modū vie. Item aia xp̄i sc̄it oia que deus: nec tñ equalis est ei in sc̄ientia ppter modū sciendi: s̄ sicut aia xp̄i imēdiate se h̄z ad decūmū: ut aia b̄e dḡina sc̄it oia que aia xp̄i: s̄ imp̄fectioñ modo. Sed p̄tra. Sāti in patria nibil sciunt nisi ad b̄itudinē patrī p̄tinentia; ḡ sancti ve tñ p̄tinentia ad beatitudinē vie. Item scire om̄ia per modū vie: aut est sc̄ientia b̄m habituñ q̄ non exiñ in actuñ: s̄ sic est fruſta: aut b̄niueti: s̄ ita cui sc̄iatiōn̄ sit discretiuñ: sc̄ientia b̄utisimodī circa creaturas p̄cūlares s̄ sit elevatioñ & cōiunctionioñ m̄tis cum eis imēdituñq̄ nocuia. Sed q̄ iñstudiye ur esse: q̄ in angelio est duplex sc̄ientia ve pertinere: s̄ matutina: t̄ vina nō est imēdiate altera: s̄ h̄z nō est sc̄ientia ad p̄ficien- etis ob̄s q̄ nulli p̄prie babuit ignoratiā. Uli obiecta soluētes dicim⁹ q̄ b̄tissima virgo sufficier p̄fecta fuit q̄ habituñ nature & gr̄ potes in operatiōne exire & finē sequi cuūsibet sc̄ientia: t̄ hec sc̄ientia exiñ in actuñ ope rationē q̄i ybi: q̄liter: t̄ quāti ordinabat sibi in b̄itudinē: t̄ alios in salutē. Habuit etiā perfecta cognitionē om̄ia ad suū b̄itu dīne b̄m statū ve p̄tinentiū: t̄ nullorū iutis lū vel ad ḡam p̄tinentiū. Uli ipsi aia b̄tissima nulla habuit i se intilia vel ipertinēcia: s̄ y totū gr̄e fuit plena. Uli oia q̄ fue rūt in ipsius aia: vel naturalia: vel ac̄sita. sic erit ḡa informata: vel cuū q̄a p̄nicta cuū oia t̄ esent gratuña. Uli om̄is sc̄ia ei⁹ gr̄a tutia: oia dilectio gratuña: oia opatio gr̄a tutia: yte fine of restrictioñ: largillima & yes rissima interpretatioñ eēt oīsaria ḡa plena. Ex his p̄tz solutioñ ad pdicta.

ua alterius; s hoc nō est fīle ad ppositū;
et compreheſores vident omīnū vno intuiſū
et nō viatores. Item in patria euacuā
et omīne ipertinēt ad gloriam; ḡ in bītūdīc
et enauat omīne ipertinēt ad grāt. Itē
uerit̄ vtrum bītā virgo habuerit cognitio
em vespertinā et matutinā. Solutio. Ad
lūtūnē horū notandū est q̄ bītā h̄go in co-
nitio sua plura habuit pūrilegia.
Pfecta cognitio trinitatis dei sine medi-
o habuit in vī p̄ sp̄ctissimā gratiam;
scđm est pfecta cognitio mysteriū sc̄na-
ri et hāc habuit p̄ ḡfam et singulare ex-
perientia. Tertii est cognitio sui p̄destina-
tio; quā habuit p̄ reuelationē et causā.
Quartū est aīc ſcie et ſpiritū p̄ ſpecies pro-
pria cognitione; quā habuit diſpoſitionē p̄ na-
tūrae colectivē p̄ grāt et ſim hanc vidit an-
elborū et aīas et demones. Quintū est p̄fe-
cta cognitio oīum ad ſtatū vie pertinētū
et habuit p̄ grē infuſione et inspiratio-
ne; et hec coprehendit pfectam cognitionē
capturari operando et contemplādo.
Sextū est cognitio circa ſe futurop̄; quam
habuit p̄ reuelationē et in ſpeculo lectionis.
Septimū est oīum ad ſtatū p̄fie pertinen-
tē et cognitione; quā habuit per cōtem-
plationis reuelationē. Octauii est oīus
capturari ſtatū cognitione; quā habuit p̄
turā et ḡfam et conceptionē. Nonū est
habuit matutinā et vespertinā cognitionē
matutinā p̄ ḡfam et vespertinā p̄
turā et ḡfam. Decimū est p̄clusio exp̄di-
Defide. Cap. cl.
Equif. Alteri fidei. f. Coz. vi. glo.
Conſtituta fidei vſ sermo de fide. Qz
aut̄ beata virgo plus habuit de fide
ſic ſumptuꝝ et q̄ eius fides miꝝ defecit nec
fuit intercepta hic p̄baſ. Aliorū p̄ſtantia fuit
deficit̄; intercepta; ipsi aut̄ nō; ḡ ipa vicit
oēs in fidei oſtaria. In illud ſoler de ea ex-
ponit in Ecl. vi. Huius p̄terit; et gratio ad
uenit terra v̄ in cīnī ſtar. Itē aliorū fi-
des fuit amīſſibilis; ipsi in amīſſibiliſ; ḡ fi-
dei ipsi oſtaria fuit aliorū ſuportionabilis.
Itē latera ciuitatē ſit eq̄ita; ſic dī in Apc.
ix. Si charitas ei ſit ſuportionabilis
aliorū charitatē; ḡ et fidei fidei. Itē ſ. ad Co-
rin. xii. Charitas oīa credit. Iesu M̄ar. ix.
Oīa poſſibilit̄ ſit credēti. Et ex ei ſide ſe-
cur̄ est effectus impropotionabilis fidei
aliorū. Item Math. xvii. Si habue-
ritis fidem ſicut granum synapsis; t̄ dire-
ritis monti huic tollere et mittere in mare;
obediet vobis. Sed ad ipſiū dictū quando
dictū ſiat mibi ſim verbi tuum. Summus
mons montium tulit ſe et misit ſe in mare
amarū; i. in mariā; ḡ eius fidei habuit ma-
ximi effectus; ḡ maior fuit fide omnīū alto-
rū. Itē abraham ponitur in exemplum
matime fidei; quia in ſpēm contra ſpes cre-
dit̄. Romān. iii. Sed quid credit̄ ſit
de verula filiū nasciturum. Nec ante de vir-
gine deum nasciturum; ḡ ipa impoſitiona
bilis ſuperauit abraham fide; ḡ et omīnes
alios. Quisquid enī ſit ſuperiorū ſuperiorē

en- ximū effectū: g. maior: fuit fide omniis alios
em- ri. **C**ré abraham ponitur in exemplum
prou- matime fidei: quia in spem contra spes cre- **gr. fide ore**
dicit. **R**omani. iii. 9. **S**ed quid creditur senti- **id est natr.**
e est de vetula filii nasciturum. **H**ec ante de vir- **feri. in. 9. 10.**
tio- gine deum nasciturum: g. ipso improposito- **at. s. q. sa-**
per- biliter superauit abraham fide: g. et omnes
dis- alios. **Q**uisquid em̄ est superiorius superiore à nobis fare-
zbia ritebat et sancti cogitatione foye **darevet. s.**
sed ador oculata s. et qd. retra greg. **m. p. re diti.**
verit. et xime opti-
tarareter;

De grata gratia sanitatum.

Super et in inferiore. **C**it. Grego. Fides uero habet merita cui humana ratio preber experientia. sed illud creditum maxime fuit super ratione et experimento: sed habuit maximum meritum: et maxime fidei habuit et acutum. Ex his verbis manifestum est quod beatissimo imperatrici oiuim in constantia fidei omnes supererat viatores.

Contra gratia sanitatum. Cap. cl. Equus de gratia sanitatum. Alio gratia sanitatum. glo. Curadoli infirmorum. Quia aut hoc maxime fuerit in beatissima prophetia. Ipsi enim totum hominem sanum facit in anima et corpore. Attestans enim de terra creauit medicina. Eccl. xxviii. Illa in qua medicina de quod dicitur Eccl. xliii. Medicina oiuim in festinatio ne nebula. et caro spiritus: de terra quae nata sed nullo pondere praeservata: ultra primitatem angelorum plementarum. subito spissatum operatur formata et unita. **C**it. Eccl. xxviii. Ego quasi fluvius dixi: quod est medicamentum generationis: egressus fui de paradiiso dei nisi. id est beata regine: qui fuit paradisus voluptatis a principio: in quo posuit deus homines. id est propter quem formauerat. **C**it. nullus mortuus fuit ei incurabilis: sed super omnia in gratia sanitatum. **C**it. etiam post mortem curat et mortes suavit. **C**it. quos curat sanat ad immortalitatem: sed super omnia in gratia sanitatum. Sic ergo pater qualiter beatissima rego habuit et habet gratiam sanitatum in summo.

Contra opus virtutum. Cap. clii. Equus opus virtutum. glo. Operatio miraculorum contra naturam. Quia autem habuit in summo beatissima virgo prius et eo quod oiuim miraculorum miraculosum etiam insummo est istud: quod eius fide media ostendit factum. et opus deus homo: mat virgo. Unde Eccl. vii. Quis audiuit unquam tale rem? Dicere. xxxi. Nouum creauit dominus super terram: femina circumdauit virum: et ipsa habuit gratias miracula faciendo sumo. **C**it. miraculum est arduum: insolitum: supradicatae cōsistens admiratio: hoc autem totum fuit dicere in summo. **C**it. alii fecerunt miracula quae sunt per naturam: vel opera naturae: sed ipsa fide factum est miraculum supra naturam. Patet ergo quod excedit oiuim in operatione virtutum.

Contra prophetiam. Cap. clii. Equus. Alio prophetia. glo. pdicere futura. Quia autem habuerit habet in summo beatissimo videlicet: quod si prophetia est

divina inspiratio: sed ubi improportionabilis est spissata puritas et gratia et habitatio ibi etiam improportionabiliter inspiratio et prophetia. Nec autem fuit in beatissima regine. Juxta illud Luc. i. Spissata superueniet in te tecum: sed ipsa in summo habuit spiritum prophetice. **C**it. spissatus in anima sancta se traxerat: et amicos dei et prophetas constituit sicut dicitur Sapientie. vii. Ubi ergo improportionabilis translationis ipsopositionalis prophetia et omniciencia: sed totum in testimonia anima oiuim creaturam habuit prophetiam in summo. **C**it. Mat. x. Lex et prophetas videntur ad Iohannem: et ille fuit prophetus plus quam prophetus: qui soles digitus demonstrauit: sed improportionabilis plus est solem generare et nobis dare quod demonstrare: ergo si propter demonstrationes Iohannes dicitur est prophetus: multo fortius beatissima rego propter generationem dicitur prophetissa. Item Eccl. viii. Accessus ad prophetiam. glo. virginem mariam: et ipsa per excellentiam dicitur prophetissa: sed ipsa excelsit alios in prophetia. **C**it. si Eccl. phas enim per ecclesias anni illius prophetas sunt: ut: ut Johanna. et regina improportionabilis beatissima regina imperatrix in eternum super omnia gloriam prophetiae habere. Item quantum habeat gratiam prophetica est effectus monstrauit: quoniam scientia secretorum et scientia futurorum ministerium nuptiarum dixit. Quod cetero propheta dixerit facite ut dicitur Job. ii. pudentis in spiritu propheticae filii eius aqua volunt in vino conuertere.

Contra discretionem spirituum. Cap. cliiij. Equus. Alio discretionem spirituum. glo. ut discernatur quod spiritus sicut. Et etiam habuit in summo beatissima regina spiritus et eo quod oiuim miraculorum miraculosum etiam insummo est istud: quod eius spiritus sicut est esse factum. et opus deus homo: mat virgo. Unde Eccl. vii. Quis audiuit unquam tale rem? Dicere. xxxi. Nouum creauit dominus super terram: femina circumdauit virum: et ipsa habuit gratias miracula faciendo sumo. **C**it. miraculum est arduum: insolitum: supradicatae cōsistens admiratio: hoc autem totum fuit dicere in summo. **C**it. alii fecerunt miracula quae sunt per naturam: vel opera naturae: sed ipsa fide factum est miraculum supra naturam. Patet ergo quod excedit oiuim in operatione virtutum.

De generibus et interpretatione ser.

XLI

Contra generibus linguarum. Cap. clv.

Equus. genera linguarum. Quia autem habet non habuit in summo videri potest.

Lingue enim in signo sunt non fideles: sed infideliter. j. Cor. xiiij. sed ipsa fide.

libet sed infideliter. j. Cor. xiiij. sed ipsa fide illa summa fide non debuit habere.

Cit. ipsa non debuit predicare: sed non debuit donum lingue habere. **C**it. glo. ibidem. Ut enim est mundus intelligat linguas hominis: sed ipsa non debuit sic tre p. mundi: ergo non debuit habere donum linguae.

Cit. p. et ipsa est aducata omnis: qui debet scire linguas singulorum. **C**it. Act. vii. Sed etiam super singulorum etiam prophetarum? Sed ipsa tunc fuit cum ipsius quando apparuerunt dispartite lingue talium ignorans: qui accepit donum lingue cum ipsis. **C**it. cu diversis hominibus conseruabat: ergo induxit donum lingue. Item a nullo illustrum vincitur in aliquo: ergo habuit donum istud omnibus excellentius.

Contra interpretationem monitionis. Cap. clvi.

Equus. interpretationem monitionis. glo. scripturam expondere. Item quod habuit in summo habuerit p. ex supra determinatio eius p. est quod oiuim scripturas intellexit.

Cit. non est verbum quod dominus non reuelauit suis suis: sicut testis Amos. iii. ergo multo plus matrem. cetera vi. s. Sic ergo manifestum est quod beata rego oiuim gratiarum datarum p.fectione in summo possedit.

etiam hunc nouenarium gratiarum.

Contra gratias quae ponuntur ad Epiphany. et primo de apostolis. Cap. clvij.

Equus. Alio prophetas. glo. Scripturam p.ture explanatores. **C**it. ipsa est totius legis. glo. qui in summo ipsa est prophetica vel prophetissa. **C**it. iobes dicitur prophetica et plus quam prophetarum: **C**it. dicitur deus demonstrauit ipsa aut genuit. Et sicut semper matre reginae demonstrauit coram: sic ipm filium regum in prophetis et in scripturis p.missum coram et p. de demonstrauit: et sic summa prophetia fuit.

Contra querelam quod illis gratias que ponuntur Epiphany. Et ipse dicit quod quidam quidam apostolos tecum. Et vide p.mo quod non contemnit beate regini quod sit apostola. hoc enim est opus mysteriale. In ibidem subtiliter: in opus mysteriale: sed mysterium non cadit in operatione omnis: sed mysterium non p.sum illud Dionysius. Hierarchia est ordo diuinus scia et actione: dicit Comendariorum. quod officium sine actione nec gloriatur. sed beatissima rego non exercuit actu p.fectionis: sed non debuit habere officium. **C**it. Lu. vi. Duodecim elegit et illos vocavit: et brillante regina non p.uenit domini apostolus. **C**it. contra iobes de se dicit Job. i. Ego vox clamantis in deserto tecum: quasi diceret. Non p.dicio tamen voce otio: sed ego ipse totum sumi vox exultari ois. ita quod oia mea vita: vice: vestis: loco: p.dicere non poterit explicare. **C**etera vi. s. de aureola p.dicatorum. **C**ontra pastorem. Cap. clx.

Equus. alios autem pastores. Qualiter hoc domini habuerit beatissima regre in tractatu de sacrificio: in sacro ordinatione.

et qualiter nos pavuit in tractatu de beatitudinibus: in gradibus paupertatis. Sic et habuit beatissima rego et hic operari gratiarum. **C**it. Et his manifestis est quod beatissima regina habuit vnueritatem gratiarum gratitorum et gratis datorum quod

De gratiis specialibus

omnifariā credimus eē venī. Ad solū
tionē in pī obiectorū dicim⁹ tal⁹ distin-
guendo; q̄ donor⁹ gratis dator⁹ et nō gratus
sacient⁹. Quedā dant in misteriū et nō in
ppiū pfectū; vt pp̄teria Balaā et caphe.
Quedā aut ad pp̄piū pfectū et alioꝝ misteri-
riū; vt dona sp̄is et lingue et sc̄ia ap̄lioꝝ da-
ta quedā aut in pp̄piū pfectū sui et nō alioꝝ
ut dona instrūctiōis b̄llissime die; et talū.
me quēdā dant ad pfectū dā indigentiam.
Quedā ad decorandā potētā et nobilitādā
naturā et honorandā gloriā. Et sic habuit
beatissima ḥgo h̄mī dona nō ad mīstes-
trū; sed ad decorationis cumulū; ad perfe-
ctionis et delectationis augmentū; in mas-
teria laudis et honoris incrementū; et oīus
bonorum spiritualium complementū.

De gratiis sp̄libus. Cap. clx.

Icto quāstr b̄llissima ḥgo h̄mī oīos
d̄ gr̄as cōes. Sequit⁹ videre qualiter
habuit sp̄les q̄s in alio sanc⁹ est
repire. Alterū aut sunt q̄ p̄tētū ad gen-
erationē sive vite ingressū. Quedā ad cō-
versationē. Quedā ad mortē. Circa gene-
rationē innēnum quicq; sunt. P̄fici-
guratio. Annūciatio. Miraculosa p̄ceptio
et in vtero sanctificatio.

Quali fuerit p̄figurata. Cap. clxiij.

Iunior q̄ quāstr b̄llissima ḥgo
p̄figurata erit sic manifestū sūmū.
Iunior q̄ moys̄ virgā. glo.
Mariā q̄ sine viri semine genuit verbum.
Ecce quāstr ex textu cū sua glo. sequitur q̄
illa ḥgo h̄mī figura ḥginis gloriæ. Ite
Exo. iiij. Rubus ardebat et nō cōburebat.
Ip̄ hoc fuit figura b̄llissimæ; p̄bat ecclēsia
nō cōbūrādo; sed cantādo et defināndo.
Rubū qui viderat moyses incōbūstus ē.
Ite Luc. i. Et nōm̄ eius elisabet. glo. Eliz-
abet dei mei saturitas. et signat mariaz
que deo plena fuit. Ite si annūciatio et
coēptio ysaae signat p̄ceptione xp̄i ergo
Sarrā signat mariā. Ex p̄i p̄t̄ b̄llissima
fuit p̄figurata. Quāstr aut et q̄m̄ figu-
rio. Dic̄ q̄ multiparitā mīstis modis.
In creaturis. in factis: in visib; in gñatib;
in creatio. In principio em̄ c̄reavit deo celū
et terrā. i. beatā ḥginē q̄ celū et terra fuit. i.
celestē et terrestre simul duxit vita: angelis
cā et humāna cōversationē habuit. Ite celū
et terra fuit: purissima gñistatē; et fecū
dissimilata matūtate ḥgo et mater simul fuit,

*De ih̄s. op̄ib; p̄f. diez ayjus Xijm̄a
vide i. maria sūmū de posta le. 3
de p̄cānācōne aut annūciatio
p̄lio. 16/1*

*// 16/10/1c. I. m̄oys tu dñs tñm̄ fñtati i. m̄p̄ia
p̄i cōcti mīstis terra i. bñm̄
maria fabulif. C. S.*

In bac pīma die facta est nubecula de q̄
polste fac̄ est sol. Quid est aut nubecla:
materia corporis solaris nisi beata ḥgo mat-
et materia corporis saluatoris. In secundo
die postū est firmamentū in medio aquariū
qđ h̄s fixas stellas in sui ornamentiū: et diui-
dit aq̄s ab aq̄s. hec est beata ḥgo q̄ habet
stellas duodecim. i. om̄is seorsim in capite suo
posita in medio aquariū. i. sanctiorū vicie: et
sanctorū patrie. dimis̄ p̄uo ab vīsc̄. Eris
stens supra cōem statū pie: et infra statū
patric. coicans ei vīsc̄. bñs. cū superiorib;
bus p̄tū pfectiōne cū inferiorib; merēdi
conditionē. Ite cū superiorib; locūmitatē:
securitatē p̄tra casum: cū inferiorib; possi-
bilitatē ad meritū. Ite cū superiorib; exulta-
tionē: cū inferiorib; cordis passionē.
Tertia dic̄ opus est cōgregatio aq̄rum
in vñ locū. i. virginale vīri cōgregatio
oīus granarii. Sed in hoc est dīa: q̄ agre-
gatio aq̄rum appellat maria media cor-
p̄a: cōgregatio grātia appellat maria mes-
dia pducta. Illa cōgregatio aq̄rum bre-
uis est et trāistoria. iux illud Apoc. xx). Et
mare iā nō est. hec aut est ppterua. iux illud
Luc. i. Maria optimā partē elegit que nō
auferet ab ea. Quarta dic̄ fecit deo
luminaria magna. maius vi pfecter dīc:
min⁹ et pfecter nocti. i. sole et lunam. Quid
aut p̄ lunā nisi ḥgo beatissima luci for-
missima et diuina claritate plena figurat.
Luna ut legit in sententiis facta est ppter
dīc et noctis vīsc̄itudinē; ppter nocti de-
claratiōne; ppter opantiū in nocte cōsolatiōne.
Et q̄ quēdā aialia sunt q̄ lucem diel-
ferre nō possunt. hec aut oīa operat virgo
lucidissima. Est enim quies laboratū: quies-
et decus mortuoz; solariū opantiū: ymbia;
culū infirmoz; refrigeraz; ymbia infir-
mō die q̄s reüberat sol radiis inficie. Quā-
te dīc op̄est formatio p̄fici et auim. Ec-
qd sunt p̄fices et aues; nisi beatissima virgo
q̄ p̄fici natabat in morti tribulationē;
ut ains volant sup pēnas ventou in celo
et pēlationē. Sēpte dīc op̄est formatiō-
nē: posito in padisum volupētis.
Quid aut est padisum voluptatis; nisi būssi-
ma ḥgo in qua deus p̄i posuit hoīc. i. p̄p̄
in die p̄ceptionis. Si q̄ beatissima virgo in
ob̄i op̄ib; sex dīcū est exp̄lissime figura-
ta. Noi aut in creatio: sed in factē p̄figu-
rata. Et p̄i archa noe; in yridē: tabera-

Qualiter fuerit prophe. et annūciata. XLII

naculo moyſi; in archa testamēti; in can de
laborum pp̄icatoiorū rēplacū throno sa-
lomonis; et hostiōis domo salō; et in mī
alijs. Sūlī aut i. vīsiō et imaginātū iūenū
figurata; ve est rub̄ moyſi Exo. iiij. Sedes
saphirina sup̄ firmamēti Ezech. i. Mons
de quo p̄cūs est lapis sine manib; Dñs.
iiij. In arbo q̄ celū rangebat Dñs. iiiij. In
porta clausa Ezech. xlivij. In vellere gedeo
nis Iudicū. vi. In fonte p̄uo qui crevit in
fumen maximū Heber. xiij. In porta tēpli
speciosa Act. iiij. Item in mulierē amicta
sole Apo. xij. Sūlī in cōwagis Rebeccas
Rachele. in Judith vīduā in hester cōw-
gata. in Sarrā sterili et Elisabet mīfō
bānis baptis̄. Ex his oīib; sufficiet manis-
tētū est q̄ b̄llissima ḥgo in creaturis. et in
factis: et in gñatib; in vīsiō et imaginātū: in
piuga et in vīdū est multipli p̄figurata.

Quali fuerit p̄p̄tata. Cap. clxij.

Oīt̄ hec etiā videt p̄p̄tata p̄p̄bes
p̄tata Es. xij. Egrediet ḥgo de radio
ce ielle tē. gl. Virgo maria. Uel alia
glo. Uergā et hoīc. Judei xp̄i sui interps̄-
tantib; in virge regeneratiōne. In
hoīc pulchritudo. Nos nō per ḥgo maria
intelligim⁹ cur null⁹ frutex adberit. Vl alia
glo. Egrediet virga glo. pp̄teria de natū-
rātate et rota ecclā cātāt. ḥgo dei gñtr̄
ḥgo est flos fili⁹ eius. Ite Nu. xxij. Orie
stella ex Iacob. Ite Es. iiij. Fructus terre
sublimis glo. ḥgo maria. Item idem. viij.
Accessi ad pp̄bissimā glo. ḥginē maria.
Ex his p̄i q̄ matūtā b̄llissimis ē multa
placiter prophetata.

Quali fuit annūciata. Cap. lxij.

Oīt̄ hec p̄baf p̄t̄a fuit annū-
ciata hoc modo Jobes fuit annū-
ciata et ali⁹ sancti minores et psal-
et sancti: et b̄llissima ḥgo debuit annūciari.
Ite p̄p̄tata luna plena augmenta-
lūcentia; sed b̄llissima ḥgo fuit luna: et ipsa
veniente debuerūt multiplicari prophetie.
Ite lucifer p̄cedit auroz; sed iohānes fuit
lucifer. b̄llissima ḥgo fuit aurora: et potius
debuit annūciari. Ite laboratū maxime
debet annūciari ore auroz. mē illud Beh.
xxij. Dum dñe me iā em̄ ascēdit auroz: et
nobis maxime debuit annūciari ore p̄sur-
gētis auroz q̄ surrēt et nos fecū resur-
gere fecit: et ad surgēdūm excitauit. Item
Damas. Joachim honesta et laude digna

f. 4

Quod sit mater omnium

Copiosus sanctificationis benedictio in ipsam descendit que non tamen ipsius sanctificare oritur, sed et vita ipsius deinceps ab operatione custodiens immunem: quod nemini alteri in natus mulierum credit esse donatum. **E**x ultima auctoritate manifestum est quod non solum in utero sanctificata fuit: sed et sanctificatio oes excellit in hoc quod aliqui post talis sanctificationem ad minorem venialiter peccauerunt. Unde dicitur Iob: Antra debiti teneris sub amnis ciuius turmas fugient peti sunt ne leui saltu maculare vitam famae possent. Ipsa autem sic sanctificata fuit quod peccare non potuerunt infra inter puglia patebit. Sic manifestum est qualiter beatae Virginis fuit prefigurata et prophetata et annuntiata et miraculosa coepit et in utero sanctificata. Et constat sic ipsam oes spinales glorias habuisse quod contigit omni sanctorum decorare.

De specialibus gratiis que circumstant conuerationem eius. Capitulum. xvii.

Ostendit becvidendum est de specialibus gratiis que circumstant conuerationem quod: quotiescunq[ue] aliquis secundum specialia a domino diligatur: vel amicus dei appellatur. **N**obi gratia. In veteri testamento domini specialis diligere de Abraam: sed propter fidem iuxta illud Genesim. xv. Credidit abraham deo et reputatus est ei ad iustitiam. **T**unc moyses propter mansuetudinem: quod fuit initissimum hominum qui fuerunt in terra: amicorum dei appellatus est: cum quo loquatur deus facie ad faciem filii hominis amico suo. Ego. xxiiij. **T**unc daniel. Nam deus propter humilitatem inueniens eum virum bonum et suum. **I**n novo testamento iohannes euangelista propter dignitatem quemque deum. **E**t constat quod propter hospitalitatem: per quam ipsi et alii quidam placuerunt deo. **T**unc Nicolaus propter misericordiam amicorum dei appellatur est. Sed hec oia excellentissime fuerunt in beatitudine. Si enim dilexit deum abraham quod credidit de veritate et veritudo filii nasciturum vel quod credidit filium moritum et resurrectum: multo fortius diligit beatam virginem propter fidem quam credidit se virginem dei parturam et virginem permanens. **T**unc si diligit daniel propter humilitatem: hec autem ut dicit Augustinus exaltata super chorus angelorum fuisset

nisi esset humiliata omnis bonus. **I**tem si moyses propter mansuetudinem: Et hec est ratio singularis inter oes maritis. Si autem maria et martha propter hospitalitatem dilexit: sed ipsi in utero suo hospitauit: carne vestiuit: lacte cibauit: quod martha non fecit. **T**unc si Nicodemus propter misericordiam: hec autem est regnans seruicordie. Si autem iohannes propter dignitatem: et ecce plus quam iohannes. hec enim est ratio virginum: hoc iohannes non fuit. Ex his manifestis est quod omnes speciales gratiae quod circa aliquos secundum conuerationem est reipare in vita gloriosa maestitia supererat et emunet manifeste.

De spiritu gratiarum circa mortem. Capitulum. xviii.

Ostendit hec quod de gratiis spiritus circa mortem p

capientem quod videtur esse illa quod secundum mortem prescire: moriturum imitari:

mori fuisse dolorem: starin euolare: et anima et corpore starin resurgere.

Contra morte pleuerit. Capitulum. xix.

Ostendit hec quod de morte spiritus suum

prescuerit videlicet a minori. De scito

martino de quo legis et cantas. **B**utius mar-

tinus obitum suum longe ante prescivit et.

Tunc petrus secundum spiritus brevis est dispositio tabernaculi sui. **T**unc iohannes sevit supue

missis die morte sue. **L**et quod oes illi prescuerint

morte mortuus ergo et beatissima Virgo omnes illorum

domini. **T**unc Proverbius. xxiij. Spes qui differtur

affligit aliam: si ipsi sit etiam determinatus et

prestabilitate penitenti letificat: incertitus

do auxiliante generatio: ad britumque vie

ptinet plectre morte determinata: et beatissima

virgo prescivit morte suam determinata. Sic

ergo pater beatissima virginem habuisse gloriam

quaeritur que circumstant mortem. **I**tem ad

hoc idem. **D**io homo vellere prescire mortes

sua libertate: ergo et ipsa haec quicquid volunt scire

filius eius revelauit ei nisi aliqua ratione impeditum

direxit: sed illud nulla ratione impeditum: ergo

ei revelauit. **T**unc est ratione quod aliquibus re-

uelabatur: aliquid non. **S**i dignitas: et ipsa dignis

summa: si charitatem: sed ipsa charitissima: si des-

iderium: iuxta illud ad Philippi. i. Cupido

dissolui: et cum eo: et tamen potest ita incli-

natio sursum quod separat et abstrahit ab in-

clinatione deorsum: et caritas tamen potest sur-

sum trahere quod separabit a corpore: et sic mo-

riet plectre amore. **T**unc duo quod maior est

medicina minoris. **A**nima enim charitatem

dolet esse separata a deo: et natura dolet

dividitur a corpore: ergo illa tamen penetrabit quod

istum non contigit sentiri: ergo potest mori sine

dolore. **T**unc Damas. **I**psa beatam et carinam que super naturam donationem digna

effecta dolores quod effugit partens: hos in

Utrum invitata obierit

XLIII.

Utrum invitata obierit. Capitulum. clxx.

Ostendit hec querens de mutatione et de-
ductione. Quia autem dominus matrem suam
invitata deduxerit. videlicet pro loco a
minor. Nam dominus appulit charo suo iohannem
et dixit. Veni dilecte mihi. **I**psi iohannem quod charo
est potius matri: et dicitur iohannem quod charo
est potius matri quod infinitus charior fuit. **T**unc
dicitur. **P**aralelus. quod daniel deduxit archam
in domum suam in tympanis tecum. **T**unc qualiter
luit ante archam: quod christus matrem suam psonalem
deduxit. **T**unc opus misericordie est sepelire
mortuos: et pater misericordiam potissimum
debuit obsequio missa sua intercessione et sepul-
ture commendare: sed ipsius sepeliri fuit in celo super chorus angelorum altissimos assumi
ergo debuit filius suus in persona propria
corporaliter presentia facere.

Si sine dolore obierit. Capitulum. clxxi.

Ostendit hec querens de morte spiritus si
fuerit sine dolore. Et videlicet primo quod
non hoc modo. Sicut vita ad vitam
ita mors ad mortem: sed vita domini nostre iter
oem simillima fuit vite domini nostri iesu christi: et
erat mors morti: sed ista dolorissima fuit: et
et illa. **T**unc quando assignat causa quare
mors domini fuit aspergimenta domini nobilissimum
naturaliter nobilior et maior est delectatio: et
in quo coniunctione maior est delectatio: in illoque separati major est dolor: et
in separati separatio maior est dolor: et
hinc anima corporis nobilissima punctiona est: corporis
nobilissimo: in illoque punctione maxima fuit
delectatio: et in separatio maximus fuit dolor:
Unde Threnus. O vos oes qui transfixi
p via regis. Sed eadem causa est in beatissima virginem
que fuit secunda loco in summum: ergo in ipsius
morte maxima fuit dolor post dolorem dñi
matri eius christi. **T**unc inter secundum maior est
pax: et alioquin delectatio: et coniunctio: sed in
corpe beatissime virginis et in anima sua adiu-
tice maxima fuit pax: quod ibi spiritus aduersus
carnem non concupivit: et ibi delectabilissima
coniunctio: et maximus dolor in separatio.

Contra legem de iohanne in ploga super

iohannem: quod facta oponere posse est ad patres

suis: et tamen causa a dolore mortis: et a corruptio-

carnis aliena: sed beatissima ipso proportionabiliter:

potest plectre fuit eterna a corruptione carnis: et

improprio: plus debuit esse aliena a dolore mortis. **T**unc Damas. **I**psa beatam

et carinam que super naturam donationem digna

effecta dolores quod effugit partens: hos in

fij

UNIVERSIDAD
DE SALAMANCA

GREDOS.USALES

Si statim in aia et corpore assumpta fuerit

gnitudineoia spalita fastidio. Ex his patet
q̄ beata h̄go p̄c amore et fine dolore mo-
tua fuit. An aut̄ statim euolauerit: disp-
tibile nō est: q̄ nihil purgabile habuit.
C Si stat̄ i aia et corpore assumpta fuerit. ca-
p̄t b̄ q̄ si sit̄ i aia et corpore assumpta fuerit. Et v̄ p̄mo
q̄ nō. vt patet p̄ sermonē Mierony-
mi. Logitis me o paula t̄. Itē Augustin⁹
q̄ vera de eius assumptione m̄ia hec est: vt
assumpta sit sicut in corpore sicut extra corp⁹
nescio deus seit. Itē Miero. Q̄ humanum
mendacium nō apponat manifestū q̄ deus
voluit esse occultū. **C** Itē quicquid nō se-
parat a culpa nec a pena: sed oēs in Adā
peccauerunt: ḡ oēs pro p̄ctō suo vel i suo rec-
ato puniri debet: s̄ ei imponit pena. **B**es-
neb. iii. Pulsus es et i puluere reuertaris
q̄ oēs in peccato corporali nat̄i debet incine-
rari. **C** Contra. **B**eg. in collecta. Nec tñ
mortis nerib⁹ depini potuit: que dominū
matria sine honore in terra relinqueret et q̄
bonoē parenti sub p̄cepti districcioe po-
suit. **C** Itē Bern⁹. Si aiā paruili nōdū
mortis. Nam vel est boni vel est malum.
Non bonū: quia oēs boni capar fuit. Itē
bonū non depinit sed cluēt: ḡ nexus non
noiat ibi aliquid boni. Si autē est malus
aut est malū culpe: aut est malus pene. Nō
culpe: quia mors nō est nexus ad culpam:
quia post mortē nō est stat̄ culpe s̄ pene.
Item sic dicendo nihil dictū est: quia post
mortē non posset peccare: quia esset mater
dei. Si aut̄ esset malū pene quā p-
nā importat. Non gehenne: quia ad illam
nec necit mors: quia multi moriunt q̄ nō
vadunt ad gehennā. Eadē ratione nec ad
purgatoriu: q̄ m̄li moriū q̄ nō vadunt ad
purgatoriu. Nec potest etiā dicere penā tē
poterat q̄ illas non necit mors: ino-
absoluti ab illa. Itē idem Aug. Tanta integritas
et merito incorruptibilitat nō sequit̄ v̄la
mortis: quia beatissima h̄go vere mortua
fuit: ḡ relinquitur q̄ nō potest signare nisi
incineratione: ergo erit sensus. Nō potuit
mortis nerib⁹ depini. I. nō potuit incine-
rari: sed nisi statim resurgeret fuisse incine-
rata: vt alia corpora q̄ statim surrexit. **I**tem
Aug. Maria quadā excellētiori prograti-
ta honorat̄ a filio. Possider in ipso corpore
quod genuit: quare nō et corp⁹ p̄ quod ges-
muit: nisi obuiuerit auctoritas nōdū p̄sp̄
et. credo vere q̄ i p̄ q̄d genuit. Itē idem
in eodē. **L**yonii dei thalamū dñi; taber-

De oppositis cōtra assumptionē carnale XLIII

q̄ ne c̄ est nec valer ip̄a auctoritas. Si autē
humanū redimēbat. hic aut̄ mor⁹ rēnalis
voluit matrē suare integrā h̄ginat̄ p̄s
dore: cur nō velit incorruptā a putredinis
fetore suare. Itē Aug. Si vera sunt q̄ scri-
psi gr̄as tibi ago: q̄ de sancta virgine m̄e
tua nihil nisi q̄d p̄iu et dignū est sentire po-
tui. Ecce testimonio ip̄h⁹ pape gregorij et
duoq̄ ep̄os Augustini et Dionysij et viuis
abbatis beati. f. Ber. imo ipsorum apostolorum
Petri et Pauli et iacobij p̄batu est b̄tissimā
h̄ginis corp⁹ et aia esse gloriosissime assum-
pta. Qu etiā rōm̄b⁹ p̄spicuū est. In peccato
enī duo sunt. s̄ auerſo a bono icō mutabili
et p̄uerso ad bonū cōmutabili. Itē idēt̄
duo in pena: q̄z aia auerſit̄ se a sua vita et
incidit in necessitatē auerſoris a corpore cu-
ius ip̄a ē vita ex conversione aut ad nihil
incidit in necessitatē redeudi in q̄s nihil
i. in puluere. Sed b̄tissimā h̄go conuerta-
sunt p̄ originale vñ debuit mori: sed nunq̄
ēdouersa fuit actuaria ad q̄s nihil: ergo nō
debuit incinerari. Itē Anscl. ad oīne cons-
tientias in deo cui maior: nō no repugnat
sequit̄ necessariū. Illud est tale. ḡ illud est
necessariū. Itē Damas. a nullo illustrium
vincit̄ sed dicit euangelij Adartib. xviii.
Adulta corpora sanctorū surrexerit t̄. ergo
et ipsa hoc accipit. Itē Dion. H̄es p̄p̄eta
tes inferiori h̄nt lugiores cui excellētia: ḡ
cū illud datū sit sancte inferiorib⁹: vt dicit
euangelij: ḡ supine oīus in patria. Itē
ecclie argūmentū est illud Jobes sc̄ificat̄
est in vterio: ḡ et beata h̄go: t̄ ecclia p̄cedit
occlusionē et celebat eī natūratē. h̄ modo
p̄t argui a simili. Adulta sanctoru corpora
surrexerit: ḡ et beatissime h̄ginis corp⁹ sur-
rexit. H̄is rōmibus et auctoritatib⁹ et aliis
multis manifestū est q̄ beatissima dei m̄
in corpore et in anima sup chōros angelorum
est assumpta: t̄ etiā modis oīibus credim⁹
esse verū. Sic ergo patet quāt̄ beata h̄go
habuit oēs gratias speciales morte circu-
stantes. Ad illud quod obiectū ē de ip̄ius
mortē dicimus q̄ mortua sit sine dolore et
p̄e amore. Et no eadē rōne de morte dñi;
quia cū illa deberet c̄e satisfactiua ī sumo
conueniebat et oportebat q̄ effet penalio ī
summo. Unde ita fuit sp̄u p̄mitteat carni
in p̄pria vt ibi s̄l ī sumo fuerit mort⁹ na-
turalis et mort⁹ rōnalis. Ut̄ sumū gaudent̄
et sumū dolent̄: t̄ vñ materia alteri⁹: quia
sumē gaudebat. q̄ p̄ sumū dolent̄ genus

Deputlegis b̄t̄ h̄ginis et p̄mo de pec-
cati imunitate. **E**ap. clxxiiij.

Ost̄ bec querit de sumē p̄ulegiaq̄
p̄t̄ ḡt̄: q̄s ip̄sa sola et nulla alia crea-
tura possidet. **P**rimo ḡt̄ de

De impossibilitate peccandi

hoc pñilegio qđ est peti imunitas, veruz b
fuerit pñilegiū impatricis. Et videt pñio
qđ nō. Job. i. Si dixerim⁹ qđ peti nō ha
bem⁹ noipso seducim⁹ t̄ veritas in nobis
nō est. Itē in Eccl. Neg infans vnius dei
sui peto est sup terra. Itē Job. xv. Stelle
nō sunt mīde in sp̄ctu eius. Itē apli⁹
Rom. iiij. Nōs peccauerūt. Item Lu. vii.
Quis ḡ eū pl⁹ diligit r̄c. t̄ r̄ndet. Estimo
qđ cū cui plus donati est. Sed beata virgo
plus oib⁹ dilexit; ḡ ipsi pl⁹ donavit; ergo
et ipa peccauit. Itē Rom. xvij. Dia coo
perant in boni his qui s̄m pñpositi vocari
sunt sancti, glo. etiā peti, sed oia cooptant
in bonu⁹ hui⁹ bellissime ḥgini; ḡ peti hui⁹.
Itē glo. ibidez. Sine quibus non vivuntur.
Itē glo. impossibile est quatinlibet sc̄m nō
cadere aliqñ. Item. i. Job. i. Sanguis filij
ei⁹ emundauit nos ab oī peto. Blo. Tamen
nō debem⁹ putare nos qđ diu vivim⁹ oīno
posse⁹ peti mīdare. Itē Job. ii. ca. Quid
mibi t̄ tibi est mulier. Sup hoc dī Chry
so. Qd̄ aliqñ humani passa fuit quasi ppter
vanitatē voluerit xp̄m miraculum facere.
Itē Prover. x. Quis pōt dicere mundus
est cor meū. Itē Eccl. vij. Nō est iust⁹ super
terrā qui faciat bonū t̄ non peccet. Item
Prover. xxiiij. Nepties i die cadit iustitia,
Itē qđ nō sit ipsius pñilegiū videt qđ non
conuenit ei foli⁹; t̄ multi angeloi nūq̄
peccauerūt. Itē aliqñ infans statis baptis
atus euolat; ḡ ille nūq̄ peccauit actualiter.
Itē Job. xxvij. Neq̄ em reprehendit me cor
meū i oī vita mea. Cōtra Aug. dicit de qđ
ppter honore dī ci⁹ de peti agit r̄c. Itē
Ber. Ego puto qđ copiosior sit r̄c. vt. 8. de
sanctificatione in vtero. Itē peti veniale
nō est ḡta; ḡ vbi aliquid de peto veniali ibi
aliqñ vacuuz de ḡta; sed ipa plena fuit de
ḡta; ḡ nūl de peto fuit in ipa. Itē Aug.
Scim⁹ enī qđ ei plus ḡta collat⁹ fuit erit
ad peti ex oī parte vincend⁹ qđ illū concipere
et parere meruit que cōstat nullū habuisse
peti. Itē necessitas peccadi relinquit in
exercitiū eorū qđ cadere possunt, sed ipa ca
dere nō potuit; ḡ illud exercitiū habere nō
debuit. Itē Ansel. Ea puritate nītebat b̄a
nōgo qđ sub deo maior neq̄ intelligi; ḡ mas
toz pōt intelligi si peccauit; ḡ nō peccauit.
qđ ḡ oia verū esse dicim⁹. Et ad aucto
ritates in pñi inductas mīdemus; qđ oēs

ille de peto iure legunt viatoroz omniū;
Illud autē qđ est pñiū beate ḥgini et sp̄ce
tiale pñilegiū respectu oīum viatoroz dero
gat generali. Qd̄ autē dicit Chrys. qđ aliqñ
humani passa fuit hoc verū p̄ rato c̄ quis
homo hōlbus cōpalla fuit; sed qđ aliquid
vani passa fuerit per omnia falsum est et
contra sanctū Augustinū.

Contra impossibilitate peccandi. Ca. clxxv.
Ost̄ b̄ querit de alio pñilegio qđ
est peccati impossibilitas. Utrū
sc̄z beata ḥgo potuerit peccare. Et
videt qđ sic. Potuerit em̄ mereri; ergo potu
it peccare. Itē Aug. dicit qđ adā mori po
tuit qđ peccare potuit; t̄ qđ nō potuit redu
ci⁹ i actū potētia mortiēdu; nūl pñs reduce
ret in actū potētia peccāti; sed beatissim⁹
nōgo potuit mori; ḡ potuit peccare. Itē
Aug. querit qđ nō fecit deus homē qđ pec
care nō possent. Et r̄ndet qđ illud est ḡlos
fius; ḡ istud debuit auenire b̄a ḥgini que
fuit gloriosus oib⁹ creaturis. Itē in laude
alioz sanctorū cantat. Qui potuit trāsgre
di t̄ nō est trāgressus r̄c. ḡ illud cōuenit
et illi qđ oī laude dignissima. Itē si peccare
nō potuit; hoc nō fuit tm̄ ppter formē ex
iunctionē; qđ angeli formē nūq̄ babue
rūt; t̄ tm̄ peccauerūt. Itē hoc nō potuit esse
ppter excellētia ḡte; qđ angeli fuerūt etiā
in ḡta; t̄ tm̄ peccauerūt. Itē Damas. Omne
creabile ē virtuale b̄m esse t̄ b̄m sui electioēz
b̄m esse t̄ corporalia. b̄m electionē vt rōna
ita; sed b̄a nōgo ex vtrōq̄ composita fuit; ḡ
fuit veribliss vtrōq̄ modo. Itē gloriolus
habet qđ b̄bēt cū victoria; qđ qđ sine vi
ctoria; sed vbi nulla ē pugna nulla ē victo
ria; sed in beatissima ḥgine maxima fuit glo
ria; summa ḡ t̄ victoria; ḡ t̄ pugna; ergo t̄
potuit peccare. Itē excellētio fuit statim
nocētē qđ iste; t̄ tm̄ adā t̄ ea potuerit pe
ccare. Item. ii. sententiarū dicit qđ quatuor
sum status liberi arbitrii. Primi⁹ est posse
peccare, secundus posse t̄ non peccare ante
rētationē. Tertius est posse peccare t̄ non
peccare posse dñabilis. Quartus est non
posse peccare. Contra qđ melior et ho
norabilit̄ similitudinē; hoc est melius t̄ hono
rabilit̄. sed hoc est non posse peccare; ergo
hoc est honorabiliss⁹ et melius. sed beatissi
magirgo sc̄m locum habet post deū; ergo
non potuit peccare. Itē Augustinus

Utrū quolibet motu merebatur. XLV

Cōcedimus qđ meliore naturā esse que oī
no peccare nōllet; cōcedant t̄ ipsi nō ē ē ma
lā que talis facta est vt possit no peccare si
vellet. Item frusta est potētia que nūq̄
reducetur ad actū; s̄ ipsa nūq̄ fuit pecca
trīc⁹ frusta fūllit in ea potētia peccā
di. Item pbs dicit in. ix. metaphysice qđ po
tētia est pñcipiū trāsimutatiois in alterū;
sed in beata virgine nullū fuit pñcipiū trā
simurandi in peccāti; ḡ nullū potētia peccā
di. Itē loquend⁹ ex parte rei potētia b̄m
qua ē in predicationē qualitatis est qualit
tas disponēs ad actū vel passionē; s̄ nū
la talis qualitas vel quasi qualitas fuit in
beata virgine ad peccādū; ḡ nō fuit ibi po
tētia peccāti. Item cōincid⁹ inconvēnies est
mēss actū; eidē inconvēnies est mēss po
tētiam; s̄ beatissima virgini inconvēnies est
mēss actū peccāti; ḡ inconvēnies ē ei in
esse potētiam peccāndi. Item inter nō
posse peccare nec posse mereri t̄ inter posse
peccare t̄ posse mereri mediu⁹ est non posse
peccare t̄ posse mereri; s̄ primū pertinet ad
statū cōprehensionē simpliciter. Sc̄d̄ ad sta
tū viatoroz simpliciter; ḡ medium pertinet
ad mediu⁹; s̄ ille est beata virginis que fuit
simpliciter trātrīc⁹. t̄ sc̄d̄ quid cōp̄tēdēs; ḡ be
atissima nōgo; ḡ in oī eo quod fecit mereba
tur. Itē oīa in se sunt referiblēs; ḡ si nō re
ferent hoc est ppter defectū subiectū; si ergo
subiectū nō refert hoc est vel qđ nō vult; vel
qđ nō pōt. si non vult; ḡ peccar vel admīn⁹
se peccare quod habet vniōne personalez cu
natura inuertibili; t̄ b̄ modo xp̄ homo nō
pōt est peccare. Tertio modo dicitur nō pos
se peccare qđ habet cōiunctionem t̄ cōuer
sionem ad naturam inuertiblē per mediu⁹
quod est de sui natura inseparabile vt est has
bitus glorie; t̄ hoc modo sc̄i patres nō pos
terūt peccare. Quarto modo dicitur nō pos
se peccare qđ habet cōiunctionem ad na
turam inuertiblē per mediu⁹ quod b̄m sui
naturā in se quidē est separabile; s̄ tm̄ oīo
est separatiū a contrario repugnat vel refl
ete vel impeditē; t̄ p̄terea in suo summo
in tali subiectū est inseparabile; vt est pleni
tudo gratie in beata virginē. Et hoc modo
dicitur b̄a nōgo nō posse peccare. Omnes
ergo auctoritates t̄ rōnes quevidetur, p̄ba
re qđ potuerit peccare loquunt̄ de potētia b̄m
qđ opponit ad nō posse pñno vel sedo vsl̄ ter
rum fuit in beatissima virginē; ḡ omnia fecit p̄

Utrū qualibet passione merebatur

pter optimū & ultimū; ḡ in quolibet opere
merebatur. **I**te sicut & b̄b̄s aīa ad eos
pus ita charitas ad aliam; ḡ sicut aīa elicit
oēs operationes a corporalita charitas ybi
plene h̄s esse forme ibi elicit oēs operationes
ab aīa & sic quolibet motu merebatur; hoc autē
fuit in br̄vīgīne; ḡ ip̄a quolibet motu me
rebatur. **I**te p̄bus; Intellectus semp̄ est rect̄
nisi quando se miscet fantasias; & deduci
tur ab illis; s̄ intellectus; beata v̄ginis nūq̄
se miscet fantasias; ut deduceretur ab il
lis; ḡ semp̄ rect̄ fuit; h̄ rectū est cui⁹ mediu⁹
nō exit ab extremis; ḡ semp̄ fuit in summū
bonū; ḡ semp̄ merebatur.
Cum q̄libet passione merebatur. **E**a. clexvij
Ost̄ bec q̄ritur q̄libet passione me
rebatur. & videt q̄ no. viii P̄bs. Pas
tōm̄ nō merebatur. **I**te nullus
necessarium est voluntariū & nullum mōro
luntariū est meritouī; ḡ passionib⁹ nō me
remur. **I**te a parētibus cōtraim⁹ pas
siones; ḡ nō sunt meritoria. Contra. passio
latronis n̄t necessaria tñ meritaria. **I**te
h̄. Thimo. q̄. Si sustinebūt & cōregnabi
mus; t̄ cetera plurima. Solutio. Ad hoc di
cim⁹ q̄ beatissima v̄ḡ quolibet motu libe
ri arbitrii ad agendum vel patiendū mereba
tur. Unde nō merebatur motibus natura
libus inquantū naturalib⁹ sed rationab⁹
libus ḡa informationis. Unde motib⁹ li
beri arbitrii gratutia merebatur ybi etiā
liberum arbitrii & gratia operabant; sed li
berū arbitriū vt iumentū; gratia vt cesso;
b̄m Anselmū. Unde Apls. i. Corin. xv. Nō
autem ego s̄ gratia dei meū; t̄ sic mereba
tur quolibet motu quo contingit mereri.
Nec tamen in hoc domino nostro iēsū xpo
equabat; qui op̄abatur & naturalia & sup
naturalia & sine sui indigentia; t̄ hoc ipso
portionabili charitate. Passionib⁹ autē
inquantū ab extrinseco inferunt; vel necel
sario p̄trahunt; nō merebatur; s̄ inquantū
litas rōnalis informata ḡa ad illos suffi
cienti libertate p̄p̄na inclinat. Ex his pa
tē solutiōes ad obiecta.
Con puritate in summō. Cap. clexvij.
Ost̄ bec q̄ritur de hoc q̄d̄ e puritate
p̄ in summō; v̄trū debeat assignari be
ate v̄ḡini p̄ p̄ulegio. Et videtur q̄
non; q̄ si int̄cio puritatis est recessus a co
rario sicut albiū quod est nigro imperni
tius; & purius quod est impuro imperni

De puritate beatissime virginis XLVI

impuro; ybi aptū natūm̄ esset messe in
mo ibi appropinquatio in summō & puri
purū. b̄m hoc in christo; vel etiā in deo non
tas in summō; s̄ in beata v̄rgine respectu
esset maior puritas; q̄ in quouis homīne; oīus
creaturū aliarū non v̄nitā fuit gra
quia vel in christo vel in deo non p̄cessit alia
tas in summō; ḡ appropinquatio ad p̄maz
qua impuritas esse. **E**x his ergo pat̄s q̄ lūcē in summō; ḡ puritas in summō. Item
hec impuritas non dicitur per recessus ab
Apls. i. Thimo. q̄. Q̄ charitas est de pu
impuro tñ; sed etiam per approximatio
ro cōdero ybi charitas i summō ibi pu
ne & accessus ad summē purū. **S**ecundū ritas in summō; s̄ in beata v̄rgine vt ostē
hoc queritur; v̄trū beata v̄rgo interet b̄m
sum est supra; fuit charitas in summō; ḡ puri
statū illum ea puritate; scilicet qua sub das in summō. **I**te effec⁹ Hierarchice
major nequit intelligi. Et videtur q̄ non; actionis sunt purgari illuminari; & perfici
quia etiā ipsa post in statū glorie n̄tēbat sed beata v̄go fuit in summō illuminata et
maior puritate tamen sub deo. **I**tem perfecta; ḡ & purgata; ergo pura i summō.
omnes sancti patrī in sua puritate glorie
Ite ad dationes domi supremi sequitur
plus videntur appropinquare puritati pu
collatio oīus inferioris. iuxta illud Ad ro
re q̄ quecunq̄ puritasyie. Illa enim sufficit
ad hoc vt possint prima lucem per speciem
quoniam non oīa cuī ipso nobis donauit;
videre. hec autem non ita; ergo beatissima
sed dominus b̄t̄ v̄rginē summū donauit cu
virgo non n̄tēbat tunc summā sub deo pu
ius capax fuit pura creatura. s̄ dei materni
ritate. **I**te si dicatur q̄ intelligitur b̄m
statū v̄c; ad h̄b̄ non videtur hoc possit sta
in secundo. c. ange. gerar. dicit q̄ superiores
re quia anima chyli que creatura fuit in
statū v̄c maior q̄ beatissima v̄rgo n̄tē
bat puritate. **C**ontra predicta obiecta
tur in hunc modū. Puritas vt videtur seq
quitur natura lumini & luminis; q̄ aut
plus participat de natura lucis; plus habet
p̄tētē. in p̄sa. Tu purificator oīus fla
gitio; sp̄s; ḡ effectus sp̄uſanci est purifi
catio; finis vel effectus purificatio; est puri
tatis; s̄ b̄t̄ v̄go super oīm̄ creaturas habuit
magis vere & proprie; est p̄p̄ras puritas
spiritū sanctū. iuxta illud Luc. i. Spiritus
sanctus. Unde cuī sit lux corporalis & lux spiri
tualis. vt dicit Augustinus sup̄ Benet. Qd̄ numq̄ in aliq̄ venit; venientia re; et
Ad litteram magis p̄p̄re dicitur lux spiri
tualis q̄ lux corporalis; erit etiā puritas et
corporalis & spiritualis; sed maior puritas
corporalis est b̄m maiorē conuenientia ad
summa corporali lucē. Et b̄m hoc aqua pu
ritate in summō. **I**te puritas ē pars
pulchritudinis & p̄p̄tionalis minor
mānūtū q̄ aqua; celū aquē q̄ firmātū
dī esse suo toto; ḡ ybi pulchritudo in toto
tū; celū emperū q̄ aquē. Et illud pat̄s ad
sensū. Similiter ergo erit maior puritas
spiritualis b̄m maiorē conuenientia ad
summa spiritualē lucē que est deus; qui lux
est in tenebris; in quo tenebris non sunt v̄
la decora nimis v̄rgo q̄ p̄lebertina. **I**te
b̄m hoc ergo puritas est anima sensibilis
q̄ vegetuā rationalis q̄ sensibilis; ratio
li pulchritudine oīus oculi gratiosa & amabilis
nolis angelica q̄ rationalis humana b̄m
t̄. **I**te p̄t̄ idē p̄ Judith & Rachel. **I**te pu
naturam; b̄m gratias autē que est quasi in
ritati fine mānūtū cordis attribuitur videre.
men creatū procedens a luce in creata v̄bi
iuxta illud Mat. v. B̄t̄ mānūtū corde t̄. **E**
m aīo; est participatio ibi maior ad p̄maz
illud. Da pure mānūtū oīos. **I**te b̄t̄ v̄go i sū
lucē appropinquatio; ergo ybi gratia i sum
mo vidit deū; ḡ in summō pura habuit oīos

Utrū puritatē simul vel successiue suscepit.

lvi. **I**te ponamus scđ statū vie q̄ aīma
beatæ vñimis fine oī additione gratie t glo-
rie separat a corpore: cōstat q̄ tunc formo-
fissima esset in puritate; s̄ eandē habuit in
corpore; q̄ tunc super oēs creatureas nite-
bat puritate. **I**te q̄ non obſerat q̄ sua puri-
tas non plene apprehēdat p spēm luce in
creatā: videtur p sile. **A**līdem⁹ em̄ q̄ nīq̄
maior lux minus illuminat: t minus lux
minus illuminat ppter diuīctōes cū aere
obscuro vel claro. Unde min rē nihil a li-
cium luna in nocte aere puro quantū sol in
dic aere obscuro: t nī iproportionabiliter ē
maior lux solis q̄ lune. A sili ergo non vide-
tur inconueniēti si maior lux ḡe in subiecto
passibili cōiuncto corpori t passibili t gros-
so min⁹ imitat t mouet actualiter: q̄ mas-
sor lux gratiae in subiecto ipassibili glorio-
so. Ex his ḡ omnibus pbatur: t pbabile vi-
detur q̄ simplusicter verū sit p sanctissimā
omniū dominā: in statū vie super oēs crea-
turā ea puritate nitebat qua sub deo maior
nequit intelligi.

Cetera hanc puritatē simul vel successiue
suscepit. **E**ap. clxxix.

Uxtra hoc q̄rit q̄i accepit istas pu-
ritate in summo vnu simul vel suc-
cessiue. Constat cū q̄ in vtero fuit
sc̄ificata t purgata: s̄ status in vtero iquā-
tum huūsimodi non est ad operandū: q̄ illa
purificatio nō fuit p̄vritudines huūsimodis
p gratia opante simul ad gratias sacra-
menta. **I**te constat q̄ post modū etiam
operabatur bīn virtutes: t illa operatio est
ipsius aie purificatio. **V**nde Act. xv. Fide
purificat corda eoz. **I**te constat q̄ in per-
fectionibus granitatis ad operandū grad⁹
sunt: eo q̄ dona x̄tūtibus sunt superiora:
beatitudines donis: q̄ bīn hoc gradus bas-
bere potuit purificatio q̄ ex his pfectio-
nib⁹ ē effecta. **I**te si purificatio illuminat⁹:
ordinatur ad illuminationē t perfectionē:
q̄ quādo illa fuerūt in cōplemento: tūc etiā
puritas fuit in summo: bīs fuit in coe-
ptōe lucis eterne: q̄ tunc impleta fuit hec
puritas in summo. **I**te bīn puritatē
cū fuit vt dicit Anselm⁹. q̄ debuit esse ma-
ter dei: s̄ effect⁹ non est pīus i re q̄ sua cau-
sa: q̄ nō debuit pīus pura ē puritate qua
maior neqt̄ intelligi q̄ tunc cū debuit esse
mater dei. **A**ld hec dicit⁹ soluēdo. sic dicit An-
selmus. Nēpe sic decēs erat vt ea puritate

q̄ sub deo maior neqt̄ intelligi vñgo illa nite-
ret: cui de? pī ynicī filii sui que de corde
suo equalē sibi genitū tamq̄ s̄ ips⁹ diligebat
ita dare disponebat: vt naturalē esset vñus
idēq̄ cōis dei pīis t vñinis fili⁹: t quam
ips⁹ fili⁹ speciali sibi mīces eligebat: t de q̄
spīlūtis volebat t operaturus erat: vt co-
cipere t naſceret ille de quo ipse procede-
bat. **D**icim⁹ q̄ bec puritas est ab origina-
li nō dico distātia s̄ segregatio: t ad pīas
lucē quā possibilē est pure creature desor-
mis approximatio. Unde bīn rē nihil a li-
cium est hec puritas: nisi pīcti originalē dele-
tio: formis extinctio: gratuitarū perfectio-
nū ultimatio. **E**x his pīs q̄ nihil ad pposi-
tiū est q̄ obijcit de alijs sc̄itis vel in anima-
q̄ vel xp̄o vel angelis deo. **C**ocedim⁹ etiā q̄
in beata vñgine bīn statū vie fuit grā deſor-
mio: q̄ angelis: t hoc dico quātū ad sub-
stantiā s̄ no quātū ad actū qui ē opatio: vt
supia plene determinatiū est in materia de
charitate. **D**icim⁹ etiā q̄ ad hanc puritatē
in summo q̄uoz gradib⁹ ascēdit⁹. **P**ro eo
purificata fuit p sanctificationē in vtero.
Sedō in virtutē exercitatiōe. **T**ertio i spūl-
eti supuentio. Quarto in filiū concepiōe.
In pīo gradu est pfectio gradū vel gra-
tia sacramentalū. In sedō pfectio vrtutū
In tertio pfectio donorū. In quarto pfectio
fructū t britudinū. **C**on pīo dicit Can-
ti. iii. Tota pulchra es tē. tota pulchra ab
originali tota pulchra a mortali: t macula-
les venitales pīci nō est in te. **D**escō ibidē
iū. Quam pulchra es amica mea tē. q. d.
q̄ pulchra es cope t castitatem: q̄ pulchra
intope p charitatem: q̄ pulchra i corde p bus-
militate. **I**tem de eodē. **W**ester. ii. Erat
Wester formosa valde tē. formosa in ope p
charitatem q̄ est forma vñtūtū t incredibile
pulchritudinē in corpe p insolita vñginitas
castitatem. iuxta illud Sapiē. iii. Quā pul-
chia ē casta generatio cū claritate. Omniū
oculis gratiosa t amabilis pīt cordis bīn
litatē: iuxta illud Luc. i. Respergit humilis-
tate ancille sue. **I**te de eodē. **J**udit. x. Non
ē mulier tal⁹ sup terrā in aspectu t pulchri-
tudine tē. In aspectu queritatio i ope. In
pulchritudine castitatem i corpe. In sensu vbo-
rū. t. i exteriorib⁹ obīs i puritate cogitatio-
nis i corde. **D**e tertio gradu dī in ps. **S**ecū
ficauit tabernaculū suū altissim⁹. **I**te de? i
medio ei⁹ nō comouebit. **I**te Luc. i. Spūs

De hoc q̄ est mater dei.

XLVII

sanct⁹ supueniet i te. **I**te Es. xl. Reges et
sup ī spūs dñi tē. **M**aud dubiū quin etiā
sup eā. De q̄rto dī Es. xliij. Maestas dñi
ingressa cī tēplū ad viam portę q̄ respic̄ ad
orientē. Et post seque. Et repleta ē gloria
st̄ glātio tpalis nō nisi ex vna pīsona sola:
s̄ in diuinū nō cī maternas: s̄ tñ pīnī-
tas: ḡ expīliū illaz glātione rep̄sentabit
homo pī dei q̄ homo mater dei: ḡ esset dis-
gnus t nobilis esse patrē q̄ matrē dei: ḡ
hec nō est maior grā que pīcipari possit a
pura creatura. **I**tem as supia q̄stūm cū
post pīprietates immediate fīnt appropria-
tio. q̄ post cōiunctionē pīprietati immi-
diata est pīcipiatō cōiunctionē: t sic post fieri
deū ēē fieri oīpotētē summe sapiētē sum-
me bonū. **C**ōrta pīdicta obijcit i hīc mo-
dū. Inter matrē t filiū est cōiunctio sub-
stantialis: nisi patrē t filiū adoptiū est pī-
cipatio accidentis: ḡ magis est cē matrē dei
pī naturā q̄ esse filiū dei p adoptionē.
Item inter esse filiū dei per naturā t cē
deū: t esse filiū dei per adoptionē: t nō esse
deū. mediuū est esse matrē dei per naturā t
nō esse deū: ḡ immediate post esse deū ē esse
matrē dei. **I**te quicq̄ claudit alterum
in se plus ē eligendū q̄ illud q̄d nō claudit
alterū in se: s̄ esse matrē per naturā necesa-
rio claudit in se esse filiū per adoptionē: ḡ
plus ēesse matrē dei q̄ esse filiū dei p adop-
tionē. **I**te adq̄ sequit⁹ magis bonum
illū plus ē eligendū ad esse matrē dei: seq̄
tū māius bonū q̄ ad ēē angelū: ḡ hoc me-
lius est: t magis eligendū. **M**inor pīz: q̄
ad esse matrē dei: seq̄tū. **E**sse dominiā oīum
angelorū. **I**tem cā inquātū cā dignior ē
t effect⁹ inquātū effectus: ḡ dign⁹ ē esse
cāz bonī q̄ cōcausati bono: s̄ mater dei cā
est t origo dei bīn id q̄d natūm est: frāt̄ aut̄
deū nō est origo vel cā dei s̄ causat⁹ ab eas
deū origine: ḡ plus ē esse matrē dei q̄ frā-
tēm dei. **I**te mater respecti filiū dei dis-
cit relationē suppositionis: frāt̄ aut̄ equi
parant. vñ dī **D**euter. v. **H**onorū pīz t
matrē. non aut̄ est pīceptum de frātib⁹ ho-
norādis. **M**ansellū est ḡ pī plus ē esse ma-
trē dei q̄ frāt̄. **I**tem s̄ beata vñgo fieret
spūlūtū tunc esse ipa t ipse: t sic effet cō-
fuso sexus. **I**te s̄ duo filiū essent effera-
ter major: q̄ effet filiū pīis t alter minor: q̄
effet filiū mīris bīc vñginitis. **I**te q̄ nō
possit homo esse pater dei sic probat. **D**icit
pīs q̄ masculus est q̄ generat in alio: ḡ ille

Quod est mater et virgo.

qui esset pater dei aut generaret in alio aut in seipso. Si in alio ḡ duo: unus generas in alio et viñ vel una generas ab altero: ḡ esset ibi masculus et feminā. Si aut ille par generaret in seipso: ḡ non esset masculus: ḡ nec pf. Itē tūc non esset rō q̄re plus dicere p̄ ter p̄ mat. Itē cū non sit in viro loc⁹ cōceptionis et formationis et nutritionis: si si eret subita formatio nō esset ḡnatio. Itē cū sit ibi organi p̄tus: indifferē esset ratio virginitatis: et sic non esset filius virginis. Item esset nec pater nec mater. Itē sic esset exclusus sexus feminus ab incarnatione: cum incarnatum non esset feminā: nec de feminā incarnatum. Ex his manifestū est q̄ maior gratia nō pot intel̄ligi pure creature participari q̄ esse mātre dei. Vt̄ hoc est p̄ulegium beatissime virginis domine nostre.

Qd̄ est mater et virgo. Cap. clxxv.

Equif videre de illo p̄ulegio q̄d̄ est mater et virgo. De q̄ q̄nt p̄mō q̄lī ponat inter p̄ulegia gratie: cū non videat esse gratuitū: qd̄ si p̄ba. Ut̄q̄ p̄t non esse fine p̄t. Celle virgine et esse mātrē: neum p̄t esse gratuitū. Itē quē liber p̄ sc̄i copatit p̄ccati mortale: ḡ et totū. Item ex duobus indifferētib⁹ nō sit viñm gratuitū. Ex his videtur q̄ nō debeat p̄ni pro p̄ulegio. Item q̄ nō cōueniat soli: videtur philosophus dicit q̄ sexus est in plantis et in planta mascula; planta feminina: tñ planta generat plātūm sine corruptione vel cōmixione: ḡ ibi sumul est virgo et mater. Item ecclesia est mater et virgo: ḡ non solum beata v̄go. Si dicatur q̄ ecclesia dicat mater et v̄go sp̄ualiter: nūc hec nobilior et verior et perfectior est maternitas et virginitas spiritualis: q̄ corporalit̄: ḡ ecclesia virtus et nobilius et perfectius dicitur mater virgo: q̄ beata v̄go. Itē virgo nūbenē in charitate nullā perdit virtutem si p̄s habuit virginitatem viruſas: ḡ et adduc habet: et sit mater: ḡ habet et maternitatem et virginitatem simul: ḡ est virgo. Item quicquid est in inferioribus pertinet ad dignitatem est et in superioribus sed angelus non generat angelus: ḡ hoc nō pertinet ad dignitatem: ḡ in hoc non debet esse p̄ulegium. Contra: homo est dignissima creatura: ḡ generatio hominis est nobilius effectus generationis: ḡ ges-

neratio nobilissimi cuiusdam homis ē effectus nobilissim⁹: s̄ nobilissimus nō est nisi nobilissime substantie. iuxta illud Lue. vñ. viñqueq; arbor et fructu suo cognoscuntur: ḡ generatio nobilissimi homis erit effectus nobilissimus: vel nobilissimi hominē generantur: s̄ yñus solus est homo nobilissimus: ḡ yñi soli cōuenit esse matrem illius: ḡ huiusmodi maternitas est p̄ulegium yñus solus. Itē effectus huiusmodi generationis fuit p̄fectio in summo: ḡ et genera-
ratio p̄fecta est in summo: s̄ p̄fectio est ge-
neratio yñi yñus de vno q̄ vbi vñ de duos
bus: ḡ in ista generatione debuit esse yñus de vno: ḡ illa fuit mater et virgo. Itē ad perfectissimā generationē binā naturā ses-
quā perfectissima maternitas: s̄ p̄fectio et nobilior est maternitas cū incorruptionē
q̄ cū corruptione: s̄ ista fuit perfectissima:
ḡ debuit esse cū virginitate. Item quic-
quid est in arte exemplari diuina totū de-
bet esse declarati et exemplati in exemplo
creato: ḡ et generatio diuina aliquod dī ha-
bere exēplū in natura: s̄ ibi yñus de vno
diuina corrupcio vel cōmixio: ḡ et
hic yñus de yñus sine corruptio: ḡ erit ma-
ter virgo. Itē prima dignitas in diuina
est q̄ est cōmunicabilit̄ creaturis est a quo
fit viñm gratuitū. Ex his videtur q̄ nō
debet p̄ni pro p̄ulegio. Item q̄ nō
cōueniat soli: videtur philosophus dicit q̄
sexus est in plantis et in planta mascula; pla-
nta feminina: tñ planta generat plātūm sine
corruptione vel cōmixione: ḡ ibi sumul est
minore p̄ulegium est esse bona. Itē de-
meliors est mundo: ḡ plus est generare deū
q̄ creare mundū. Itē virginitas prout
fuit in b̄a virginē fuit recessus ab oī malo.
Maternitas dei fuit ei collatio oī boni: ḡ
omne eligendū et omne appetendū intelligi-
tur in hoc p̄ulegium. Item q̄ hoc fos-
sum cōueniat b̄aissime v̄gini p̄batur et mo-
do. Itē. Ante q̄ parturire peperit et.
Et infra. Quis audiuit talia et. Itē ec-
clesia cantat. Nec p̄mā simile v̄sa ē nec ha-
bere sequētum. Item dionysius. Qz hoc
erat oīm nouor nouissimum. Ad hoc dis-
cimus q̄ p̄ulegium est beatevirginis q̄ sit
mater dei et virgo et sua virginitas nec sua
maternitas fuit indifferē: s̄ virgo mes-
ritorum. Eius enim virginitas fuit perfe-
ctissima integratas cordis et corporis proce-
dens ex radice summe charitatis. Eiusq;

Quod est virgo virginū.

XLVIII

maternitas sibi fuit meritum: q̄ ipsa de cō- alie autem continentē patiebantur et non
gruo: incurrit fieri mater dei merito fidei sp̄ei abducebātur quod est virtus castitatis: ḡ et caritatis et sic excellētissime humilitatis. Ex his etiam patet solutio ad obiecta nes in continētia. Contra: genitus a de ecclesia et de planta. Ecclesia enī non habet in omnibus mēbris integratam carmen recepti: et notat habitudinem gignentis ad genitum vel econverto: s̄ beata virgo ē mater omnium virginitatis que prima sine precepto. cōfilio: vel exemplo: gloriosissim⁹ virginitatis manus deo obtulit: per qd̄ et omnes virgines per imitationē in virginitate genuit: ḡ et soli conuenit q̄ sit virgo virginiū. Item si notetur ibi excellētissime cum alijs cōmuncis et insuper istam p̄ulegatam singularitatem. Sed nec etiam planta suo modo habet virginitatem et fecunditatem. Et quidem suōmodo virginitas et maternitas dici possit: si simul virorem florationis cum partu fructificationis resuruerit: ut dicere possit. Quod mei fructus: sicut amigdalu: illud qd̄ viginis matris figura fuit quodā modo sub ymbria et emigante futuri b̄iam regnum presentauit.

Qd̄ est virgo virginū. Cap. lxxvi.

Uncrestat videre de illo p̄ulegio q̄d̄ dicatur virgo virginū. Contra qd̄ sic obiectur. In huiusmodi locutio-
niduo notatur excellētia vt flores sunt qua-
si dicat excellētis omnes flores. Similiter rex regum et dominus dominū. Cum ergo nihil excellat seipsum: nihil est virgo virginū. Si dicat q̄ excellit omnes virginēs a se virginē a se. ita. ḡ excellit xp̄m in vir-
ginitate: quod est fallitum. Item secundū si dicitur virgo virginū nō q̄ excellat seipsum vel deūm vel xp̄m: sed inferiores se. sic et beata virgo Katherina possit dici virgo virginū. Quare ḡ huiusmodi designatur habitudo. Et si dicatur q̄ habitudo originis sit fuisse virgo virginū: id est virgo origo vel ma-
ter omnium virginū: fin hoc ea debet. Quare nō dicat inf matrū. Cap. clxxvii.

Utra p̄dicta q̄r̄ qd̄ br̄issima vir-
go nō dicit inf matrū sic dī virgo dī
m̄. Sicut enim excellit oīs viginēs in
q̄ incontinētia est qui patitur et deducit
eginitate: ita et oīs inf eo in maternitate
citur: cotiens qui patitur et nō deducit.

Itē a digniori debet fieri denicatio. Di-
fensibilis qui nec patitur nec deducit.
Sed beata virgo ab opposito virginitatis
dignior est excellētia maternitatis in be-
ne partebatur nec deducibatur: ḡ fuit in/
ta v̄gine q̄ excellētia virginitatis: ḡ poti-
sensibilis: sed insensibilis non est virtus;

*Nota quoniam
excellit angelos
et virtus regum.*

Quod sit mater oium.

Con pcpia dignitas coicabilis ē ge gressus in ec:t tñ triplet ē esse nature: gra
neratio: hui ista ē similia: ḡ beatago tie: t glorie; b̄t̄ xgo nō est mater oium b̄m
potissime deberet ab illa denoari. **I**tes ē nature: q̄ plurimi p̄cesserūt cā b̄m ēse
oium bonoꝝ mater ē. **S**api.vii. ḡ m̄i ma
ture. **C**ōtra q̄ b̄m p̄ius t posteri? t nō
rūt ante gloriam q̄ ipsa. **I**te eadē rōnemē in
esse glorie: q̄ multi angelī t boies ante ha
bitas p̄mo t p̄cipaliter t verissime de b̄t̄
glorie dicit: de alijs aut per posteri? ḡ non
sunt coparabili e alijs in maternitate
rūt nec habebūt fidē: ḡ nec ēst mat̄ oium
boies per fidē. **I**te videt p̄ nō sit mater
per genitum: ḡ nec p̄prie nec vere de mater
matrū. **I**te in xḡinatate b̄t̄ virginis fu
it id q̄ etiā ēst in xḡinatibꝫ alioꝝ se in
tegritas carnis t mentis perfectus t pl. **S**ed maternitas ye fuit in alijs: nō fuit in
ipsa: q̄ generauerūt ab alio, hec aut non ob
alio boie: sic pars q̄liter coparabili dicit
xḡine t de alijs: nō ma
ternitas: ḡ p̄t̄ dicit xḡine t nō mater
matrū. **Q**uod cōcedim? dicit̄o q̄ b̄t̄ vir
go nō ēst in mater matrū: xḡine xḡine. **E**t no
tatur p̄ genitū duplex habitudo ḡnali.
Cōtes quoq̄ue ipsa ēst mater
t specialis q̄ rōne habitudinis quā ipsoꝝ
ipsorū xps est frater: s xps non ē frater an
ghali notat originē: rōne q̄t sp̄alis impo
gelox: ḡ ipsa non ēst mater eorum. **D**u
cat excellēti significatiōe: rōne p̄m non
costrāt̄ ipsa ēst mater oium, pbatur sic. **L**u
cōuenit xpo: vt dicas xḡine xḡine: q̄ ipse
ce. ii. **P**eperit filiū suū primogenitiū: ḡ ha
bitus scđenitū t cōstat q̄ no carnalit
atione: s ipsiā mater q̄ primo p̄ votū virgi
nitas obprobriū xḡinatibꝫ abstulit t eam
in se cōserauit. **P**er scđm. s. ex cōscētā nul
heb. ii. **F**ilius? non cōstūd̄ vocare eos
fratres. **A**d Roma. vii. **V**it ipse p̄m
genitus in multis fratribus. **G**en. xxvii.
Causalitate: puritate: secūditate: q̄ tria
non ēst in alijs xḡine inuenire. **L**concedim?
etia q̄ i tātū b̄t̄ virgo excellit oēs matrū
alias in maternitate: q̄ etiā non videbūt b̄m
yna die aut pietur gens simil. **C**ōstat autē
cādem rationes posse et in alijs maternitas
q̄ nō q̄rit de terra b̄m l̄fam: q̄ stulta ēt q̄
couenire nō q̄ ei aliqd̄ deficit quod exigi
s̄t̄oꝝ intelligitur de tria b̄m figuram: s̄t̄
ter ad perfecta rōnem maternitatē: s̄t̄oꝝ ip̄a
sola sic p̄cipaliter ac p̄fecte possidet ro
simul oēm gētem: ḡ erit mater oēs boiem.
nem maternatis: q̄ oēs alie ines diem. **I**te Mar. x. **E**t q̄ p̄cebant t q̄ sequēb
nīfēs b̄m diminuta rōnem a rōne ip̄a? ma
tur clamabat osanna filio daudi. dicit Au
ternitatis: vt melius p̄tebit in infra in b̄ndī
gust. **O**es sic p̄cederēt incarnationēs s̄t̄
ctiōibꝫ mulierū. Alioꝝ solutio p̄t̄ p̄ ea q̄
in p̄terarium sunt obiecta. **C**ōst̄ sit mater oium. **C**ap. clxxiiii.
Unc restaraydere de p̄nilegio illo q̄
b̄t̄ xḡine d̄f̄ mater oium. **Q**uerit ḡ
vt̄ ei illud auemiat. **E**t videtur q̄ est: per q̄ est regeneratio in esse xḡine oium
non. **E**lii enī tpe non p̄cedit insem: s̄t̄oꝝ boiem. **I**tem q̄ ipsa sit mater corporalit
t̄ tpe p̄cedebant b̄t̄ xḡine: ḡ ipsa non sic, pbatur. **I**psa ēst mater imouatori cor
est mater oium. **I**te eūz generatio sit in portalū: iuxta illud Roma. viiij. **Q**is crea

Quod stella maris dicitur

XLIX

tura ingemisit t parturit vſḡ adhuc ex, cōtritates dñs possedit me: t c̄. b̄m q̄ de ip̄a
pectas revelatione filioꝝ det: ḡ ipsa est m̄i exponunt. **A**ngeloz q̄s mater dici p̄t̄ ge
in esse innovationis oīus corporaliū: q̄n̄ oīus nitura: quia generavit patrē angelorum t
creatura inuocabili p̄ ip̄az t liberabitur a restauratore cor. **P**rior ēt dignitate. **S**ilie
buitute corruptiois in libertatē glie filioꝝ aut t corporalit̄ mat̄ ē genitura: da geni
dei. **I**te q̄ sit oium m̄i videt: q̄m omnium it ip̄oꝝ inuocatori: t p̄oꝝ ip̄oꝝ poritate p̄de
bonoꝝ m̄i est. **S**ap. vii. **I**te ipsa est m̄i xḡine astnatiois t dignitate platiōis, t v̄l̄ quia
s̄t̄ p̄ gratia daf̄ esse gratutti t gloriōsum: ḡ mater ē creatoris m̄i ē oīus creaturꝫ. **E**t
ipa ēst mater oīus bonoꝝ bonitate gracie et sic p̄t̄ qualit̄ p̄p̄uz p̄nilegiū est b̄t̄ xḡinis:
glie. **I**te de ipsa appropriate legif. **C**us ipso q̄m omnū bonoꝝ mater est.
eram cūcta coponens. Et tū dñs possedit **C**ōdi stella maris. **C**a. clxxv.
me initio viari suāri. **P**rouer. vii. **I**tem
Eccl. xxvij. Primogenita ante oēm creatu
n̄ b̄m q̄ b̄t̄issima xḡine dicit stella ma
ris. **E**x his oīibus videt p̄ ipsa sit m̄i oium
et p̄t̄ oībus t origo oīus. **I**te Bern. Adē
appellatio dicas p̄p̄e v̄l̄ trāslatīne. **E**vidē
rito o dñs respicūt in te oculi vniūs crea
ture in q̄ t ex qua benignissime magi? dec
q̄ p̄p̄e: quia x̄b̄a lumēda sum b̄m commune
significatiōe. **I**te v̄bi magis p̄p̄e est natura parris:
et origo oīus. **Q**uicqd̄ creauerat recreauit. **I**te ipsa ēst m̄i
dei t dens ēst p̄t̄ origo oīus: ḡ ipsa ēst mat̄
et origo oīus. **Q**uicqd̄ em̄ p̄t̄ origo cau
se: est p̄t̄ origo t causa causati: sed inf ēst
p̄t̄ origo t causa: s̄t̄oꝝ inf ēst p̄t̄ origo
p̄t̄ origo t origo filiū: t filius p̄t̄ origo t
origo oīus: ḡ ipsa ēst p̄t̄ origo mat̄. **I**tem
angeli accipūt a dño iesi illuminatione.
p̄fectione: beatificatione: ip̄a est enī i quē
desiderant angeli. p̄spicere. s. **D**e. **s**. **P**er quē
oia restaurant̄ in celo t in terra. **E**p̄eb. i.
Ergo t angeli recipiāt quoddā esse glorie
a beatissima xḡine: ḡ etiā ip̄oꝝ ēst mat̄ in
esse glorie. **I**te ipsa ēst mat̄ glorie: sed gratia
generat gliam: ḡ ipsa ēst mat̄ glorie: ḡ ip̄a
ēst mater oīus q̄ sunt in esse glorie: ḡ ipsa
ēst in illa t in alijs. **I**te figura
istū stelle nō cōuenit plus beatissime xḡine
ni q̄ figura altarū. **S**i enī p̄pter luce mas
tore alte quedā pl̄o sunt luminose: et tunc
potius dicere beatissima virgo lucifer q̄
stella maris. **I**tem si dicaf p̄pter fitum
hoc nō videb̄: q̄yaltima est illa t in cauda
vise. Beatissima aut̄ xḡine nō ē vltia neq̄
in cauda. **I**te non p̄pter motū: q̄a mouet
cū firmamento sicut alte stelle, t sic nō videb̄
q̄ fit aliqua p̄petas stelle būnus sup alias
cū beatissima xḡine p̄pter quā debeat no
minari nō stelle maris plus q̄ nomine
alterius stelle. **I**tem si dicaf q̄ p̄pter
effecti: quia dirigit nautas: hoc iterū
comune est oīibus stellis t luce t alijs pla
neris. **I**tem si dicaf q̄ sicut ista stella
dirigit nautas claritate sue lucis: ita bea
tissima xḡine totū mundū luce sue cōversa
tionis. t sic dicit stella maris rōne extre
sus officiū creatū: t b̄m hoc loquunt̄ iste: au
plāritat: t tunc querit v̄trū hoc sibi soli cōs

5

Quod sit stella maris

veniat; vel hoc habeat p̄ paulegio. Et vis
dec q̄ nō dicitur fuit moysi. Inspicer fac
generant p̄ter septenariū. Et cui magis
hui exemplar qd̄ tibi in monte mōstratus
hoc, ppriū q̄ illi q̄ nec hui naturaz genuit
est. Nō quasi exponēt b̄tus Diony. dicit,
nec genuit fuit. C Itē illa est stella supina
q̄ hierarchia humana p̄ exemplaritatē de/
scidit a celesti. Et apocal. xx. Vidi curta
tem sancta hierlin noua descendente de ce/
lesti videt q̄ rō vniuersalit̄ exemplaritatē sit
in ecclēsia trūphātē respectu militātis et
sic ab illa exemplaritatē nō diceat beatissi/
ma ḥgo stella maris. Itē p̄. In capite lib/
ri scripti est tē. glo. Ego sum liber h̄iam
generis. Itē oīs xpi actio est nostra iſtru/
ctio: qui dicit Job. viii. Ego sum lux mūdi
ergo ipse potius diceat stella maris. Item
sacra scriptura sufficiēt̄ oīdit oīa piecula
vitāda et oīa cōpēdia nauigati ad portū
prie. Unū p̄. cxxvij. Lucerna pedib⁹ meis
verbū tuū et lumen semini meo: q̄ illa p̄pē
tias a qua beatissima ḥgo dicit stella maris
risetū cōuenient̄ scripture. C Itē cuius bea/
tissima ḥgo data sit nobis in exemplum
innocētis. Maria aut̄ magdalena dicuntur
stella maris: in exēpli pnie illis qui sunt i
naufragio instituti, videf̄ potius q̄ sancta
maria magdalena dicas stella maris. Itē
qui ad iusticē erudit̄ mōstros: quasi stelle
in ppteris erudit̄: ergo videf̄ q̄ hec p̄
pueras oīeniat oīibus doctord⁹. Item
querif̄ iusta hoc: verū hec ppteris oīeniat
beatissime ḥgim hui statu vie. Et videf̄ q̄
nō: quia in illo statu fuit abfcdita vel oīe/
culta. Si aut̄ hui statu patrie: nō potius
dicere stella celo. C Itē cū nō tūlā oīe/
dat: sed etiā trasuebat: potius deberet dici
nauis maris: q̄ stella maris. C Itē q̄nif
quare ab bac ppteris nome accepit cū ha/
buerit nobilios respectu dei: et respectu
noſtri. C Aut̄ beatissima ḥgo pprius dis/
cas stella maris sic probaf̄. Una est ppteris
stelle q̄ est sita in summo poli res/
pectu oīus: et beatissima ḥgo est suprema
oīum sancto: ergo ipa cōuenienter partis/
cipat nomen illius. Itē vt dico existentes
dearthos minores: q̄ in primo libro caude
stella ē yna insima q̄ polus appellat̄: per
quē locū nūdus ip̄e existens nō sari, nulli
aut̄ pure creature videf̄ potius conuenire
mundū circa ip̄m versari q̄ glōsē regine
celi et mūdi: ergo ipa est stella maris. Itē
ista stella numerū implet septenariū: q̄ est
numerū ḥgicus: quia vt dicit̄ Mactobi⁹

Quod maria dicitur porta celi.

Et bonoē ordinatum fuit. Unde Apoca.
xij. portas: ergo nō dñā ē tm̄ porta. Itē pe/
xim⁹. Seniores et oīs sancti mittūt̄ coros
nas suas ante pedes agni recognoscentes
B̄. xxvij. Jacob dixit. Non est qd̄ alud
se oīs coronatos illa būilitate et humanita
nisi dom⁹ dei et porta celi. Itē si vis iugred̄
te quāz accepit de ḥgine: q̄ ipa est mulier
illa q̄ haber corona stellarū duodeci. i. oīus
sanctor̄: q̄a oīs q̄ ipa sunt coronati, et sic
filius cu ipa dedūt̄ ea causam finalē recrea/
tionis. Itē cā formalis est ipa recreatio: q̄
oībus luce sue deiformis meō cōversatiois
fuit speculū et exemplū reuersionis a tenet/
bus et directiōis et persionis ad contumis
p̄me lucis. Et p̄pt hoc rōne vniuersalit̄ ad
modū exēpli directionis et reductiōis di/
nōgo clarissima stella maris. Cōuenit aut̄
istud p̄ privilegium beatissima ḥgo. Itē Augu/
stus fidei fana ē: q̄ credim⁹ nūlī hoīem
fuit maioris sue minoris etatis liberari a
patre: sed rōne status vie: sicut stella ī celo
cotagio mortis et obligatione peti q̄ p̄ma
oīs dirigit nauigat̄ in pelago. Unde nō
dicit nauis maris rōne iſhus p̄prietatis.
mediatorē iclum xp̄m. Item idex. Cadem
fides que nos salut̄ iſtros: saluos facie/
bat antiquos. Itē Gregor⁹ sup̄ Ezechielē
dicit q̄ qui preibant et qui sequeban̄ clas/
la beatissima ḥgo dirigit p̄ exēpla. C Itē
deus vel xp̄s nō dicit stella maris: q̄a est
fons totū lucis. Uel magdalena non dicit
stella maris: q̄ nō dirigit oīs. S̄ tm̄ penitē/
tes, et talē ipa dirigit q̄nā ipa dirigit.
Sed stella nauim dirigit: et a naui nō diri/
git. Et beatissima ḥgo oīs dirigit et a nōlo
dirigit. magdalēa illuminat p̄ opa ad p̄nia
et nō p̄ opera innocētis: et per opera nō di/
co penitētis: sed penitētis, fuit em̄ nocens
et fecit opera penitētis. Item alij ilum/
inabat tm̄ viduus: alij tm̄ coniugatis: alij
tm̄ ḥginib⁹: sed beatissima ḥgo illuminat
oībus simul viduus coniugatis et ḥginib⁹.
Ex his p̄. p̄ privilegium est beatissima virginis
marie: q̄ ipa est stella maris. C dicit porta celi. Lāp. clēt̄ xv.

Estat nūc videre de privilegio illo
r̄ fm̄ q̄ dicit porta celi. C Corra qd̄
sic obiect⁹. Edificiū nō est pfectum
sine porta: sed ante q̄ beatissima ḥgo fieret;
celi habuit portā: ergo ipa nō est porta celi.
Itē porta nō intrat sed per portam alij
intrat: sed beatissima ḥgo celos penetravit;
s̄ ipsa nō ē porta. C Itē querit quāl nos
dei exēunti per ipam fuit clausa. T̄. E. e
ebiel. xlviij. Porta hec clausa erit: p̄nē p̄
alibet sanctis ē porta celi. Si per incritū sic
crux xp̄i ē porta: q̄a passio apuit nob̄ celū.
Uide ipa ē porta que ex
omni parte mūdi tria genera hoīiū viduas
dñā. Itē Ezech. xl. t̄ Apo. xij. Jobes vidit
coniugatas virgines apporat et importat,

De cōicatione passionis

Es autem non solum porta in portado homines: sed etiam fenestra per qua lux venit in hunc mundum: tamen lux quae de terra oculi est ab ipsa pessima edens penetravit celum: lux illuminans et super nudo et tenuerunt eum. At ille relicto syndone nudus profugit ab eis. **B**lo. Ab eis quoque presentia detestabatur et facta: non a diu cuius amorem etiam absens corpe seruauit in mente: sed charitas non est sine fide: ergo iohannes habuit charitatem cum compunctione. **I**tes lazarus nup fuit suscitatus in anima et in corpore: et multat dicit **H**ixostomus de penitentia infernalibus narratur. Qualiter ergo opinabile est quod tam citio ceciderit a fide? **I**tem latro in cruce per veram penitentiam placuit deo: sed sine fide ipsius vel gemitis: vel iudeo? solus pugnat et superat: ergo nulli est passio communicata. **I**tes alii oculi sunt in statu saluandorum et redemptorum: ipse solus salvator et redemptor: sed ad redemptorem tantum pertinet passio: ergo ipse solus fuit passus. **I**te in imolatione Iesu et in omnibus aliis figuris passionis nups figuratus sub participacione plurimi: ergo et in figurato tamen debet esse unius passus per omnibus. **C**ontra **P**. Singulariter sum ego donec trahatur. Et si videt quod communicatio passionis non sit privilegium beatissime virginis: non fuit passio communicata alicui creature. Ecce contrario videt quod non possit esse privilegium eo quod pluribus et non ipsis soli fuerit communicatus. Quod probatur per illud Job xxix. Pelli mee consumptis carnis adhesit os meum. **B**losa Gregorii. Inesse fortitudine in carnis infirmitatis designatur. Per os Christi: per carnem discipuli designantur qui tempore passionis infirmi recuperuntur. Per pellim que exterior est carne: femine sancte designantur: que exteriorib[us] domino ministrantur. Quasi ergo consumptis carnis os domini pelli sue adhesit: quia fortitudo eius fugientibus se discipulis iuxta mulieres iuuenit: ergo non solum virginem tempore passionis communicata est passio vel fiducia etiam passionis. **I**tem Job. xix. Stabant iuxta crucem Iesu maria mater et soror eius regis. ergo ipsa non fuit sola consors passionis regis. **I**tem in cruce dixit Ihesus. Ecce filius tuus. Deinde dicit discipulo. Ecce etiam misericordia. Quia ergo ibi unus Iohannes oculi tamen honoraret tanto plus legem ut filius virginis in celo. Tunc ergo postea tamen rangit. si sic creditur: ut sibi misericordia committeretur: si non habuerit fidelis frusus et prudens cui commisit

d[omi]n[u]s matrē suā: si autem fidelis: ergo habuit fidem et compassionem. **I**tem Adaré. xiii. Adolescens sequebat eum amictus syndone super nudo et tenuerunt eum. At ille relicto syndone nudus profugit ab eis. **B**lo. Ab eis quoque presentia detestabatur et facta: non a

Nota de fine magdalena q[uod] ea sicut

De cōicatione passionis

LI

Rebat. audist noli me tangere. si sic in me iuxta crucem non ut dolor filii consideraret: credere: quia nondum in corde tuo ascendi sed ut salutem humani generis expectaret: ergo ipsa sola stabat et oculi alii et alie fugientes corde vel corpe: ergo ipsa sola communio Iesu quem mortuus queris: vivente tamen cœlitu in passionem: fide et compassionem. **I**tem videt quod comunicatio passionis non quia minime videbatur: in passione domini non discredidit et cœdit. ergo oculi alii. **I**tes Adaré. xvij. **O**mnes vos scandalis patiesmini in hac nocte. glo. **P**redicat quod passus sint nec post eventum desperat: sed per peccatum liberatur. **I**tem infra. Relicto eo oculi fugierunt. **I**tem petrus qui expellit lumen de peccatis suis ter negavit: ergo multo fortius alii. **I**tem Adaré. xiii. quod adolescentis amictus syndone regis. glo. quod potest intelligi Johanneus fratres: et Johannes fugit. **I**tem Job. xx. Currebat duos fratres regis. Et infra. **L**unc ergo introiit et ille discipulus qui veniebat propter monumentum et vidit et credidit fratres mei: cu[m] in tenebrationes varias incideritis. **I**tem Actuum. v. **I**bat apostoli gaudenter a conspectu coculi: quoniam digni habuerunt pro nomine Iesu contumeliam pati. Ex his oibus manifestum est quod communicatio passionis est privilegium. **I**tem quod passionis sustinuerit beatissima regina: pater per dominum qui dicit. **N**on dolores quod effugit partes in Christi passione sustinuit. **I**te Lu. ii. Et transiit anima leticie per coscenibus suis. Beate eritis si gloriaris poteritis reverenter dicere quod de parturiret pepit: et antequenaret prius ei plenitudine eius accepimus. Enim facti pepit matrem. Ex hoc sequitur quod aliquando est ita. **N**on vincit remedium quod vngue veneratur. **N**on vincit fine pectorum et sine dolore. Et postmodum ab angelo. glo. Opus faciunt euangelii modum sequitur ibidem. **N**uquid pertinet terra? **N**e facie apostolorum ad annunciationem. **V**nde die. an parturiet omnia gentes simul? **M**anu in bicordia domini. **E**t his patet quod in una parturient et peperit: ergo aliquando et mulieres oculi in passione discediderunt. **I**tem peperit genitale simul et cum parturitione et dolori beatissima regna sola in fine permanenter loquitur. ergo peperit filium suum primogenitum tempore passionis videlicet subtiliter inuenit finem dolore in sua naturitate: postea peperit puerum. **C**laudij. **N**unquam dicit. **T**ocular calix simul in filio passionis: ibi facta fuit causa solus: et de genibus non est vir mecum: et in adiutorium simile sibi unde ipsa matitur. **S**i enim voluntates oculi boies excludere sufficiunt cordie patre misericordiarum in summo casset dicere. calicem solus: et sic superfluuus opus bicordie adiuvat: et una secundum oculum esset dicere de genibus non est vir mecum. **I**tem boies regeneravit. Et hec regeneratio cursum postmodum dolore utriusque fuit. Unde glo. ibi quando non tamen viros excludit: constat quod alii dem post. **A**duito labore in fide genuit. Et quia feminam reliquit quia non excludit que bis per pater misericordiarum soli manus bicordie opus summe misericordie. **I**tes magis videbatur de mulieribus quod de id est passionem communicauit.

*et fides maior est plausus
in passione*

Ceterum in passione habuit summum gaudium et dolores. ca. clxxvij.

Veritatem iuxta hoc an sic dominus

in passione simul habuit summum

g. 44

Utrū i passiōe hūt sūmū gaudiū t dolore.

gaudiū t summū dolore; ita beatissimā virgo sumul habuerit vtrūq. Et videt q̄ sic. In ipso enim fuit vtrūq. Si enī cōcaset matrī alterī tñ nō fuisset equū consorcius. Itēz dolor nō est meritor̄ sine dilectionē. Aplā s. Lox. xiiij. Si tradidero corpus meū ita ut ardeā charitatē aut non habeam; nihil mibi pdest, sed impossibile ē dilectionē cē sine delectationē; ḡ sumul habuit dolore et delectationē; ḡ t summū dolore habere potuit cū summū delectatio. Itēz q̄ ibi fuit summū dolor pbat. Omnis dolor ē ex amore. amor aut triplex ē, sc̄z naturalis; acquisit⁹; et gratuit⁹. Naturalis in summo fuit ibi q̄a quāto natura nobilior tāto nobiliores h̄s affectioes t operationes; sed ipa habuit summe nobilē amōtē naturalē. Itē acquisitus in summo. Dēs enī cause accidētales q̄ inducunt matrē ad diligēdū filiū hic fuit in summo. Nuncq̄ enī filius aliud matrē insumo. Itēz q̄a nūc̄ alia m̄l̄ alia creatura tāta charitatē habuit. vt. s. patuit. Et sic beatissima v̄go ad filiū suū in summo habuit amōtē naturalē acquisitus; et gratuit⁹. si isti tres habit⁹ amoris sum̄ eliciat ynu motu amore in summo illa ent̄ intenſissima dilectio; t̄ dolor illi r̄ndens erit dolor in summo. Sed nā naturalis q̄ acquisita t̄ q̄ infusa dilectio respectu illi⁹ ita ē intēsa ficit respectu vite delectatio; t̄ naturalis acquisitus t̄ infusus amor diligit vitā ī dilectio. ḡ de morte dilecti dolet in summo; ḡ cū beatissima v̄go respectu filiū sui habuerit om̄ifariā delectationē in summo; stat q̄ de morte ipsius habuit om̄ifariā dolorē in summo. Itēz q̄ fuerit ibi gaudiū sive delectatio in summo. sic pbatur. Dilectio gaudet de bono dilecti; t̄ de maiori bono dilecti magis gaudet; ḡ de bono dilecti in summo; gaudet in summo. Sed si charitas est dilectio dei t̄ p̄sumi; charitas in summo gaudet in summo. Sed summū honor dei t̄ p̄sumi utilitas fuit in passione t̄ p̄ passionē in summo. et beatissima v̄go huit charitatē in summo; ḡ t̄c̄ gaudiū in summo. ḡ filiū huit dolore t̄ gaudiū in summo. Itēz ex dilectionē ē copassio; ḡb̄i improportionabilis dilectio ibi improportionabilis copassio; ergo ybi

videt dilectio in summo t̄ copassio in summo. Itē maius est gaudiū angelor̄ q̄d habet de virtus p̄tōis cōversatione q̄ aliquod gaudiū huius vite; ḡ ex equali vel maiori cōbaritate improportionabilis erit mai⁹ gaudiū de oīus p̄tōis cōversatione q̄ aliquod gaudiū huius vite. Itēzāgeli de passiōe dñi habuerit delectationē t̄ nō copassionē aliqui mali copassionē t̄ nō delectationē. ergo ipa debuit vtrūq; habere. Itēz b̄t̄o coicauit recreationis; sed recreatio fuit p̄ passionem; ergo t̄ passio fuit ei cōcata. Item Berū. Longe cā plus q̄ matrē cē semus tē. vt. s. Contra hoc obiicit in hunc modū. Hūtis dolor t̄ summū gaudiū oponunt; ḡ nō sunt simil in eodem. Si dicat q̄ dolor de morte filiū t̄ gaudiū de salute generis h̄ianī nō opponunt. Tūc ad hoc obiicit q̄ morte maiores impeditū minores; ergo videt impossibile q̄ quādo aīat̄a quasi absorbet dolorē; t̄c̄ in summo tripudiet t̄ exultet in amore t̄ delectationē. Itē in dolore aīa cōvertit super malū inquantū malū; in gaudiū super bonū inquantū bonū. Sed impossibile est animas p̄uerti filiū sup̄ diversa tāc̄ terminos; ergo impossibile est aīat̄a filiū gaudiū t̄ dolore. De gaudiū beatissime v̄go q̄ habuit in passiōe t̄ de coparatione eoz. Læ. cxviii. Ostq̄ pbatur est q̄ beatissima v̄go p̄ summū gaudiū habuit in passione filiū; querit de coparatione huius gaudiū q̄d habuit in passione ad alia gaudiū sua; quādo. s. maximū habuit gaudiū. Erv̄ primo q̄ in filiū conceptione ac sūtē. Ex bono est gaudiū. Job. iii. Quasi effodiētes thesaurū; gaudiēt̄ v̄benēter cū inuenient̄ sepulchri ergo ex summo boño summū gaudiū. Sed in p̄ceptione accepit summū gaudiū. cū enī deus pater filiū suū dedit quo nō cū illo om̄ia nobis donauit; ergo tūc summū gaudiū habuit. Itē tūc tñ legi cantat̄e cantici cōfultatiois Luce p̄mo. Abmagnificat aīa mea dñm tē. ergo tūc maxime videt gaudiū fuisse. Item ablatio ve est causa leticie. sed tūc vi dictū est. s. ablatio fuit ei om̄i ve. ḡ tūc summa habuit causam leticie. Itē nouitatis ē causa gaudiū. Læ. xv. Sili tū temp̄ mecus es tē. Epulari tē. ergo videt sili q̄ beatissima v̄go in nouitate p̄ceptionis maximū esse; etiā gaudiū huit. Itē tūc cū summo cōseribili.

De gaudijs que hūt i passione

LII

dono accepit causas t̄ meriti adiōa dona mo. Unde ipse appellat passionē suā claris necessario cōferēda; ḡ tūc summū habuit causam gaudiū; ḡ t̄ summi effectū gaudiū. Ecōuerso aut̄ videtur q̄ in nativitate filiū maius habuit gaudiū hac rōne. Si natuitas vel generatio fuerit p̄fectio; erit causa p̄fectiois t̄ plenioris gaudiū; sed p̄fectio p̄fectio est natūras et ḡnūtia ex vtero q̄ in vtero; ḡ p̄fectio t̄ plenioris; et mai⁹ fuit gaudiū natūras q̄ p̄ceptionis. Appellat etiā cā donū dīces. Lalicē quem dedit mīhi pater ppter suū lucrum; quod mediāte p̄ passionē acq̄sunt; p̄ quā om̄ia ad se traxit. Sic q̄ quodlibet gen̄ boni ipsius dilecti in p̄ssione fuit in summo; ergo et i comparisonē ad saluatorē q̄ oīs alii erit improportionabilis maior cā gaudiū. h̄i aut̄ est mī saluatoris; ḡ illa die summi habuit gaudiū. Item Job. xv. Adūlier cum partis tristitia habet; q̄ venit hora eius. cū aut̄ peperit p̄uerā lā nō meminī p̄sūre ppter gaudiū; q̄ nat̄ est homo in mundū. Item de iohāne Læ. s. Et multi in nativitate ei⁹ gaudebūt; ḡ maius videt gaudiū p̄tinere ad nativitatē q̄ p̄ceptionis. Itē in p̄ceptione ipam delectationē tñ videt p̄sūlū in intellectuali. in nativitate v̄o t̄ sensuali et intellectuali; ḡ tūc tñ reficiebat intellectus; nūc aut̄ intellectus t̄ sensus; ergo tñ gaudiū fuit. nūc aut̄ leticia t̄ exultatio ḡ maius gaudiū. Itē simili⁹ fuit gaudiū patrie vbi oculus corporis reficit in dñi humanitate; t̄ ocul⁹ cordis in ipsius diuinitate. Sed melioris honorabilit̄ simili⁹ est meli⁹ t̄ honorabilit̄; ḡ nobilit̄ fuit gaudiū nativitatē q̄ p̄ceptionis. Item boni additū boni maius facit bonū; ergo magis dilectionē; ḡ maiore delectationē. sed deceptio est bonū; partus est bonū; ergo bonū duplicati duplicat delectationē; ḡ gaudiū quod fuit in p̄ceptione; duplicatū fuit i nativitate. Itē p̄us gaudiabat se virginem p̄cepisse; post gaudiabat se virginē cōcepisse. t̄ v̄gine lactare; ḡ modo maximū habuit gaudiū. Ecōtra aut̄ videt ḡ maius habuit gaudiū in filiū passione; quia vt dictū est. s. ipa nūc̄ de alio gaudiū fuit tantū quantū de honore dei t̄ salute p̄sumi; sed vtrūq; fuit in passione in summo; ḡ tūc habuit gaudiū in summo. Itē charitas gaudet de bono dilecti. Triplex aut̄ est bonū honeste vtile; t̄ delectabile; t̄ quodlibet i p̄sūle in passione dñi; respectu sui fuit in su-

g. uū

De gaudiis q̄ hūit i passiōe ⁊ decōpatiōe.

tri resurrectio propinquior fuit fini. ergo maior cā gaudii. Itē tunc specialiter etiā vtitur hac exultatione. hec est dies quā secat domin⁹ exultem⁹ et letem⁹ in ea. Itē in festo illo plus cātāt ecclesia alleluia. q̄ in alio festo. ergo videt q̄ cātū illius feli maxime fit cā gaudii. Itē resurrectio xp̄i est cā et exemplar illius vite in qua summa est exultatio. ergo illud festū propinquissimum est summo gaudio. ergo tunc dī esse in hac vita summo gaudiū. Item beata virgo plus dilexit filium q̄ totum mūndū. ergo plus gauiſa fuit de bono filij q̄ roti⁹ mundi. Sed bonum mūndi et pena xp̄i fuit in passione. bonū autem xp̄i. scilicet liberatio ab omni pena fuit in resurrectione. ergo plus fuit gauiſa de resurrectione q̄ de passione. Cuidetur aut q̄ maximū gaudiū habue in affectione christi. Tūc enim filius dei primo videt habuissū festū perfec̄tu et gaudiū. tunc enim primo in reportatione in humeris suis cōvocat amicos dicens. Congratulamini et cōgaudebit mibi. Luc. xv. ac. Itē tunc pater primo filio prodigo fecit festū cū amicis suis. luc. xv. Itē tunc primo rediit ex exilio in palatiū. Itē tunc primo ianua aperta est homo introductus. Itē tunc primo redemptio cōpleta est. et ruina iā in parte restaurata ē. Itē tunc pio maximū honor filio et matr exhibit̄ est quādo caro sua super angelos exaltata ē. Itē tunc primo optū ad manifestationē datus est ei nōmē qđ est sup oē nomē. Cum igitur in aschōe fuerit cōpletissim⁹ effect⁹ boni ⁊ p̄pinquissimum fini. videb̄ q̄ tūc maximū gaudiū habuerit beatissima ḥgo. Adhuc aut̄ videt magis oīb⁹ q̄ habuit maximū gaudiū i suis ipsius assumptione. tūc em̄ p̄fecte habuit gaudiū fruitionis: ante nō. Item illud gaudiū nullā compatis feci tristitia vel penā sicut oīa p̄dicta; ergo videt mat⁹ oībus illis. Item illud fini statū patrie: alia fini statū vie. Cominus eius i hieris ⁊ ignis ei⁹ in Lyon. Isa. xxii. Itē mat⁹ est esse beatū q̄ ē matr dei si alterū separaret ab altero: q̄ beatissima ḥgo mat⁹ accedit in suā assumptionē gaudiū q̄ in filii natūtate: q̄ maius gaudiū hūit tūc q̄ āte. Cōtra hec oīa. Et p̄mo de gaudiū conceptionis obiect⁹ in hac modū: quo dato daf reliqu⁹ tūo couert⁹ mat⁹ illo. S̄z dato

Quod super omnē creaturā exal. est. LIII

fuit gaudiū conceptionis maius natūtatis: adhuc maius passionis: et sic vltēritus. Si aut̄ fiat cōparatio per oppositū ⁊ separatiōne: ita q̄ posterius accipiatur per se sine intellectu prioris: et sic cōparentur: sic dico q̄ gaudiū quod habuit in conceptione manus fuit oībus gaudiis vite et vie: q̄ nūc accept⁹ et manus bonū et certitudines oīum alios suo tēpore conferendor. Et differunt gaudiā vie hoc modo. Gaudiū nihil aliud est q̄ delectatio in bono de bono. Est autē bonū dei bonū sui: et bonū proximi. In resurrectione ergo ascensione est bonū dei: et sic etiā posset ponī gaudiū passionis summi quod habuisset p̄ bono p̄ximi. Sūliter autē gaudiū conceptionis summissū fuit q̄ oīa alia causaliter in se claudit. Gaudiū autē in conceptione et gaudiū in assumptionē se habet ut excedēt et excella. Gaudiū enim conceptionis manus fuit causaliter. gaudiū um̄ assumptionis actualiter. In conceptione etiā maior fuit bonitatis ostēto. maioris dominicollatio: maior delectationis exibitio: et hec oīa causalit. In assumptionē fuit maior domi collatio: maior affectus exaltatio: et dificationis: maior cī dilectio coniunctio acti aliter. Et posset ponī simile de isto: gaudiū rū cōparatione ut si aliquis haberet pignus pro centū marcas obligati⁹: et aliquis daret x̄c. marcas ad pignoris solutione facies ipsi pignoratiā cautionē: q̄ reponibus deter minatis daret sibi. x̄c. ita q̄ quolibet tempore duas: tūc secunda datio p̄pinquiūs et plū disponet ad pignoris solutionē q̄ primā: et tertia q̄ secunda: et sic usq̄ ad quintā que pignus solvit: et tamen pīna datio plus alias contulit duplicitē: et plus datus fuit et q̄a de aliis dādīs securū fecit. Sūliter in proprio ita q̄ dñs beatissime virginis ut mater dei fieret in vtero tribuit tūc etiā tribuit q̄ de ipso ḥgo deus nasceret: et passione sua humanū genū redimeret. Et tertia die refur gerant celū ascenderet: et q̄ ipsas in summa fruitionē in corpore et anima assumere securauit.

Q̄ super omnē creaturā in quarta hierarchy exaltata est. Cap. xc.

Etimo q̄ritur de illo p̄uslegio qđ ē v. super oīem creaturā in quarta hierarchy exaltari. Et videt q̄ beatissima virgo ultra tertiam hierarchy in qua et nō sit exaltata. Primo q̄ i parabola ybi

Quod super oēs creaturā exaltata est.

Cicē ipa est mediū inter alias creatureas stinus. Sed dote o virgo maria quid dicās t deū; h̄ mediū non h̄ medius t vltimū: ḡ pauper ingenio cum quicqd dixerō minor nō facit hierarchia p se. **C**etera. Meros nym? t oēs sancti t ipa vniuersalis m̄f ees appelleū; altior es. Si matrē gentiū dicās: ecclesia soleniter cantat: q̄ ipa est exaltata su per choros angelorū. Inde sic. Omēs chor angelorū sunt de aliqua hierarchia; sed ipa exaltata est sup choros angelorū: ergo ipa ē super oēs hierarchias angelorū. Videlicet eti quicquid est in aliqua hierarchia est in aliquo choro; q̄ quod non est in aliquo choro nō est in aliqua hierarchia. h̄ quicqd est super oēs choros non est in aliquo choro; q̄ stratur cū elenatur ad dexteram patris ybi xp̄s p̄ nobis introuit pontifex factus in ceterū ad celi pallatiū: ergo est exaltata ylra super choros angelorum: t peruenire ylra q̄ nostrē humanitatis ē natura ybi nō substantia tollitur s̄ glorie magnitudo mō super oēs choros non est in aliquo choro: q̄ stratur cū elenatur ad dexteram patris ybi xp̄s p̄ nobis introuit pontifex factus in ceterū ad celi pallatiū: ergo est exaltata ylra super choros angelorum: t peruenire ylra q̄ nostrē humanitatis ē natura ybi christus introuit ergo super oēs hierarchias ange loz. **C**icē Hieronymus. Nec est inquā dī es in qua vsc̄ ad throni celistinūm intē merata mater t virgo p̄ficitatq̄ in regnū angelorū. **I**tem ip̄portionabiliter plus differt dominā a seruo q̄ seruus a buo: sed seraphin sic se h̄ ad cherubin: vbi suis ad seruū dominā ad seraphin ut regina sua et oīum angelorū: ḡ imip̄portionabiliter plus si similitudo sanctis reprobatur: veritas biniḡ est in alio ordinē sup ipsū: sed seraphin est superē oīo angelorū: q̄ ipa est su per oēs hierarchias angelorū. **I**tem rex t regina ab eadē denominant dignitatē t regno ac p̄cipiatū. Ab codē em̄ regno dici tur rex francie t regina frācie t sic de aliis: q̄ ab codē dicitur rex celoz t regina celoz. **S**ua dignitas regalis ip̄portionabiliter ē super oēs dignitatis angelorū t p̄cipiatū: q̄ t dignitas p̄cipiatū regne ce loz est sup oēs choros angelorū. **T**e. iii. Reg. ii. Post̄ eti thronū matrē regis iuxta thronū regis: sed cōstat q̄ thronū regis est ip̄portionabiliter sup oēs choros angelorū: q̄ t thronus matris regis. **I**te ipsa ē nota inquit patre tuū t matrē tuam. Et regina ppter filiū t dī regna a regno filiū. Sed illud est increatū t eternū: q̄ ipsa ē regina a regno eterno. **I**te ali homines pos ḡs collocatur i aula regni: tec̄ ip̄ rex glo sunt peruenire ad seraphin: nullus autē ad rie ut matrē veram t decorā sponsam pre dignitatē vel statū bēstīna v̄ḡis: ergo ē su obibus diligens amoris amplectū associat s̄ per seraphin. **I**te status glorie ē eleme bi. **E**x hac auctoritate q̄nuo sequitur cō tus super statū innocentie in corporib: ergo t animab: sed si homo steruſet alio quis sumptus fuisse ad seraphin: ergo ali ergo super oēs thronos. **I**tem si mater regis idem sumt sanctorum auctoritates Augu

Utrū hēat proprietates oīuz angelorū. LIII

liter plus oībus creaturis diligenter īm̄ se quidē superfluite dispositiōes abundā proportionabiliter oībus collocavit. **I**te ter h̄tū mīoꝝ sacras p̄petrātes vltime vō fiscū in corporalib: ita t in spiritualib: m̄ maiorū suppositas vniuersitatis nō h̄t par hic est vacuū: sed inter deū t creaturam mediū esse est creatura ynta. similiter iter esse p̄rā creaturam t esse creatura vntat mediū est esse creatura de qua sumit quod nascitur illud quod vñit: t hoc est beatissima virgo: ergo ipa est mediū inter creaturas t filiuero ei debetur mediū star. **I**tem vna est maiestas regni celoz in quo deus trinitas rex est t ipsa regina: ergo sua dignitas est super omnē creatureas. **I**te a summo celo egressio eius ad celum trinitatis: h̄ ipa est a dextris filii: ḡ in celo ad maiorem illuminationē: maior perfeccio: ḡ hec tria in ea erant in summo. **I**te Mar. vlti. Dominū quidē iesus postp̄ locutus est eiū ascendit ad celū t sedet ad dexteram p̄fisi. Ibi dicit glo. In portiōnib: bonis patris: h̄ regina stat a dextris filii: glo. **I**n s̄l: ḡ ipa est in potissimum bonis regim celo: vñq̄ futuri sunt. **I**tem habuit beata v̄go p̄petrātes oīum effectus quarū iste sorores typū tenet in ea extitū singularis. Nunq̄ in aliqua perso na Adartha sic operata est inq̄ sic maria contemplationi vacauit. Et infra. Ut beatus Dionysī p̄petrātes inferiorū habet superiores cum excellētia: t be atissima virgo sit sup oēs ordinē angelorū. vñq̄ habeat omēs p̄petrātes oīum angelorū. Qd̄ videt sic. Et p̄o p̄petrātes cōmūnūs q̄ obvios angelos cōueniūt: post de p̄petrātes q̄ singulis ordinib: p̄petrāto ando et fouendo frequentaui: vt in merito infunt. Prima ergo cōmūnūs p̄petrātes est nūciatio que obvios cōueniūt: a qua t omēs angelī dicitur. Quā autē hec beatissima v̄go cōueniūt: t cū excellētia. ex hoc p̄t: q̄d̄ tū subiungit ibidē omēs angelī nūciātē p̄verba cōtrā: ipsa Aug. Poco de parte marie q̄ optime p̄dicat q̄ t quāta t quās fuerit in bēstīna v̄glē maria q̄d̄ digne eloquāt. Qd̄ magna mul titudine dulcedinis dei fuit i bēstīna v̄glē maria: q̄s sp̄lētū supuenit in eī t vñq̄ al tissimi obvib: eti t de eodē spiritu sc̄ cōdices. Dividūtur super midana rōm̄ om̄nes diuini intellectus in essentiaz invirtute latebat t in cui vñero corp̄ sibi adoperabat t̄p̄s. In maria ḡ oēs thesauri sapientie t sc̄e mediate se h̄s ad primū esse: ḡ summe habet eti ad caput domini sedens audiebat vñrō virtutē t operatio: ergo ipsa inter om̄nes creaturas habet hec om̄ia tria in summa: angelorū: magorū: necnō t ipsius filiū cōmo. **I**te Dionysī de celesti hierarchia. **I**uste vñq̄ sicut hec virgo beata gustauit q̄ suauis et dominū. Inde rhabat

Utrū habuerit proprietates singu.ordi.

ab ybertate domus sue; et torrente voluptatis suā patabat. Nec mirū quoniam apud eā īmo intra eā erat fons vite: de quo manabat cāta pfectio virtutis vite. Ex his patet q̄ beatissima ygo et ppietatem ministrā di habuit in summo etiā assistēti. Item Dionyſius in celesti hierarchia. in.ca. Est quidē hī me oīo dīmūs scia et actio. Et vult q̄ b̄ tria similiter sint in oībus angelō. oīo. i. potestas scientia et operatio. Q̄ ergo b̄ tria habuit beatissima ygo cū excellētia p̄at hoc modo. Potestas imperialis ipropotionabiliter est super oīem potestate ministerialem: s̄ potestas eius est imperialis: om̄ii angelō. potestas ē ministerialis: ḡ potestas ei? est super oīem potestate angelō. Sed in perfecte ordinatis ad maiorem potentiā sequit̄ maior scientia et ad maiorem scienciam maior operatio et hec in beatissimam virgine fuerunt in summo. C̄tē yna est p̄petrātē cōmūnis oībus angelicis. Māth. xvij. Semper vident facit patrio: hec autē yiso est tota merces: sed merces beatissime virginis ē ipropotionabiliter superioris mercedibus oīus: ergo et yiso superior est yisotib⁹ angelō. Et his pars qualiter beatissima virgo habuit oīes cōmūnes p̄petrātē angelō.

C̄tē habuerit proprietates singulorū ordinum.

Cap. xcij.

Einde sequit̄ de singulis p̄petrātē bus singulorū ordinū qualiter in ea oīes fuerit: et cū impropotionabiliter excellētia. Primus est ordo angelō. cū sus tres innenuntur proprietates. Una q̄ oīo ille immediate ordinatur ad humanam hierarchia. Secunda quia maxime noti nobis sunt illi de ordine angelō. Tertia q̄ singuli singulos hōies custodiunt. Prima barum cōuenit beatissime virginī cū excellētia. Ista est p̄p̄t̄ non immediatio nobis q̄ angelō: q̄ etiā cōuenit nobiscū in natura. Unde angelī sunt nobis plati: Is non fratres vel filii. Ista autē et plata: et mī: et filia: et soror. Scđa etiā cōuenit ipsi cū excellētia Angeli em̄ noti sunt nobis tñ et intelligentia: et nosip̄a tñ per intelligentiam: Et beata virgo nota est etiā per experientiam: quia et nobis cognoscimus in ea que sunt proxi me nre. S̄ illi ipsa cognoscit humanam iſitātē p̄ experientiam. Non em̄ habem⁹ dos minia q̄ noī possit copati infirmitatib⁹ n̄is.

Tertiā ygo p̄petrātē etiā h̄y cū excellētia Angelī em̄ custodiunt singuli singulos homēnes. Ipsa ygo custodit yniuersalē singulos et singulariter yniuersos. Singuli em̄ buō rū presunt sibi cōmissis. domine autē et diuile custodia et p̄udentia yniuersalē. Sic p̄t q̄ liter ipsa h̄y cū excellētia om̄es p̄petrātē angelō. Scđs ē ordo archāgelō. qui s̄ iste b̄m Dionyſius tres videntur b̄fē p̄petrātē. Prima a supiorib⁹ cōicare. Secunda sup inferiorē et. Tertia ad supiora inferiorēs reducere. Prima b̄z̄ habuit cū excellētia. Ipsa em̄ maxime cōmunicauit a supiorib⁹. Juxta illud Luc. i. Sp̄ūsc̄us supueniet ī te. plus q̄ in aliquē sc̄ō yniuerit in te. alij em̄ sc̄ō accepere a supiorib⁹ ḡam crea ta particulariter. Ipsa autē c̄reatā yniuer saliter: increatā singulariter. Scđa etiā etiam habuit cū excellētia. Alij em̄ sunt sup ali gine fuerunt in summo. C̄tē yna est p̄petrātē cōmūnis oībus angelicis. Māth. xvij. Semper vident facit patrio: hec autē yiso est tota merces: sed merces beatissime virginis ē ipropotionabiliter superioris mercedibus oīus: ergo et yiso superior est yisotib⁹ angelō. Et his pars qualiter beatissima virgo habuit oīes cōmūnes p̄petrātē angelō.

Cap. xcij.

Prima autē ex gratia iusticia et natura. Natu raliter em̄ mater regis ē regina. Et regina natura ēst regina iusticia q̄ est sup oīes que sunt ī suo regno. Tertiā q̄oq̄ habuit etiā cū excellētia. Ipsa em̄ sola habuit oīes in feriores et reduxit tanq̄ mediatrie recoci liationē et adiutoriē redēptionis: et angelo rum numerū restaurauit et subuenit ruine ante aspectū dominū sicut d̄ de Judith. viij. et hoīem lapsū reuocauit. Sic ergo h̄uit beata virgo oīes p̄petrātē secundū ordinis cū excellētia in summo. Tertiā ē ordo p̄cipiatū: q̄ illi tres habet p̄petrātē. Prīa est p̄mī p̄cipiatū imitatio. Secunda est p̄cipiatū virtutum ornatiū. Tertia ē inferio rum ad ipsū p̄cipiatū reductiū. Tertiā ygo in summo. Imitatur em̄ primū p̄cipiatū in tribus. In malī suminatē. Juxta illud Sa pi. vi. Incorruptio p̄cipiatū proximum deo. In boni cōmunicatiōe. Māter em̄ oīus bono rū est. Elenetur mihi oīa bona tē: et innu merabilis honestas p̄ manus illitus: siē dici tur Sapien. vij. C̄tē ē cōmunicāda cōs imitate. Est enī oliva speciosa in cāpis sicut dicitur Eccl. xxij. Et p̄cupescat q̄ se p̄cupescat: et circūquerētes dignos se. sic d̄ Sapi. vij. Clama. trāstis ad me oīes q̄ cōcupiscit me tē. sicut d̄ Eccl. xxij. Est ḡ p̄mī p̄cipiatū in summo imitatiua. Scđa ygo p̄petrātē que sunt p̄cipiatū virtutū oīs

De proprietatibus secūde hierarchie. LV

natus habuit ī summō quia habuit deīos mississas yntēs: iuxta illud Eccl. xxij. Ego in altissimis habito. Tertiā quoq̄ p̄petrātē p̄cipiatū q̄ fuit īferiorē ad p̄cipiatū p̄cipiatū reductiū habuit ī summo. Ipsi em̄ de vītimo fecit p̄mū: et de p̄mō vī timū: īmo oīa. i. oīem cōtrā ī hōie reduxit ad p̄cipiatū a quo exierit ip̄ se p̄sonalē terynēdo. Unde ip̄a ē ista fortis mulier de q̄ Proverb. vlt. cuī p̄ciū de vītimo sumb⁹ id est de humānitātē et diuinitatē cōsūtis hōies p̄dītū redēmit. Et sic p̄t q̄līte b̄tā ygo om̄es ordines p̄ne hierarchie transītū transcēdēdo: et singulorū ordīnū singulas p̄ petrātē in summo possidēdo.

De p̄petrātē scđa hierar. Cap. xcij.

Aī ergo de scđa hierarchia videamus. in qua p̄mī ē ordo potestas tñ: cui quoq̄ tres sunt p̄petrātē. Prima ē sui ordinis et dignitatis custodiūtū. Scđa alioz ordinatiū. Tertiā actuū yniuersalē reductiū. Prīa h̄uit summo q̄oq̄ p̄go fuit post et ante in sua dignitate stans. Secunda etiā habuit cū excellētia q̄ fuit ordinis dignitatis īmētrictū ordinatris: et ordinis īgēlorū p̄patrī: et restauratris. Quāt̄ etiā actuū ī summo: habuit em̄ ac̄ yī tutū b̄m modū patrie quātū ad perfectiōē: et b̄m stativē quātū ad meriti cōdiōtēs. Fuit etiā yniuersalē reductiū p̄ exemplū. Unī et dicta ē stella maris: siē habuit p̄petrātē ī summo potestatū. Secundū ordo secunde hierarchie est ordo yītū quātū tres sunt p̄petrātē. Prima ē incommunicabilis virilitas. Scđa est nullū imbecillitas tarditas. Tertia ē ad inferos largitas. Virilitas p̄sistit in tribus: resistēta p̄tras: rī: in aggressionē ardui: in tolleratiā mali. Bēc̄ oīa ī beatissimā yīgine fuerunt ī summo. Prīmū est h̄uit supiorū. Scđa ip̄etus hoīiū. Resistēta cōtrarij. Ita em̄ om̄e cōtrariū nō cōtū. I.p̄tū vīcīo q̄ ab ip̄o nūnq̄ aliquid p̄saliūtū. Angelī em̄ nūc p̄vicerūt q̄ nūq̄ pugnauerūt. Item in aggressionē ardui. i. in altissima paupētate renū: maxima carnis rī: et humano. Nonū execratio yanitatis: desperitate: summa cordis humilitate. Itēs in tolleratiā cōtrarij: ī asperritā filii p̄salū. Qd̄ autē he p̄petrātē ī summo fuerūt: q̄n̄ ipsius oīas p̄t̄slū gladiū. In b̄tissimā yīgine: sic est manifestus. Q̄ lībis oībus beata yīgo incommunicabilē vis ilitate ī summo possedit. Scđa p̄petrātē ea q̄ dicta sūt supra de ipsius nobilitate. Q̄ virtutū fuit nullū imbecillitas tarditas: aut scđaz habuit q̄ fuit ab hoīib⁹ inuincibilis p̄t̄. Ipsi em̄ nō solū ī scđa caput angelicā vitā quāt̄ angelī sine ouere carni: et p̄trūtē: etiā p̄edā tētī humanī gene

De proprietatibus secunde hierarchie

ris ab ipso abstulit: tamen natura corporis spiritu naturae angelice superauit: in carne super carnem vicit: et superbiam vicerit: cui dyabolo vicit: et tam de dyabolo quod de mundo tam de seipso quam de angelis oibus superpredicis triumphavit: quod oibus his altius est contra ipsum deum fortis fuit: quod deum de celis ad terram vinculus carnis ligatus: et castitate vulneratum in gemitio viteri sui. beatissime virginitas carceri captiuauit. Patet ergo qualiter mulier fortis in hostiis inimicis libera omnes dominatio[n]es. Tertia p[ro]p[ter]etas fuit liberalis severitas per quod potest intelligi quod in medio inter pudicitatem et auariciam vel medium inter excessus iusticie: hoc est rigor et excessus misericordie: et hoc est remissione. Quidam enim d[omi]ni sunt nimis liberales hoc est prodigi: quidam nimis severi et auari: medium in hec est liberalis severitas. Nec quidam sunt nimis iusti per rigor: quidam nimis misericiodes per remissionem. Inter hec medium est liberalis severitas. Primum medium habuit beatissima virgo cui excellens super omnes d[omi]nationes. Ipsa enim numerus dedit cui non esset dandum et nunc non dedit cui esset datum: p[er]t[er]ea dedit oris dandum: deo mundi: deo mundo homibus celum. Secundum medium etiam habuit in summo. Ipsa enim in se numero misericiodes obmiserit filio em in iusticias incorrigibilis correxit: o[mn]is misericiodes receptibilem patitur: sic ergo quomodo beatissima virgo habuit pudicitatem et auaricie medium in summo. Nec quidam d[omi]ni nimis sunt liberales libertate voluntatis. Quidam autem severi asperitate passionis. Inter hec quoque medium esse potest liberalis severitas. Hoc ergo medium habuit beatissima virgo per diuinationib[us]: quod habuit summa aspiratatem corporis summa liberalitate in mente. Quarta p[ro]p[ter]etas est medium voluntatis superioritas: per quod potest intelligi quod nulli seruuntur: cum seruum ipsa sua dignitate diminuat. Nam p[ro]p[ter]etas in summo habuit cui oibus creature seruit: et ipsa nulli pure creature sibi deo subiecta fuinit: et ita sicut seruire conseruo: et seruire soli deo vnu alteri excellit. Beata ergo in hac p[ro]p[ter]ate d[omi]nationes excellit. Quod enim ali dominii vel d[omi]nationes quibus seruitur a creatura: sic seruitur per ipsi seruunt oibus creature: per ipsos non tenetur nisi sibi deo seruire cui seruire non est d[omi]num sibi regna.

Quinta p[ro]p[ter]etas fuit nullius subiectio[n]is egestas: per quod potest intelligi quod non est sic in celestibus d[omi]nationib[us]: sicut est in terrenis: qui tamen suo modo indigent seruus: sicut serui d[omi]ni suis indigent. In celestibus autem nulla est indigentia seruus. Nam p[ro]p[ter]etas habuit beatissima virgo super d[omi]nationes que et si non habeat indigentia respectu inferiorum et subditorum: habet in respectu superiorum et beatissime virginis. Ipsa autem nullius inferiorum et superiorum: quia cum nulla ipsa sit superior indigentiam non habet creature: sed solius creatoris personae. Sexta p[ro]p[ter]etas est dissimilitudinis immunitas: per quod intelligitur remoueri dissimilitudo operationis: et attributus d[omi]nationib[us]: eo quod non leguntur missi ad exterioria: sed semper interioribus et inferioribus attenuantur. Nam autem p[ro]p[ter]etas habuit beatissima virgo in summo que similitudine deo fuit corde corpore et operi. Cade: fuit enim ergo singularis inter omnia similitudine et similitudine corde. Corpore: quia incorruptione in summo facit ea primam deo. In operi etiam ipsi similitudine fuit. Adeo enim celesti non inveniebatur adulterium simile sibi. Similitudine ergo fuit deo sibi sua diminutio et deo ipsi sibi humanitatis. Unde Augustinus. Si forma dei appellata digna existit. Ipsa enim post est virtus dei et emanatio quidam claritas omnipotentiae dei sinceritas: et idealis iniquitatis incorrigibilis correxit: o[mn]is misericiodes receptibilem patitur: sic ergo quomodo beatissima virgo habuit pudicitatem et auaricie medium in summo. Nec quidam d[omi]ni nimis sunt liberales libertate voluntatis. Quarta autem severi asperitate passionis. Inter hec quoque medium esse potest liberalis severitas. Hoc ergo medium habuit beatissima virgo per diuinationib[us]: quod habuit summa aspiratatem corporis summa liberalitate in mente. Quarta p[ro]p[ter]etas est medium voluntatis superioritas: per quod potest intelligi quod nulli seruuntur: cum seruum ipsa sua dignitate diminuat. Nam p[ro]p[ter]etas in summo habuit cui oibus creature seruit: et ipsa nulli pure creature sibi deo subiecta fuinit: et ita sicut seruire conseruo: et seruire soli deo vnu alteri excellit. Beata ergo in hac p[ro]p[ter]ate d[omi]nationes excellit. Quod enim ali dominii vel d[omi]nationes quibus seruitur a creatura: sic seruitur per ipsi seruunt oibus creature: per ipsos non tenetur nisi sibi deo seruire cui seruire non est d[omi]num sibi regna.

De supraemia hierarchia.

LVII

Nanc habuit beatissima virgo in summo quod quamvis maior fuit tanto plus humilitauit se in oib[us]. Unde cum ostet ipsa maximam omnium creaturam fuisse: necesse est ipsa oib[us] humilitatem extitisse: sed enim est per se. Quia se humiliat exaltabitur. Lu. xiiij. ergo omnium exaltatissima omnia fuit humiliata: quod cum oib[us] impropotionabiliter habuit humilitatem: minus impropotionabiliter oibus habuit vanitatem. Decima p[ro]p[ter]etas fuit diuina d[omi]nationis conformitas. Nanc etiam beatissima virgo habuit in summo quod vere solo diuice d[omi]nationis fca fuit principia. Unde enim per dicitur Damascenus. vere fca omnia: p[ro]positus in factis. Sic ergo manifestus est ex his per beatissima virgo oibus proprietates thronorum habuit etiam in summo. Secundum ordo ultime hierarchie est cherubim cuius binus Dionysius quatuor sunt proprietates. Prima est in circuitu esse. secunda et reductio. tercia actuus. quarta expletatio. Prima ergo que est in circuitu est per quam binus commentatores intelligunt per circuitu suntque ad totum quod est intrant. Nanc ergo beatissima virgo habuit in summo quod ipsi totum circundat: et p[er]terea intimaverat misericordie patris irradiavit: et ei filiu[m] uniuersi et unigeniti de corde extraxit. Secunda est reductio per quod intelligit binus commentatores per ad deum redire. Et hanc etiam habuit in summo beatissima virgo quod oib[us] reducibilis ad deum redire. Ipsa enim est mulier qui tria sata. corpus. et alia: et deinde co[m]p[re]hendit. Atque enim per quod natura in primis: immo sup primi statu institutio[n]is redire. Nec ipsa est mulier qui lucernam accedit per quam dragma decima iniuncta fuit Luc. xv. Tercia p[ro]p[ter]etas est actuus quod est dicit commentator ut binus deum iecidat. Nam autem habuit beatissimam virgo in summo quod maxime binus deum ascendet et ccessit: que et deformisimos actus habuit: et clausa visceris factus homo. Vnde enim nouissimum: quod binus cursum etudabat viru[m] gremio viteri sui sicut dicitur Iohannes. xxiij. Tertia p[ro]p[ter]etas fuit stabilis collo et caro. Nam etiam in summo habuit beatissima virgo: quod recte ipsa in solu glorie eternaliter elegit: et in ipsa regesces de ipsa sua sede corporis sibi fecit quod sibi in imitate p[ro]p[ter]e p[ro]p[ter]e assumpti et nunc depositum. Quarta p[ro]p[ter]etas est regis suscepit: hanc autem habuit in summo beatissima. Iohannes enim ipsa suscepit et inhabitare gloriam: ipsa autem beatissima sic ipsum plenarium suscepit et illi. sed per gratias plenitudinem et p[ro]p[ter]e corporalem. Quinta p[ro]p[ter]etas regis delatione: hanc etiam in summo habuit beatissima virgo quod ipsius regis glorie in mundi derelictus de celo. Unde ipsa est nature seruus qui fecit sibi regnum salomonum. Cantus. iij. quod ipsius in mundu tuvit et in mundo circumfulcit quando ascendit su-

per nubes leuem et ingressus fuit in egyptum. Sexta p[ro]p[ter]etas est familiaris apertio. h[ab]et habuit expesse beatissima virgo: quia videlicet beatus Virgo, quiter splendor ille incessabilis virginis se insinuerat viceribus soli datu[m] est scire cui soli datu[m] est experiri. Itz Proverb. xxx. Tria sunt difficultas mibi: et quarti penitus ignoramus: quod sicut via vici in adores lectione sua. Unus et Johannes propheteta et plus per prophetam nescit corrigit calciamenti eius solvere: sicut dicitur Luc. xij. Et ut se nescius gabri el questi modi questione non soluitur sed ad spiritum sanctum transmittit instruendam: sicut dicitur Luke. Si ergo manifestus est ex his per beatissima virgo oibus proprietates thronorum habuit etiam in summo. Secundum ordo ultime hierarchie est cherubim cuius binus Dionysius quatuor sunt proprietates. Prima est in circuitu esse. secunda et reductio. tercia actuus. quarta expletatio. Prima ergo que est in circuitu est per quam binus commentatores intelligunt per circuitu suntque ad totum quod est intrant. Nanc ergo beatissima virgo habuit in summo quod ipsi totum circundat: et p[er]terea intimaverat misericordie patris irradiavit: et ei filiu[m] uniuersi et unigeniti de corde extraxit. Secunda est reductio per quod intelligit binus commentatores per ad deum redire. Et hanc etiam habuit in summo beatissima virgo quod oib[us] reducibilis ad deum redire. Ipsa enim est mulier qui tria sata. corpus. et alia: et deinde comprehendit. Atque enim per quod natura in primis: immo sup primi statu institutio[n]is redire. Nec ipsa est mulier qui lucernam accedit per quam dragma decima iniuncta fuit Luc. xv. Tercia p[ro]p[ter]etas est actuus quod est dicit commentator ut binus deum iecidat. Nam autem habuit beatissimam virgo in summo quod maxime binus deum ascendet et ccessit: que et deformisimos actus habuit: et clausa visceris factus homo. Vnde enim nouissimum: quod binus cursum etudabat viru[m] gremio viteri sui sicut dicitur Iohannes. xxiij. Tertia p[ro]p[ter]etas fuit stabilis collo et caro. Nam etiam in summo habuit beatissima virgo: quod recte ipsa in solu glorie eternaliter elegit: et in ipsa regesces de ipsa sua sede corporis sibi fecit quod sibi in imitate p[ro]p[ter]e p[ro]p[ter]e assumpti et nunc depositum. Quarta p[ro]p[ter]etas est regis suscepit: hanc autem habuit in summo beatissima. Iohannes enim ipsa suscepit et inhabitare gloriam: ipsa autem beatissima sic ipsum plenarium suscepit et illi. sed per gratias plenitudinem et p[ro]p[ter]e corporalem. Quinta p[ro]p[ter]etas regis delatione: hanc etiam in summo habuit beatissima virgo quod ipsius regis glorie in mundi derelictus de celo. Unde ipsa est nature seruus qui fecit sibi regnum salomonum. Cantus. iij. quod ipsius in mundu tuvit et in mundo circumfulcit quando ascendit su-

De supra*m*ma hierarchia.

Intenta. Septima intima. Octaua inflexibilis. Quas p̄petas exponit cōmentator. Prima q̄ p̄petas est dilectionis qd est vita. hanc habuit beatissima vgo in summo. Ipa di cīn speciosam sicut columbā ascendēt p̄ cotēlationē desuper riuos aquarū. i. super oēs choros angelorū et nardus ip̄a humiliatū introiuit in cubiculū regis; rediuit si lū de domo p̄pis. Itē sp̄lūctus eleuat sursum ip̄a impropotionabilis alius spiritu sc̄m habuit; q̄ ip̄o proportionabilis habuit corporacionib⁹ vita. Sed p̄petas est ices fable q̄ p̄petua. Incessabilitatē aut̄ habuit beatissima vgo sup seraphin. Magis ē enī incessabile qd nō cessat nō pot̄ cessare nec vñq̄ potuit cessare; q̄ nō pot̄ cessat; t̄ nō potest nō cessare; sed t̄ potuit aliquā cessare. Sed charitas angelorū seraphin potuit ali quādo cessare. In summo enī de ordine illo cessant q̄cēdūt; s̄ charitas br̄issime virgini nūq̄ potuit cessare; q̄ magis fuit incessabile; q̄ excellit seraphin in incessabili charitate. Minor p̄tēt̄ s̄ q̄ nō pot̄ cessare nisi p̄ p̄tēm mortale; s̄ ip̄a nūq̄ potuit mortaliter peccare. In vtero enī null⁹ pot̄ mortaliter peccare. Ipa aut̄ adiuc in vtero matris fuit certificata t̄ p̄tēm affirmata; t̄ sic nūq̄ potuit charitate amittere. Seraphin aut̄ amittere potuerit; q̄ excellit illos i hoc qd est incessabile. Tertia p̄petas est calidū; t̄ est calidū dilectio q̄sopita; s̄t̄ hoc habuit beatissima vgo sup seraphin. Alijs enī paribus fortior est virtus; q̄ tantidē operat cui resistēta h̄q̄ illa q̄ sine resistēta. Unū maior est dñs q̄ sopita facit in tumultu t̄ strepitū: q̄ illa q̄ sopita in silentio t̄ quiete; q̄ enī beatissima vgo sopita fuerit t̄ oīno trāquilla in tumultu t̄ strepitū tribulationi reptioni t̄ p̄secutioni hūtū mīdi: fuit magis sopita q̄ seraphin extra hmōi strepitū t̄ tumultū cōstituit; sicut maior est violentia somni q̄ cogit hoīes dormire in strepitu q̄ in quiete. Quartā p̄petas est acutū; t̄ dic̄t cōmentator: acutum qd est sapientia. In hac excellit beatissima vgo seraphin; vt pat̄ sup in p̄lū locis de ip̄i sapientia. P̄terea dicit Aug. Christus ē in maria; q̄ oēs thesaui sapientie et sc̄lētie in maria. Itē vñctio seraphin docet de oīb⁹ necessaria ad salutē. vñctio dñe dat oīa necessaria ad salutes. Itē p̄cipiā sapientia creatā accidentia liter: ip̄a est mater sapientie i create essentia; ne maria in summo. Tā vñctio miraculosq̄ est; q̄ est h̄t̄ dicit cōmentator: dñ p̄ ignē amoris extollit sup serz p̄ vim amoris expellit s̄c. hanc etiā habuit beatissima vgo in summo. Ut di cīn speciosam sicut columbā ascendēt p̄ cotēlationē desuper riuos aquarū. i. super oēs choros angelorū et nardus ip̄a humiliatū introiuit in cubiculū regis; rediuit si lū de domo p̄pis. Itē sp̄lūctus eleuat sursum ip̄a impropotionabilis alius spiritu sc̄m habuit; q̄ ip̄o proportionabilis habuit corporacionib⁹ vita.

Sed p̄petas est ices fable q̄ p̄petua. Incessabilitatē aut̄ habuit beatissima vgo sup seraphin. Magis ē enī incessabile qd nō cessat nō pot̄ cessare nec vñq̄ potuit cessare; q̄ nō pot̄ cessat; t̄ nō potest nō cessare; sed t̄ potuit aliquā cessare. Sed charitas angelorū seraphin potuit ali quādo cessare. In summo enī de ordine illo cessant q̄cēdūt; s̄ charitas br̄issime virgini nūq̄ potuit cessare; q̄ magis fuit incessabile; q̄ excellit seraphin in incessabili charitate. Minor p̄tēt̄ s̄ q̄ nō pot̄ cessare nisi p̄ p̄tēm mortale; s̄ ip̄a nūq̄ potuit mortaliter peccare. In vtero enī null⁹ pot̄ mortaliter peccare. Ipa aut̄ adiuc in vtero matris fuit certificata t̄ p̄tēm affirmata; t̄ sic nūq̄ potuit charitate amittere. Seraphin aut̄ amittere potuerit; q̄ excellit illos i hoc qd est incessabile. Tertia p̄petas est calidū; t̄ est calidū dilectio q̄sopita; s̄t̄ hoc habuit beatissima vgo sup seraphin. Alijs enī paribus fortior est virtus; q̄ tantidē operat cui resistēta h̄q̄ illa q̄ sine resistēta. Unū maior est dñs q̄ sopita facit in tumultu t̄ strepitū: q̄ illa q̄ sopita in silentio t̄ quiete; q̄ enī beatissima vgo sopita fuerit t̄ oīno trāquilla in tumultu t̄ strepitū tribulationi reptioni t̄ p̄secutioni hūtū mīdi: fuit magis sopita q̄ seraphin extra hmōi strepitū t̄ tumultū cōstituit; sicut maior est violentia somni q̄ cogit hoīes dormire in strepitu q̄ in quiete. Quartā p̄petas est acutū; t̄ dic̄t cōmentator: acutum qd est sapientia. In hac excellit beatissima vgo seraphin; vt pat̄ sup in p̄lū locis de ip̄i sapientia. P̄terea dicit Aug. Christus ē in maria; q̄ oēs thesaui sapientie et sc̄lētie in maria. Itē vñctio seraphin docet de oīb⁹ necessaria ad salutē. vñctio dñe dat oīa necessaria ad salutes. Itē p̄cipiā sapientia creatā accidentia liter: ip̄a est mater sapientie i create essentia; ne maria in summo. Tā vñctio miraculosq̄ est; q̄ est h̄t̄ dicit cōmentator: dñ p̄ ignē amoris extollit sup serz p̄ vim amoris expellit s̄c. hanc etiā habuit beatissima vgo in summo. Ut di cīn speciosam sicut columbā ascendēt p̄ cotēlationē desuper riuos aquarū. i. super oēs choros angelorū et nardus ip̄a humiliatū introiuit in cubiculū regis; rediuit si lū de domo p̄pis. Itē sp̄lūctus eleuat sursum ip̄a impropotionabilis alius spiritu sc̄m habuit; q̄ ip̄o proportionabilis habuit corporacionib⁹ vita.

Quod est regina misericordie

LVII

Mult p̄tēt̄ cohēcūt cū regnū diabolī de ritatis. Itē fili⁹ dñ: de⁹ pacis et dilectōis, er struxit, regnū trāsmutauit cū homīnē in go ip̄a dici deberet regia pacis et dilectōis regnū celoz trāduxit. Est ergo beatissima itē Seraphin denominans chāritate s̄ ipsa ē sup̄s seraphi, ergo ip̄a deberet a su p̄tēt̄ denomiari. S̄yphil ē superi⁹ chārita subiectō, p̄tēt̄ in sup̄naturali⁹ operatiōne, virtutes in deformissimōz actūs perferre ergo ip̄a deberet dici dea mie. Itē fili⁹ dñ: rex regū et dñs dñiantū, ergo ip̄a dīc̄t regina reginaz et dñs dñaz. Itē fili⁹ dñ: deus secrētor, secretissima cognitōe seraphin in sup̄na sup̄ oēs dilectōe. Pat̄s ergo qualiter beatissima virgo oēs p̄petates angeloz habēt̄ sup̄ oēs angeloz et oēs hierarchi as est exaltata. ita q̄ singulorū et oīm p̄petates et dona ipsa sola vñt̄ et singulorū et in diuinis ei⁹ illūtatiōes incessanter exercit̄t̄ bñvirūtē diuina imitatiōe et diuina in nouatiōe digna effecta ē. Et ergo beatissima virgo sit dei amātissima et mirabilissima, et ad diuinas illuminatiōes oīb⁹ alijs creatureis impropotionabilis pl̄ exēta, ipsa potissimum vocabili dea et dea dearū. Loutra hoc opponit̄ hūc modū. H̄t̄a, grāta, iustitia p̄ se tñi dicit̄ collationē boni. Misericordia aut̄ et collationē boni et ablatio nē mali per se; q̄ plus cōp̄bēdit̄ et in ap̄lī se exēdit̄ regna misericordie q̄ gl̄e vel ḡe vel iusticie. Sed et ampliori et maiori potētia maiori est dignitas et denotatio, ergo beatissima vgo a summa dignitati debet dici regina misericordie. Itē gl̄ia tñi est in celo: nō in terra nō in inferno nō in purgatorio. Misericordia aut̄ ē in celo: tra in inferno et purgatorio; q̄ maximū regnū est misericordia; q̄ matia regia dñ dici regia misericordie. Itē q̄cqd est sup̄s sup̄ioe est sup̄s inferiore. H̄t̄ misericordia ē sup̄ oīa opa dei et regnū misericordie sup̄ misericordi am̄, q̄ regna misericordie definita potētia sup̄ oīa. H̄t̄ illa p̄uenit p̄p̄e beatissime vñctio, q̄p̄e et vere p̄uenit beatissime vñctio; q̄p̄e et vere est regina misericordie. Itē ip̄a sup̄ primōt̄ et p̄petat̄ filii sui est regina; sed hec ē misericordia, p̄p̄u em̄ ē dei miseri: q̄p̄e est regina misericordie. Item Esa. xviii. Ego aut̄ p̄siderabo in loco meo, glo qui loc⁹ est misericordia, sed p̄p̄us loc⁹ regi est regnū; q̄ misericordia est regnum regis; q̄ regne. Sed p̄p̄e dñ rex et regina eius qd est ipsiō regnū; sicut rex vel regina frācie dñ cui⁹ est regnū frācie; q̄ et beatissima vgo bas donis. H̄t̄ summū ac nobilissimum dos p̄p̄e dñ regina misericordie cui⁹ est regnum misericordie, Itē oīs q̄ est in regno dei ē in

b

De priuilegiorū additione.

mibicordia; s non ois q est in regno est in glia vel in gra vel iusticia, g sola mibicordia copiebedit totū regnū; q regina super totū regnū ponitissime de regia mibicordie. **T**ec regū ḡle est regnū mibicordie; s no querit, regnū ḡle est regnū mibicordie; sed no querit, g regnū mibicordie cōe est t complectit vtriusq; g vlo regina pos tissime d̄ regina mibicordie. **T**e, prie dicere regia frācia q dñā t vere t iure ec̄t ois q sunt in frācia; sed b̄tissimam dgo vere t iure t ppe est dñā ois q sunt in mibicordia dei; g ppe est regia mibicordie. **T**e obliquū q est mibicordia oſtruit trāſiūre vere t ppe dicere regina mibicordie. Ipsiā enī est cā tocī mibicordie p̄tinēs totā mibicordia; t relectā oem miseriā. **T**e si con ſtruſ intratiue ſenſus erit, regina mibicordie; h̄ est regina mibicordie. q, ſe eft ipſa mibicordia. Ipsiā enī est regina mibicordie q̄ est mibicordia. Uli t hester in figura, b, dgo in alio noie ediffia vocabat qd̄ ī terptatu mibicordia. **M**ester, h, **T**e A. xy. Et p̄pabit i mibicordia ſolitū ei; ſolitū ppe ī ppo loco regni. g mibicordia eft pp̄ius loc̄ regni, h illi d̄ ppe rex t regina, g, b, dgo ppe d̄ tvere regina mibicordie. **T**e Dio, de di, no. Regni eis finis t oīat t legi t ordinis diſtributio; ſed hec oīappe cōueniūt mibicordie; q̄ ei p̄prie cōuenit ro regni. Finis diſtributo ſup iuſticia bin mi sericordia; q̄ exiles ſicut reges, oīat; q̄ de foſtimiſos petōres facit, angelos pul cherrinos, legio; q̄ dat charitate t p̄ illam regnū, ordinis; q̄ lini ſup angelos; terra ſup celos. Habet g mibicordia pp̄tientia regni ppe; g ipa eft pp̄ie regnū, g t b̄tissima dgo ponitissime d̄ regina mibicordie. **S**olutio. Nas rōnes oēs ſcedim d̄i, q̄ p̄iuiſiſi nome qd̄ b̄tēgini bin ſe digni tate ſumma teber; eft cē regina mibicordie t plus ppe q̄ impatrix, hoc enī nome via gis eft nome timoris t rigoris, regina aut plus eft nome puidetie t eq̄tatis. Uli etiā no credo den vſp in biblia exp̄le nomiari impato; ſed regē, hoc enī nome e maieſtatio. **T**e magis ppe d̄ regia mibicordie q̄ dñā diuari vel regina reginarū vel dea deānū, hec enī oia impato dignitatē t excellētia ſpectu maior, t minorū. Si enī dicere dea deāri noyideref e dea vel regina petoz vel demonii. **T**e nec ppe dicere regna pacis t dilectionis; qm̄ nee hoc eft vle oib̄ ſui regni. **T**ec meli d̄ regina mibicordie q̄ regina potetie vel ſa pnie. In ſapiā enī intelligit potētia; ſz no querit, in mibicordia ſo t ſapia t potēta et no ecōuerſo. Uli mibicordia claudit oia illa tria in ſe. Unde regina mibicordie eft regina potētia, t ſapietie, t no conuerſo. Quod aut potti dicat regina mibicordie, q̄ regina iuſtice vel regina ḡle, vel regina glorie per in cotrariū obſcia patet. **C**Recapitulatio priuilegiorum et addiſio, Cap. cxvij.

Ost hec q̄if de priuilegijs ſufficiē pia b̄tissimae virginis. Et v̄ q̄ p̄uit el ſe plura q̄ q̄dicta ſunt. **P**rimū, u. inter dicta fuit q̄ nunq̄ peccauit. Quare ergo fit vñu no bñt ſpectu ignoatiae vel pene ſicut vñu bñt ſpectu culpe, matie cā vtriusq; illoz no fuerit in ſtatiu innocentia t videatur vtriusq; oppofita ad innocentia a culpa p̄imere. **T**e ſeors priuilegiū fuit q̄ no potuit peccare. Queris ergo q̄ ſilr non hñt vñ priuilegiū ſpectu pene vt q̄ ſi poſlet peccare no poſl̄ ſumiri; cū ſi ois pena fit p culpa, g vbi nulla culpa nulla poſſet eſte pena. **T**e tertiu priuilegiū fuit q̄ quolibet opere meruit. Queris ergo q̄ no bñt priuilegiū vt ſilr fruere ſicut ipſe dñs iehu xps q̄ ſilr vñl fuit carui mortali. **T**e quartu priuilegiū fuit puritas ſi ſuum. Uli triple ſit act̄ b̄ierarchie, purgatio; illu minatio pfectio; t beatissimavirgo habuit vñ priuilegiū ſpectu purgatiois, ergo de buit bñt alia duorū vñ ſpectu illuminatiois, aliud ſpectu pfectiois. Quintu ſuit virgo virginū. **L**u aut ſuent b̄tissima dgo t virgo virginū t m̄ t ſingulat vidinata; t bñt vñ ſpectu virginus, v̄ q̄ debuit alia tria bñt ſpectu coniugat ſi diuinarū t m̄m. **B**erū ſuit m̄ dei. Et coſtat q̄ fue rit ſilr mater dei filiat ſpōla dēis multa co filia, g t ſpectu illoz d̄ bñt multa pñilegia. Septimū ſuit m̄ oīuz. Quare ſilr ſi in vñ priuilegiū q̄ eft ſoror ſilia oīuzyl ſal t p̄ ce dñā oīuz. Octau ſuit ſtella maris Illud bñt. dgo p̄ priuilegio ſpectu maris; g t aliud d̄ bñt ſpectu ignis tynum ſpectu acuſis; vñ ſpectu terre. Nonū ſuit porta celi. Si ſpectu porte buitvñ priuilegiū; g eade rōne; ſpectu fundamēti vel parieti babuit vñl yte dicat fundamēti

De priuilegiorū sufficientia.

LVIII

vel lapis angularis vel aliqd aliud huiusmodi. Decimus fuit passionis cōcātio. Cū ergo pūlegiū habuerit respectu passiōnis; etia habebit aliud respectu actiōis; cū actio sit nobilior passiōe. **I**te, xii, fuit exaltatio t̄ sic habuit respectu ardui; ergo alia duo et hēbit ynuz respectu veri aliud respectu boni. **I**te, xii, fuit regina misericordie; q̄ nō ynu respectu potētie vel sa-
pietie q̄ misericordia sunt p̄ora. **I**te viii aliud ab his oībus fuit q̄ erat mat̄ t̄ filia q̄ nō est determinat̄ inter alia. **I**te ynu videſ q̄ habuit yntutes p̄ modum patr̄ie. Itē ynu pūlegiū videſ q̄ potuit mereri t̄ nō demereri. **I**te sonitus extinc̄io. **I**te q̄ cocepit fine libidine. **I**te q̄ portauit sine granadine. **I**te pepit sine dolore. **I**te tria pūlegiā; q̄ habuit plura q̄ p̄dicta. **I**te supius dēmōstrati est q̄ nulli h̄bit igno-
rantiam; quod est etiam ynuz pūlegiū beatissime virginis.
De sufficietia pūlegior̄. Cap. xcvij. Ufficietia pūlegior̄ sumit in h̄ic
modi. Privilegiū vel est oīra ma-
liū vel ad bonū. Contra malū; culpe
vel pene. Pena aut̄ vel est pīn vel futura.
Ausferre pena pītem nō est pūlegiū sī no-
cumentū; q̄ illa est meritoria. Itē futuras
au ferre nō est pūlegiū; q̄ doc est cōmune
pluriū ut oīuz martyruz t̄ oīuz partulor̄ t̄
alioz multor̄ pfectoꝝ tam innocentius q̄
penitentia; qui oīs post vita ista nō susci-
tent aliquā penā. Si q̄ est oīra malū culpe
vel est culpa actual̄ vel original̄. Si actua-
lis; sic est quātū ad actiū; t̄ sic q̄ nunq̄ pec-
cauit. Si est culpa originalis; sic ē puritas
in summo. Si aut̄ est pūlegiū ad bonū; yl
ad boni meritū ad boni pīn. Si meriti
vel est habit̄ vel act̄ yl passio. Si hit̄; vel
est corporis vel aīe. Si corpis vel in se vel
ad deū vel ad primū. Si in se sic est virgo
mater. Si ad deū; sic est mater dei. Si ad pīn;
sic est ygo ygnū. Si aut̄ est habit̄
niḡ; vel est intellect̄ vel affectus; t̄ hoc vel
ad proximū vel ad deū; si ad deū tūc est puri-
tas in summo; si ad proximū tūc est nō pīn oīus.
Si aut̄ est actus; vel in se vel ad proximū,
si in se sic est q̄ quolibet motu merebatur;
si ad proximū sic est vel exemplū; t̄ sic ē stel-
la maris. vel ad aurulū; t̄ sic est porta celi.
Si aut̄ est passiōnis; est passionis cōcātio.
Tūc pīn ad pīnū; vel quantū ad rem
sic est sup̄ creaturas exaltatio. yl ad nomē
sic est regina misericordie. Et sic in vniuerso
sunt xiiii. pūlegiū brillante ygis. Primus
q̄ nunq̄ peccauit. Secundus q̄ peccare nō po-
tuit. Tertiū q̄ in summo pura fuit. Quārū
q̄ ygo inf. Quintū q̄ inf dei. Sextus q̄
ygo ygnū. Septimus nullus ignozantie.
Octauii m̄f oīuz. Nonū q̄ q̄libet tempore
meruit. Decimus stella mans. Undecimus
pota celi. Duodecimus passiōnis cōcātio.
Tertūdecimus sup̄ oīs exaltatio. Quartū
decimus regina misericordie. Si ḡ sunt xiiii.
pūlegiū brillante ygnū. qd est ḡ q̄ Job.
apoc. xii. Videlī mulierē amicta sole t̄ coro-
na. xii. stellarus in capite suo; qd quasi oīs
exponit t̄ pdicat de. xii. pūlegiū brillante
ygnū. Ad h̄ī rīdem̄ q̄ sicut articuli fidei
vno modo sunt. xii. alto modo sunt. xiiii. sic
et in p̄posito. Possunt em̄ ista. xiiii. reduc̄
ad. xii. Ad summā ē puritate q̄ sub deo
pot̄ sc̄iliū reduc̄t̄ īmūtāt̄ peccati. Im̄
possibilitas etiā peccāti est summa oppri-
pinqutatio ad puritatē dei. t̄ sic ad puritas
tē in summo reduc̄t̄ pīma dūo. t̄ sic. xiiii.
sunt. xii. visa in illa corona. Mis̄ visio m̄
dem̄ ad obiecta. Qd em̄ obiecta de somiq̄
extinctione. dicim̄ q̄ illud claudit in se pri-
ritas in summo. Sed q̄ris q̄ ynu nō fue-
rit q̄ fuerit sine original̄ accepta. Dicim̄
q̄ fuit impossibile nisi cōcipeſ de ygine. t̄
liū m̄f sua fieret ygo inf. t̄ sic nō eet sui pū-
legiū. sc̄i p̄ fuit m̄f ygo cū hoc fūset pū-
legiū m̄f cōcātio. **I**te frui in via nō potu-
it ei dari pūlegiū; q̄ illud creatura novis-
ta nō compatib̄ fecit cuiuscorpe corruptili et
cū pena. **I**te respectu matr̄i habuit pū-
legiū q̄ fuit m̄f ygo. t̄ fuit b̄ q̄ m̄f dei.
Ite q̄ poterat mereri t̄ nō demereri nō
est q̄ se pūlegiū; sed est cōclusio duon̄ pūle-
giō. Nā ex puritate ē summo sequit̄ q̄ nō
poterat demereri. ex eo q̄ q̄libet actu mere-
bit seaf̄ q̄ poterat mereri. **I**te nutrit
dei nō est p̄ se pūlegiū sī p̄ primiliq̄ qd
est m̄f dei. Ad integratitatem ēī maritatis
exigit nō tūc prima materiū corporis gene-
randis; etiā nutritiū nutritiū; quod
ramen aptū natū est ab aliis homīe accipi.
Unde scimus q̄i alia est nutritiū alia mat̄.
Nutritiū est q̄i dimidiat̄ mater a qua etiam
puer aliq̄ multū contrahit a complexione
infūcte; q̄ p̄fectiūmā maternitatem
exigitur etiam ratio nutritiū. Unde cūs

Quid nobis ex illa plenitudine venerit

beatissimæ hægo fuit pfectissima mater fuit et nutrix. Unde Lyc. xi. Beatus yester q̄ te portauit et ybera q̄ suxifit; ita sub mīfē dei intelligif nutrix dei. **C** Itē filia dei yl sposa dei nō est pulegū; quia esse filiam dei nihil addit q̄p sit ei speciale. **C** Itē domina omniū nō est q̄ se pulegū sed includit in regina misericordia. Omnis enī regina est dñā. vnde cū misericordia sit oīus dñā et regina regina misericordie est dñā omniū. **C** Item q̄ nō daf pulegū respectu terre vel ignis vel aeris. ideo est: q̄ mare prie ep̄m periculi burvite, ppter qd in nau fragio indigem̄ dirigeat et educēt. **C** Itē q̄ nō dī fundamēntū vel lapis angularis pulegū. ideo est: q̄ fundamēntū p̄p̄ res spicit fidē q̄ solo deo est. lapis angularis vñionē dñe et huane nature. **C** Itē q̄r n̄ h̄ pulegū respectu actiōis sicut respectu passionis dicim̄. q̄ habuit id qd qualibet actu meruit: qd sine deo facere nō potuit: q̄ sine me nihil potest facere: h̄ adiutor̄s dei sum̄ in merēdo. **C** Itē q̄r n̄ habuit pulegū respectu veri boni sicut respectu ardui dicim̄. q̄ habet: q̄ illa sua exaltatio nō tm̄ in ardui sed in verū et bosnum arduum. **C** Itē q̄r n̄ respectu sapie yl potētis sicut respectu misericordie h̄t pulegū. dicim̄. q̄ misericordia claudit vñtrū in se. Unde regia misericordie et regina potenter sapientia. Ex his patet q̄ pulegū beatissime virginis sit tm̄. xij. et non plus r̄a vel pauciora.

C Epilogus quid nobis ex illa plenitudine venerit. **E** ap. cxvii.

Zim̄ ḡ sufficiētē onēsum est qualis i beatissima h̄go plena fuerit: quia oēs ḡfas generales et sp̄ales oīum creaturarū in sumo habuit. S̄cō q̄: illas ḡfas habuit a qb̄ oīa creaturayaca fuit. Tertio q̄: sua ḡfa tata fuit et pura creatura maioris ḡfe capax non fuit. Quarto q̄: etiā ḡfa increatā in se totā or̄nit, et sic p̄ oīem modū ḡfa plena fuit. Quid etiā ista plenitudo pfectissima fin oīem rōnes plenitudo. Est enī plenitudo alia dativa et nō receptiva q̄ soli deo conuenit ut dictum ē. s̄. Alia ē receptiva et hec triplex. Quodam̄ enī est receptiva et dativa et nō retentiua: et hec est plenitudo canalis. et sic beata h̄go plena est ḡfa oīus quantū ad numerū ḡtarū que oēs ad numerū trāseunt, quantū ad ipam p̄ ipsius manū. **E** h̄ Eccl. xliii.

Quid nobis ex illa plenitudine venerit. **LIX**

sapie et scie absconditi. vt habeat ad Col. ii. Quem secū tulit, beat⁹ vir qui in consilio impior⁹ no abijt. **E** ult dico in b̄tissime yir ḡmis assumptiōe et reuersurus ē i die ples ne lune. i. in summatio ecclie. De h̄ p̄cito dicit Prover. vii. Adulterē fortē q̄s inuect̄s peul. et dicit glo. De ultimis finibus i. de extrema h̄ilitate beate h̄ginis yl de ultimis finibus i. de cōtūctione dei et hoīs q̄ sunt duo fines. Attigit em̄ a fine ylq̄ ad finē fortiter. **S**ap. viii. Illud p̄cium in die annūciatiois fuit collectū. i. di passiōis p̄solutū. Sed miseri iudei p̄ eccl̄ nostrā cogitauerūt repellere. Quāuis em̄ ēt auſru terre illius. i. beatissime h̄ginis aurum optimū: quia tm̄ ip̄i no crediderūt dei eūz esse. et qd fuerat aurū mūdiūmū credides runt eīe cupū. et mel suscipiat sunt eē fel. Unde etiā modo q̄ p̄ba aliq̄ pecunia p̄ba uerunt ip̄m. Examinauerūt eū p̄ ignē. ps. Ignē me examinasti. Sed nec he inuenies runt aliqd de scoria. et nō est inuēta in me iniquitas. p̄terea etiā dinumerauerunt. ps. Dinumerauerūt oīa ossa mea. Insuper in statera crucis libauerūt. Unde cantatur. Statera facta corporis. et sic effixit precius redēptionis. Dic etiā effluxit nobis aqua ablutionis. Ipsiā em̄ ē fons. de qua Zach. xii. Erat fons patēs domui dauid et habi- tātibus heris in ablutione p̄tōis et iner- struēt. Et erat fons hortorū p̄te? aquari- viuentū. vt habeat Lant. iii. Et fons iste p̄figuratus fuit. ii. Regus penul. vbi dixit dauid. Si q̄s mihi daret pōtū aq̄ de cisterne bethleem̄ erat iuxta portā q̄ vult oīs satiare. **E** Stilissima h̄go est fons quātū ad coīa b̄ficia que exhibis oībus. p̄teus aut̄ quantū ad sp̄alē deuotio- nē quā dat suis specialit̄b̄. Cisterne h̄o inquāt ab ip̄a fuit refectio p̄tōib̄: bec cisterne est iuxta portā q̄ vult oīs satiare. Unde clamat Eccl. xliii. c. et transtite ad me tē. aqua cisterne h̄i? ē xp̄s q̄ est fons aque saliens in vitā eternā. vt dī. Job. viii. Nam aquā multū desiderauit dauid. i. po- pulū iudei. Unde clamat Esa. xl. Egēni et paupēs querunt aquas nō sūt. Job. xxxviii. **E** Oīa mea aruerunt pre cauētē. ps. Aīa mea sicut terra sine aqua tibi. Et tunc dñs moysi dedit consiliū. Num. xx. Loquimini inquit ad petrā. i. beata h̄ginē duraz contra tribulationē: graue cōtra instabilitatē: fri- gida p̄ libidinē: et ipsa dabat yobis aquas.

Et tūc apuit eis thesaurū suū fontes aque viue de cisterna bethleē. Et hanc aquā tu- lerūt tres fortes fides charitas et h̄ilitas h̄ginis. fides p̄ quā sancti vicerunt regna que foris est: q̄z et mōres transfert: vt ho- beft Matth. xvij. Charitas foris est: quia foris est vt mōris dilectio. Lant. vi. Numē litas foris ē q̄ solo odore regē de accubitu suo. i. de palatio p̄tis traxit ad ybera mīris. Sed qd fecit dauid. i. iudacis populū de aqua ista: postq̄ venit nō biberūt: q̄ non crediderūt: sed libauerūt in cruce. **S**z cer- te illa libatio n̄a fuit ablutio. Ip̄e em̄ dilexit nos et lauit nos a apetit⁹ n̄is i. sanguine suo. Apoc. i. Itē etiā p̄te figurat p̄ illuz de quo cantam filij isti l. Numen. xx. Ascendat p̄teus. Et dī ibi q̄ illum p̄teu foderūt p̄ncipes et duces in decreto legist in baculus suo. verū ē q̄ p̄ncipes et p̄t̄s che et duces. i. p̄p̄ete cui ip̄o doctore legis id est moysi multi diu foderūt p̄teu istūz desiderādo: orādo: p̄figurādo: et p̄phetādo. Sed matthe⁹ noui testamēnti folioz fodere semit. Liber inquit ḡnatiōnis ieu xp̄i tē. Ecce vena vite. Itē tenet rectā venā: qa- vādō: in Job. xxiij. Habet argenti venari suari p̄ncipia. Et illud p̄ncipiū tetigit bic Matthē⁹ dicens. Amū marie de q̄ nat⁹ est iefus. Ipsiā em̄ p̄tulit nob̄ fontē vite sic optime figurat in Ben. ii. vbi legit q̄ flus uī egrediebat de padiso voluptrā. et inde dividiebat in q̄tu: humia: q̄ de b̄tissima h̄gie egressus ē dñs q̄ effluit i nos illa q̄tu et b̄ficia a q̄bus deriuant oīa alia b̄ficia creationis: recreationis: iustificatiōis: glori- ficationis. Et bene dicunt h̄ flumis b̄ndis et q̄ p̄tulerūt nobis q̄tuoz q̄ solēt flumia magna p̄ferre ciuitatib̄ p̄ q̄s fluit. flumē em̄ necessaria apportat: supflua deportat: fordes abluti: sitim extinguit. Beneficiū et creationis oīa necessaria apportauit: oīa supflua detulit. Tūc em̄ byrc emissarius p̄tā pp̄li detulit in desertū: sic dī. Lant. xvij. Nihil em̄ supflū nisi p̄tū. Beneficiū iustificatiōis oīa immunda abluit. s. fordes filianī syo in spū iudicij et spiritu ardoris. Esa. viij. Beneficiū aut̄ glificatiōis omnē sitim extinguit. Sitit em̄ oīs aīa ad deum fontē viuū. Et hec sitis nunq̄ h̄ extinguit q̄: h̄ nō saturat ocul⁹ viuūne auris ip̄leū auditu: sicut dī. Eccl. i. **S**z satiabitur cū apparuerit glia eius: qn̄ de torrente volu- h̄ ij

Quid nobis ex illa plenitudine venerit

Estatim potabim⁹ ut ait ps. Nec sūt ergo quatuor humum q̄ nobis pluit ex plenitudo dñe ista semper plena. Profluit nob̄ mībilo sp̄lēr de scutis aureis q̄ fecit Salomō. Et imm̄ ex ip̄a panis refectionis. Ipsi⁹ eis ex natus illa institutoris delōgē portans panes suū. Dñi. vi. De loge: q̄ est panis viuus q̄ de celo descendit: ut dñi Job. vi. Ad quem inuitat nos br̄illissima ḥgo. d. Proverb. ix. Comedit panē mēū t̄ bītē vinū q̄d mīsc̄i vobis. Deus trinitas: aquā būanitas q̄d medicina xtra vulnera petō: arma cōtra inuidū vel diabolū. In hac aut domo dicitur sp̄lēr de scutis aureis q̄ fecit Salomō. Et qd signat illa scuta nisi illud scutum quod petit ps. Apprehendē arma t̄ scutū t̄ exurē in adiutoriū mīhi. Et dñs ita fecit. In⁹ q̄ trobo mītē in admirabilē tabernaculū: q̄a quē celi cape nō poterant: t̄. Istud taber- naculū intravit t̄ armavit se. de quo ps. Scuto bone voluntatis. Scutū bone voluntatis cū vino diuinitatē miscuit: q̄n būana natu- rā dñe vnuuit. Sed br̄illissima ḥgo miscuit q̄n creditit t̄ cōfēnit. Panē q̄s istū ip̄a no- bis cōfēcit. Ipsi⁹ em̄ illa mulier euāges- lica q̄ ira fata. i. corp⁹ xpi t̄ aias t̄ diuinis tatem cōcurrit. Fermentum aut in hac confe- ctione fuit fides x̄gnis. Isth⁹ panē perierat pūli t̄ nō erat q̄ fr̄igeret eis. T̄ brev. iiiij. Quā fractionē petebat Esa. liij. Erange esuriē panī tuū. Unde vnuuit q̄ pā- iste pūtus fuit in incarnatione. Is̄ fr̄act⁹ in passioe: q̄n misit crystallū suā flē buccellas Alta trāslatio h̄s sicut fr̄ustū panis. Adhīst̄ si crystallū suā. i. clarissimā aiām. Sad lym- bum: q̄n fr̄ustū panis diuīsum a pane. i. a corpe qd facit in sepulchro cū quo vnuuit fuit. Homo aut̄ integer panis vnuuit q̄d ce- lo descēdit. Effluit etiā ab hac plenitudine medicina curatiōis. Eccl. xxviii. Altissim⁹ m̄ de terra creavit medicinā. t. xluij. Ade- dicina oīum in festinatione nebulae. Medi- cina ḡ oīum in hoc est in xpi carne purissi- ma festinata: q̄z subito decisa t̄ in corp⁹ for- mata: t̄ hec nobis ex ista effluit plenitudi- ne. vñ ip̄a dicit Eccl. xxiiij. Ego q̄s fūni⁹ donx t̄ sicut aq̄ductus extiūt de padiso dei. Dorit medicamentū gnationis: xp̄us est. qui sanat oīa infirmitates nīas t̄ oīa ges- terationis. Accipimus q̄z ab hac plen- tudine arma expugnatiōis. S̄y q̄ ueniē- tia armis ad medicinā: q̄z ab eadē accepis- m̄ arma t̄ medicinā. In hoc q̄z opime si- guratū fuit. t̄ Regū. vii. In domo saltus libani q̄d edificauit salomon ut explanat magi⁹ in historia. Dom⁹ illa in duas pteas fuit distributa. Supior⁹ fuit pīmetaria in qua fuerit pīmetaria t̄ aromata adysium t̄ pli. Altera fuit ormāmetaria ad tūtiones reāt̄ decorā dom⁹. Lyban⁹ cādida est be- tissima ḥgo tota cādida tota pulchra int̄ t̄ extra. Quā dom⁹ fecit sibi rex salomon: q̄a sapia edificauit sibi dom⁹ in q̄ fuerunt as mītūt̄ q̄ sedente in throno: q̄oē sc̄i-

De hoc: dominus tecum

LX

Humanitatē xpi se cognoscit corōatos. plena fuit etiā corporalē vt pote in q̄ plenitu- do dīntat̄ habitauit corporalē. Eīs vnuuit̄ ea plena c̄haritate t̄ dilectione: de⁹ aut̄ chas- ritas c̄f̄: ḡ deo plena est t̄ fuit q̄ c̄haritate plena fuit. Ex his ḡ manifestū est qualis bīā ḥgo oī ḡfā: oī plenitudine: oī rōne plenitu- dimis: t̄ obibus modis ḡfā plena fuit. De hoc: dñs tecū. Cap. cxix.

Equit̄: dñs tecū. Videf̄ aut̄ q̄ nou- bi p̄oaf̄ i b̄ loco dñs tecū: q̄ vt dīc p̄bs. Sermones inq̄rendi sunt bīm materia: ḡ in materia timoris debet ponē nomē timoris: t̄ in materia amoris nomē amoris: s̄ dñs est nomē timoris. in⁹ illud Mal. 5. Si ego dñs: ybi est timor: in⁹ cū bic agat oīs mā amoris nō deberet hic ponē nomē timoris s̄ amoris: t̄ ita nō debuit dicere dñs tecū. Item cū tota tri- tas sit mitēs hāc salutationē: videt̄ q̄ de- buit dicere. Trinitas tecū. Itē ille qui annūciat̄ vocat̄ emanuel: q̄d est interptas tū nobiscū de⁹: t̄ illa allocutio facta fuit in ista annūciatione: ḡ pontifīce debuit dicere de⁹ tecū vel de⁹ nobiscū. Itē dñs dī esse nobiscū vel cū aliq̄ specialē p̄ inhabitanē gratiā: s̄ illa appropiat̄ sp̄ūctō: ḡ debuit di- cere sp̄ūctō tecū. Itē ista conceptio facta fuit appropiat̄ de sp̄ūctō: ḡ debebat dicere sp̄ūctō tecū. Itē mod⁹ salutādi- dñi fuit: p̄x vobis: ḡ cum iste salutaret ex parte dñi: debuit dicere p̄x vobis: vel p̄x tecū. Itē Aug. in li. p̄f. Ad eccl. eras et ego tecū nō erā: ḡ dñs est cū malis et mali- no fuit cū dñi: s̄ tū boni: ḡ cū. b̄. ḥgo sum- me sit dñero bonor⁹ debuit dicere cuī dñi. Itē cū dñs nūcīt̄ b̄ futur⁹ in ea p̄ corpore pīntā: fuit aut̄ p̄ corpore pīntā in ip̄a: t̄ iste cl̄ppus mod⁹ cīfēndi quo cum bīssima x̄gine fuit t̄ cū nūllo alio: ḡ cum illi p̄pī modi cīfēndi debet̄ h̄ expīnere: debūsset dicere dñs in te. Item Miser. scribēs de ista associatiōe de q̄ hic agit dīc xxvij. Femina circūdabit̄ vnuū: s̄ q̄ circū- daf̄ ab alio illud est in illo: ḡ debuit dicere dñs in te. Itē ybi in dñis est idētitas naturez̄: vna p̄sona cē in alia et cēdūrōs̄ vt ibi. Ego in p̄cē: p̄ i me ē: ḡ cū b̄ noteſ associatiō in eadē nā bīm sp̄ēm: debuit dicē dñs i te. Itē dñs abſolute dictū fūni so- let: p̄ p̄t̄ v̄t̄ ibi. ḥgo dñi cēli firmati sunt et sp̄u oris c̄t̄ v̄līs̄t̄ coꝝ: q̄ cū noteſ sp̄ālēt̄ ḥgo in summo q̄ sp̄ūctō cuī p̄t̄ t̄ filio pīntā corporalē: q̄ nō cōuenit p̄t̄: nō debuit b̄ iij.

De hoc dominus tecum.

dicere dñs tecū. Item q̄re nō dicit dñs
sipotēs vel dñs exercitū vel hmoi. Itē
q̄re nullū posuit vñbū. Yec dñs dī quasi
dā minas, b̄ aū nulla sit cōminatio: sed
magis p̄missio: ḡ male p̄t b̄ dñs. Itē
cū dñs importet respectu ad huiusquare nō
dēminat b̄ ille respectu vt dicere cū est
dñs. Itē cū ois associatio sit in aliquo:
q̄r̄fim q̄ sit ista associatio. Si in esse vt sic
sensus dñs est tecū, ista associatio cōuenit
deo cū oib⁹, t̄ sic cōis est et cū oib⁹ entid⁹
ḡ in hoc nihil dī qđ beatitudini approp̄f.
Ad hec dicim⁹ q̄ in ista salutatio: q̄ b̄
qđ dī dñs tecū duo credunt. Unū vt p̄so
na mittētis p̄prie exprim̄f, alterū vt liberū
arbitrii br̄fim̄ x̄ginis ad credendū t̄ cō
sentiendū inclinet. Ita aut̄ duo p̄fectissi
me t̄ approp̄fissime exprim̄f hoc nōmē dñs
qđ a potētia imponit, t̄ q̄s absolue dī: soli
deo approp̄f. Alij vñ dñs huius illius sunt.
Ipe absolute est dñs qui dñs est oib⁹: quod
solius dei trinitas est pp̄vū: qui est p̄sona
mittētis i hac salutatio: t̄ sic p̄sona mittētis
pp̄prie noia. Per idē aut̄ liberū arbitrii
gl̄fissime x̄ginis inclinat: q̄ ad d̄sentie
dū in mirabilitate maxime disponit fides de
oipotētia: q̄ credit t̄ aduerteret deu omnia
posse facere, acq̄escit ip̄s posse naturas mu
tare: vel naturis impare. Unde cū b̄ oib⁹
nouoz non iustiū annūciat b̄fissime x̄gini
ad credendū: q̄r̄fim̄ p̄misit hic b̄. No
mē dñs qđ absolute posuit est oipotētia
mostratiū. Quia vñ liberū arbitrii bea
tissime x̄ginis etiā p̄ se facile erat ad cre
dendū paratū nō indiguit exp̄fissima insi
gnitatio oipotētia: q̄ terrore, vt diceretur
dñs op̄s vel dñs exercitū: s̄ sufficit ipsi
lēns annūciatio t̄ q̄s obscura exp̄sio po
tentie q̄s p̄ hoc nōmē dñs ip̄p̄f. Dicif
ḡ ei, dñs tecū, quasi apte dicaf. Nihil cre
das tibi impossibile q̄ scis te dñm in soci
h̄f: sed dī p̄fidētē. Qia possum in eo q̄i
est meū. Si em̄ aliq̄ duo vñū officiū debe
ant opari: qđ impedit si vñ ē debilis ex al
deo fit fortis vt p̄ se officiū possit p̄ficere
isto etiam nūtū. Et his solutio ad
oia p̄s obiecta vñq̄ ad ultimū qđ q̄stuz est
de associatio. Ad qđ dicim⁹, q̄ b̄ associ
atio nota oib⁹ in generē inq̄bus associatio
p̄t e. Est aut̄ triplex associatio. Est em̄
associatio in cōendo: associatio in patēdo:
associatio in agendo. Associatio in essendo:

dūp̄t. Absolute vñ respectu. Si absolute
in subali, in q̄li, in qñato. Associatio i sub
stātali ē idēitas, in q̄li fistudo, in, quāto
eq̄ltas. In dñi aut̄ t̄. b̄. x̄ḡm̄ fuit affo
ciatio in subali, vñ b̄ianitate; q̄ ver̄ b̄
de x̄ḡie vera i boie. Quia etiā fistudo i vo
lūtate vñ i vñroq̄. Quia etiā eq̄ltas po
tētis in ḡne. Ipsa em̄ eius dē regn̄ ē regia
cū ip̄e est rex. Itē p̄t m̄ ip̄s notari
idēitas in nā, fistudo in forma nālē, et in
figura, eq̄ltas in d̄vute nālē sine in poten
tia. Et aut̄ est cōio in ell̄ respectu, hoc ē
vel duoz adiunctē vel duoz ad vñū. Si p̄
mo modo illa cōio fuit b̄ in summo: q̄ ip̄a
inf sua t̄ ip̄e fili⁹ eius. Si scđo modo, tunc
est vel ad vñū t̄p̄s vel ad vñū locū: vel ad
vñū sitū vñ b̄ianū. Scđom t̄p̄s ibi fuit cōio
q̄ ip̄a simūl inf dei, t̄ ip̄e simūl fili⁹ bois t̄
ecōueris. Scđom locū fuit ibi cōio. Ipsa em̄
ip̄m secū portauit de loco ad locū quoq̄z
infra nouē mēses iur. Possim⁹ aut̄ t̄
istas cōiones t̄p̄s t̄ loci subdiudere. Est
en̄ t̄p̄ aduersitas, t̄ est t̄p̄s p̄sp̄eritatis.
Aduersitas aut̄ duplex vel a seipso vel ab
altero, t̄ sic triplex erit t̄p̄ p̄p̄e b̄uiliatiois
aliene p̄secutiois, t̄ t̄p̄s solatiois, et in
his oib⁹ fuit dñs ch̄p̄a. In t̄p̄ p̄p̄e b̄u
iliatiois, in purificatio, q̄ obtulit t̄p̄s
ad t̄p̄lū Lue.ii. In aliena p̄secutio, fuit
in passione q̄s stabat vñ crucē. Job. xix. c.
In supra solatiois, fuit in resurrectio.
Itē loco ali⁹ est nālē: ali⁹ est penalist
alios dignitat. Nālē vt est vter⁹, penalist
vt exiliu, dignitat vt soliū. In his oib⁹ do
min⁹ fuit tecū t̄ ip̄a cū dñs. Dñs em̄ fuit
tecū in vñro: tecū in exilio: secum in solio.
Itē diuersi in diuersis locis solent ē fil
fratres simūl in domo: p̄t t̄ fili⁹ s̄l i mēsa.
vñr t̄ vter⁹ fili⁹ in lecto: s̄l t̄ dñs in via: t̄
simūl in comitatu. Ipsa iūt in his oib⁹
fuit tecū s̄l in domo vt frater cū sorore. In
mēsa vt filius cū p̄f. In lecto vt sponsa
cū sponsa. In comitatu: vt dñs cū ancilla.
De p̄mo p̄. Ecce q̄ bonū t̄ q̄ io. De scđo
Matth. xv. Non est bonū sumere panē si
lioq̄. Itē p̄s. Filii tūs fuit nonelle olīaz.
De tertio Besi.ii. Propt̄ b̄ relinq̄t b̄ p̄f
sūi t̄ matre. De q̄to Job.x. Si q̄s m̄bi
mistrat me sequat. Quia etiā ibi cōio b̄
sūi oī mō. Ip̄s em̄ nouē mēsb⁹ cū facete
facebat: cū stāte stabat: cū sedēte sedebat.
Fuit etiā ibi cōio b̄m̄ habitu subalē. Ipa

De hoc benedicta tu in mulieribus.

LXI

eff̄ beatissima x̄go induit ipsum dñm cadē
carne qua ip̄a fuit iduta, vñr t̄ ip̄e in simili
minib⁹ t̄ etiā b̄ndicta tu in oib⁹ creaturis
cū in ḡa sit excellētior yniuersita. Itē b̄ndi
cta tu in mulierib⁹ glo. que sine exēplo mu
liebris cognitio x̄go t̄ m̄ dñm genuit. Et
illud totū in plenitudine ḡe est cōp̄ehens
sum, ḡ frustra hic reperis. Itē cū virgines
oib⁹ excellētia habebat dignitatis, ista b̄ndi
ctio oib⁹ x̄ginib⁹ cōuenire videt. Dñs ei
virgines inq̄am̄ynges b̄ndicta sūt i mulie
rib⁹ t̄ sic pot̄ debetere dicere b̄ndicta tu i
x̄ginib⁹. Itē si p̄pter fecunditatē x̄ginales
ē b̄ndicta i m̄lērib⁹: t̄ sic pot̄ dixisset
b̄ndicta tu i m̄lērib⁹. Itē plus est facrum
qđ dictū, b̄ndicta aut̄ b̄ quasi bene aucta.
sed plus est b̄tā, ḡ potius dixisset b̄tā tu in
mulierib⁹ qđ benedicta tu in mulieribus.
Spāliter p̄ recreationē, tu p̄ immediata su
ptione, x̄pi bois p̄ yñone, est tecū p̄essenti
am pñtiā t̄ potētā, inhabitante ḡam, corpora
lē pñtiā. En̄ Ber. S̄i cū ita sit cū oib⁹
sanctio spālit t̄i cū maria cu q̄tytis tāta ei
ofensio fuit vt illi? nō solū volūtate s̄ etiā
sibi carnē pñmerget, t̄ de sua x̄gina s̄bū
stātia vñū t̄p̄m efficeret vel pot̄ vñus t̄p̄s
ficer, q̄ t̄ sic tot̄ de x̄ḡie, tot̄ t̄ dei t̄ to
tus x̄gina es, nec duo t̄i filij s̄l vñr vñr
usq̄ filij. Aut itaq̄. Ave ḡa plena dñs te
cū be. tū in mi. Nec t̄i dñs fili⁹ tecū que
carne tua induit: s̄ dñs sp̄ficiū de q̄ con
cipis. t̄ dñs p̄t q̄ genuit que cōcipis. P̄t i
quā tecū q̄ sui filii facit tū. Filii tecū q̄
ad p̄dēdū in te mirabile sacramētū miro
modo t̄ sibi reserat genitale secretū, t̄ tibi
seruat x̄ginalē signaculū. Sp̄ficiū tecū t̄i
qui cū p̄t t̄ filio tūtū sc̄ificat vter⁹. Itē te
codē Maxim⁹ Ep̄p̄s. Dñs tecū in mēte. te
cū i vter⁹: tecū i vter⁹ tecū i auxilio. Ex his
ergo p̄t qualis dñs fuerit cu b̄fissima x̄ḡie
oī mo quo p̄tingit aliqd esse cu altero.
De hoc b̄ndicta tu i mulierib⁹. Cap. cc.
En̄dicta tu i mulierib⁹. De hac
b̄ clausula querit an aliqd addat sup
plētūdine ḡe, aut nibil. Si em̄ m̄
hil addit, ḡ supfluit. Si aliqd addit ḡ illa p̄
vñ ḡa plena nō fuit, ḡ angel⁹ salutum dixit
q̄i ipsa p̄t ḡam plena mēsciat. Itē na
tura sua eade est cu natura mulieri, ḡ si ex
cellit hoc est in ḡa. S̄i oib⁹ ḡa includitur
cū b̄tā ḡa plena, ḡ frustra addit postea bene
dicta tu i mulierib⁹. Itē si ista benedictio
addit aliqd ḡe t̄ in ḡa excellit vñro t̄ m̄

De hoc benedicta tu in mulieribus.

triplex fuit hic q̄ ē maledictio nature; ma- te etiā est triplice bonū libertas: cōplatio ledictio culpe; maledictio pene. Maledictio s nis, exercitus in opib⁹ pietatis, castigatio etio nature obprobriū sterilitas, maledictio camis. Omnia ista bona simul fuerunt in culpe feditas libidinis, maledictio pene est beatissima viginē, habuit etiā ista oia i sum infusio penalitatis. Et quilibet istar⁹ triplex. In obprobrio em̄ sterilitas triplex fu it maledictio; sex libido spiegantur, seditas cōcipiētis perni nascētis. Cōtra; hec be nedictissimam̄go tres habuit benedictioes in cui⁹ pceptio spiegantur sui spūscens; cōcupis vigo; pceptus de. Itē in infi cione penalitatis triplex fuit maledictio danni; viginatate ppendo; laboris in portā do; doloris in partēdo. Cōtra hec iterū in beatissima viginē triplex fuit benedictio cui in pceptio spiegantur auēta; cōsecrata fuit; sine labore portant; sine dolori ppenit. Et sic pstat q̄ nouē maledictioes; nouē be nedictioes euauanit; et sic pp̄t maledicti euauancioe bñdictio ē in mulierib⁹. Itē est benedictio; fecunditatis superexaltatio; et hec q̄ pōt esse triplex. Vna ex parte agēta; altera ex parte generati; tercia ex pte gignitatis. Et quilibet istar⁹ triplex. Agis em i ista conceptione fuit de paf; deus fuit de psp̄t sanct⁹. Exaltata aut̄ esset sup oīm generationem; generatio illa in q̄ agens esset solus pater; si plus exaltata vbi pat̄ fuit de psp̄t sanct⁹. Itē ex parte generati exaltata ē generatio sup oīm generationem; vbi coici pitur vir pfectus in naturalib⁹; si plus ex altata est vbi coici vir sanct⁹ gratia; et vir tutib⁹; si superexaltata est vbi coici pfectus fuit vir pfectus; bono factissim⁹; et sum⁹ deus. Itē ex pte gignētis exaltata fuit quia vigo cocepit; plus exaltata q̄ vigo pperit; exaltatissima q̄ mas vigo lactauit. Est etiā benedictio singularis gracie que si mis̄ in beatissima viginē triplet fuit. Prima q̄ ipsa h̄m dignitatē caput est et p̄ncipii feminaz. Seco q̄ est mater oīum. Ter tio q̄ est dīa oīum. Prima istar⁹ adhuc triplex. Dicit em̄ principiū feminaz propter tria. Unū est q̄ h̄m acquid boni in feminis fuit. Aliud q̄ qdlibet illoz in summo h̄m. Tertiū est q̄ illud h̄m qd nūquā alia se mina h̄m v̄l habere potuit. Primum triplex. Triples em̄ bonū fuit in feminis. bonū cō iugataz, bonū viduarii; bonū viginū. Inviginitatē adhuc triplet bñdictio est. vna est carnis incorruption. Seco nulli⁹ viri subiec tio. Tertia angelica pueratio. Inviginita

De benedictio ade eue: et iacob.

LXII

opere qd parrarat. Hen. I. Est aut̄ ista bñdictio operi cōsummatio; a pcris vacatio; et ne requisi pfiguratio. In bñssima aut̄ nōne fuit pfectio operi cōsummatio; q̄ oīa crea ta in vno hoie vniūnū cū creatore; et p̄mā fit vltim⁹ et vltim⁹ primū. Non em̄ est pfectio mot⁹ vel operis nisi in circulo. Item si aliter ē vera a pcris cessatio in cui⁹ volunta te pctim nullū fuit; et pterea inesse nō potuit. Nec etiā reges non soli futre requiri signū; et p̄pis. Si ergo dies. viij. ē bñdictio ppc̄t sabbati dei; et in excellētio etiā sabbati viginatatis pcreationis; et maior benedictio. In oībus em̄ requiri que fuit; et in ipsa sola inuenit; in q̄ inuenit oīa q̄cūq̄ fuit. Unde et in tabernaculo ei⁹ requirit. Eccl. xxviii. Nec em̄ vera syon; quā elegit dñs in habitationē sibi. Ibi reges sua in seculi seculi; ubi habitavit qm̄ elegit eā. Die etiā beatissima vigo habuit diei septime be nedictionem.

De benedictione ade et eue. Cap. cciiij.

Ecida benedictio q̄ benedixit deus s̄. Sunt illa quā dedit ade et eue. Hen. I. Crescite et multiplicamini et reple te terrā et subiecte eā; et dominamini piserib⁹ maria voluntib⁹ celi et vnueris anima tibus q̄ mouetur sup terrā. Nec benedictio tria cōplicitur in sc. s. nature; fecunditatis terre subiectio; alia dominationē. Et cōditas duplex; carnalis et spūialis. Utraq̄ habuit beatissima vigo in summo; fecunditate carnale sup fecunditatē naturalē; spūiale vnuerale; qm̄ oīum bonor̄ mater ē. habuit etiā terre subiectio in summo; terra enī corporis sui iā pte oīb⁹ sibi habuit subiectas q̄ etiā nunq̄ primū motū rebellis h̄bus subiecta; cū sit domia oīum angelor̄. habet etiā beatissima vigo oīum alia subiec tio et dominationē. Dominat etiā p̄ potentiā pscib⁹ maris. I. demonib⁹ in qmā rūdū in inferni cōstitutas. Dominat etiā vo latib⁹ celi. I. elevatio angelis et volatib⁹ in celū et ad altitudine cōplatiois dei. Hñaf etiā p̄ misericordiā vnueris aliantib⁹ que monent sup terrā. I. oīb⁹ oīb⁹ in mobilita p̄stus. Et sic beatissima vigo habuit bñdictio nē; qdā in illar⁹ sunt magi ppheticis v̄l me ledictioes; qb⁹ omis̄ illas q̄ vere sit bñdictioes q̄lter cōprehēdant sub bñdictioē bñdictissimum declarem̄. Cum aut̄ filii Jacob alias significētutes; Judas signif.

De bñdictioē singulor̄ filior̄ Jacob et primo inde. Cap. ccv.

Vnt et alie famose bñdictioes inter s̄. Q̄s sunt ille qb⁹ bñdictio Jacob filii suis singulis bñdictioes; pp̄p̄s. Hen. xlii. Sed q̄uis oīa dicam̄ bñdictioes nec; qdā in illar⁹ sunt magi ppheticis v̄l me ledictioes; qb⁹ omis̄ illas q̄ vere sit bñdictioes q̄lter cōprehēdant sub bñdictioē bñdictissimum declarem̄. Cum aut̄ filii Jacob alias significētutes; Judas signif.

De benedictione zabolon.

est charitatem, et in persona Iude decet et se vocare, iuxta illud Job. xl. Symon Iohannis dicit me pasce oves meas. Et hoc est quod dicit pulchritudines sunt oculi ei? vino. Decimoseptima est quod fecit Christus nos sibi per sacramenta corpora rare, et hoc est quod dicit de te et i? lacte cadi diocesis. Et sic in vino isto, xvij. ppetates charitatem quod sunt dignissima virtutum expugnatrix pectorum, das virtutibus eis virtutum amaritatem adiutorum, spoliatrix demonum, virtutis passionum. triumphatris temptationum alias ponere, nisi erit expectatio gemitus, ligas ad vineam pulli suum, et ad vitam o filii mi affinam sua; lauabit in vino stola sua, et in sanguine vnde pallium suum. Pulebros suis oculi ei? vino, et deters ei? lacrimas candidiores. Prima ergo ppetatis est quod charitas est dignissima virtutum, iuxta illud pme Cor. xiiij. Maior horum est caritas. Et hoc intelligit per hoc Iuda laudabit te fratres tuos. Secunda ppetatis est quod ipse est expugnatrix pectorum tutta illud. I. Pet. viii. Charitas operat in ppetatis pectorum, et hoc intelligit per hoc quod dicit Adan? tui in cervicibus inimicorum tuorum. Tertia ppetatis est quod dat virtutem canticam dñi in summo, et per hoc intelligit per hoc quod dicit. Adorabit te filii ppetatis tui. Quarta est quod est amaritatem arduorum, et hoc intelligit per illud quod dicit. Eccl. Ieronimus Iuda. Quinta est quod est expoliatrix demonum, quod intelligit per hoc. Ad pedem ascendi filii misericordie. Sexta est quod est vicitrix passionum, quod intelligit per hoc, regem regum. Septima est quod est suparit temptationum per hoc quod dicit. Accubuit ut leo. Octava est quod facit per dilectionem aliam ponere, quod intelligit per hoc quod dicit leena. Nonne est quod nihil per eas a dilectione separare. Unde ad Ro. viij. Quis nos separabit a charitate tibi? et intelligit per hoc. Quis suscitabit eum? Decima est quod facit in eternum regnare. I. Cor. xiiij. Charitas iniquam excidit, et hoc est quod dicit. Nonne auferet sceptrum de Iuda. Undecima est quod facit filios deo generare, quod intelligit per hoc quod dicit, et dux de semine eius. Duodecima est quod facit Christum de celo descendere, et hoc est quod dicit, donec veniat qui sustendua est. Tertiadecima est quod vnit membra ecclie in se ex quod totum corpus est unum et compactum, et hoc est quod dicit ligas ad vineam pullum suum. Quartadecima est quod vnit et ligat membra cum capite, et hoc est quod dicit, et admixtum est o filii mi affinam sua. Decimquinta est quod facit Christus suo sanguine nos lauare, iuxta illud Apo. I. Qui dilexit nos et lauit nos petis nra in sanguine suo et hoc est lauabit in vino stola sua et in sanguine vnde pallium suum. Quintadecima est quod fecit eum per doctrinam

De benedictione ysachar.

LXIII

bet etiam zabolon non solum delinqutentes eorum bulon; sed ad meliorum subaz sequuntur nobilio ripere. Sed etiam pro psecutionis contra psequentes, et quecumque huius zelui aiarum in ter defendere. Ebet etiam zabolon promptior summum, huius ppetates in summo; et per esse ad mala ferenda quod inferredat, et quod habet consequens benedictionem zabolon in summo, necesse quicquid pro culpa eorum irasci amplius huius beatissimorum habuit zelui aiarum in summis vniuersitatibus cui cogitur eos per culpa peccatore. In quo benedictionem in summo. Minor prout quod ei cogitur per eorum defensione puniri. Quod per illud quod in principio ponit, scilicet quod zelus aiarum per currentibus ppetatis obicit manum ex interno dulcedinem degustatione. Et pro sensu ppetatis repetitum se spacio generaliter, huius illa degustatione habuit in summo, et benedictionem zabolon in summo, si pro materna iudicante ppetate discrimina bus, et benedictionem zabolon in summo.

Contra benedictionem ysachar. Cap. ccvij.

Equis benedictio ysachar, de quod dicuntur de littoribus creptos blande excipiat et beatus ysachar aiarus fortis accubatus inter terminos. Evidet terram quod eet bonarum.

Sicutus fieri bui venatione aiarum quam-

re requiri est optimam et suppositum humerum occulta suggestione demonum, quam-

rum suum ad portandum factus est tribus ser-

dos aperte sacrum hominum. Veritatem vero glo.

Rekte post naturitatem. Hoc et nouit utriusque zabolon comprehendere et can-

te detegere. Sicut et fortitudinis sua habita-

tia et patientia mens humana adverteri gaudium

culum et regione marii est cunctum sydonium; ubi non primitur. Oportet enim non solum delecta-

tionem falsam, sed et vanam perturbationem exclusum.

Et contra fraudulentem insidiantium. Et ista. Ne

scio si potest homo a deo in hac vita aliqd maius accipere; ignoro cui possit haec gloria maius-

quam mercede oium laborum expectamus. Et

infelix. Scimus quod mare semper fluctuat; ter-

ra autem in eternum stat sicut cetera elementa semper in motu sunt; et sola terra stante cete-

ra stare necesse. Et scimus quod mens per varia

fides fluctuat quod adhuc scelaris causa-

rum iterum mortitudo; etiam in eternum inveni-

tur. Ergo ne maius erit restituisse carni gau-

dia mudi; quod ait gaudia celorum. Quod qualis dos

qualis dignitas. Et scimus quod mens per varia

do in se ipsa tota colligitur; et in uno certe

desiderio immobiliter figuratur. Hoc est

terra qua permissum est dñs. Beati mites qui ipsi

possidebunt terram. Et infra. Pro hac terra ysachar, et aiarus facti fortis effectus et libenter

supponit humerum suum ad portandum; et factus

tribus servies. Multum sibi subito incluerat

cum sunt et ppetates. Prima quod odit peccata-

rum. Secunda quod maxime placat deo. Tertia

quod non parcedo plus parcer. Quarta quod non

huiusmodi plus placet deo. Quinta quod sane ad pulchritudinem illius ter-

re oculi pulchritudines iusticie nostrae sunt ut

penitentiae. Sexta quod vigilat et ppetat

pétentes et manifestas iniurias. Octava quod non

sunt cōdigine passiones huiusmodi ad futu-

rum non potest maius donum accipere. Nonne est

et rā gloria. In uno est ibi vilis; in altero fortis

est dos quod celestis spousus dat spouse sue. De

effectu, de uno humiliatus, de altero robusto

cima quod filios dei generat. Iste est sunt pro-

rat fortitudinis sue humerum ad oculum labo-

prietates zeli in quibus plausit benedictio zae, rem libenter inclinavit et in acquirodo dis-

De benedictio edam: t neptalin

Benedictio dan. Cap. cccvij.
Equit benedictio dan. Dan i. s
cabit populi suū sicut et alia tribus
in israel in lo. Per officium Dan ille
ceboras cogitationes comprehendim? argui
mus; danamus; castigamus. Recete enim
dan. i. iudicium vocatus est. Et infra. Si dan
populi suū custodias districte si iudicat su
uni diligenter exerceat; sicut n bil in ceteris
tribub; raro inuenies qui danari debet.
Et his colligunt restrictione cogitationum inuti
litas. Circa hoc quatuor ppetates immunitur in
quib; sua bndictio confederatur. Prima est
cogitationes malas reprehendere. Secunda argue
re; tertia dannare; quarta castigare. Itas
aut cogitationum restrictionē beatissima in
sumo huit. q talis oēs cogitationes orditatis
huit; q null' vel prim' mor' illicitus exur
gere potuit; t sic bndictionē dan possedit.
C De bndictio Bad. Cap. cix.
Equit benedictio gad. Bad accin
ctus plauit ante eum; et ipse accin
net p representatione pene reprimitur exur
genia intra. sic ad neptali priuet p consolatio
ne paenitio inflamare bona desideria. et i
tra. Q ergo quicqđ scriptū repit ad spiri
tuale intelligentiā couerit. coueritō nomine
acceptit. Sis norādū q nō aut volatī sed. cer
uo currēti cōparat. Nam aut quidē volat
lo lōge a terra suspensif. ceru' aut ad dā
dos saltus terre vicinat. Sis nec in ipsis sie
is saltibus sepa a terra. Sic nimis nepta
lin dū p reu visibilium formā qrit inutile
um naturā. quos dā salt' dare nō ait ad ple
nū volare cōfuerit. qz i eo q se ad sumā eri
git renū corporali sicut ymbra trahens yma
onio nō debet. sic nouit neptali carnalitā sp̄
ritualib; misere. t p corporali incorporali de
serere. vt vtrāq; hominis natura in eiudicis
inueniat. vt se mirabilis reficiat. q ex corpo
rea t incorporeo natura cōstat. Illud aut ūs
bmō dictio salve mirabile ē q tū fere sens
per blādiūm q̄i iurta sensuū tē m̄bil sona
re vident. Quale est illud. Capilli tū sicut

De benedictione aser

EXIII

greges capræ. Et illud. Nasus tuus ut tur-
ris libani et filia nisi forte i hominē dictis hoc
est qd tā liberet amplectimur ex iocundia q
dā et tā dicā lē fatuitate ad spiritalē in-
telligētiā cōsurgere coartamus. Ex his col-
ligit q p Neptalin intelligit cōceptatio in
uisibiliū p visibiliū cū doctrina. Quius g̃e
hic. vi. p prietates ponunt q neptalin cō-
plectunt. Prima est premioz cōsideratio.
Quo desiderioz inflatio. Tertia scri-
pturam ad spiritalē intelligētiā cōversio.
Quarta est nec visibiliū nec inuisibiliū de-
reliccio. s̃ inter vniq̃ salutatio. Quinta est
q absurditate t̃e ad spiritalē intellectu cō-
artatio. Sexta ē spiritalia doctrine istru-
ctio. Ille aut̃ oīa ipsa habuit in sumo q so-
la inter boles oēs viatores pfectā in via ha-
buit cōpletatione. sola oēs scripturas s̃m
omnē sancti spiritus sensu intellexit. tver-
do in creato ver⁹ et noui testamēti expre-
se docuit; cui⁹ et ipsa ore et ope discipline dei
doctrin ymo glo. fuit. Et sic quoq̃ bñdictio
ne neptalin sua benedictione includit.

De bñdictione Aser. Cap. cxxi.

Equit bñdictione Aser. Aser pñ
guis panis ei⁹; et pñbñt delitias re-
gibus glo. Aser quñvis multñ estu-
at panë iusticie; designat th enid come-
de re nñ sicut cõpsis oleo misericordie. Ex-
multa emi delitiaruñ affluens q̄ sibi semper
abundat ex spoliis p̄ frequeti victoria mul-
tu est delicat⁹ effect⁹, nec etiâ sapit panis
villus quālibet nitidus infist oleo cõps-
sus, in tantu ut d⁹ ipso, pñmicer scriptura di-
ces: Aser pinguis panis ei⁹. Si emi gaudi-
um est sup vno petore pñiam agere, quata
tu soleritas erit sup quolibet iusto libeter
pro iusticia moriet⁹. Verte pinguis panis
eius pñbñt delitias regib⁹. Q⁹ qualis pa-
nis ei⁹. Q⁹ quales delitiae eius que tatu sa-
plunt regibus talibus. Erete reges isti ias
ad nuptias introieritis iam ad illud eternu
coniuiri sedet: iasq⁹ illo pane angelor⁹ deli-
tias eternis vesicuntur: tu torre voluntatis
inebriatur: et abhuc Aser delitias infista-
biliter elutris: sed unde ei tanta diuinariuñ
abundantia: nisi vt est dictum de hostiis spo-
liis in tam frequeti victoria? Quato emi
amplius atteritur hostes iusticie: tanto ybe-
ri⁹ cumulant gaudia pñcicie. Gloria et di-
uitie in domo eius tc. Gloria aut hec ē te-
minouñ coçientie nostre. Hostiis itaq⁹ aga-

Pregulatio. Maru aut due: aliaruñ omnium
sunt cæ. s. clures iusticie et frequeti victo-
rie: quib⁹ etiâ intencio intendunt oës alie.
Constat aut q̄ in beatissima ñgine s sum-
mo fuit clures iusticie et excellētia victorie
sicut et diuitiar⁹ et delitiar⁹ spūlui et pñuia
nū et pacis et delectationis eminētia: vt pote q̄
nos iustificauis: inf mīc extitit: serpente pae-
oib⁹ pñtruit: oës filias in diuiniis supgressa
abundantia. delitias afflues: innixa super dile-
ctu accedit: panē angelor⁹ et vñm omib⁹ de-
dit mitru p̄ oib⁹ sortiv⁹ suis: oleo exulta-
tiois syncta fuit p̄ quā pat ña descedit de ce-
lo: tyez manā, ut mēfbi⁹ se abscondit hñit
et tue oib⁹ in cibū manifestavit et donavit et
sic iter bñdictionis sua bñdicitavit et donavit et
De bñdictione Joseph. Cap. cxxii.

Equis bñdictione Joseph. fili⁹ acre-
scens ioseph. fili⁹ accrescēt et decr⁹
aspectu. Filii discurrenti sup murū: si exa-
sperauerit eū: iurgati sunt. Inuidenterit
ei hñtes lacula. sedit in forti arc⁹ ei⁹: et dis-
soluta sunt vincula brachior⁹ et manuū illis
us p̄ manus potentis Jacob. Inde pastor
egrellus ē lapis israel. de⁹ pñis tu erit adiu-
tor tu⁹: et oipotēs benedicere tibi benedictio
inbus celis defup: et benedictioib⁹ abyssi ta-
ceris deos: benedictioib⁹ yveruna et yul-
ue: benedictioea patris tui cofortata sunt

De benedictione beniamin.

De benedictionib^z patrū ei^z donec veniret desideriu collū eternoz. Fiat in capite Jo seph t^r invertice nazarei inter fratres suos. **C**dec benedictio Joseph bin intellectus litteralē; dividit in xvij. partes bñdictionē Joseph integrates. Prima ē dei filiatu. Secunda ē diuina imitatio; t^r hec intelligit per filiū bis positiū. Tertia est augmentū sapientie. Quarta est augmentū grē; t^r ille intelligit p^r accrescēs bis positiū. Quinta est bona fama quātū ad seipm: t^r hec intelligit per illud q^r decorus. Sexta ē exemplū; t^r hoc intelligit q^r dī filie discrētū sup mūrū. Septima ē patiētia ab ope re: t^r b ē q^r df. Si et spauert ei. Octava ē patiētia ab ore: t^r intelligit q^r hoc q^r dicit ur gati sunt. Nona ē patiētia a cordis iniuria t^r hoc ē q^r dicit. Unde dñm̄ ei habētes iacu la. Decima ē liberatio a malo culpe. t^r hoc est q^r dicit dissoluta sunt vincula. Unde de cima est ipsalis origo: t^r hoc est q^r dicit. Inde egressus ē pastor. Duodecima ē mali temptatiōnis supatio: t^r hoc ē deus pīs. t^r erit ad iutor tuus. Tertiadecima ē collatio bōi glo rior̄ hoc ē benedictio celī desip. Quatradecima ē collatio boni grē: t^r hec est benedictio abyssi iacentis deosum. Decimā quinta ē collatio boni naturae q^r est benedictio yberi t^r yulue. Sextadecima ē boni hereditaria: t^r hoc ē benedictio pīs tui cō fortate sunt. de benedictio bñ patrū ei^z donec veniret desideriu collū eternoz. Decimā septima ē bonitas in alios hereditario: t^r hoc ē. sicut in capite Joseph t^r in vertice nazarei inter fratres suos. **M**ariū omnīi benedictionū sufficiētia dividit in hūc modū: benedictio pīs vel ē in essendo vel in patiēto vel in agēdo. In essendo vel ad de um vel ad seipm vel ad pīmū. Ad deū du pliciter vel in accipiendo ē: t^r sic ē filius per creationē vel in accipiendo opationē: t^r sic ē filiū per imitationē. Ad se duplicitē vel quātū ad intellectū: t^r sic ē augmentū sapientie. vel quātū ad affectū: t^r sic ē augmentū gra tie. Ad pīmū dupliciter vel quātū ad bo nū pīpī: t^r sic ē bona fama. vel quātū ad bo nū pīmū: t^r sic ē exēplum. Si autē in patiē do est. vel ē passio a malo illato vel innato. Si ab illato sic ē vel ab ope vel a sermone: vel a corde: t^r sic pīa hoc triplex ē patiētia que ē arcus in fortitudine diuina. Si a ma lo innato: t^r sic ē liberatio a culpa. **S**i autē

est ē agendo: vel ē actio naturalis: t^r sic ē ori go chriſti p^r pīgationē tēporalē. Hec ē vo luntaria. Et sic vel est cōtra malitū: t^r sic ē tē pītītōis supatio. vel est ad bonū. Et hoc tri pliciter vel in se vel in causa vel in efficiētia. In sc̄ vel est glorie: vel grē: vel nature. In causa: sic boni hereditaria possēt. In summa ē diuina imitatio; t^r hec intelligit per filiū bis positiū. Tertia est augmentū sapientie. Quarta est augmentū grē: t^r ille intelligit p^r accrescēs bis positiū. Quinta est bona fama quātū ad seipm: t^r hec intelligit per illud q^r decorus. Sexta ē exemplū; t^r hoc intelligit q^r dī filie discrētū sup mūrū. Septima ē patiētia ab ope re: t^r b ē q^r df. Si et spauert ei. Octava ē patiētia ab ore: t^r intelligit q^r hoc q^r dicit ur gati sunt. Nona ē patiētia a cordis iniuria t^r hoc ē q^r dicit. Unde dñm̄ ei habētes iacu la. Decima ē liberatio a malo culpe. t^r hoc est q^r dicit dissoluta sunt vincula. Unde de cima est ipsalis origo: t^r hoc est q^r dicit. Inde egressus ē pastor. Duodecima ē mali temptatiōnis supatio: t^r hoc ē deus pīs. t^r erit ad iutor tuus. Tertiadecima ē collatio bōi glo rior̄ hoc ē benedictio celī desip. Quatradecima ē collatio boni grē: t^r hec est benedictio abyssi iacentis deosum. Decimā quinta ē collatio boni naturae q^r est benedictio yberi t^r yulue. Sextadecima ē boni hereditaria: t^r hoc ē benedictio pīs tui cō fortate sunt. de benedictio bñ patrū ei^z donec veniret desideriu collū eternoz. Decimā septima ē bonitas in alios hereditario: t^r hoc ē. sicut in capite Joseph t^r in vertice nazarei inter fratres suos. **M**ariū omnīi benedictionū sufficiētia dividit in hūc modū: benedictio pīs vel ē in essendo vel in patiēto vel in agēdo. In essendo vel ad de um vel ad seipm vel ad pīmū. Ad deū du pliciter vel in accipiendo ē: t^r sic ē filius per creationē vel in accipiendo opationē: t^r sic ē filiū per imitationē. Ad se duplicitē vel quātū ad intellectū: t^r sic ē augmentū sapientie. vel quātū ad affectū: t^r sic ē augmentū gra tie. Ad pīmū dupliciter vel quātū ad bo nū pīpī: t^r sic ē bona fama. vel quātū ad bo nū pīmū: t^r sic ē exēplum. Si autē in patiē do est. vel ē passio a malo illato vel innato. Si ab illato sic ē vel ab ope vel a sermone: vel a corde: t^r sic pīa hoc triplex ē patiētia que ē arcus in fortitudine diuina. Si a ma lo innato: t^r sic ē liberatio a culpa. **S**i autē

De secūda benedictio balaā. LXV

Tertia quantū ad statū futurū in q postea erit ibi ubi dicit. **Q**uā pulchra tabernacula tē. **P**rima bñdiction ē hec. De sumis silicibus videbo eū t^r de collib^r pīderabo eū. populus solus q habitabit: infētētē non reputabit. **Q**uis dinumerare possit pulue rem iacob: t^r nos numerū stirpis israel? Adorat̄ gā mea morte iustoz: t^r fuit nos uissima mea hor̄ filia. hec bñdiction habet qnq^r pīculares bñdictiones. **P**rima ē querlatītē altoitudo: t^r hec duplex: vel immatītē angeloz: t^r b ē q^r dicit de summis silicibus videbo illū. vel imitatōe sanctoz t^r pīfectoz hoīoz: t^r hoc est q^r dicit de collib^r pīderabo illū. **S**econdā bñdiction ē a mīlia separatio: t^r hec duplex: vel a cōtōne demū: t^r hoc est q^r dicit. pīpls solus q habitabit: vel a cōsōtō maloz hoīum: t^r b ē q^r dicit. Inter getes non reputabī. **T**ertia bñdiction ē in se pīfectio: t^r hec duplex: vel in actione: t^r hoc intelligit p^r hoc q^r dicit: iacob. vel in pītēlatione: t^r hoc intelligit p^r israel. **Q**uartā est semis multiplicatio: t^r hec duplex: vel ē multiplicatio spīs t^r hoc est q^r dicit. numerū stirpis israel: vel bīm carōne: t^r b ē q^r dicit: puluē iacob. **Q**ui ta bñdiction ē finis beatitudo: t^r b duplex: vel quātū ad opationē: t^r sic ē actio. vel quātū ad cognitionē: t^r sic ē pītēlatō. Si ē futuro vel ē terminū vite intra: t^r sic ē mors vel ē mīnū vite būi: t^r t^r sic ē beatitudo. **D**e scōa bñdictionē balaā. **E**ap. ccv.

Ecūda bñdictionē balaā pīncipalis ē tūlū. **T**ūlū. Non est idoliū in is cob: nec videt simulachru in israel. dñs deus et cū eo est: t^r clāgo: victorie regis in illo. Deus eduxit eū de egypto cui fortitudo sis: est rhymocerō. Nō est auguriū in iacob nec diuinitatio in iisrl. Lēpibus suis dīce iacob t^r iisrl qd opatus sit deus. Ecce pīpls vt leena cōsūrgit t^r qī leo erige tur. Nō acubabit donec deuoret pīdā et occisor: sanguinē bibat. **D**ec autē bñdīctio nīlī pīcūlārēs. Prima ē imūritas pīcōrū corporalū: t^r b ē q^r dicit. Nō est idoliū in iacob: vel imūritas pīcōrū spīs ritigū: t^r hoc est q^r dicit. Nec videt simu lacru in iisrl. Scōa est diuinitū auxiliū: t^r b ē q^r dicit: dñs et cū eo est. Tertia ē ad monitio pīdātor: t^r b ē clāgo: victorie ē illo est. Quarta ē de mīdo eductio: t^r hoc est dñs de: eduxit eū de egypto. Quīta est humane sapientiacūtō: t^r hec est duplex vel quātū ad alalē intellectū: t^r b ē nō est auguriū in iacob: vel quātū ad carnalē af fectū: t^r hoc est qnq^r diuinitatio in iisrl. Sexta ē diuine sapie repletio: t^r hec est duplex: vel quātū ad tpīla: t^r hoc est q^r dicit. Tēs pītēb^rsūtē dīce iacob. vel quātū ad spīs talia: t^r b ē q^r dicit. Et iisrl qd opatus sit dñs. Septima ē pīfētēria in fide: t^r hec ē q^r dicit. Ecce pīpls vt leena. Octava ē ex ultano ē spe: t^r hec est qī leo erige. Nona

De tertia benedictio balaam

est refectio in charitate: hoc est qd dicat. Non accubabit donec deuozet pdā. Sunt autē bñdictioē cū suis subdiuisioē, xiiij. Tertia benedictio balaam pñcipal hec ē Nūni, xxiij. Quā pulchra ras bñrnacula tua Jacob: et rectoria tua quarū sufficiētia sumit sic. Ista bñdictio israel ut valles nemore se horti iuxta fluvia in cōparatione ad statū pñterū: qui ē uos irrigui: ut tabernacula q̄ fixit deus. educio de egypto: et in hoc trāfuit. Puis mū est educedī dispositio, scđm ipsa eductio, tertiu est eductor uersatio. In dispositio nione triplex est benedictio. Uel enim est ex parte educēti: et sic est pñctō immunitas, et hoc ē corporalitū vel spūlū: et sic sunt pñme due, vel est dispositio ex pte educēti: et sic ē diuinū auxiliū: vel ex pte adiuuans et sic ē amonito predictor: disponit ens ad editēdiū peccatorū a peccatis recēdēto. deus gratiā infundēdo; pdicator: penitētias pdicādo. In ipsa autē eductioē duo sunt vñiū recessus a malo, et hoc ē de mūdo educio, al iud ē ad regnū adiuuatio. Educatio pueratio cōsistit in duob⁹. Unū: vñ est impedimentū auferēdo; alud ē necessaria tribuēdo. Impedimentū dupli. In intellectu ualialis sensus. In affectu carnalis affectus, et hoc duo compēndit humane sapientie euacuatio. Item necessariū tri buendo est dupliciter, quo ad intellectum: sic est diuine sapientie repletio. Quo ad affectum: sic est in rationali fidei: in irascibili specie: in cōcupisibili refectio. in charita te et sacramentoꝝ perceptio. Primum et secundū beatissima h̄go in summo habuit que nec penitentia vñq̄ peccauit. Tertius etiam habuit in eo q̄ gratia plena fuit. Quartum habuit quia omniū pfectissime ista bñdictioē ī h̄is modū. Bñdictio ecclie vel est in vita pñti vel in futura. Si mundo omniū segreganssum fuit. Sextū habuit quia in regni solito iuxta reges glorie ipsa in regnā misericordie sublimata fuit. Septimus habuit quia animalē sensus omnino euacuauit. Octauū habuit quia sup̄ oēs fidei eminētia eminebat. Nonus habuit quia carnale affectu nullum habuit. Vellest cōmutando: et sic ē regni indecorum in qua etiā fomes peccati extinxerit. translatio, vel destruēdo: et hoc ē vel hoīus Decimū habuit quia diuina sapientia plena vel demonū vel antīpi q̄ est bono plenus fuit que ipsam sapientiam generauit. Unde dicitur: et binō hoc tres sunt illi: scilicet regnū mū. Unde decimū. Tertiūdecimū habuit gentium subiectio: demoniū cōfractio: antīpi in summo: que fide spe et charitate omnes antecellit. Et sic patet qualiter secunda bñdictio balaam tredecim sup̄ israel malorū damnatio, et sic sunt tres vltimae benedictiones. Quārū autē iste tres bñdictio nea cōveniunt beatissime h̄gini facile est comprehendere.

De tertia bñdictioē balaam, Cap. cxcvij.

In actione p̄eplatione; in doctrina, Ipsi-

De quarta benedictioē balaam

LXVI

quoq̄ in suo parti trāstulit regnū iudeorū. **C**apitulum .ccvij.
que regē genuit xpianorū: et p̄ consequens
destruxit regnū gentiū et demoniū et antīpi s
que filii sui oē interficiet: et eos bonos et
malos remunerabit: que remuneratorem
Benedict⁹ tu in ciuitate et bñdict⁹ i agro
generauit: et ipm̄ bonis in pñmū donauit.
Et sic patet qualiter iste nouē bñdictioēs in
bñdictioē bñdictissime sunt incluse.

De quārū bñdictioē balaam, Cap. ccviij.

Tertia bñdictioē balaam que nō tam
q̄ bñdictioē p̄ bñdictioēs causa est.

Orie stella ex iacob: et surget vir
ga de israel: et p̄cutiet duces moab: vaſas
bitq̄ oēs filios seth, et erit idumea posses
sio ei. Hereditas se p̄ sedet inimicis suis.
israel xo fortiter ager. de iacob erit qui do
minef et p̄dat reliq̄as ciuitat. **M**ec bñ
dictio diuidit in septē partes. Prima ē be
nedictioē h̄gis generatio. Secunda filii
dei ex p̄p̄a icarnatio. Tertia vltio destru
ctio. Quarta hoīum liberatio. Quinta bos
noꝝ confirmatione. Sexta bonorū dominatio. **S**eptima malorū damnatio. Dūna itelli
gitur p̄ hoc quod dī. Orie stella ex iacob.
Sedā p̄ id quod dicit et con. vir. de israel.
Tertia p̄ id quod dicit p̄cū. du. mo. Quar
ta p̄ id quod erit vd. pos. enī. Quinta p̄ id
israel xo fort. ager. Sexta per id ex iacob
erit qui do. Septima p̄ id quod p̄det reli
quias ciuitat. Et sumū horū sufficiētia in
būc modū. causam bñdictioē vel est consi
derare in se vel in effectu. In se vel est mes
diata: et sic est gratiā dñe. vel immediata:
et sic est incarnatio filii. Si autē in effectu:
vel in presenti vel in futuro. si in pñsenti. vñ
respectu malorū vel bonorū. si malorū vel
vltio: et sic est tertia. vel hominū: et sic est
q̄ta: si respectu bonorū ē q̄ta. Id in futu
ro vel est respectu bonorū: et sic est domi
natio. vel malorū: et sic est damnatio. Pa
ret ergo qualiter he quoq̄ partes p̄cedunt
et dependet a benedictione bñdictissime
h̄ginis que in bac p̄ma est radix et causa
omniū cōsequentū. Quicqđ enī est causa
cause est causa omniū cōsequentialis cā
torum. unde cum beatissima virgo mediū
te illa benedictionē qua abundat in mulie
ribus sit causa corporalis generationis de
ipsa. et illa sit cā consequentium. pars q̄ in
ipsa sua benedictionē iste benedictionēs ca
saliter sunt incluse.

De bñdictioē datis populo a moysi.

Equitur videre de bñdictioēs
que filii sui oē interficiet: et eos bonos et
malos remunerabit: que remuneratorem
Benedict⁹ tu in ciuitate et bñdict⁹ i agro
generauit: et ipm̄ bonis in pñmū donauit.
Et sic patet qualiter iste nouē bñdictioēs in
bñdictioē bñdictissime sunt incluse.

Carta bñdictioē balaam que nō tam
eris ingrediens et egrediens. dabit dñs iū
micos tuos: qui cōsurgēt aduersum te cor
ruentes in cōspectu tuo. Per vñā vñā veni
ent ḥ te et p̄ septē fugiēt a facie tua. Emit
et dñs bñdictioēs sup̄ cellaria tua et sup̄
oia opa manū tuarū. Benedic etq; tibi in
terra quā accepēris. Suscitabitq; dñs si
bi in pepulū sanctū. sicut iurauit tibi. si cit
stodieris mādatā dñi dei tui. et ambulaues
ris in vijs ei. Undebitur: oēs terrarū po
puli q̄ nomē dñi inuocatū sit sup̄ te. et tū
mebis te. Abiātare te faciet dñs qd⁹ bos
nis fructu vlti tui et fructu immetorū tuo
rū fructu terre tue quā iurauit dñs p̄fibus
tuus vt dare tibi. Ap̄et dñs thesaurū suus
optimū celū vt pluriā tribuat terre tue in
tpe suo. bñdictioēs: cūtis opib⁹ manū
tuarū. et fenerabis gēnib⁹ multis. et ipse a
nullo fen⁹ accipies. Cōstituet te dñs in ca
pere nō ī caudā etris sp̄ supra et nō subter
Et si ponunt ibi decē et nouē bñdictioēs.
Prima ē ḡfa p̄eplatioꝝ. et b̄ ē. Bñdict⁹
tū i c. Secunda ē ḡfa actioꝝ et b̄ ē bñdict⁹ in
agro. Uli glo. Bñdictioē cōeplatioꝝ ac
actiue. Tertia ē puritas cōeplatioꝝ. et b̄
est fruc. v.t. Quarta ē vñl opatio. et b̄ est
bñ. f. ter. Quinta ē in alijs fructificatioꝝ. et b̄
est triplex. In laicis; in clericis; et religios
is. Primum p̄ sumēta. Secunda p̄ armēta. Ter
tium p̄ cauleō omniū. Tertia ē virtutū frugali
tas et b̄ duplex. Et quātū ad actū et b̄ est
medicis horrea tua. glo. virtutū custodia.
Et quātū ad babini. et b̄ est bñdictioē reli
q̄e. Uli glo. Bonavoluntas q̄ remanet post
opa. Septia ē felix osūmatio et b̄ duplex
quātū ad opationē bōi: et b̄ ē. Bñdict⁹ in
gredieſ: vñ quātū ad euasionē mali. et b̄ est
bñdict⁹ egre. Uli glo. Ingredieſ i p̄ce
p̄tioꝝ pñmī. egredieſ ab hac vita ad eternā
Octava ē victoria cōtationū b̄ ē. Dabit
dñs mi. t. r̄. Nonā ē cā cōp̄tatioꝝ pñcēt et
b̄ ē p̄māvī ve. Decia ē spūlis refectio.
Et hec est duplex. De ḡfa cōtemplatione
i ij

De benedictiōibus moysi populo datis.

vel cōtritionis: et hoc est. Emittere dñs bñs dñ. sup cella tua. et de labore satisfactionis et bñs. Sup oia opa manui tuarum. Undecima est celestii donorū multiplicatio. et bñ est. Bñdicet tibi in ter. quaz accepis. Unde gl. Gratia celestii multiplicatio donorū. Duodecima serō associatio: et bñ est. S uiscitabit te dñs de⁹ fibi in populū sancti. Tertiadecima est bñstib⁹ timoris incusio: et bñ est. Videbñt oēs pp̄l successio. Quartadecima est sp̄ialū et tpalū successio: et bñ est. Abūdare te fac. dñs o. bo. Quintadecimā in subdit⁹ p̄sp̄ratio. et bñ triple vel in religiosis: et bñ est. Fructus vētris tui: vel in clericis: et bñ est fructus unētorū: vel in laicis et bñ est fructus terre. Sextadecima est abūdātia diuine sapientiæ: et bñ est. Apier dñs tb. s. op. De cimaseptima est doctrine p̄eminētia: et bñ est celi plu. r. Decimaoctaua est bonorū ope rūfrequētia: et bñ est. Bñdicetg cum o. m. t. Decimanona ē dignitatis excellētia: et bñ est triple. In dādor nō accipētio: et bñ est. In fenerab̄is. g. m. In regedo: et non sub esendo: et bñ est. Constitut te in caput: nō in eau. In exaltādo: et nō depmēdo: et bñ est supra: et nō subter. Unde bñdictionis sufficiētia sumit in huc modū. Bñdictio ecclie est vel quātū ad contemplationem vel quantū ad actionē. Si quātū ad actiones vel est ordinātū in bonū vel p̄tra malum. Si in bonū vel in bonū meriti: vel i bonū premij. Si meriti: hoc est vel in opibus: vel in vñtib⁹: si in opibus: vel in genere vñtis specie. si in genere: vel est p̄templatio: et bñ est. Bñdictus in agro. Si est in specie: vel in se vel in subdit⁹. Si in se: vel interius: vel exterius. Si est opus interi⁹: sic est bñdictus s. v. tui. si est exteri⁹: tūc ē q̄ dicit fructus terre. Si aut̄ est opus in subdit⁹: tunc vñl in laicis: et si sunt unētia: vñl in clericis: et si sunt armēta: vel in religiosis: et bñ sunt cæ ouū. Sunt est bonū meriti in vñtib⁹: vñl est in actu: et bñ ibi. horrea: vel in habitu: et bñ sunt reliq̄. Si i aut̄ bonū premij: vel in bono vel a malo: si in bono: hoc est ingre diēs: si a malo: bñ egredies. Unde glo. De p̄tū vita ad eternā. Si aut̄ est actua p̄tra malū: sic est cū tētatione p̄uenit: et hoc est dabis dñs ini. t. Si aut̄ est bñdictio p̄mīnēs ad p̄templationē: hoc est quantū ad vitas vel quantū ad doctrinā: si quantū ad vitas vel in se vel in respectu aliorum: si in servel est delectabile vt sp̄iale gaudiu: et hoc ē vñl i habēdo: vel in recipiēdo: et hoc est cellaria tua: vel in agendo: et hoc est. opibus ma. t. Tiel ē vñle vt m̄sp̄ilicano bonorū: et hoc ē benedicta terra tua. Tiel est honestum: vt confotuz bonorū: et hoc est. Sufficiat te de⁹ i populū suū. Si aut̄ sit respectu aliorū: hoc est vel respectu inimicorū: vel amicorū: si respectu inimicorū: tunc est q̄ dicit vide bunt te o. si respectu amicorū: vel in se vñl in subditos: si in se bñ ē abūdare te fa. do. si in subdit⁹: hoc est vel in religiosis: et hoc ē frue. vñtis tui: vel in clericis: et hoc ē fructus unētorū: vel in laicis et bñ est fructus terre. Si aut̄ est p̄tīens ad doctrinā: vel ē in cognoscēdo: et bñ ē. Apier tibi dñs the. vel ē in docēdo: et hoc ē vñt plu. tribu. t. vel in agēdo: et bñ est dupl. vel in se: et bñ ē. Bñd. op. m. t. vel respectu aliorū: et tūc ē: vel respectu dos minorū: vel doctorū: vel respectu prelatorū. De p̄mo fenerab̄is gē. multis. De secūdo i cap. nō in caudā. De tertio sup̄at nō sube quia sc̄ erit magistr̄ nō discipulus: dñs et nō bñs: platus et nō subdit⁹. Qualit a ut bñdictiones iste p̄ueniat bñssime vñgi ni faciliū iū videre. ḡam em̄ p̄tēatiois in summo habuit: q̄ pfecte diuinitat et hu manitas facim in via cognouit: pfecta in actione suis: q̄ obv̄ opibus meruit: bñdictionē fructus vētris habuit: q̄ p̄ma i summo m̄ dei corporali et sp̄ialiter fuit: fructificationē in ali⁹ p̄r̄ obv̄ alijs hñt: et q̄ malū ḡmū et omniū clericorū: et religiosorū per dñmentū extitit: imo q̄ omniū bonoru⁹ nñf fuit. Item frugalitatē vñtū in summo habuit: q̄ oē vñtis vie per modū patrie bñt. Si est bñdicta fuit ingrediēs et egre diēs: q̄ de hac vita sine dolore mortis mi graut: et statim corpe et aia celi introiuit. Item tētationē victoria in summo habuit: q̄ nunq̄ in aliqua tētationē vel semel vñtis liter cecidit: ibi tñ iustus sp̄ies in die cas dit. Item p̄ tētationē habuit p̄uenit: nō quia dumilioz vel cautioz surrexit: sed q̄ adeo fortis sterit: q̄ nec tētationē in pucto minimo cessit. Item summa refectionē ha buit sp̄ale: vt. s. in mā de bñtitudinib⁹ et de fructib⁹ manifestū fuit. Item celestiz donorū m̄sp̄ilicationē in summo habuit: q̄ ḡra plena fuit. Item serō societate i sūmo hñt: q̄ vñgind⁹: p̄iugaz actiūs et p̄tēs

De benedictiōe ruben: iude: et leui.

LXVII

platius cōformis simul oīum illoz: pp̄ies tates in summo hñt: q̄ etiā angelicā et hu manā vñtā hñt. Unde in plenitudine sc̄tō ri dñctio mea. Item bñstib⁹ timoris incūsione ip̄a i summo habuit: q̄ terribilis fuit vt castro⁹ acies ordinata. Nec minū: quia caput ipsius antiqui p̄tentis attrivit: et nos de marilla eius extraxit. Item tempalū et sp̄ialū successio i ip̄a i summo fuit: que cōfidenter de se dicit. In me oīs ḡra vie et vertarīs: in me oīs sp̄es vite et vñtis. Item in filiis: p̄sp̄eratio in ip̄a i summo fuit: q̄ dñū genuit: et oēm creaturā recreabilez res creauit. Item abundātia diuina sapientiæ in summo habuit: q̄ nihil ignorauit. Item doctrine penitentia in summo habuit: q̄ doctrinā summa discipline dei fuit: et nobis oīs p̄ verbū increātū p̄dicauit. Item bñs operi frequentia habuit: q̄ q̄libet op̄e meruit. Item dignitas excellētia i summo habuit: q̄ mihi regna celi: regia mi sericordie extitit. Et sic p̄z quāt̄ oēs bñdictiones iste in bñdictionē sup̄ benedictissimē vñgimis sunt cōp̄hēse.

(D) benedictionibus datis filiis israel a moysē. p̄mo Ruben.

La. ccxix.

Ost hec vidētū est de bñdictionib⁹ p̄ datis filiis isrl a moysē ficut i Deu. p̄. xxiiij. sunt cōp̄hēse. Ait igit̄ ad ruben. Viuat ruben: et nō moriatur: et fuit in numero. Ubi quatuor dicunt de ruben. Primi q̄ viuat p̄ḡam: et bñ intelli git p̄ illud quod dñ viuat. Sc̄dm. Q̄ nō moriat q̄ p̄ctim: et hoc est nō moriat. Tertium q̄ p̄uus sit in numero. Quartū addit glo. q̄ sit maximū fide. Et sufficiētia hñt bñdictionis sumit in huc modū. Bñdictio vel est absolute vel respective. Si est absolute vel est in bono vel a malo. si in bono: sic est viuat ḡra. si a malo: sic est. nō moriat per culpā. si respectue: sic est q̄ simile in bono nō habeat: et hoc ē. si p̄uus in numero. vel q̄ altos excellat: et sic ē maximū in fide. Nec aut̄ oīa exp̄ssimē fuerit in bñssima vñgine in qua oīs ḡra vite fuit. Item q̄ nūq̄ peccauit. Item q̄ nec p̄ma simile vñsa est nec habere sequentē: que et fide et omniū vñtis turbibus omnes excellit.

(D) benedictione iude. La. ccxix.

Equit de bñdictione iude. Nec est

bñdictione iude. Audi dñe vocē iude

et ad pp̄lin suū introduc em̄ manus

eiūs pugnabit p̄ eo: et adiutor illius contra aduersarios ei⁹ erit. In qua etiā quattuor ponunt. Primū est p̄eci exauditio. Secūdū est ad pp̄lin introductio. Tertiū ē suipp̄i defensio. Et hoc ē man' eiūs pugnabit pro eo. Quartū est alioz p̄tēcio: et bñ ē adiutor illius p̄tra aduersarios ei⁹. Unde benedictionis sufficiētia sumit sic. Bñdictio vel est ad bonū vel p̄tra malū: si ad bonū vel ē ad finē: et hoc ē p̄eci exauditio. vel est ipse finis: et sic est ad pp̄lin introductio. si autē p̄tra malū: vel sui: et sic ē suipp̄i defensio. vel alioz: et sic est p̄tēcio. Nec aut̄ oīa fuerit in bñssima vñgine in sumo: in q̄ fuit ex auditio in summo. Nā. iii. Reg. ii. legitur ip̄i dictū i p̄fona berbæe. P̄ete m̄fīmi qđ vis. nō enī phas est vt auerā faciem tuaz. Et in p̄fona hester ei dr. uiij. Et si dimidiū regni mei petieris ip̄etrabis. Nāz illā filiū nihil negās honorat. Item ad pp̄lin introducōtiō ei couenit in summo. Ipa enī vt colūna nubis pp̄lin in terrā p̄missio intrōducit. Item suipp̄ius defensio in ip̄a i sumo fuit: q̄ ab hoste nūq̄ lesa fuit. Item alioz p̄tēcio in ip̄a fuit: q̄ nos ab hoste p̄ḡit auxilio: ab ira filiū suffragio: et cōp̄lo. Item suipp̄ius defensio in ip̄a fuit in summo: q̄a alioz sic defendit q̄ in ip̄a nec pugnā aduersari⁹ suipp̄is utpote i q̄ ip̄e hostis oīo extinctus fuit. Sic ḡ p̄z quāt̄ beata virgo habuit benedictione iude.

(D) benedictione leui. La. ccxix.

Equit. Leui quoq̄ ait: p̄fectio tua

a viro sc̄tō: q̄ p̄bafit in tētatiōe et iu dicasti ad aq̄s bñdictionis. Qui dis

serit p̄fī suo et m̄fī sue nescio vos: et fratris

bus suis ignoroyos et nescierūt filios suos

bi custodierūt eloquii, tuū et pactum tuū

tuauerūt. Judicia tua ō iacob et legē tua

israel ponēt thimiamā in furore tuo: et ho

locaustū sup̄ altare tuū. Benedic dñe for

titudine ei⁹: et op̄i manū illi⁹ suscipit: p̄ci

te dōsa inimicō ei⁹: et qui edidit illūm non

cōsurgat. In bñdictione leui nouē ponit.

Primū est vite p̄fectio: ibi. Perfectio tua

Secūdū est doctrinā altitudo: ibi. Det ibi.

Tertiū est xp̄ieductio: et hoc ē. a viro sācto

tuo. Quartū est oīus abnegatio: et bñ ē. Qui

dixerit p̄fī suo vel m̄fī sue tē.

Quintū ē p̄ce p̄tēcio: et cōsilioz p̄fēlio: et hoc ē. Qui culto

dūnt eloquii tuū et pactū tuū tuauerunt.

Sextū est palīs intēcio: et bñ est. Ponit

i iii

De benedictioē bēiamin:t ioseph.

chimiam in furore tuo. Septimum est de passione glorio: t b̄ est. B̄dic dñe fortitu-
dine eius. Octauū ē remuneratio de opes
ribus: t b̄ est. Opa manū illi⁹ suscipe. No-
nū est hostiū destrucio: t hoc est. Perente
dorsa inimicorū eius. Nū sufficiēta sic su-
mis. B̄dicio vel est prīn̄s ad meritū: yl
ad pīmū. Si ad meritū: yl ē in essendo yl
in substatia: yl in efficiēta. Si in substanci-
a: yl in se. Sic est pfectio vite. sic respectu
aliorū: et sic ē altitudo doctrie. si in efficiēta
sic est xp̄i educatio. Si aut̄ ē inerit in opes
rādo vel ē a malo: sic est oīus abnegatio.
vel est ad bonū: sic est cōfessio: pcepto:
implatio q̄ sunt in vtroḡ testamento. Si
aut̄ est in opando in alijs: sic ē p alijs in
cessio. Si aut̄ primet ad pīmū: yl absolute yl
respective. si absolute: sic ē de passione glo-
riatio: t de actiōe remuneratio. si respectu
yue sic ē hostiū destrucio. Quār aut̄ h̄ oīa
fuerint in b̄a x̄gine: facile est videre. Ipa
em̄ fuit pfectissima in vita. altissima in do-
ctrina q̄ totā legē sc̄itur. xpm̄ quoq̄ de suo
vtero edūcat̄ ibi q̄dрагinta b̄t domadi-
bus: sex dieb̄ min⁹ queit. **I**te oīa abne-
gauit q̄ pfectissimā paup̄itate habuit: vt. s.
patut. **I**te pcepta t consilia in summo
z ex charitate in summo impleuit. **T**res
p̄ alios infesso in ipa in summo fuit: que
os dñm̄ placauit: t adib⁹ p nobis ipsi
pectus t vbera ostēdit. **I**te q̄ post fulū
summā passionē habuit: t summa habys de
passione gloriat̄ onē. **I**te q̄ summas t no-
bilissimas actiōes habuit: summā habuit re-
munerationē. **I**te q̄ sibi t oīb⁹ nob̄ hostes
vicit a quo nunq̄ victa fuit. sup̄nū de ho-
ste tripliū reportauit. Et sic p̄ qualib⁹ bea-
tissimamq̄ habuit benedictionē leui.
De benedictione B̄ciamini. **E**ccl̄. **C**xxix.
bono: t sic p̄ oībus dilectio. vel ē a malo:
t sic secura habitatio. si respectu dilecti. yl
est quātū ad subam: t sic ē dīna initiatio.
vel quātū adacti: t sic ē in opibus deles-
tratio. hec oīa in summo habuit b̄a virgo
q̄ sup̄ salutē t oīm̄ pulchritudinē dilecta ē
a dño: q̄ securissima habitat in regali solio
in q̄ h̄itauit diuinitas corporaliter. nō tamē
tota die: sed nouē mēsiib⁹: q̄ mulier pruden-
tia in oībus delectabat virum t filius
sui. Et sic p̄z qualis t b̄dictionē b̄ciamini
in summo habuit beatissima x̄go.
De benedictione Joseph. **L**ap. **C**xix.
Equif. Joseph. B̄ciamini. **D**e benedic-
tione dñi terra eius de pomis cel: t
roze atq̄ abyssō subiacente: de pos-
mis fructuum solis atq̄ lune: ex vīte atq̄nū
montū: de pomis collū eterni: t de frugi-
bus terre: t de plenitudine ei⁹ benedictio
ili⁹. Qui apparet in rubovenia sup̄ caput
Josephi: sup̄ vītē nazarei inter fratres
suos. B̄dicio Joseph in octo cōsistit. Pr̄i
mū ē dñe dulcedinis p̄gustatio: t hoc ē
de pomis cel: t roze. Rog in quaū illūmat
intelliciū. pomū t aquātū reficit affectum.
Sextū ē in h̄ianitate xp̄i delectatio: t b̄ est.
atq̄ abyssō subiacete. **E**rrui in opib⁹ xp̄i
refectio: t b̄ est. De pomis fructuum solis.
Quartū ē de gratiis ecclie iucādatio: t b̄ est.
Et lune. Quintū ē de gratiis t virtutibus
antiquorū patrii exultatio: hoc ē. ex vīte
antiquorū montū. Sextū ē modernorum
pfecto: t congratulatio: t hoc est. De pomis
eterni collū. Septi mū ē de glā ecclie tri-
umphandi exultatio: t b̄ est. De frugib⁹ tres
t de plenitudine ei⁹ b̄dictio. Octauū est
glie xp̄i hoīs p̄cipiatio: t b̄ est. Benedictio
ili⁹ q̄ apparet in rubo. Nū b̄dictionis
b̄ sufficiēta. Nū est privata ad gloriam

De benedictione Beati Iosephi Cap. cxxix.
Equus de Beati Iosephi. Aut ergo Ben-
iamin amatus simus domini habitabit co-
fidetere; in eo quod si thalamo tota die
comorabis: et int' humeros illius requiesceris.
In hac benedictione quartus ponitur.
Primum est per osibus dilectionis: et hoc est. Beati
mam amatus simus. Secundum est secura bistrio: et
hoc est habitabit confidetere. Tertium est divina
inhabitatio: et hoc est. Quarto si in thalamo tota
die comorabis. Quartu' est in opibus illius
delectatio: et hoc est. Inter humeros illius res
requiesceris. huius benedictionis hec est sufficiencia.
Pratis ecclesie exultatio. vel quantum ad caput
Vel ei se: vel respectu dilecti. si in se: vel in
et sic est glorie christi concordia: hec autem oia huius

De benedictiōe gad:dan:t neptalim. **LXVIII**

in summo beata x̄go q̄ summā divine dulcedinis nō tñ p̄gustationē; s̄t cōfessionē que totū in se māna habuit s̄rta summā in xp̄i humanitate dilectionē & delectationē; hincq̄ sumā ad ip̄z hūit refectio[n]ē; q̄n̄ lus debat coa illo in celo terrari per singulos dies. Precur, vñ. ¶ Itē de p̄fecti ecclie p̄gratulationē; q̄ sumā ad ip̄m habuit charitatē. ¶ Itē de patn̄ sc̄rata exultationē; q̄b̄ duxit originē; & possederat p̄fessionē. ¶ Itē de p̄fecti modernoꝝ cogratulationē habuit; q̄bus oib⁹ p̄fessionis sp̄a fuit magistrā; i dux; & exēpli. ¶ Itē de ecclie triumphis glā summe gaudebat;

Item summā imperij adoptionē habuit; q̄ sup̄ oēs chōes angelorū; regina angelorū & imp̄atrix misericordie exaltata fuit. Itē sui principiū cognitionē habuit in summo; quia super oēs chōes angelorum & puras creaturas diuinā opationē in se & gloriam plenius cognoscit. Unde cōsideret dīc. In me ois gratia vite & virtutis. Itē doctoris depositio apud ip̄z fuit in summo; q̄ ille magistri optim⁹ nonē mēsib⁹ repositus res cūcuit ī ei vtero. Et sic p̄z quasi br̄fissima x̄go habuit būdīctioꝝ H̄ad in summo. ¶ De benedictioꝝ Dñi. Cap. ccxv.

*Sicut. Dan quoq; ait. Et dan catu
l' leonis fluit largie de basau. P.*

Equin de Had. ait. **Benedict** in
tudo opis, vel in aliis; sic est largitas munie-

9 latitudine Had q̄s leꝝ requiriuit
p̄tis gladiū t̄ verticē. t̄ vidit p̄nci
patū s̄m̄ in partes sua docto: esset repof-
tus: q̄ fuit cī p̄ncipibus populi ſui: t̄ fecit
iustitia dñi t̄ iudeis ſuis in iſrael. Bñdi
m̄do op̄is, vel in alij rebus e largitas mune-
ris. Hęc aut̄ oſa ī ſuō bñdū brififfima. ḡgo
q̄ vltra oēm creaturā bñllima ſup oēa est
exaltata. Ḣę mulier fortiffima q̄ vicit mi-
di: dñi: diabolū. Ḣę largiſſima q̄ oē dedit
mihi: t̄ boī regnū celorū: t̄ ipm̄ deum.

Pro benedictio Nostralium, saecularis
et regni celorum, et ipm deum.

De benedictio Neptalin. L. a. cxxv.
Eius. Et neptalin dicit. Neptali
abudatia pfruct: et plenius erit de
bitionibus dñi. Adare t meridię
possidet. **B**enedictio Neptalin qtuoz
comphedit. **P**armi est abudantia donoz

comperit. Panum et abundanti donoū spūaliū: ibi. Abūdāria ofruef. Secundū est plenitudo bonoū celestis: hoc est: plen⁹ est bñdictionib⁹ dñi. Tertiū est pœconiū quiescere: hoc ē mare. Quartū est iustissim⁹ cōsuetudine: t̄ est. meridie possidebit. Sufficietia boni est. Bñdiction vel ē in se vel in alijs. Si in se vel ē bñdiction quanti ad statuū glie: t sic est abundāria donoū spūaliū, vel quanti ad statuū glie: t sic est plenitudo bonoū celestis. Si aut̄ est bñdiction respectu alioū: illi vel sunt mali: sic est peccatorum cōuersio, vel boni: sic ē iustissim⁹ cōseruatio. Hec aut̄ oia in sumo huic beatissimam virgo que t̄ ḡfa plena fuit: t̄ sup̄ eōs gloriosa. Item peccatorū recollectrix et mediatrix. Item omnīū peccatorū salutatrix: t̄ iustissim⁹ conservatrix. Et sic quoq; habuit benedictissima benedictiones Neptalmi.

Opit in lumino; ut iam plurimos patuit. **C**on de benedictione Abser. Cap. cccxvij.

De benedictione omnium simul.

Esquif. Aser quoq; ait. **B**ñdicer⁹ in
filis Aser: sit placés fratrib⁹ suis:
tingat in oleo pede suu: ferrus et es
calciamen^{tum} ei⁹: sicut dies iuuētutis ita et
senect⁹ tua. Benedictio Aser sit coprehen-
dit. Primi est filior⁹ multiplicatio: hoc ē.
Benedict⁹ in filiis Aser. Scdm est fratrib⁹
dilectio: ibi. Sit placés fratrib⁹ suis. Ter-
tiu est mibicordie abundantiā: t hoc est. tin-
gat in oleo pordē suū. Quartu⁹ incorrupti-
bilis patiēta: t b est ferrū. Quintu⁹ est so-
nora doctrina: t hoc ē. Es calciamen^{tum} ei⁹.
Sextu⁹ est in bono continuatio pseuerantie: t
hoc est. sicut dies iuuētutis tue. Sufficiētia
bor⁹ est. Uel est Benedictio respectu aliorū,
vel in se. si respectu aliorū vel respectu infe-
riorū: t sic est filiorū multiplicatio: yl ad pa-
res: t sic fratrib⁹ dilectio. vel ad supiores sc̄
dñi: t sic ē abundantiā mibicordie p qd̄ qdā
imitatio dei. iux illud Luc. v. Et stote ergo
mibicordes sicut t p vñ mibicors ē. Si in
se vel a malo: sic est patiēta. vel ad bonus
et b vel est respectum: t sic est doctrina. vel
absoluti⁹: t sic ē pseueratia. Nec aut omnia
manifestissime habuit bñssima xgo q om
niū bonoz inf est: q est plena charitate ad
deū: t dilectione ad primum. Regia mibicos
die est. Sūmā quoq; patiā et doctrinam
et pseuerantia habuit: ut sup⁹ manifestū ē
in materia de virtutibus.

Contra deum benevolentia eius simul. **L**a. ccxlvij.
Ost hoc sequitur benedictio omnium
similium. Non est de aliis ut deus re-
ctissimus: ascensor celi auxiliator tuus:
magnificentia eius discurrunt nubes: habet
taculam et sursum et subter brachia tua sem-
per impetu. exspectat a facie tua inimici. Diceturque:
Contere: habitabitur tibi confidenter et solus
oculus Jacob in terra frumenti et vini: celum
caliginibus rose. **B**eat es tu israel. Quis filius
tuus pessus est saluatoris? In dno scutum auxiliij
tui: et gladius glorie tue: deus tuus. Ne gabun-
te inimici tui: et tu ex corde colla calcabis. Ita
benedictio noue comprehendit. Primum est
veri dei cognitio: et hoc est. Ascensor celi auxi-
liator tuus. Et hec auxiliatio est quadruplicata.
Secundum est apud spiritus sanctum in terra mittens
hoc eum. magnificentia eius discurrunt nubes:
tertius ipse per nobis pretem in celo interpel-
lans: et hoc est. habitaculum eius sursum. **T**ertio
modo. Corpore mortuis suscitans: et in dexteris
ipsius collocauit. Ita granum pugnare coope-
ret ad mundum pate. vi quatuor ad tuberos. pene
vsl quatuor ad accipitale. si subale vsl se ysl in
copatiode ad cam efficietur. si in se vsl a ma-
lo: et sic est timoris ablacio: vsl bono: et h[ab]et vsl
se vsl respectus. si in se vsl quatuor ad pinnas co-
cupisibilium: et sic est saturitas possessor: vsl pie-
mum ronabilis: et sic est perfectio dei cognitionis: vsl
pinnas irascibilium: et sic est beatitudinis comprehendens.
si autem est boni respectu aliquis: sic est creaturis
platio. si autem sit i copato ad cam efficietur.
sic est dina auxiliatio. si autem ppter ad pinnas
accipitale: sic est hostium subiecito: si duplex
hemisphaerii gaudium. s. de infra in pinnis passionis et illos
et denationem. Hec autem oia. b. ergo possedit in
sumo. Ita enim super omnes creaturam dei cognoscitur.
Ita ipsa nobilissimo auxilio ut potest de-
betis afluxus inita super dilectionis corpe et aia
ascendit. Ita ipsa imumissima tioris mali sub
umbra dilectionis recessit. Ita ipsa a tortore vo-
luptatis super oia levitatem fuit. ita perfectissima
et beatissima et erit in dextera tibi cognitione h[ab]et in
sumo. Ita super omnes puram creaturam oides

De hoc: benedictus fruc. ven. tui. LIX

Vtpote superior exaltata fuit. Itē dñm auti-
lia sup oē hūit: cū q̄ maria t excellētissima
op̄a fecit. Itē inimicu nō tm̄ in celo s̄ etiā
in terra sub pedib⁹ calcauit. Sic p̄t q̄līz
ter bēdītissim⁹ bēdītōes singulor⁹ fin-
gulariter: t vniuerſor⁹ vniuersalit singulār⁹
t vniuersas possedit in supremo.
De hoc: Bēdītus fructus ventris
cū s̄p̄tū vniuersalit singulār⁹

Lapl. cxxvij
tui. Equef de eo qd addit Elisabeth. Et
benedictus fructus vtris tui. De q
primo qrit qre inf illud t pcedens
intercidat copulatio: cu in pdictis nulla
sit posita copulatio. Itc cu ista salutatio sit
in textu euagelij t ad euagelium nibil sit lici
tu demij vel apponi: vt phibes sub anathe
mate in fine apocalypsis: t etiam in deute
rnomio: qre g ecclie h apponit. Itc aut ap
ponendit fuit: aut no. Si fuit: g angelus ob
misit q no apposuit. Si aut apponendum non
fuit: g ecclia male apposuit. Itc Elisabeth
licet illud apposuerit no th illi qnit: g qre
ecclia qniguit. Itc qre ecclia mutauit ver
ba angelic: dicendo inter mulieres: cu angel
dixerit in mulieribus. Itc cu de trinitatis sit
hic mittens t salutatis: xvgo bndictissima sit
salutata: hoc q benedictus fructus vtris tui
no videf principe ad salutantem nec ad perso
na salutari: g ponit suplne. Itc Bernar.
dicit. Non io ille bndictus q tu benedicta
s: q ille benedictus io tu bndicta. Cu ergo
ca naturaliter pcedat effectus: debuiles sic
ordinasse. Benedictus fructus vtris tui: t be
nedicta tu in mulieribus.

Et videf q sic: q yna est ca alteri: g oq
hoc sit bm vnuocacione. Albedo emnivito
ce est ca albedinis in pariete. **S** contra
b est q benedictio illa de qua df bndicta tu
in mulieribus: no df benedictio p exclusione
maledictionis. Ista aut benedictio: benedi
ctus fructus vtris tui nunq fuit maledicti
bilis: g no pot dici bndictus p exclusionem
maledictionis: g opz q bm alia rone. Item
benedictissima df benedicta i mulieribus p
pter fecunditate. **S**i fructus vtris bndictus e
no ppz bmoi fecunditate: g no habuit bus
iustimodii s alteri: modi benedictiones no
sumit. Vtrobiquz bm eadē rone. Itc bndictis
fina df benedicta: t determinat respectu cu
ius q in mulieribus: qre g non suster dicit
fructus vtris benedictus: cu determinatio
respectu cui sit bndictus. Itc si dicat q ab
solute df bndictus: q est bndictus sup oia
t in oibus: bm hoc qz bndictissima no de
beret dici tui benedicta in mulieribus: t cu sua
benedictio se extedat plus: t sic deberet
dicibenedicta in creaturis oib: t non tui
in mulieribus.

CUtrum cotineat in se benedictio om
ni. **E**ad. cxx.

¶ Quid iporet hec benedictio. **B**enedict⁹
fructus ventris tui. **E**an cœrit. **P**ap. cœcti.

Unū cōtinēat ī se benedictiōes oīum.

militie sue filii sunt. **I**n eis est illud munus: illud primum: illud stupendum non habuit: quod corporaliter non generatur: sed non omne bonum velocius predicatione: sed fiducie: fructus in se posse dicitur. **I**te benedictus fructus ventris tui benedictrici fructus non habuit: sed aliquis benedictio caruit. **I**te Lucas x. Maria optima pars elegit. **B**ea proposita est auguratio: meliora viduarum: optimata dignitatis. **S**ed dico non habuit bonum augurare nec viduam: nec habuit benedictiones omnium. **I**te Augustinus dicit: quod celebat? Johanna non precepit augurio Abraham: sed virtutis bonum: et amavit simul meliorum bonorum: sed dico iste xps habuit tamen alterum: sed non habuit os bonum creare. **I**te in semina est gratia quod est deo et matre: sed in viro dico esse gratiam quod est deo et pater: sed non quoque non habuit. **I**te bonum est esse virginem: bonum est esse matrem: sed virtus eius similitudinem melius. **D**icitur dico est non carnalis et non spiritualis: sed si autem ei est tamen patet spiritualis et non carnalis: sed ipso habet plus. **I**te bonum est esse patrem carnalem: bonum est esse patrem spiritualis: sed virtus eius est melius esse. **I**te ipse non est pater dei: sed ipse non habet tonum bonum quod est mater. **I**te queritur de singulis privilegiis suis quidam a filio excellat in illis. **C**ontra predicta obiecta in duas modis. **Q**uidam est boni in creaturis in hoc: sed quicquid boni fuit in hoc: fuit in dico iesu christo: quod quicquid boni in creaturis fuit in christo. **I**te superius habuit proprietates inferiores cum excellentiis. **I**te post. Eliminat te de preceptis sororibus tuis. **I**te. Speciosus forma per filios homium. **I**te. **D**ama. Assumpta per misericordias nostrae misericordie. **I**te. **J**ohannes. Non ad mensuram deo datus sum: sed ipse non habuit spiritum ad mensuram. **I**te. **R**osa. **I**te. De plenitudine et de oculis acceptimus. **I**te. **K**ro. **I**te. Ex ipso et per ipsum: et in ipso sunt omnia. **I**te. **D**e est quo melius cogitari non potest. **I**te. **D**ama. Sicut enim binum bonitatem: sicut binum virtutem: sicut binum sapientiam: sicut binum ipsos: sicut binum locum: deficit a perfectione: deus non est: sed quicquid boni est in creaturis est in ipso quod est deus. **I**te. **J**acobi. Omne datum optimum est omni domini perfecti deservitum est descendens a patre luminum. **I**te. **Q**uod in oibus priuilegiis ipsam excessum patet. **P**rimus fuit quod ipsa nunc peccauit: nec ipse in petro acceptus fuit. **S**ecundus fuit quod ipse peccare non potuit. **T**ertius fuit quod ipsa in omni actu liberi arbitrii meruit: ipse autem in bono in ipsa concepcione dignus fuit: tunc postea quolibet actu nobis meruit. **Q**uartum

Utrū cōtineat i sebenedictiōes oīum LXX

verbis in quatuor sententiis; hoc est lex in quatuor euangeliorum. Item graduallis progressio significat quod invia non est pfecta legis ipsius, sed est in inicio. Item denarii triangularis significat legis mobilisatio; tertiarium autem euangelium eternitatem; tertius est numerus imperfectus, secundum deinceps in duobus. Quatuor in uno quod euangelium quod est pars non particitur ita unum sibi deest. Sed denarius legis est in duobus; quod nec pars pfectioe videtur nec patre. Item quatuor cum oblatione suis probi facit denarium; et lex materialis tota est in euangelio. Item denarius est numerus triangularis; quatuor tendit in eum; quod p firmitate legis et euangelij recte impletum puenit ad unum; de quo dicitur in psalmis. Unus perinde a deo. Item enim additionem Elisabeth de nominis dictio; significat decalogum; quartus natus significat euangelium; additio elisabeth doctrinam apostoli. Et hec omnia figurantur in salutarioe beatissime dignitatis diuinorum missa. In ipsa enim fuit legis et euangelij iepitio. Et ipsa est virtus exppositio; ipsam ymum cuius altero est pfectio. Item vnius est alterius ymum. Item per ipsam virtutem consummatio. Item per ipsam sanctitas progressio. Item ad deum ascensio. Non bis autem per legem et rationem sunt eternae salutis annuntiatio; et in salute ipsam pfectio. Hoc ymum ydendium est ad ea que de beatitudine fructus sunt obiecta. Ceterum autem significatio de benedictione illa possimus loqui enim tres vias. Primum quantum ad significacionem. Secundum quantum ad suppositionem. Tertium quantum ad subdas. Quantum ad significacionem virtutum. Secundum benedictionem beatitudinem significacionem ymum; et si ples; his quam bene sumat; si oecis quo ro oecis bene dictio fructus in ista benedictione. Quantum ad suppositionem; ut si benedictio est coe ad plena per quam sumat hic; et virtus per oblationem suis suppositionis. Item quantum ad sua subdas ex quibus et quantum integrum. Ista benedictione quatuor huius significatio; quatuor oecum et salutis in ista benedictione. Est enim benedictio maledicti euacuationis; et est benedictio oecis boni possessionis; et est benedictio secunditatis superexaltatio; et est benedictio co gratulantis collaudatio; et quibz istarum triplices est. Est enim tripliciter maledicti euacuationis. Incidit enim homo per patrem in triplices maledictiones. Primum est punitio somnis. Secundum est labor invenientie vita. Tertium est necessitas inclemenciarum. Primum intelligitur per hoc quod ipsatus fuerit ergo germinabat tibi spinas. Secundum per illud quod dicitur in ludore

De ipsius timore et turbatio.

glia. Mater habuit patrem et matrem sed non deum; per suus uerbi habuit patrem nec matrem; nec deum nec boiem. Ipse autem habuit patrem et matrem et deum et boies. Ita quod redemptor et bene dicta est benedicta propter benedictionem fructus. Vnde sua benedictio descendit a benedictione filii. Ita non angelus addidit quod nudi fructus ei ventris fuit; sed ipso quasi promissus in hoc quod dicit benedicta tu in mulieribus fructu comprehendit. Ecclesie autem exhibitus et maxime digni beatissime commendatus; in ipsius salutane apposuit. Ordo praeceps ex sufficiet. Item quod non dicit filius: filius namque est ad spumalem et carnalem generationem fructus aut per determinat carnale generationem; et maxime cum hac determinatione veritatis est locum generationis carnalis; propter quod etiam non dicit corporis sed veritatis; ut veritas generatio et comprehendens adiutor. Item gloria redemptoris triplex. Quia bonorum liberator; dominus supator; nature exaltator. Ita gloria creatoris triplex. Misericordia in scitis; iusticia in damnatis; gloriosus in seipso. Ita huius gloriam creatoris; iustificatoris; glorificatoris. Si autem consideret ista benedictio quantum ad partes integrales; non est benedictio vel quantum ad eam; vel quantum ad principium. Ita benedictio triplex huius originem. Benedicatur enim per natum creationem. Benedicatur in te per naturam. Benedicatur pater per generationem. Quantus ad essentiam benedictio fuit triplex sicut bernardus odore; sapore; specie. Odore tripes cognoscitur in inquitur uero. Sapore reficitur affectum inquitur bonum. Specie beatitudinis comprehendens inquitur summum fuit arduum. Adamus nos odiorum; sapori speciei; valorem. Utalet. n. in me dicamentum; o malum. In cibis huncitem o delectamentum; et in pueris copiaras o bonum. Ites quantum ad efficientiam et quantum ad passuum; et actuam triplicem. Quod benedic nos in esse naturae. g. t. glie. Unus p. Benedic nos deo de us nostro et benedic nos deo. Ita benedic nos benedictio triplici; spirituali; celestiali. Passim quod nos benedicimus ipsi corde. Unus p. Benedic anima mea domini et omnia intra me sunt. Ita benedicimus ipsi ore. Unus p. Benedic dominum in o tempore laus eius in ore meo. Ita benedicimus ipsi opere. Unus p. Benedic dominum in vita mea. His uisus ridentem ad obiecta. Quid ergo critur de copulacione dictimus quod hic ponit copulacionem; quod continet alterius fine et alterius inceptionem; ad angelicam salutationem; et ad personam filii pertinentem; et etiam

ut notet in benedictione filii et matris aliam quam esse dilectionem; quis tamen binum allegriam ad aliam pertineant rationem. Ipsa enim est benedicta propter benedictionem fructus. Vnde sua benedictio descendit a benedictione filii. Ita non angelus addidit quod nudi fructus ei ventris fuit; sed ipso quasi promissus in hoc quod dicit benedicta tu in mulieribus fructu comprehendit. Ecclesie autem exhibitus et maxime digni beatissime commendatus; in ipsius salutane apposuit. Ordo praeceps ex sufficiet. Item quod non dicit filius: filius namque est ad spumalem et carnalem generationem fructus aut per determinat carnale generationem; et maxime cum hac determinatione veritatis est locum generationis carnalis; propter quod etiam non dicit corporis sed veritatis; ut veritas generatio et comprehendens adiutor. Item gloria redemptoris triplex. Quia bonorum liberator; dominus supator; nature exaltator. Ita gloria creatoris triplex. Misericordia in scitis; iusticia in damnatis; gloriosus in seipso. Ita huius gloriam creatoris; iustificatoris; glorificatoris. Si autem consideret ista benedictio quantum ad partes integrales; non est benedictio vel quantum ad eam; vel quantum ad principium. Ita benedictio triplex huius originem. Benedicatur enim per natum creationem. Benedicatur in te per naturam. Benedicatur pater per generationem. Quantus ad essentiam benedictio fuit triplex sicut bernardus odore; sapore; specie. Odore tripes cognoscitur in inquitur uero. Sapore reficitur affectum inquitur bonum. Specie beatitudinis comprehendens inquitur summum fuit arduum. Adamus nos odiorum; sapori speciei; valorem. Utalet. n. in me dicamentum; o malum. In cibis huncitem o delectamentum; et in pueris copiaras o bonum. Ites quantum ad efficientiam et quantum ad passuum; et actuam triplicem. Quod benedic nos in esse naturae. g. t. glie. Unus p. Benedic nos deo de us nostro et benedic nos deo. Ita benedic nos benedictio triplici; spirituali; celestiali. Passim quod nos benedicimus ipsi corde. Unus p. Benedic anima mea domini et omnia intra me sunt. Ita benedicimus ipsi ore. Unus p. Benedic dominum in o tempore laus eius in ore meo. Ita benedicimus ipsi opere. Unus p. Benedic dominum in vita mea. His uisus ridentem ad obiecta. Quid ergo critur de copulacione dictimus quod hic ponit copulacionem; quod continet alterius fine et alterius inceptionem; ad angelicam salutationem; et ad personam filii pertinentem; et etiam

De ipsius turbatio cogitatione et timo. LXXXI

angelica visione. Et hoc probat a filii. Luc. i. dicitur fuisse turbatio dubitatiois. Cetera de zaccharia. Apparet illi angelus domini stans a lecternis altaris incensus. Et zaccharias turbatus est: et timor irruit super eum. Ergo expositio angelica est turbatio et timo. Item Bieg. In quantitate misericordia cecidimus; quod etiam et dubitabat fiendus quod permittitur; sed postmo bonos angelos formidamus. Ita super iam dicitur textu. Luc. glo. Sicut humanus defez est et terrer: ita angelice bonitas est paucus. Et hoc querit de hoc quod dicit. Et uer est de aspectu angelorum. Ceterum que cum auctoritate cogitabat, et obiectum in hunc modum. Ceterum turbata est more humana fragilitate angelica visione. Ita Luc. ii. Angelus domini oppositorum super reliquum. Unde de cogitatione stetit uix illos et claritas dei circuifuit ille qui coagitatio: sed ubi est rationis fluctuatio de los: et sequitur. Tumuerunt timore magno. Et de Mat. v. l. quod erat aspectus angelis secundum fulgur. Et de ibi: quod timore exterriti sunt custodes: quod ex visione angelorum est terror et turbatio. Ita Iudic. xiiij. Vir de uenit ad me habebat uultum angelicum terribile nimis: quod et tu a seto angelo separabat. Tideo cogitabat quod esset ista salutatio. Tunc angelus intinxit virgine: et varias secundum uerum cogitationes faciliter comprehendentes: panidam psalaf et posuit dubium: quod videbat quod hic erat dubitatio. Sciebat vero prudens quod sepe angelus Sathan transfiguratus in angelum lucis: et quod nimirum buntius et similes erat: nihil tale penitus a seto angelo separabat. Tideo cogitabat quod esset ista salutatio. Tunc angelus intinxit virgine: et varias secundum uerum cogitationes faciliter comprehendentes: panidam psalaf et posuit dubium: quod videbat quod hic cogitatio fuit per turbatur non ex visione. Ita ipsa cognovit an illud discretio spirituum: quod ipsa habuit illud discretio spirituum per dictum est supra: quod in mulieribus: non restringit sed cunctis. Ita quo oportet ex eo uel in eo per collationem excellet in uirginem. Ita habuit etiam bonum coniugale quod spousus fuit uirualis ecclesie. Ites ergo fuit etiam per quod abo uiratus ignorauit: et ex auctoritate spirituum ex matre ecclesia omnes regenerauit. Ita sicut ipsa est matrem dei: et ipse est filius dei: et plus est esse filium dei quam matrem dei. Ites plus est esse filium uirginis quam esse virginem uirginum: quod si ipse estesse uirgo uirginum: quod si ipse estesse uirgo sequetur quod ipsa matrem sua non esset uirgo. Ita plus est esse benedictio fructus ueritatis quam benedictio etiam in mulieribus. Eocedamus etiam quod a filio suo in oculis priuilegium suis excellit: nec in hoc laus misericordia sue diminuit: sed exalteatur in eo quod non tantum genitum filium sibi equaliter sed in infinitum melioris: quod etiam ex hac parte quodammodo infinitum misericordia bonitatem. Quis enim arbor ex fructu suo cognoscit. Unus si bonitas fructus bonificat arbor: infinita bonitas in fructu infinitum quantum ad hoc ostendit in arbo. Re bonitatem.

De ipsius turbatio. Cap. cxxviii. Equus. Que cum audisset turbata est. Querit quod quare turbata fuerit beata uirgo. Et videtur primo quod ans-

datur fuisse turbatio dubitatiois. Cetera de zaccharia. Apparet illi angelus domini stans a lecternis altaris incensus. Et zaccharias turbatus est: et timor irruit super eum. Ergo expositio angelica est turbatio et timo. Item Bieg. In quantitate misericordia cecidimus; quod etiam et dubitabat fiendus quod permittitur; sed postmo bonos angelos formidamus. Ita super iam dicitur textu. Luc. glo. Sicut humanus defez est et terrer: ita angelice bonitas est paucus. Et hoc querit de hoc quod dicit. Et uer est de aspectu angelorum. Ceterum que cum auctoritate cogitabat, et obiectum in hunc modum. Ceterum turbata est more humana fragilitate angelica visione. Ita Luc. ii. Angelus domini oppositorum super reliquum. Unde de cogitatione stetit uix illos et claritas dei circuifuit ille qui coagitatio: sed ubi est rationis fluctuatio de los: et sequitur. Tumuerunt timore magno. Et de Mat. v. l. quod erat aspectus angelis secundum fulgur. Et de ibi: quod timore exterriti sunt custodes: quod ex visione angelorum est terror et turbatio. Ita Iudic. xiiij. Vir de uenit ad me habebat uultum angelicum terribile nimis: quod et tu a seto angelo separabat. Tideo cogitabat quod esset ista salutatio. Tunc angelus intinxit virgine: et varias secundum uerum cogitationes faciliter comprehendentes: panidam psalaf et posuit dubium: quod videbat quod hic cogitatio fuit per turbatur non ex visione. Ita ipsa cognovit an illud discretio spirituum: quod ipsa habuit illud discretio spirituum per dictum est supra: quod in mulieribus: non restringit sed cunctis. Ita quo oportet ex eo uel in eo per collationem excellet in uirginem. Ita habuit etiam bonum coniugale quod spousus fuit uirualis ecclesie. Ites ergo fuit etiam per quod abo uiratus ignorauit: et ex auctoritate spirituum ex matre ecclesia omnes regenerauit. Ita sicut ipsa est matrem dei: et ipse est filius dei: et plus est esse filium uirginis quam esse virginem uirginum: quod si ipse estesse uirgo sequetur quod ipsa matrem sua non esset uirgo. Ita plus est esse benedictio fructus ueritatis quam benedictio etiam in mulieribus. Eocedamus etiam quod a filio suo in oculis priuilegium suis excellit: nec in hoc laus misericordia sue diminuit: sed exalteatur in eo quod non tantum genitum filium sibi equaliter sed in infinitum melioris: quod etiam ex hac parte quodammodo infinitum misericordia bonitatem. Quis enim arbor ex fructu suo cognoscit. Unus si bonitas fructus bonificat arbor: infinita bonitas in fructu infinitum quantum ad hoc ostendit in arbo. Re bonitatem.

De ipsius timore. Cap. cxxviii. Eende sequitur. Ne timeas. Et quidam puto virum huiusmodi: sed remoueat. Et videbat quod nullus hic vere possit remoueret: quod ut dicit Damas, timor dimidiat in se. In segniciis: in erubescientia: in verecudiis: in admiratione: in stupore: et agonia. Segniciis est timor future operationis. Ille non fuit hic quod nihil initias hic operandum. Erubescientia est timor in expectatione: quietus: et ille quod non est hic: quod nihil fit de quietio. Recudia est timor in turpi actu: et de hoc nihil hic. Admiratio est timor ex magna imaginatione: contra illam non est necessaria cofossum vel futurum quod angelus dicit. Item Berlatius dicit: Dubius psalaf. Si propter hoc cōsueta imaginatio: hic autem nihil de ima-

De verecūdia beatissime virginis

giuationib⁹ ogebat. Agonia h⁹ est timor q̃ go nō habuit illā. Cōtra: hec passio ē meritorum vel infortuniorum: timores em̃ fortuna bona: g̃ habuit illā. Itē ipa natūrā casus vel infortunii ectōis: agoniā autur. ratis. Itē assumptis oīa p̃ter petri & ignorā. Nc q̃ nibil de infortunio vel casu: g̃ nō sūt iū: g̃ verecūdia neutrū istorū est: g̃ habuit agoniam: sic null⁹ timor: t̃ ita frustra timo verecūdia. p̃. Verecūdia mea cōtra me ē. uē timor: vbi null⁹ sūt timor. Itē si amm̃. Item q̃m̃ ppter te sustinu obopropiū. bas ratōis timor ille nō p̃bil cf. Itē nō est nisi auctoritatis exponit glo. de dñs: ergo h̃uit p̃tra malū. Itē nibil timore timore remouerū verecūdiam.

bili ini culpa vel pena. Itē pfectis nulla ti meda est pena: g̃ frustra. Uñ. Bet. v. Bant ap̃l̃ gaudentes a conspectu cōcilij q̃m̃ digni p̃ g̃lam apud dñm. Et q̃r̃ qd sit gra habiti sunt p̃ noīe ieu cōtumelīa pati. Itē tiā inuenire. Si hoc ē p̃dīta recipi lans plus excitat ad amoīe q̃ ad timori: g̃ rare: hoc ē multū cōe. Itē si hoc ē p̃dīta pati cū nibil p̃cessit nīs q̃ sūt de laude nūl mo recuperare: tūc br̃illim⁹ h̃go g̃lam nō in lus timor debuit melle t̃ remouerī. h̃ con uenit. Sed Adā t̃ eua qui p̃mo recuperauera glo. Ex verecūdia pauer. Item alia glo. rūt. Itē si inuenire ē prius in rē venire. S̃m̃ T̃repidare virginū ē t̃ ad oēs vīñ igressus hoc p̃m̃ angelus vel p̃m̃ homi g̃lam t̃ paucere: t̃ oēs vīr̃ affatus verecūdia videf q̃ uenit. Querit ergo vīñ br̃illim⁹ virgo meruerū fieri m̃t̃ dei. Et videf q̃ sic: q̃ dīc vere timuit.

Cōde verecūdia. Cap. cxxviii. Aug. Que tuo singulari merito m̃ido sūcs

Uta b̃ q̃r̃. Ut̃ br̃illim⁹ virgo curiūt̃ p̃dīto. Itē p̃ virtutea gratiarūs p̃ i habuit verecūdia. Et videf q̃ sic. p̃te ē meritorū. Sed dicit Aug. q̃ sola huma glo. supia. T̃ verecūdia pauer. Itē litas genuit nobis dñs. Itē Bernar. Qd̃ alia glo. ibidē. Elisabeth ex culpa erubuit. corp⁹ xp̃i t̃ aia t̃ diuinitas: tria sunt sata q̃ Maria de verecūdia. In muliere em̃ mod⁹ misericordia mulier euāgeliaca: t̃ q̃ fermentū est pudoris angef. Itē Eccl. xxv. Br̃atia sup fidei h̃go: g̃ mediate fide facta ē mater g̃lam mulier sc̃a t̃ pudorata. Itē pudore bõ. Itē Elisabeth dicit ad ipaz Luc. i. Br̃at no replet⁹ del famulos. Itē Dñe. m̃. q̃r̃os q̃ credidit q̃m̃ p̃ficiens i te q̃ dīcto sūt tibi meritis facta ē tibi holūstī erubescere. a dñs: g̃ pp̃l̃ credere ē b̃ta: g̃ merito fidei ē Itē Eccl. xxi. Alio irreuerēti t̃ instrumento b̃ificata. Itē manus ē b̃ta vīta etīna q̃ esse ne tradas me. Itē Eccl. m̃. Et p̃ficio ad̃ m̃fem̃ dei: illud p̃t̃ b̃meri. g̃ illud. Itē dūces gloria. Itē Dama. De erubescientia dīct. Optima aut̃ h̃ec ē p̃ficio. Itē de verecūdia dicit q̃ nō est inseparabile ad salutem. Itē p̃f. Erubuit res salua est. Ex his os̃b̃ videf q̃ verecūdia sit bona: t̃ q̃ ipaz habue rit br̃illim⁹ h̃go: cui nullū bona desuit cū ius pura. creatura capax fuit. g̃ cōtra Da mas. dicit q̃ est de turpi actu: h̃ nibil erat tineri g̃la grati faciens: multo fortius g̃la gratis dñs. Itē Aug. dicit. Q̃ b̃ariorū fuit cōpicio fide: g̃ carne: g̃ s̃ p̃t̃utes gratias est alicui mereri g̃lam dei: g̃ t̃ p̃t̃utes p̃t̃mereri fieri m̃t̃ dei. Itē Luc. i. Ne timeas zacharia. exaudita ē oratio tua: g̃ ofone meruit q̃ elisabeth m̃t̃ fuit. Sed dicit glo. ibi q̃ elisabeth q̃ ē dei mei saturitas. figu rat mariā q̃ dei plena fuit. Obtentus ergo signati mereri potuit: g̃ t̃ esse matres dei p̃t̃ merito virginis obtinēt̃.

Et videf q̃ non. Dicit Dama. q̃ ea assūm̃ p̃st q̃ in nīa natura plātauit verecūdiā: g̃ verecūdiā nō h̃uit. Itē verecūdia est segla peccati; d̃

Ende q̃r̃ de b̃ q̃ dīc: apud dñs. Et videf apud dñm in tr̃b̃ significat

De apud dominū. Solu. pdictorū LXXXII

tioib⁹ inuenirū. Q̃r̃ em̃ significat eq̃nali tatiōis exhibēdo: vīs p̃udētū cōterendo: modū risuōis ordinādo: se fallibilē recōgnoscēdōis ad prudētū inuitādo. Logitat̃ ut supra t̃ istra: vī q̃ dīc terrij Regū bat inquā q̃s q̃ venerabilis: g̃ admirabili. Itē. Post⁹ est thron⁹ m̃fis regis apud thõs p̃ponit ut supra t̃ istra: vī q̃ dīc terrij Regū s̃m̃. q̃ salutaris: q̃ sublimis: q̃ subtilis: q̃ fa miliaris: q̃ g̃nal: q̃ singularis ēt̃ ista. Itē dico deo pdic̃ta: a filio scripta: a sp̃ificō m̃ciata ab angelo portata. Itē inquā salutatio q̃ est salutis op̃ratio: inchoatio: portatio: p̃fec̃tor: augmētatio: confirmatio: p̃petratio. Cui angel⁹. Ne timeas inq̃t̃ regis magnitudinē: tuū paruitatē: simonis falsitatē: rerū inop̃chabilitatē: nīie ambiguitatē: p̃mis̃ p̃ractionē: salutis amissione: retentiō dīminutionē. Ne timeas inquā: q̃ inuenisti: nō creast̃ ut de: nō sem̃ habuist̃ ut tū: nō rapuist̃ ut p̃m̃ angelus: nō pdidisti ut p̃m̃ par̃s: nō c̃nisti ut sym̃ magistris: h̃i uenisti: q̃ q̃slisti vbi fuit: ut h̃go p̃udētis̃ sima: ut doctris fidelissima: h̃ reddidisti ut maf̃ misericordissima. Inuenisti inquā dei misericordia: p̃mitētis̃ h̃tac: bois necessitate: tui ad h̃ idoneitate. Inuenisti ī: quā g̃lam increata: t̃ in illa t̃ cū illa om̃es creaturā. Uenerūt̃ em̃ tibi oīa bōa p̃ter cū illa. Creaturā aīt̃ sp̃ialē t̃ corporalē: sp̃iales g̃nalē: speciale: singularē. Singularis q̃ cōe p̃p̃ela ē. tū: p̃ulegium. Corporalē s̃l̃r̃ g̃nale: speciale: singularē. Generalē corporis resūctionē: sp̃ialē: singulat̃ integrat̃: singula rē: g̃nialis vīterī fecūditatē. Hec aut̃ oīa inuenisti apud dñm. Apud dico p̃p̃nissima filiūtudine dignitate: familiaritate: nature yītate. Et b̃ apud dñm creatōis: recreatoē: inūtificatorē: glorificatorē. His vīsis t̃ intellectis p̃t̃ solutio ad obiecta. Lōcedim̃ em̃ q̃ b̃s. q̃. i. h̃mō isto salutatio: laudabilis̃: p̃solatio: instruc̃tio: credibili: delecta b̃lūt̃ili: honorabilis: admirabilis: h̃mō inquā ei: quē vītas inīt̃: q̃ a vīrate inq̃d̃ difīcile: q̃ falli nō potuit nec voluit fallere. In isto ī: quā simonē b̃ta h̃go fuit oīfariā inīt̃a: in sensu p̃ verecūdiā h̃gla: q̃d̃ angelicōvisiōē: reuerēt̃: letanter: credēt̃: sperād̃: turbatur admirās dei potentia: sapientia: misericordia: charitatē: veritatē: humilitatē: inīt̃a: q̃ dignitate: salutatio: nouitatiē: cōmīt̃a: inīt̃ate: fūi patiūt̃em̃: pp̃f̃ cautele timorē: pp̃f̃ verecūdiā: g̃niale: cogitabat lecta dīctio cōpānd̃: cue deceptio: recordād̃: oīlo: cōmīt̃a: p̃p̃it̃ fugiēd̃: p̃f̃tudinē medi

De hoc: ecce concipies.

qualis salutatio: qualis et que ḡta quas invenit. Inuenit aut q̄ humani genus p̄d̄tum p̄mo recuperavit. Hoc adā vel abeā non fecit. Immo p̄ ipam oēs ḡtaz rehabeat utrūq; in p̄mō: mater oīus, et i p̄mō libet illorū triū modorū ibi sumi sicut d̄cūm est in apponēdo.

De hoc: ecce concipies de quo concipiēte.

Cap. cxxvii.

Equid. Ecce p̄cipes. De p̄ceptione primo q̄ritur de quo facta sit concep̄tio tanq; de cā efficiēt p̄ appropiatōnē. Et videf q̄ de p̄se. Cōceptus em̄ fit de generante. Patis aut solis ē p̄p̄lū generare; q̄ si alicui d̄z appropriari: hoc erit persone p̄ris. Itē generatur p̄alis imago ē generatiōne etiē: s̄ illa ē de patre: q̄ i ista. Itē id ē nobis filii dare quātū ḡnatō ipsiō: s̄ illa datio ē a p̄se: q̄ i p̄ceptio. Qd̄ au tem filio d̄z appropriari sic. p̄baſ. T̄pler ē de opus: creatio: recreatio: glorificatio. S̄ creatio appropiat p̄f̄: glorificatio spiritui sc̄tō: q̄ recreatio filio. Itē ab illo d̄z fieri cōceptio qui agit et remanet in generato: s̄ hoc fuit t̄m p̄sona fūi: q̄ ei t̄m uenient cōceptio. Itē etiā nūiūt seipsum: s̄ fuit hoc i cōceptio: q̄ cōceptio fuit ab ipo. Qd̄ aut̄a sp̄i sc̄o debeat fieri cōceptio q̄ euāgeliū p̄t̄z vbi d̄. Vnūtā ēst in vtero habēs de spiritu sancto. Itē ista cōceptio ē opus summe beni gnitatis: q̄ d̄z appropriari sp̄ūsc̄tō. Itē in euāgeliū nazareō d̄ q̄ descendit sup̄ eum fons oīs sp̄i et dixit. Hic ēst mēs me: dilectus. Iuxta hoc: q̄rit̄ sp̄ūsc̄tō sit p̄f̄ illius cōcepti: et videf q̄ sic. Quicq; enim est alio opanteat cā efficiēt: si illud ē m̄t̄: et illud ē p̄f̄. Sed beatissimō est m̄t̄ dei et cōceptus filii d̄ sp̄ūsc̄tō: q̄ sicut ipa ēst m̄t̄ ita sp̄ūsc̄tō est pater.

De quo tanq; materia.

Cap. cxxix.

Ost hec q̄rit̄. De quo tanq; de māteria facta sit ista cōceptio. Et videf p̄ de carne: q̄ iuta d̄ Aug. q̄ de carne beatissime ḡginis carnē sibi assump̄t̄. Itē in momēto facta est ista formatio et vniō cā aia: q̄ cūyicūt̄ sit caro ad corpus q̄ sanguis: videf q̄ de carne p̄cept̄ sit. Itē de illo assump̄t̄ corpus q̄d̄ descēdit de adā sed sanguis nō descēdit de adā: q̄ nō allum p̄sit de sanguine. Probatio medie. Dic p̄bs. Augi. Itē fidicatur ab ipso descēdisse nō

De modo cōcipiēdi

LXXXIII

q̄ aliquod sit in ipo fuerit b̄m ē: sed t̄m b̄m origine aie vegetabilis et nutritiua q̄ ē po tēta in semine: q̄ potius dicit̄ descēdile a p̄ma plāta vela p̄no s̄ial: in q̄ p̄ma origi nūtū q̄d̄ est heres̄: q̄ nō dediditūtē ḡnatūā. Itē si ei data fuit v̄t̄ ḡnatua: q̄ act̄ nō miraculos. Si enī cēco dent oculi nō ē postea miraculū si videat. Cōtra h̄ obij̄ c̄t̄ infinite distat̄e p̄tingere infinite ē pos tēta et v̄t̄. Eusde aut̄ x̄t̄ est opari p̄ce ptionē et ymōnē: q̄ sim̄ fuit in yno: sed in ymōne de: et h̄o si m̄t̄ distat̄e sit p̄ueta: q̄ b̄ fuit et v̄t̄e infinita: q̄ nec fuit ymōnis create: Nulla enī c̄t̄ura est infinita.

Cuātō tpe fuent in vtero.

Cap. cclx.

Ende q̄rit̄ cuātō tpe fuent i vtero

D d̄is. Et dicit̄ Aug. in li. ix. d̄i. cl. dei.

Q nouē mēst̄: et sex diebus: b̄m q̄ d̄i. Job. i. Quadraginta et sex annis edifi catu ēst teplū h̄. h̄ est h̄ Diere. Nouū crea uit d̄is sup̄ terrā t̄c. q̄ stat̄s in p̄ceptione fuit ibi. q̄. xlvi. dies ip̄i fuit sup̄hū: qui alijs sit necessarij: q̄ p̄us nasci debuit et m̄t̄ n̄m vtero ē q̄ alijs. Precefa q̄ nēcitas fuit q̄ corp̄ in p̄ceptione stat̄s fuit vnuū et for matu: cu nō sic sit in alijs et si nō ēt̄ p̄t̄m. Itē vtrūq; fieri potuit opatione sp̄ūsc̄t̄: et q̄ stat̄s ēt̄ p̄fectiū: et q̄. xlvi. die. q̄ cui ip̄e nām infam assump̄t̄: etiā modū assūmedī nālē et cōem obhūar debuit. Itē xps ē sc̄s adā: vt dicit̄ apls. i. Cor. xv. Ergo debuit in eade p̄fectio ēē in q̄ p̄m̄ h̄o adam erat in p̄fectio corp̄is. Ille aut̄ p̄fectione corp̄is nō accepit p̄ incremēta. Itē Deus. xxiiij. Dei p̄fecta sunt opa: s̄ ista cōceptio fuit immediate opus dei: q̄ debuit in p̄fectum opus terminari.

Cuātō egrellus.

Cap. cclxiij.

Ost hec q̄rit̄ de p̄tu. q̄l fuit egrēsus ex vtero: cu corp̄ nō transeat p̄ corp̄ grossum nisi diuidēdo. Ad h̄ quidaz dicerūt q̄ d̄is diuisiū et successiū et assūperit̄ quidaz doles corp̄is. Subtilitatē in egressiōne de vtero: agilitatē abulādo sup̄ aq; claritatē in trāfiguratiōe. ipassibilitatē in cena. Sed p̄ta. De v̄t̄ate nām ip̄e grossus corp̄ b̄n̄ et māle s̄ic cōcepti et s̄le n̄t̄ nāc̄: q̄ nascēdo aliud assump̄t̄ h̄ fal sitas fuit et fūctiōs. Itē b̄m hoc egrellio de vtero nō ē miraculos: s̄ic post resurrectiōe nō fuit miraculos q̄ intrauit sanuia clau s̄is: q̄ b̄m subtilitatē corp̄is glōsi. Item Dio. de di. no. Ignoras aut̄ quid et v̄gines

Utrū in cōceptione hūit delectationē

sanguibꝫ altera p̄ter nāz lege cōposit⁹ sit. ⁊ sensum. q̄ mō maiorata est sua delectatio, quō siccis pedibꝫ nāle corp⁹ habens ⁊ ma-

Solatio predictor. Cap. cclv.

D̄ p̄dicta b̄m ordinē spluēdo dicit⁹

m⁹ q̄ h̄ceptio est op⁹ trinitatis;

approp̄abili tñ sp̄uēto r̄onibꝫ as

signat⁹. Patri aut̄ agruit ḡnatio q̄ ē idē

itate sube. Om̄is em⁹ pf ḡnat in idētate

sue nature ⁊ sube: vt de dēū: homo hoīem.

Itē ḡnatio ep̄alis q̄uis h̄eat cū et̄na cōue

metia remota; nō in pp̄inqui⁹. In ista enī

tra q̄ fuerit ibi delectatio: q̄: p̄duci de se

lli est nālē: q̄ ē delectabile. Itē in statu ino-

cētē i p̄ceptiōe fuit delectatio. Itē illa de-

lectatio est nālis: q̄ p̄ petri nō ē maiorata

h̄ maiorata: q̄ major in statu inoētē q̄

illa q̄ mō cū libidie: h̄ ista p̄ceptio filii eft

illi inumitate peti ⁊ libidio: q̄ major ē d̄z

delectatio q̄ illa q̄ est cū libidie. Itē nā no-

bilior nobiliores h̄ optatiōes ⁊ et̄ia delecta-

tione: q̄ nā corrupta nobiliores q̄ cor-

rupta: q̄ nobiliores erit ei delectatio: q̄t isti⁹

q̄ est filii illi. Itē b. h̄go maximā hūit dele-

cationē in cēndo m̄ dei: q̄ er in fiendo.

Ceterū i portādo hūit ḡnatio. Cap. cclvi

Vero d̄iū et̄ia dignū cē videt utrū

aliquā ḡnitate hūerit b̄a h̄go i por-

tādo. Et vt q̄ sic: q̄i corp⁹ grossus⁹

q̄ne addituz corp⁹ grossario trahit

sp̄u b̄m suā feliciōe deorsum: ⁊ rei ḡuā

necessarii aliquātūl. Itē b̄ nō v̄frepugre

biutudim b̄cēḡis: h̄ maḡ eē ad meritiū: cū

guari sit penale. Unī. h̄. Mabac. ii. M̄d qdā

ad mēonā renocat̄ in corp⁹ puerſa ⁊ illi v̄nta-

rit i vero p̄ ipo: q̄t q̄ enī b̄a h̄go debue-

rit ḡuāt in portādo. Itē L̄ob. iii. M̄s-

mer em̄i ē debes q̄ t̄ quāra pafsa fit p̄p̄ te

invito suo. **G**z h̄. In statu an̄ petri nō

fuisseb̄t h̄mōi ḡnitas in portādo: q̄ nec i ista

portatiōe cur⁹ p̄ceptio oīno fuit sine peto.

Itē b̄ ē pure nālē: q̄ nō penale. Itē habere

apud se ⁊ in se dilectū nō ē penale h̄s dele-

tabile. h̄. b. h̄go ī hūit ḡnitate i portādo.

Ceterū in pariēdo dolore⁹ vel delecta-

tionē habent. Cap. cclvi

Ost b̄ q̄rif v̄tū h̄ierit dolore⁹ vel

delectationē in pariēdo. Et vt q̄

dolore⁹: q̄ si ex p̄iūtione q̄ facta est

i p̄ceptiōe fuit delectatio: q̄ in diuīsione q̄

facta ē in p̄tu fuit dolor. **C**eterā. P̄egit

ex sanguibꝫ: ⁊ non ex sanguine. in alios

sine dolore. Itē esatas. Antēq̄ p̄turaret pes

co dicit exp̄s̄ ex purissimis carnibꝫ ⁊ san-

perit. Itē ante partū tñ reficiēbat h̄m̄ tel⁹ ḡuāibꝫ. Itē tāgit Job. h̄. cū dicit. Qui nō

lectū ⁊ tactū: nūc aut̄ h̄m̄ intellectū et oīni

ex sanguibꝫ: neq̄ ex voluntate caruit: neq̄

De hoc nomine iesus. LXXIII

et volūtate vñ: s̄ ex deo nat̄i s̄: dicēdo et

sanguibꝫ plurali ⁊ volūtate singul̄. Unde

p̄bs nō catholic⁹ diceret q̄ oīs hoīas māsl̄

fuissent in adā: ⁊ corp⁹ ipsius p̄imū fuiss⁹

dūmibile in semp̄ diuīsib⁹: ⁊ nūq̄ stat di

utio ex p̄te rei diuīse: ⁊ s̄ b̄ comeſt̄ h̄s p̄

h̄itate h̄iane nature illud q̄ tract⁹ in sua

p̄ceptiōe a parēt⁹: reliqui q̄ postmodus

sibi p̄ nutritiū ⁊ aī aīationē vel postest

vnūt̄ ceder. **T**ertio. s̄. pp̄agatio de coēsto

in h̄itate nature. ⁊ sic q̄libet h̄s suā pp̄iaj

h̄iane nature h̄itate. **A**ldiū dīcēdū

q̄ ista p̄ceptio fuit p̄ modū ḡnatiōis et nō

p̄ modū creatiōis. **I**ec D̄ama. dīc̄r̄at̄:

quis h̄ dicat maḡ in sen̄. s̄ dīc̄r̄at̄ sp̄mati-

ce nō semināt̄ h̄ p̄diue per sp̄matiōnē. Et

alia trāslatio h̄s crebūl: q. d. quis non sit

pure creatiō. ē tñ ibi p̄petua ⁊ fīlūtudo crea-

tiōis: q̄ facta fuit subito immediate a deo

q̄ nō indiget mā. **C**ōcedūm̄: tñ q̄ dñs

fuit i vtero. cclvij. dieb̄ q̄ sunt. xxix. heb-

domade: ⁊ duo dies. Et agnētissimū ⁊ p̄

eiōtissimū tpo est q̄ b̄m ordinē nature non p̄

errātis neq̄ deficiēt̄ p̄t̄ agnēt̄ cē i vtero

post aī infusionē: nec debuit dñs concepi-

p̄fectiōe corp̄ali: q̄ cēt̄ h̄ modū h̄iane nati-

uitat̄: h̄ p̄fectione spirituali: q̄ p̄mo ade de

tra terreno aīḡeb̄t̄ p̄fectiōe corp̄al. scđo

ade celesti p̄gn̄eb̄t̄ p̄fectiōe sp̄uāl q̄ irel-

ligis p̄ virū cū d̄. Adūlteri cīrūtāb̄itv̄tū. Itē

slē dōtis assumptiōe extiuit clausoſe

ro sup̄nāt̄ nāfēdo. Cōcipit in bā h̄gine

slē dolore cū sumā sp̄uā delectatio. ⁊ et̄ia

cū delectando sumā nālē: sed nālē fuit s̄li

mālīs. sp̄uālō fuit formalis: s̄li ipa oīe-

ptio fuit sp̄uālō opante tñ: ⁊ natura oīe-

rationē suscip̄t̄. Nec dissolutio p̄imū ē

dolor nisi fiat a p̄incipio q̄ agēt̄ p̄ volūtā

q̄ b̄ nō fuit. Idē dicim⁹ de p̄tu oīa. De

p̄ortatiōe dicim⁹ q̄ fuit sine ḡuātine b̄mp̄

petat̄ stat̄ inoēt̄: s̄li corp⁹ p̄p̄iū fūḡt̄

p̄p̄: s̄li nālī corp⁹ mīt̄ ⁊ filiū aī p̄tu ē q̄

vñū corp⁹. Unī bā nāz h̄ ē vñū aptū nāt̄

alter ḡuāre. **D**ē b̄ q̄ dīc̄r̄ i vtero. c. cclvij

lēm post b̄ q̄rif de b̄ q̄ dicit i vte-

ro. Et videt sup̄lū cē. Q̄i enī cō-

cipit̄ p̄cep̄t̄ i vtero. Ad b̄ dicim⁹

q̄ b̄ p̄mlegū i vtero. s̄li oīnāt̄

alie p̄cep̄t̄ i vtero: alla sola p̄cep̄t̄ i vtero q̄

cep̄t̄ h̄go. **D**ē b̄ noīe iba. Cap. cclvij

lēt̄ i vtero. s̄li dīc̄r̄ i vtero. s̄li dīc̄r̄

puer vocāt̄ est nomē eius iesus. Itē dīc̄r̄

et̄yocab̄is nomē eī iesus. **Q**ues im-

De hoc: hic erit magnus

Contra huius illud nomine. *Ca. cclv.*
Ost hec quis cui pueniat illud nomine. Et ut q̄ tridū psonis. Pr̄ em̄ t̄ ix. p̄nūl̄ nat̄ nob̄. Itē Ber. Quare erit filiū spūscius saluat̄ a peccatis; ḡ saluator; ḡ iesus. Itē op̄ trinitat̄ sūt indicata. Itē est etiā nō ē psonale; ḡ entiale ḡ cōuenit tridū. **C**ōtra. *Et pp̄nūl̄ nomē xbi incarnati; ḡ no cōuenit trinitati.*

Solutio predictor. *Cap. cclij.*
Hec soluēta dicim⁹. **Q**uod ynu⁹
pp̄nūl̄ nō possit ē pluri⁹; tñ ynu⁹ p̄nt c̄ p̄pa plura. vt risibile; t̄ disci pline susceptibile boia. Unū c̄ p̄bū incarnatū plures bēat̄ p̄petrati. Unū aut̄ ab ultimo et optimo ynu⁹ quodq̄ hēat̄ denoīat̄. finis aut̄ est ultimū in v̄troq; dñ ynu⁹ quodq̄ p̄ paixissime denoīat̄ a fine. Cū ḡ finis incarnationis sit saluatio huāni ḡnis; verbū icarū ybi fili⁹ dei incarnat̄ recte vocat̄ est iesus. Sic ḡ quis saluatio a culpa sit cōs̄ trib⁹ psonis; tñ redēptio p̄ passionē p̄pa ē fili⁹ incarnati. t̄ bñm hanc fili⁹ sol⁹ sanguine suo salu fecit p̄plū suū a petis eoz. Unū ipo⁹ sol⁹ iesus dñ qđ est saluator. **T**er quis mirabilitas t̄ fortitudi s̄ secōdā fuit; tamē mirabilitas nativitat̄ deoq̄ hēat̄ fortitude in morte nō sunt cōdā trib⁹ psonis; s̄ p̄p̄ fili⁹ t̄ s̄l̄ incarnatio. **T**er illud nome ipo⁹ fuit de⁹ angel⁹; t̄ dñna oīus; t̄ ioseph. De⁹ re noīs p̄stādo; angel⁹ p̄dicēdo; dñna impādo; ioseph c̄requēdo. Ex h̄ p̄ qđ ipo⁹ fuit. s̄. a deo etiā ab angel⁹ in annūciatio; dia t̄ ioseph in circūctio. **E**t hic erit pat̄; cui cōueniat illud nomine iesus. **C**ōsi aut̄ quis de p̄iūctio istorū noīmū iesus xpo. dicim⁹. **Q**uod noīat̄ yna p̄sonaz a diab⁹ naturis; que inūcta est bñm humanitat̄ saluatoris; bñm diūmitat̄ humanitati cōmūcta.

Contra h̄ qđ h̄ erit magn⁹. *Cap. cclij.*
Ost hec quis de eo qđ subiungit; h̄ erit magn⁹. **Q**uerit ḡ vnu⁹ dñs p̄ incarnationē suā facit̄ s̄t p̄ uel magn⁹. **E**t ȳ qđ pu⁹. p̄s. viii. **M**inūst̄ ei paulomin⁹ ab angelis; s̄ p̄s fuit m̄sto maior angel⁹. **E**t ap̄s ad Web. ii. **E**uz aut̄ qui modico qđ angel⁹ minorat̄ est videm⁹ iesus p̄p̄ passionē mod̄ gloria t̄ honore corona⁹. **I**te Ber. **E**xaminiuit semetips⁹. **I**te Ber. sup̄ illud Magnificat̄ aia mea dñs

dic̄t. Nō laudat̄ dñs magn⁹ t̄ laudabil̄ nō mis̄is p̄u⁹ dñs t̄ amabil̄ nimis. Itē Esa. ix. p̄nūl̄ nat̄ nob̄. Itē Ber. Quare erit filiū spūscius saluat̄ a peccatis; ḡ saluator; ḡ iesus. Itē op̄ trinitat̄ sūt indicata. Itē est etiā nō ē psonale; ḡ entiale ḡ cōuenit tridū. **C**ōtra. *Et pp̄nūl̄ nomē xbi incarnati; ḡ no cōuenit trinitati.*

De hoc: filius altissimi vocabitur. **LXXV**

suctoritas idē Ber. Erit em̄ magn⁹ dñs qđ magnificauit eū dñs ic̄. vt. s̄. **D**e magnitudine p̄tā Ber. Magnificat̄ aia mea dñs qđ; h̄ erit magn⁹ t̄ maḡ faciet tibi; qđ potē est t̄ san. no. ei⁹. Itē p̄tā ei⁹ p̄tā eterna qđ auferet. *Da. vii.* **D**e magnitudine molis t̄ h̄tū. **D**e magnitudine molis nūbil ad p̄positū qđ illa ē idifferēs. iuxta qđ. *Reg. xv.* Ne respicias vultū ei⁹; nēc alitudine stature ei⁹ qđm abieci ei⁹. **M**agnitudo aut̄ h̄tū nulla accessit deo p̄ incarnationes. Quicqđ em̄ p̄t̄ h̄tū; p̄t̄ qđ pot̄ mo potuit t̄ pat̄; ḡ nō ē magnus fact⁹. **C**ōtra. Magnificat̄ aia mea dñs; ḡ ipo⁹ magnificauit eū; ḡ ipo⁹ ē magnificat⁹. **I**n figura. *in. Reg. x.* Magnificat̄ ē rex Salomon sup̄ oīa reges terre dūt̄is. *la. S*pietā; t̄ ynu⁹versa trā desiderat̄ vidē vul̄ tu ei⁹. Itē Ber. Vlere magnificat̄ ē; quia magnificauit ei⁹ dñs i⁹ respectu regū; vt adorat̄ ei⁹ oīes reges oīes gētes h̄uiat̄ ei⁹. Itē aū ḡmēti ē p̄x̄t̄ magnitudine additamēti. Ipse aut̄ manēs qđ erat assūptis qđ non erat ergo magnificat⁹. Itē tale additū talis maḡ facit̄ tale; s̄ dūt̄as ē bonū t̄ humanitatis ē bonū; ḡ additū alter; alii erit maḡ bonū. Ad h̄ soluēdo dicim⁹. **Q**uod iesus xpo in incarnationē fact⁹ magn⁹ t̄ pu⁹; qđ fact⁹ ē de⁹ t̄ h̄. Magn⁹ iquātū de⁹; pu⁹ iquātū h̄ respectu dūt̄as; ḡ vna t̄ cadē p̄sona magnificat̄; t̄ p̄ficiat̄ ē; magnificatio hec ad dūt̄as; p̄fitas aut̄ fuit exinanitio ab humanitate; qđ aut̄ p̄sona p̄t̄ magnificari h̄ b̄rō huānitas; qđ dñna nā nō h̄ crescat̄. Qđ aut̄ p̄sona d̄ exinanitio h̄ dñna nā nō h̄ crescat̄. **E**t aut̄ p̄ficiat̄ ē; exinanitio nō dñne nā nō ali⁹; s̄ cū inferioris ynu⁹; s̄ t̄ magnificatio h̄ ē nō nā eē metā p̄p̄iaz eleuāt̄; s̄ cū sumā nā p̄sonal p̄ficio. Erit itaq; magn⁹ nobilitate; dignitate; p̄tātē; p̄tātē; famositate; yltitatem; nouitatem. De magnitudine nobilitas dñe ber. Bñm magn⁹ cui⁹ magnitudinis nō ē finis. Et qđ magn⁹ sc̄ de⁹ nr̄. Plane magn⁹ qđ tā magn⁹ qđ altissim⁹. **E**t ifra. Altissim⁹ em̄ p̄s. Quis op̄ s̄t̄ nō potuit t̄i eq̄le s̄bi d̄dere creaturā; v̄l̄ equalē ḡgnē s̄hi⁹. Qē itaq; angel⁹ magn⁹ s̄ no quāt̄ ē ipo⁹; t̄ iō ne altissim⁹. Solus aut̄ ynigenitū quē nō fēt̄ s̄ genuit op̄ s̄ potē; altissim⁹ altissim⁹; coēt̄; coēt̄. Ipsū s̄bi p̄ oīa cōpari nec rapina⁹ estimat̄ nec iuriā. De magnitudine dignitatis fuit

qđ miq̄ est t̄ h̄uīis corde; ne magn⁹ vides de⁹ fact⁹ sit sine cā h̄o p̄u⁹ ne gratis h̄ mortu⁹ ne in vacuū crucifit⁹. Sic ḡ patē qđ p̄u⁹ iste p̄u⁹ ē t̄ magn⁹ leo t̄ agnus leo de tribu iudeor̄ agn⁹ qđ tollit p̄cā mūdi. **C**ontra qđ dicit̄. **F**ili⁹ altissimi vocabit̄. **C**apitulum cclij.

Ost hec quis. Et fili⁹ altissimi vocabit̄. **A**d quid additū cum. s̄. **D**icit̄ s̄t̄. Et vocabit̄ nomine ei⁹ iesus. **E**t qualis differat̄ b̄vocabatio ab illa. Itē fili⁹ altissimi ēt̄ cōe oīum hoīu. *in. illud p̄s.* Filii excelsi oīes; t̄ illud *Adat. vi. pf. nf.* Et illud. *Eel. viii.* Et eris velut fili⁹ obediēs. Itē altissim⁹ ē de⁹ trinitas; ḡ ipo⁹ erit fili⁹ dei trinitat̄; ḡ fili⁹ sp̄n̄seti t̄ fili⁹ fili⁹. Ad h̄ dicim⁹. **Q**uid h̄ filiati ab alijs t̄ b̄vocabatio a supradicta. **I**Dec enī filiatio est p̄ p̄tātē; de saluatorē salutē opemur. **D**e magnitudine nouitatis. *Hiere. xxii.* Nouit̄ creātū dñs ic̄. **E**t Dio. **Q**uid ē oīus nouit̄ nos us̄sum⁹. **M**agn⁹ inq̄ erit bñm oīem modū; magn⁹ bñm subaz; qđ de⁹ magn⁹ bñm quāt̄ate; qđ op̄s. magn⁹ bñm quāt̄ate; qđ sumē bōn̄de⁹; magn⁹ bñm relationē; qđ fili⁹ dei; magn⁹ bñm qđ; qđ cēt̄; magn⁹ bñybi; qđ vbi⁹; magn⁹ bñm sūt̄ i p̄t̄orā; qđ celū s̄bi sedes est; t̄ trā seabellū pedū suor̄; t̄ sedet super cherubim; t̄ abulat̄ sup̄ p̄cā svētō. **A**scēdit etiā sup̄ oīas celos; t̄ sedet ad dextera p̄t̄a p̄s; t̄ astū nūc ylūtū dei p̄ nob̄. **M**agn⁹ bñm habitu⁹ qđ vestimenta sua sūt̄ cādida sup̄ muē. **Q**lia fillo nō p̄t̄ facere sup̄ terrā; qđ fortitudine t̄ decor idūmetū ei⁹. **I**ndut̄ ēm̄ de⁹ core; t̄ p̄cēxit̄ se t̄tute. **P**ecidit facēt̄ suū et circūdedit se leticia. **M**agn⁹ qđ ē magnitudine actiois. **I**n p̄ncipio creauit̄ de⁹ celū t̄ trā. **I**lūt̄ qđ genuit̄ qđ oīa creauit̄; t̄ res creauit̄; iustificauit̄; glificauit̄. **U**nde p̄s. **B**eatitudo t̄ glificatio laudabit̄ opera tua. **P**ro opa fecit̄ qđ nōmō ali⁹ fecit̄; t̄ opa qđ ipo⁹ fecit̄ testimonii p̄b̄it̄ et; qđ magn⁹ fili⁹ magnitudo. **M**agn⁹ qđ s̄ p̄ficio; ipo⁹ nouissim⁹ v̄roꝝ vir dolor; t̄ nō ē dolor fili⁹ dolori ei⁹. **S**ic ḡ p̄s qđ p̄u⁹ iste p̄ oīem modū ē glificatio t̄ maḡificat⁹. **E**t aut̄ magn⁹ iste p̄ficiat⁹. **E**t h̄ erit. **E**t qđ ego p̄u⁹ par̄t̄ me p̄u⁹ nutris p̄u⁹ lactas. **S**ed vides quāt̄ magn⁹ cogitat̄. **E**t ifra. **E**cce p̄u⁹ ē medio statut⁹. **O**p̄u⁹ p̄u⁹ desiderat̄. **O** vere p̄u⁹ sūt̄. malitia nō sapia. **S**tū deam⁹ cōfici sic p̄u⁹ iste; distam⁹ ab ipo⁹; dixisse debuit sedē. **Z**oyse p̄eius; p̄serit̄ cū li. t̄j

De hoc regnabit in domo iacob in eternū

Iosias in plurimis figurauit dñs iesu xp̄s, sedē regis theutonie & regnabit in domo Ite regnum dñmid fuit cū sanguine effusione, reg fracie. Ite si intelligat q̄ regnatur? sit pp̄t qd̄ dñ. ii. Reg. vii. Nūq̄ edificab̄ mi v̄trobis; ḡ regnū iacob de buss p̄posuisse, hi domū glo. Nō q̄ vir sanguis es. Et. iii. Ite nō pōt de diuīs regnis intelligi; q̄ res Reg. v. Nō poterat edificare domū noi dei ḡnū dñmid nō fuit nisi in domo iacob. i. in sui pp̄t bella immēta i circuitu. Regnum aut salomōis fuit pacificus ibidē subiun sup̄ eos q̄ sunt in domo iacob; sup̄ totam ecclias; debūtis dixisse i domo ade; v̄l abel tū; nō ē satbā nec occurſus mal. Si ḡ re a quoꝝ altero ecclia incipit. Ite si intelligat ḡnū dñ in sanguine effusione, regnū boſalos pp̄lī peculiarē. Lecclias iudeorū; runc de regno xp̄i; q̄ nō regt nisi i pace. Regnū em̄ suū int̄ nos ē: iustitia & gaudium in natio ist̄ pp̄lī facta est p̄ ysaac, tū illud sp̄s̄tō; q̄ i pace fact̄ ē loc⁹ er. Nō dñc̄ p̄. Et̄ nō ē ip̄e de defensōis pacis qui e p̄ futuri seculi; p̄nceps pacis; ḡ exp̄si; & poti⁹ figurat regnū ei p̄ regni salomōis; q̄ per regnū dñmid. Ite noīt re & regnievit def salomō exp̄si dñm figurans. Noīt q̄ pacific⁹ iterptat. xps aut pacē fecit ei q̄ lōge est t̄ q̄ p̄p̄ est. Reg. ii. Reg. x. Magnifi car̄ salomō dñm & sapia sup̄ regēt. i Ucta pdicata q̄nt̄ vtrū dia iniquātū bō sit & rex ageloz & ecclie militat. Dec aut̄ oīa pp̄fissime quenāt̄ p̄xodā sc̄ dñ. Col. ii. Ut̄rū ē sapia p̄tis i q̄ sunt oēs Et v̄t q̄ p̄tis. bō est dignissima oīus nārū; ḡ thesauri sapie & sc̄t̄ dei absconditi. Specio suis p̄p̄scere; sc̄ dñ. i. Pet. i. Regimie; q̄ nō fuit satbā nec occurſus mal. Si dictū ē in regno suo. In ope etiā dñm figurauit. Ipe em̄ domū dño edificauit. ii. Reg. viii. Edificauit edificauit do. in ha. tuū. t̄. & xpōvers sapia ed. faciuit sibi domū; & excedit coliss̄as sepi. Proi. ix. Ite dina electiōvies dñm figurare; q̄ de eo ut̄ l̄am scripti est. ii. Reg. vii. Ego ero illi in p̄fem̄ & ip̄e erit mihi in filiū qđ vere & p̄p̄ solūmō couent̄ dñs ieu xp̄o. Nec obstat q̄ salomō alienis genas sibi copulauerit. ut dñ. ii. Reg. xi. cū etiā ip̄m i b̄ figuret q̄ sc̄lōt̄ia orari q̄ si ex se rape⁹ alia peccatrices sibi i mīa & mīseratiōb̄ desponsant. Q̄ aut̄ malū factu⁹ bonū possit figurare p̄p̄ gl. ii. Reg. x. sup̄ historiā adulteri & infēctiōis vīc. Item Lant. iii. Edidet regē Salomonē in dyātōne longinqua accepi sibi reg. & re. t̄. ḡ xps accept̄ regnū triumphal ecclie. Item Ist̄. Trinitas sibi soli nota est & bōt assūpto. Item anima xp̄i sc̄līt̄ oīa que deus. ergo ip̄e est sup̄ior oīus angeloz in cogniōne; ergo & in dilectione. Ite dicit Diony. gnabit in domo iacob in eternū. La. celo. Ost̄ hec sequit̄ de eo q̄ sequit̄. Re gnabit in domo iacob in eternū t̄. Re Si enī sedet sup̄ sedē dñ. & t̄ regt i nitatis p̄ pīma sedē ad diuīmissiā. s. redu domo dñmid. Nihil em̄ ē dictum dabit ei cere luce. & sic p̄ sup̄iora regum̄ inferiora,

Utrū dominus inquātū hō sit rex ange. [LXXVI]

ergo ip̄e ē rex angeloz. Ite h̄z i vestimentō & tante. Ex bis oībus videtur q̄ dominus ē sus inquātū homo; sit sub angelis; ḡ non est rex angelorum. Solutio pdicatoꝝ. Cap. ccviij. D̄ hec soluēda dicim⁹ q̄ de dñs iesu xpo est fm̄ q̄tuor modos loquātū. Prior de ip̄a hypostasi sive p̄sona & fm̄ hoc ē rex oīt̄ ageloz. Sc̄do de nā. i. de p̄sona rōne in dñe nature & sic ē sup̄ior adhuc oī angelo. Tertiio de p̄sona rōne huāne nature; sed hoc pot̄ ē dñp̄sl̄ vel fm̄ q̄ ipsa ē in vntione cū diuīna; & sic adhuc ē sup̄ior oī angelo. xl. Quarto de p̄sona rōne huāne nature; sed hoc pot̄ ē inferior oī angelo. Ed ea q̄ obiecta sunt de sede; & de regno dñmid dicitur q̄ ibi accipit signū p̄ signato. Per regnū aut dñmid ipale figurat regnū xp̄i sp̄s rituale. Dabit ḡ illi sedē regni sacerdotij magistri; iudicii; coniui dñmid; pp̄t carnis p̄p̄gationē; diuinā electionē; humilis extirpando; bonos exaltando; oīb̄ ip̄e rando; hostes subiugādo; curias celebāt; dorūa p̄ulgādo; regnū dilatādo. Regnabit aut̄ p̄ glām & gloriā in domo; p̄ charitatem & vnitatē hospitio; idē p̄tētate cib; & veſtūs cōtētate; operū cōformitatē. In domo iacob inquātū q̄ imitabit̄ iacob p̄griñat̄; seruēt̄; fugient̄; repatriant̄. Dicimus etiā q̄ regnū xp̄i figurari fuit in regno dñmid & in regno salomonis. S̄ regnū dñmid significat regnū xp̄i p̄fens̄ sup̄ militante eccliam; q̄ est in bello & vicia; & cū effusione sanguis; & castigatione copis; & crucifixio ne carnis; & vīcīs & p̄cupitētūs. Regnū aut̄ salomonis figurat regnū triumphal ecclie; q̄ est in vīsōe pacis; ybi nō audīt̄ male⁹ neq̄ securis siē dñ de tēplo qd̄ edificant̄ Salomon. ii. Reg. xv. Sed sedet ibi populus dñi i p̄lebūtūdī pacis; i tabernacūlis ad egyptiū recessit; & iterū ex egypto ad iū fiducie; in regē opulēta. Esai. xxxii. Unde se dē traductio; & p̄ angelos vidēmus ipsū des dñmid appellat̄ h̄ regnū p̄ glām & p̄tūp paternis legatiōb̄ ordinatū iuste differē domū iacob intelligit regnum glie i futuro. vī potissimum ponitur ibi iacob q̄ signat chaſtib⁹ expressa & de angelo ip̄m ieu p̄for ritatē; iūt̄ illud. Abrahā ḡnuit ysaac;

De hoc: quomodo fiet istud.

autem iacob. I. fides sp̄e sp̄es syo charitate. Unū nō ē ibi dom' ade qd nō ē ibi trena s̄y ce-
lestis puerat. Nō abrahayls ysala qd fides
sp̄es euacuabūt; sola aut̄ charitasmq̄ ex-
eider. Tl̄ regnabit i domo iacob i eternū.
¶ Ber. dcn̄s qd magnū pmittit ei qd se-
det sup̄ cherubim qd ppbayider sedēt sup̄
solū excelsū t elevati sedēt i sede dauid
p̄s̄ s̄u. S̄y nouim̄ quādā alia h̄erusalē
qd nūc ē; i qd regnauit dauid signatā mul-
to ista meliorē; m̄lo dilectionē; h̄ac igū p̄i-
to b̄ eē regnaturā; illo videlz s̄u loquēdī qd se-
scriptura signatā ponit p̄ signato. T̄ne sane
dedit tl̄ dhs̄ de sedē p̄s̄ s̄u; qd̄ p̄stitut̄ ē
ab eo rex sup̄ syo móte ei? s̄y hic ppba de qd
regno dixerit exp̄si apparuisse videſt in eo
qd non in syo s̄y sup̄ syo posuit. Nā oī fortas
fis̄ denī ē sup̄ qd in syo qd̄ regnauit dauid.
Sup̄ syo qd̄ regnū ē illū? d̄ qd̄ dicti est ad da-
uid de fructuverūt̄ tu ponā sup̄ sedē tuas;
de qd̄ palū ppbz d̄ Esa. ix. Sup̄ solū da-
uid sup̄ regnū eius sedēbit in eternū. Uides
qz ybīc̄ rep̄is sup̄ syo; sup̄ sedē; sup̄ solū;
sup̄ regnū; dabit ei d̄ns sedē dauid p̄s̄ ei?
no typicā s̄y verā; nō tpalē s̄y etiā; no trena
s̄y celestē. H̄ec iccirco yr̄ ia dicēt̄ ē memora-
tur finis dauid; qz qd̄ b̄ tpalē sedēt; etiē il-
lū gerebat imaginē. Et regnabit i domo ia-
cob in eternū. B̄ qz s̄t domū iacob tpalē acce-
pit̄ qd̄ in illa qd̄ etiā ē in eternū regnatus
rus cl̄. Querēdā qd̄ ē dom' etiā iacob in qd̄
regnēt in eternū; cui qd̄ regnū nō erit finis. Aut̄
no deniq̄ exaspera dom' illa iacob ip̄e ab-
negauit enī; t̄ ih̄pient respuit an facie pylas-
trū illo p̄fereat regēr̄ crucifiḡ arvno ore
fidēdo clamāt̄ nō habem̄ regē nisi cefarē.
Regē itaq̄ apl̄; t̄ discerner̄ tibi etiā qd̄ i oes-
culto iudei ē ab eo qd̄ est i manifesto; t̄ qd̄ in
sp̄i ē circuncisio ab ea qd̄ fit̄ i carne; t̄ sp̄ialē
israelit̄ carnali; t̄ filius sp̄i abrahe a filiis
carnis. Nō enī m̄t̄ oēs qd̄ ex iſl̄ hi sit isra-
elite; neq̄ qd̄ femē absabe hi filii abrahe. So-
los igūt̄ qd̄ i fide iacob inēti sit reputat̄ d̄ do-
mo iacob. Tel potī noueris ip̄o sp̄ialēs t̄
etiā domū iacob in qd̄ regnabit dhs̄ i eternū.
Beate ḡ t̄ die s̄l̄; nō oēs qd̄ ex iacob bi re-
putat̄ sit de domo iacob. Quis ex vob̄ qd̄ iu-
xta sterpiationēs noīs iacob sup̄plāt̄ dya-
bolū. s̄. de corpe lucref̄ ci vicis t̄ cū pecipi-
scēs̄ suis; vt̄ nō regnet petri l suo mortali
corpe; s̄y regnet i eo iſl̄ nūc qd̄ p̄ ḡt̄; i
eternū p̄ glaz̄. H̄i i qd̄ regnabit iſl̄ i eternū
nū; qd̄ iſl̄ eō regnabit t̄ regni eō; non
erit finis. Qd̄ quā ḡlosuz̄ ē illud regnū in qd̄
reges aggregati quenam i vni ad laudādū
s̄x t̄ ḡlificati cū qd̄ sum̄ om̄es est rex regū t̄
d̄ns dianūt̄; de cui sp̄leididissima p̄eplas-
t̄io fulgebit̄ iſl̄ sī sol. H̄i t̄ mei p̄tōris
memori iſl̄ cū venent̄ i b̄sp̄ilato pp̄si
s̄u; cū venit̄ in regnū s̄a. H̄i sī me i illa die
qd̄ traditur̄ ē regnūdeco p̄i visitare digna-
bit̄i salutari suo; ad vīdēdū in bonitate ele-
ctoz̄ s̄u; ad letādū i leticis gen̄s suet̄ lau-
det̄ etiā a me i bereditate sua. Veneri interz̄
d̄ies iſl̄ aufer scādala de regno tuo; qd̄ est
mia meaz̄ regnes tu qd̄ sedes i eo. Veneri em̄
auaricia t̄ vēdicat sib̄ i me sedē. Factat̄
cupit̄ dñari mibi. Subvīaylit̄ mibi ē rex.
Luxuria dīc̄. Ego regnabo. Ambitio imm̄
dia; detractio; t̄ iracudia certāt̄ i me cuvis
ego potissimū videar̄ cēt̄. Ego quātūvaleo re-
fisto. renitor; quātū iuuo dñs mei iſl̄ r̄p̄s
reclamo; ip̄si me defendor; qd̄ ip̄si me iuris
ē cognoscō. Ip̄s̄ mibi deū ip̄s̄ mibi dñs te
nō t̄ dico. Nō habeo regē nisi iſl̄. Veneri
ḡdne t̄ disp̄ge illos i vītē tua i regna in
me qd̄ tu es ip̄s̄ rex me? t̄ de⁹ mens.
¶ De hoc quomodo fieri istud. Cap. cc. lit.
¶ Ost̄ hec qrit̄ de illo qd̄ sequit̄. Quod
p̄ fiet istud. Et videſt poti⁹ qd̄ b̄ dixerit
dubitādo. Annūciatio ysaa fuit fi-
gurata⁹ annūciatiois. H̄i ibi Barra risit t̄
dubitatis; qd̄ videſt qd̄ fīt̄ d̄s ē in figurā.
Ite Abrahādīt̄ Ber. xvii. tm̄ ismael vi-
vit̄ coaz̄ te; qd̄ videſt sim̄ dubitasse. Itē Lu.
zacharias dubitatisq̄ annūciatio ēt̄ isti⁹ fi-
gura fuit̄ ḡ t̄ i ūta annūciatiois d̄s ē dubita-
tis. H̄i ūt̄ Amb. sup̄ Lu. i glo. Cū Barra ri-
sit de p̄missio deit̄; qd̄ videſt qd̄ dixerit. Quod
fiet istud qm̄ virū nō cognoscō: cur nō fuit
muta sic zacharias; s̄y Barra t̄ maria si du-
bitaris faciēdū qd̄ pmittit̄; s̄ modū regnū
Itē alia glo. Zegerat̄ t̄ nob̄ dubitatib⁹ ḡz
p̄itūr̄; sciebat̄ qd̄ ip̄leri optebat qd̄ abāige
lo audierat̄ t̄ qd̄ ordine impleri debet̄ regit̄.
Itē Ber. Nō dubitatbat de feō s̄ modū or-
dinē regit̄. Nō eis qrit̄ an fiat istud; s̄z quō
q.d. Cū sciat dñs me? testis p̄scientie mee
votū ē ancille sue cognoscere virū; qd̄ lege qd̄
ordine placebit̄ tibi vt̄ fiat istud. Si oportue-
rit me frāgere votū t̄ paria talem filium; t̄
gaudeo de filio; t̄ dolce de p̄posito; fiat tm̄
voluntas ei⁹. Si x̄o scip̄ia x̄o paria x̄oḡ
quod ytiq̄ si placuerit ei sp̄ollibile nō erit

De hoc: qz virū nō cognosco . LXXVII

Ecce scio vere quod respexit habilitate acille sue. Ex his videt quod non dubitauerit de fco sed de modo. Sed et propter illud quo non soli qrafs qui dubitabat domino; quoniam dubitabat de fco. Tunc inquit, quoniam potest hoc nasci cui sit senex. Ab istis dubitatis de ipso fco et non tamen de modo. Item signum quod angelus dicit ad istam quoniam non certificat de modo sed de fco qui diceret. Si Elisabeth potest sciens; ergo et tu. Item modus sed videt expulsus cum dominis. Ecce ipsi est iterum; ergo dicitur rego. Nuptia dicuntur in ite riu. Item Lucas. Non erit impossibile apud deum oportere globo. Item quod vobis expeditum est certificat de fco ergo dubitauit de fco. Item probus. dubitare de singulo non erit iustus; ergo potuit de vestigio dubitare. Ites si de modo licuit dubitare; ergo et de fco. Item scilicet exponunt ista acceptioe mistice. Vnde Ambrosius. Misericordia maria desponsata est rego. typus est ecclesie quae immaculata est nuptia precipit nos de spuia; et parit nos sine genitu. Tunc fortasse alii nuptia ab alio repleta; ergo cum ista acceptio possit spiritualiter intelligi licite potuit dubitari; virum sic vel debet fieri. Item non credidit omnes si spuma; quoniam Iustitiae transfiguratio angelus lucis. Sic dicitur. Et Cor. 15. quod de hunc potuit dubitare. Item Sapientia. Et quod cito credit leuis est corde. Item quod te habet quoniam sequitur taliter dubitatio nec de fco nec de modo prout est habet quoniam non oportet quod dubitatio deus dominus et euangelio sepe et plura quoniam sunt in de nullo unde dubitauit. Item Marcuse. Iohannes eius audiisset in viculis opera Christi tecum. glo. Christostomus dicit quod non, ppotest se habere propter discipulos quoniam. Non sibi videt quod est beatissimus quoniam non sibi habet. Item legatur virginem paritur; ergo habet scientiam per fidem ei modo quod ipsa sit illa; ergo creditur se virgine paritura. Item ipsa creditur articulis de incarnatione; sed de suba ipsa? articuli est credere. Siquidem dicitur; pere; ergo non dubitauit vir manes rego est acceptura et paritura. Item dicitur angelus nubilus respondit nubi quod sciret prius. Item angelus respondit nubi de uno accepto illa modo spiritualiter tamen fuit per corporale p. dicit. Item videt quod non habet subiugit virum non eo sentiatur. Item cum ista adiutorio sit per filium humiliatur rego cognoscere vel posse vice dñe. Dicatur recte; et corporis corruptione; aie obligatorum; per lis propagatores in rego yolo cognoscere aliqua cognitione. Et his soluta sunt obiecta.

De hunc spuiscus supponet i te. Cap. celst. Eende quis de illo quod subdit. Spus sanctus supponet i te. videt quod poterit dixisse debuit filius venire in te; quod in illa modo spiritualiter tamen fuit fuit per corporale p. dicit. Item videt quod non habet subiugit virum non eo sentiatur. Item cum ista adiutorio sit per filium humiliatur rego cognoscere vel posse vice dñe. Dicatur recte; et corporis corruptione; aie obligatorum; per lis propagatores in rego yolo cognoscere aliqua cognitione. Et his soluta sunt obiecta.

De hoc: et virtus altissimi obubrabit tibi.

Contra hoc: et virtus altissimi obubrabit tibi. **E** capitulum. cclxii.
On hoc q̄ris deo dicitur. Et p̄t al-
 tissimi obubrabit tibi: sp̄us em̄ dei
 h̄r̄ et di sapientia nō h̄z obubrare: h̄z
 scrib̄: et vt illa q̄d inaccessibile ēcedere:
 ad se ferre potuisse de porcicula eiusdem
 corporis cui se posita aīa mediātē cōrēperauit.
 reliq̄ massi ymbraculū fecerit. Et forte p̄p̄
 h̄ maxie dictū ē. Obubrabit tibi: q̄ numerū
 illuminare q̄ st̄r̄ dī: Job. i. Et lux h̄a q̄ illū
 miat om̄nē hominē: h̄ in lumino bēstiazz
 suā infex. Ad idē Ezech. xlviij. Ingressa ē glia
 cui soli datū est expiri. Dicaf g. Sp̄us cōtūs
 dñi ē plū: et respeluit tra a facie mactas
 ei: ḡ br̄tissima h̄go nō ē obubrata h̄ illū
 ta. Tē purgatio oīat ad illuatiōe: illu-
 tio ad pfectioe: h̄s i pfectioe pfectibaf i sū-
 mo: ḡ illuatiabaf i sumo. **A**d hec solūcda
 dicim⁹ q̄ sp̄us timor: pietas: sc̄i: fortit⁹:
 dinis: filii: itellec⁹: sapientie: et sp̄us: ires-
 tis: purgas: illuminas: istamās: pfectioe: sta-
 bilis: pfectioe: seculas: supuenier. i. subito
 veniet: sup id q̄ mō eueniet: de supno ve-
 niet: pl̄ ob⁹ veniet: p̄ter soliti veniet: sup
 merita ē q̄veniet pl̄ ob⁹ veniet: q̄ vēter rege-
 sc̄t sup nazvenet q̄: nō q̄ recedet. in sumo
 veniet: ad sumū actu veniet: sup oēs ē q̄ se-
 eni: veniet fili⁹ dei: et h̄t altissimi obubrabit
 tibi fomitē exiguēdo: h̄ tribulatiōe: ptege-
 do: de carne tuaymbraculā faciendo: illū mo-
 dū tibi soli notificādo: lucē tuā ī se abscōde:
 do: lūcē tuā mūdo nō pādēdo viator⁹ refris-
 gerii te faciendo: h̄ ethi acupiscēdo te oppo-
 nedō: luce corporis p̄sp̄itas tibi subtrahē-
 do: vīta tuā cu xpo i deo abscōdeo. **U**nde
 Ber. Nō dubitat h̄ modū regrit et ordinē.
 Nō ei q̄rit an fieri istud: h̄s quō fieri istud: et.
 Et dicit angel⁹ ei. Sp̄us cōtūs supuenit i te.
 Nūqd potius repleri ḡfa sp̄us et needū h̄f.
 sp̄m cu ipse sit dato: ḡfa. Si aut sp̄us cōtūs
 īa in ea erat: quō tanq̄ adhuc novenerit su-
 periūt⁹: repromittit. An forte iō nō dicit
 simpl̄r venier i te. h̄ addit supiq̄ q̄d p̄t: i
 ea fuit p multā ḡfa: h̄s nūc supēre nūcia-
 tur p̄p̄ abūdatiois ḡfe plenitudinē quā ef-
 fusus ē sup illā: si aliqd ampli⁹ capē p̄t qui
 fusus ḡfa plena intellegēda ē. At nō cu tam
 plena fuit illud ampli⁹ quō capē posat. An
 prior q̄d ḡfa tm̄ repleverat mentē: sequēs
 ho ventrē dī pfunderet: q̄ten⁹. i. plenitudo
 dūta q̄ ante i illa: sic in mult̄ sc̄o: sp̄alit⁹
 et sic in nullo sc̄o: co: psl̄ in ipsa abidare i-
 cipiat. At nāq̄ sp̄us cōtūs et. Qui p̄t capē
 capiat. Quis em̄ fortassis excepta illa que
 hee sola in se felicissime meruit expiri intel-
 lectu capē: rōne discernere possit. q̄t sp̄en-
 dor ille faccessibilis h̄ḡncis se issudent vi.
E capitulum. cclxiij.

De respōsiōe h̄gi. fiat mīhi sm. ver. tū. LXXVIII

On hoc q̄ ris de hoc q̄d dicit. Ecce
 elisabeth cognata tua: q̄ revet ad q̄d
 sua rētu tps: et ordīnē tenens ipsa melius
 illud inducit. Et videt q̄ ad certū
 Picardū dñaz de pfectio. Uli glo. Ber. Ne
 h̄go de partu desperet: accepti ex pfectū steri-
 tis. Itē alia glo. qd: Nō debes h̄ficare: q̄a
 cognata tua t. **C**otralia glo. Non q̄s
 incredulā h̄ortat ad fidē: h̄ credēt q̄ audie-
 rat amplioe replicat. mītūlū: vt que de
 pfectio locū. **D**e pfectio deūr. q̄ mīoī adhuc
 erat paritura: pcursoris q̄s de anū sterili na-
 scitū cognoscet. Itē si aliud ē exemplū
 pmissi: hoc nō vīd̄t. q̄ sīc isti. Quomō em̄ p-
 bare hoc p̄posuit vel q̄ etis cōsequētū. **S**anctus
 Iustus fiat mītūlū de mītūlū. **B**enedic
 camū dñs: et bñdicissime h̄ḡni.

¶ 113

Excellētissimi et sc̄issimi viri dñi Alber-
 ti magni ep̄i. Ratisponens ordīnū predi-
 catōrum in euāgelīo: Adūsus est Gabiel
 angelus. aurei et deuotissimum opus selle-
 cit̄ et pfectio. **V**alētissime emendatū: q̄
 imp̄ficiūz Lugdu. per magistrū Jobanne
 Eleyn. Anno salutis nostre. M̄il. cccccij.
De responsione virginis: fiat mīhi sm.
 verbum tuum. **C**ap. celvij.

Tem de ultimo q̄ dicit. Fiat mīhi
 ab c d e f g h i om̄s sunt quaterni: sed A
 bin h̄bū tuū. Quare dicit tuū cum
 nō sit suū h̄s de fuerit h̄bū. **C**ad h̄
 dicim⁹ q̄ sm. Ber. q̄mō decaūs h̄ indu-
 cit cōceptio Elisabeth. Dicit em̄ sic. Quid
 fuit necesse etiā h̄ur̄ sterili h̄ḡni nūciare
 cōceptū. Nunq̄d forte adhuc dubiā et incre-
 dulātōr aculo: recētōr voluit p̄firmare mi-
 raculo. Abste. Legit sachariē incredulitā
 et ab h̄ angelo fuit castigatā: maria aures
 in aliq̄ reprehēsā nō legim⁹: q̄n p̄t⁹ fidē
 ip̄f̄ Elisabeth p̄p̄bante laudata cognos-
 uit. Brā m̄t̄ Elisabeth q̄ credidisti. sed
 idēo sterili cognate p̄cept̄ h̄ḡni nūciat̄: vt
 dū miraculū miraculo addid̄: gaudiū gan-
 dio cumulef. Porro necesse erat in modico
 leticie et amoris ih̄āmari incēdīo: q̄ filiū pa-
 terne dilectiōis cu gaudiū sp̄us et mox fuit
 cōceptura. Necq̄ em̄ nisi in deuotissimo atq̄
 h̄yliarissimo corde tāta se cape poterat dile-
 ctiois et alacritatis affluētia. **T**el idēo cōce-
 ptus Elisabeth nūciat marie: q̄ pfecto de-
 cebat: vt h̄bū mox diuīgandū: p̄s sc̄ret
 virgo per angelū: q̄ audiret ab boīe ne ma-
 vīm dei a cōflijo filiū videret ammōtā:
 si eoz que in terris tā p̄p̄ gererent remā-
 siller ignara. **T**el idēo poti⁹ nūciat et dū

quod deputata apud barclymonez p qendas Inglis
torez nōre gymericū ordinis ptoz autoritate gre
gorij xi.

p. p. q. b̄l̄ma. x. m̄n̄ in gr̄p̄ f̄liſſiſ ſit fuit gr̄a plena q
extinc in fia nō ḡf̄ct̄ n̄ p̄f̄ce p̄nit
2. q. ſ̄ḡ ſ̄ḡ in die penthecoſte vniens in b̄as Aginez
(z) ap̄tolos nullaz gr̄az ḡt̄lit ip̄i Aginj q. ſit erat plena
gr̄a q. in eccl̄ia nō valebat h̄e in d̄rectorio inq̄ſitor
fol. 104. q. p. 2. p. p.

Aha quod deputata ip̄o igno cij. 6. 3. b̄l̄am q. ſ̄ḡ
p. q. x̄p̄ n̄ ega ap̄tolij t̄neunt abz in gr̄o n̄ in co
2. q. n̄ p̄ deputari q. defecut t̄no q. b̄i ſcancorij
3. q. b̄i ſcancorij ſemel in anno deſcendit ad p̄migatori
q. extirat inde aias eoz q. in hac vita ſuerunt de ordin
ſuō ſen ordinibz p emnd. iſtatur pducit ad padiſuz h̄
ubi ſin p. fol. 105: —

